

บทที่ 4

"ซูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด"

และการใช้สื่อมวลชนในโครงการประกวด

ความเป็นมา

กลุ่มสยามกลการ

บริษัท สยามกลการ จำกัด เป็นบริษัทคนไทย ผลิตและจำหน่ายรถยนต์จากประเทศญี่ปุ่นในประเทศไทย บริษัทก่อตั้งขึ้นโดย ดร.ถาวร พรประภา เมื่อวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2495 ณ เลขที่ 865 ถนนพระราม 1 ปทุมวัน ดำเนินธุรกิจการค้าขายสินค้าเครื่องยนต์ทั้งใหม่และเก่า ต่อมา ดร.ถาวร พรประภา จึงได้ทำการติดต่อกับ บริษัท นิสสัน มอเตอร์ ประเทศญี่ปุ่น เพื่อเป็นตัวแทนจำหน่ายรถยนต์นิสสันแต่ผู้เดียวในประเทศไทย และถือเป็นตัวแทนจำหน่ายรถยนต์นิสสันในต่างประเทศแห่งแรกของโลก

ต่อมา ดร.ถาวร พรประภา จึงได้ขยายงานออกไปอย่างเต็มที่ โดยก้าวเข้าสู่งานด้านบริการ และอุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ โดยมีผู้ถือหุ้นเป็นคนไทยทั้งหมด โรงงานแห่งแรกตั้งอยู่ ณ บริเวณ ซอยศรีจันทร์ สุขุมวิท 67 ภายใต้ชื่อบริษัท สยามกลการและนิสสัน จำกัด มีพนักงาน 120 - คน ในระยะแรก มีกำลังผลิตวันละ 4 คัน ต่อมาได้ขยายกิจการไปอยู่ที่ศูนย์อุตสาหกรรม สยามกลการ บริเวณกิโลเมตรที่ 21 บนถนนบางนา-ตราด บนพื้นที่กว่า 800 ไร่ เป็นโรงงานขนาดใหญ่ที่ทันสมัย สูงด้วยเทคโนโลยีและคุณภาพ มีพนักงานทั้งสิ้นกว่า 2,000 คน มีกำลังการผลิตสูง สามารถจัดจำหน่ายทั้งตลาดในประเทศและต่างประเทศ ธุรกิจดำเนินมาเป็นเวลา 20 ปี ภายใต้การนำของ ดร.ถาวร-พรประภา ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ประสพผลสำเร็จนำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่องค์กรและประเทศชาติ โดยส่วนรวม จึงได้ รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชโปรดเกล้า ฯ พระราชทานเครื่องหมายตราตั้งครุฑให้เป็นบริษัทในพระองค์ เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน พ.ศ.2515 ต่อมาในปีพ.ศ. 2529 บริษัท ได้ย้ายจากอาคารสำนักงานเดิมมายังสำนักงานใหม่ คืออาคารสยามกลการ สูง 19 ชั้น บนถนนปทุมวัน

ตลอดเวลา 40 ปี ที่ได้ฝ่าฟันอุปสรรคและภาวะวิกฤตมาหลายครั้ง บริษัท สยามกลการ จำกัด ภายใต้การนำของ ดร.ถาวร พรประภา และ คุณหญิง พรทิพย์ ณรงค์เดช ก็เป็นหนึ่งในบริษัทชั้นนำของประเทศ มีธุรกิจในเครือข่ายครบวงจรของอุตสาหกรรมรถยนต์ และบริษัทได้มีการตอบแทนต่อสังคมอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการให้ความร่วมมือต่อภาครัฐบาลและเอกชนในการส่งเสริมคุณภาพสังคม

ทั้งในรูปทรัพย์สินและร่างกายแรงใจอย่างเต็มที่ เช่น การจัดการแข่งขันฟุตบอลประจำปีซึ่งถ้วยยามาฮ่าไทยแลนด์คัพ จัดสร้างอาคารพลศึกษาและโรงฝึกกีฬาในร่มให้กับสถานศึกษาในจังหวัดสมุทรปราการ มอบอุปกรณ์กีฬาต่างๆให้กับโรงเรียนโดยทั่วไป

การตอบแทนสังคมอีกรูปแบบหนึ่ง ของ บริษัท สยามกลการ จำกัด คือการส่งเสริมกิจกรรมการดนตรีในรูปแบบต่างๆ เช่น จัดประกวดอิลีคโทนและเปียโนทั่วประเทศติดต่อกันมากกว่า 20 ปี จัดหลักสูตรสอนดนตรีให้กับกระทรวงศึกษาธิการและฝึกอบรมครูสอนดนตรีทั่วประเทศ และริเริ่มให้มีการประกวดร้องเพลงด้วยพระราชทานชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย (Nissan Award Thailand Singing Contest) ตั้งแต่ปี 2526 ซึ่งเป็นกิจกรรมด้านดนตรีที่โดดเด่นที่สุดของสยามกลการ

สยามกลการกับการริเริ่มงานด้านดนตรี

การพัฒนาชาติและสังคมมิได้ขึ้นอยู่กับพัฒนาการด้านเศรษฐกิจ แต่เพียงอย่างเดียว พัฒนาการด้านจิตใจเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน โดยเล็งเห็นว่าดนตรีและเสียงเพลง เป็นสิ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อพัฒนาการด้านจิตใจ กลุ่มสยามกลการจึงได้จัดตั้ง โครงการกิจกรรมทางด้านดนตรีขึ้นเพื่อปลูกฝังค่านิยมใหม่ ให้กับจิตใจชาวไทยได้ซึมซับดนตรีการ อันปราศจากชั้นวรรณะ และศาสนา เพื่อนำไปสู่ความเสมอภาคทางด้านจิตใจ ผ่านทาง บริษัท สยามดนตรี ยามาฮ่า จำกัด ซึ่งทำหน้าที่เป็นทั้งบริษัทจัดจำหน่ายอุปกรณ์และเครื่องดนตรี ยามาฮ่า และโรงเรียนสอนดนตรีระดับมาตรฐานสากลของประเทศ โรงเรียนดนตรีสยามกลการ เป็นโรงเรียนสอนดนตรีแห่งแรกและมีเครือข่ายมากที่สุดในประเทศ มีแขนงวิชาให้เลือกมากที่สุด ทั้งดนตรีไทยและสากล มีวิชาการขับร้องเพลง เรียบเรียงเสียงประสาน สอนการรำไทยและบัลเลต์ โดยมีการพัฒนาหลักสูตรให้ก้าวหน้าตลอดเวลาและเลือกสรรครูอาจารย์ที่ล้วนมีคุณวุฒิและเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

จากการริเริ่มดังกล่าวเป็นเครื่องชี้ชัดถึงเจตนารมณ์ด้านดนตรีของ ดร.ถาวร พรประภา และผู้บริหารกลุ่มสยามกลการ ได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

"โรงเรียนดนตรีจึงเกิดขึ้นมา เพราะอยากให้เด็กๆได้รับการปลูกฝังพื้นฐานทางดนตรีมีอารมณ์และจิตใจซาบซึ้งในดนตรี และรู้จักนำประโยชน์ของดนตรีมาใช้ในชีวิตประจำวัน ถือเป็นส่วนหนึ่งของการเสริมสร้างสังคม การลงทุนโรงเรียนดนตรีจึงเป็นธุรกิจที่ยินยอมแม้ว่าจะไม่มีผลกำไรก็ตาม ขอให้มียุวัยได้เลี้ยงตัวเองอยู่รอดเท่านั้นก็เป็นพอ กล่าวกันว่าโรงเรียนดนตรีนี้นับเป็นอีกสิ่งหนึ่ง

ที่ทำให้เจ้าสัวถาวร พรประภา รู้สึกมีความสุขใจ เขาสุขใจที่ได้เห็นโรงเรียนหลายแห่งเกิดขึ้นมาทั้งใน กรุงเทพฯ และต่างจังหวัด มีนักเรียนนับเป็นจำนวนพันๆ คน และที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้วก็มีจำนวน มาก การที่เด็กๆ เข้าเรียนดนตรีกันมากมายทำให้ ถาวร พรประภา มีความสุขใจมากกว่าตัวผลกำไร ที่ได้รับ งานดนตรีจึงเป็นสิ่งโปรดอีกอย่างในใจลึก ๆ ของเขา และพยายามขยายขอบเขตออกไป กระทั่งตั้งกลุ่มแม่บ้านทั้งหลายที่มีเวลาว่างมากในตอนกลางวัน ได้ใช้เวลาว่างมาเรียนดนตรีแม้ว่า "สยามกลการ มิวสิคฟาวน์เดชั่น" จะประสบปัญหาบางอย่างอยู่บ้าง เช่นการหาครูสอนดนตรีมาได้ ไม่ง่ายคายนัก

"ผมพยายามให้เปิดโรงเรียนสอนดนตรีจนครบทุกจังหวัด"...นั่นเป็นความใฝ่ฝันสูงสุด อีกอย่างของถาวร พรประภา ในวัย 70 เศษ

นอกจากกิจการด้าน โรงเรียนดนตรีแล้ว กิจกรรมอีกส่วนหนึ่ง คือการประกวดร้องเพลง ถ้วยพระราชทานชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย หรือที่รู้จักกันในนามของ นิสสัน อวอร์ด -Nissan Award Thailand Singing Contest

การประกวดร้องเพลงถ้วยพระราชทานชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ได้ดำเนินการมา ตั้งแต่ปีพ.ศ.2526 และได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งในกิจกรรมระดับชาติที่มีมาตรฐาน ทัดเทียม ต่างประเทศ การจัดประกวดแต่ละครั้ง จะมีการลงทุน และจัดเตรียมทั้งในด้านการฝึกฝนให้ความรู้ เพิ่มเติมต่อผู้สมัคร และในด้านเวทีการแสดง คณะกรรมการประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในหลายสาขา วิชาชีพ หลักเกณฑ์การตัดสินเป็นไปตามหลักสากลและยุติธรรม มีการถ่ายทอดการประกวด ผ่านสถานีโทรทัศน์ไปยังประชาชนทั่วประเทศ ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรภาคเอกชนอื่น ๆ มากมาย นักร้องชนะเลิศมีโอกาสได้ไปเผยแพร่ชื่อเสียงยังต่างประเทศ ภายใต้การสนับสนุนของ สยามกลการ นับเป็นกิจกรรมทางสังคมที่เป็นที่กล่าวขวัญและได้รับความนิยชมจากประชาชนทั่วไป และ เป็นหนึ่งในกิจกรรมที่ทางสยามกลการจะยึดถือปฏิบัติเป็นประจำทุกปี และมีโครงการที่จะขยาย การประกวดไปสู่ระดับนานาชาติด้วย โดยได้รับการสนับสนุนจากองค์กรฟิดอฟ (Fidof)

องค์กรฟิดอฟ คือองค์กรนานาชาติที่ไม่แสวงหาผลกำไร ซึ่งเป็นสมาชิกของ The International Music Council แห่งองค์การยูเนสโก (Unesco) ที่สร้างสรรค์กิจกรรมดนตรีเพื่อ สันติภาพ และความสัมพันธ์อันดีระหว่างนานาชาติ โดยใช้กิจกรรมดนตรี และ ศิลปวัฒนธรรมเป็น สื่อในการสร้างสรรค์ องค์กรนี้ เป็นศูนย์กลางข้อมูลข่าวสารการจัดกิจกรรมดนตรีนานาชาติ ซึ่งได้

ร่วมก่อตั้งและให้การสนับสนุนกิจกรรมการประกวดร้องเพลงนานาชาติประมาณ 2,000 รายการใน 78 ประเทศ ในระหว่าง 27 ปีที่ผ่านมา

จากการเข้าร่วมประชุมสมัชชา ครั้งที่ 27 ประจำปีขององค์กรฟิดอฟ ประธานและเลขาธิการขององค์กร ได้ร่วมเป็นประธานในพิธีมอบ "รางวัลฟิดอฟ" (Fidof Award) ให้แก่คุณหญิงพรทิพย์ ณรงค์เดช พร้อมทั้งแต่งตั้งให้เป็นกรรมการบริหารขององค์กรด้วย ทั้งนี้เพื่อสืบทอดเจตนารมณ์ของคุณหญิง พรทิพย์ ณรงค์เดช ที่ได้ริเริ่มสร้างสรรค์กิจกรรมด้านดนตรีให้แก่ประเทศชาติอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาเกือบ 30 ปีทั้งในด้านดนตรีศึกษาและกิจกรรมดนตรี การประกวดร้องเพลง การแสดงดนตรี เพื่อยกมาตรฐานการดนตรีของประเทศไทยให้ได้มาตรฐานสากล ตลอดจนสนับสนุนเยาวชนและเยาวชนชาวไทย ให้มีโอกาสแสดงออกซึ่งความสามารถในด้านดนตรีและศิลปวัฒนธรรม

นับแต่ปี พ.ศ.2526 ซึ่งเป็นปีแรกที่ได้มีการจัดประกวดร้องเพลง มีผู้สนใจสมัครเข้าประกวดจำนวนมาก และผู้เข้าประกวดที่ได้รับรางวัลต่างๆจากการประกวดแต่ละปี ได้รับการส่งเสริมให้มีผลงานด้านดนตรีสืบเนื่องต่อมาจนเป็นบุคคลผู้มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันโดยกว้างขวาง อาทิเช่น ปี 2526 ผู้ชนะเลิศคือ วิรัช ปิฎฆางกูร และอรวิ สัจจานนท์, ปี 2527 ธงไชย แมคอินไตย์และระวีวรรณ-จินดา, ปี 2528 อิศริยา ฤประเสริฐ, ปี 2530 นันทนา บุญหลง, ปี 2531 นนทิยา จิวบางป่า, ปี 2532 ศิริพร อยู่ยอด

จากการจัดประกวดที่มีมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2526 จวบจนปี 2530 ประกอบกับผู้ชนะจากการประกวดทุกปี ได้แสดงความสามารถและได้รับการส่งเสริมจนมีผลงานด้านดนตรีออกสู่สาธารณชนอย่างกว้างขวาง ในปี 2531 คณะผู้ดำเนินการประกวดฯ จึงได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานถ้วยรางวัลชนะเลิศให้แก่ผู้เข้าประกวดที่ได้รับรางวัลนักร้องยอดเยี่ยม ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ต่อมาในปี 2533 บริษัท สยามกลการ จำกัด ได้จัดการประกวดเพิ่มเติมขึ้นอีก 1 ประเภท คือการประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ด้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ ขึ้นอีกประเภทหนึ่ง เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนไทยอายุ 8-11 ปี ที่มีความสามารถด้านการร้องเพลงได้เข้าร่วมกิจกรรมนี้ด้วย

โครงการประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย

ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ

(Thailand Junior Singing Contest)

ในปี พ.ศ. 2533 ได้มีการริเริ่มโครงการประกวดร้องเพลงเยาวชน ฯ ขึ้นเป็นปีแรก ในนามของ "นิสสัน จูเนียร์ อวอร์ด" จนถึงปี พ.ศ. 2536 ได้เปลี่ยนแปลงชื่อโครงการประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ให้เป็นการประกวดในนามของ "ซูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด" มาจนปัจจุบัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับมติการสนับสนุนของคุณหญิงพรทิพย์ ณรงค์เดช คังเคิม

การดำเนินโครงการ ฯ เป็นความร่วมมือระหว่างคณะกรรมการจัดการประกวด ฯ บริษัทสยามซูบารุ จำกัด สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อสมท. ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์และรายละเอียดของโครงการดังนี้

โดยมีวัตถุประสงค์การดำเนินโครงการดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมการแสดงออกซึ่งความสามารถในการร้องเพลงและการแสดงบนเวที
2. เพื่อพัฒนาการร้องเพลงและการแสดงบนเวทีให้มีมาตรฐาน
3. เพื่อยกระดับค่านิยมของเยาวชนและประชาชนที่มีต่ออาชีพนักร้อง

บทบาทของสื่อมวลชนในโครงการประกวดฯ

โดยวัตถุประสงค์และระเบียบในการดำเนินงานดังกล่าว คณะกรรมการจัดการประกวดร้องเพลงฯ มีนโยบายสำคัญที่จะเปิด โอกาสทางการร้องเพลงให้แก่เยาวชนไทย ผู้มีความสามารถทางการร้องเพลงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ดังนั้นจึงกำหนดแผนการใช้สื่อมวลชนเป็นหลักสำคัญในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการประกวดร้องเพลงแก่เด็กผู้สนใจการร้องเพลงที่กระจายตัวกันอยู่ในทุก ๆ จังหวัดทั่วประเทศ โดยมีการใช้สื่อมวลชนในขั้นตอนต่าง ๆ ของการประกวดดังนี้

1. การใช้สื่อมวลชน ในขั้นตอนการรับสมัครระหว่างเดือนมีนาคมถึงเดือนพฤษภาคม โดยประมาณ ในขั้นตอนการรับสมัครเยาวชนเข้าประกวดนี้ คณะกรรมการจัดการประกวดฯ ได้พยายามกระจายข่าวสารการประกวดออกไปอย่างกว้างขวางที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยเฉพาะในต่างจังหวัดที่อาจจะมีข้อจำกัดใน ด้านการเปิด รั บ สื่ อ เพราะเป็นกลุ่มที่เยาวชนอาจจะขาดแคลนเครื่องมื่อรับสื่อที่จำเป็น ดังนั้นคณะกรรมการจัดการประกวดจึงใช้สื่อต่าง ๆ เข้ามาช่วยเสริมในช่องทางที่จะ

นำเสนอข่าวสารไปถึงเด็กได้ ซึ่งสื่อต่าง ๆ ที่คณะกรรมการจัดการประกวดใช้เป็นช่องทางการให้ข่าวสารความรู้ เกี่ยวกับการรับสมัครประกวดร้องเพลงนั้นประกอบด้วย

1.1 สื่อโทรทัศน์ ด้วยความร่วมมือจากสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อสมท. ได้ช่วยกระจายข่าวสารเรื่องการรับสมัครเข้าประกวดร้องเพลง ใน 2 ลักษณะคือเป็นสปอตโฆษณา ความยาว 15 วินาทีระบุช่วงเวลาที่เปิดรับสมัครและสถานที่รับใบสมัครอีกลักษณะหนึ่งก็จะเป็นสปอตประชาสัมพันธ์ ที่สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ได้ช่วยสนับสนุนกิจกรรมการร้องเพลงของเยาวชน โดยอนุญาตให้ออกอากาศสปอตประชาสัมพันธ์โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใด ๆ

นอกจากไทยทีวีสีช่อง 3 แล้ว คณะกรรมการจัดการประกวดฯ ยังได้รับความสนับสนุนจากรายการบันเทิงต่าง ๆ ที่ออกอากาศตามสถานีโทรทัศน์ช่องอื่น ๆ ในรูปแบบของ "ข่าวประชาสัมพันธ์" อีกหลากหลายรายการด้วยกัน เช่น รายการโลกดนตรี, รายการสี่ส้นบันเทิง, รายการโชว์ไวท์มบาย ศศิธร (Showtime By Sasithorn), รายการแควดวงบันเทิง, รายการบ้านเลขที่ 5, รายการเช้าวันนี้, รายการมอร์นิ่งทอล์ค, รายการทไวไลท์โชว์, รายการจิวแจ้วเจาะโลก, ฝ่ายข่าวสถานีโทรทัศน์ช่อง 11, ช่อง 5, ช่อง 7 เป็นต้น

ซึ่งการช่วยสนับสนุนจากสื่อมวลชนด้านโทรทัศน์นี้ เป็นเงื่อนไขสำคัญอย่างยิ่งที่ช่วยให้คณะกรรมการจัดการประกวดฯ สามารถกระจายข่าวสารการรับสมัครประกวดออกไปได้อย่างทั่วถึง และด้วยความดีที่สูงขึ้น ในขณะที่มีงบประมาณที่จะใช้สื่ออยู่อย่างจำกัดมาก

คุณทองศักดิ์ สกุลดิษฐ์ ที่ปรึกษาฝ่ายผลิตโครงการประกวดนักร้องเยาวชนฯ ได้กล่าวถึงความช่วยเหลือนี้ว่า

"การทำงานเริ่มจากการประชาสัมพันธ์ออกไปก่อน ยิงสื่อในเดือนมีนาคมจนถึงเดือนพฤษภาคม ออกอากาศทางช่อง 3 เหตุที่เป็นช่อง 3 เพราะว่าเขาให้การสนับสนุนด้วยดี ทางเราไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ เลย สื่อที่ออกไปเป็นการโปรโมชัน ไม่มีการใช้โลโก้โฆษณาของสินค้า เป็นแต่เพียงข้อความขึ้นมาเกี่ยวกับเรื่องการประกวดว่ามีกติกาอย่างไร ตัดออกอากาศประมาณ 30 วินาที ออกวันหนึ่งหลายครั้งมากกว่าครั้งที่แล้ว ต้องขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย หากไม่ได้ช่อง 3 สนับสนุนเราจะต้องเสียค่าใช้จ่ายมหาศาล"

นอกจากสปอตโฆษณาสปอตประชาสัมพันธ์ และข่าวประชาสัมพันธ์ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่องต่าง ๆ แล้ว คณะกรรมการจัดการประกวดฯ ยังได้จัดส่งวิดีโอเทปบันทึกภาพการประกวดร้องเพลงในวันชิงชนะเลิศที่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย ไปยังสถานที่ต่าง ๆ ที่คาดว่าเยาวชนหรือผู้เกี่ยวข้องกับเยาวชนจะสามารถได้รับข่าวสารการประกวดได้อีกด้วย ตัวอย่างเช่น

- โรงเรียนต่าง ๆ หากโรงเรียนใดที่มีความสนใจในกิจกรรมการประกวดร้องเพลงก็สามารถที่จะติดต่อขอรับวิดีโอเทปบันทึกภาพการประกวดร้องเพลงรอบชิงชนะเลิศได้โดยตรง โดยที่คณะกรรมการจัดการประกวดจะจัดส่งวิดีโอเทป และ เอกสารเผยแพร่ข่าวสารที่จำเป็นให้แก่โรงเรียนทุกแห่งโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

- โทรุ้มรถจักรยานยนต์ยามาฮ่าทั่วประเทศ
- โทรุ้มรถยนต์ซูบารุทั่วประเทศ
- ธนาคารไทยพาณิชย์จำกัด (มหาชน) ทุกสาขาทั่วประเทศ
- ห้างสรรพสินค้าโรบินสัน ทุกสาขา

1.2 สื่อวิทยุ

ในขั้นตอนการรับสมัครนี้คณะกรรมการจัดการประกวดฯ ได้กระจายข่าวสารการรับสมัครเข้าประกวดผ่านทางสปอตโฆษณาที่ออกอากาศในรายการที่มีกลุ่มผู้ฟังมาก เช่นรายการเรดิโอ-โหวต (Radio Vote) หรือฮอตเวฟ และพยายามเลือกรายการที่มีรัศมีการออกอากาศครอบคลุมทั่วประเทศด้วย โดยเลือกรายการที่ออกอากาศผ่านทางระบบดาวเทียม และผู้ฟังสามารถรับฟัง

ได้จากทุกภูมิภาค และในสื่อวิทยุนี้ ยังมีผู้จัดรายการจากรายการต่าง ๆ ให้ความสนับสนุนโดยช่วยประชาสัมพันธ์ข่าวสารการประกวดในขณะที่จัดรายการอีกด้วย

1.3 สื่อสิ่งพิมพ์ คณะกรรมการจัดการประกวดฯ ได้ใช้สื่อสิ่งพิมพ์เป็นเครื่องมือเสริมให้เยาวชนผู้สนใจการร้องเพลงได้รับทราบข่าวสารต่าง ๆ จากกองประกวดฯ อีกทางหนึ่ง ซึ่งคุณลักษณะเด่นของสื่อสิ่งพิมพ์นี้ คือ สามารถให้ข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ มากกว่าสื่ออื่น ไม่มีข้อจำกัดเรื่องระยะเวลาการเปิดรับสื่อ ค่าใช้จ่ายน้อย และยังสามารถเข้าถึงกลุ่มเยาวชนและผู้ปกครองได้โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องเครื่องมือรับข่าวสาร ทั้งนี้ คณะกรรมการจัดการประกวดฯ ได้กระจายข่าวสารผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบและช่องทางต่าง ๆ คือ

1.3.1 เอกสารเผยแพร่จากคณะกรรมการจัดการประกวด

- ไปสเตอร์เชิญชวนเข้าประกวดและแนะนำรายละเอียดการสมัคร
- จดหมายแนะนำรายละเอียดการสมัคร พร้อมระเบียบการรับสมัคร
- ใบสมัคร

โดยสื่อสิ่งพิมพ์ดังกล่าว จะถูกส่งออกไปยังช่องทางการกระจายข่าวสารดังนี้

- โรงเรียนประมาณ 5,000 แห่ง ทุกภาคของประเทศไทย ทั้งในเขตเมืองและเขตชนบทที่ห่างไกล
- โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ทุกจังหวัดทั่วประเทศ
- โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กทุกสาขาทั่วประเทศ
- ธนาคารไทยพาณิชย์จำกัด (มหาชน) ทุกจังหวัดทั่วประเทศ
- โรงเรียนดนตรีอื่น ๆ ที่ขอรับเอกสารเผยแพร่เข้ามายังกองประกวดฯ
- ห้างสรรพสินค้าโรบินสันทุกสาขา

1.3.2 หนังสือพิมพ์และนิตยสารต่างๆ

นอกจากเอกสารเผยแพร่งกล่าว คณะกรรมการจัดการประกวดฯ ยังเผยแพร่ข่าวสารความรู้เกี่ยวกับการรับสมัครผ่านทางหนังสือพิมพ์บ้านเมือง และนิตยสารต่าง ๆ ทั้งในรูปแบบของหน้าโฆษณาและข่าวประชาสัมพันธ์ ในคอลัมน์บันเทิงในหนังสือพิมพ์และนิตยสารต่างๆ ด้วย เช่น นิตยสารซีดีไลฟ์, เสียงเด็ก, มอเตอร์ริง, โลกกีฬาไลฟ์ลี, วาไรตี้, เดอะเนชั่นจูเนียร์แมกกาซีน, วิกตี, กอล์ฟเอ็กซ์เพรส, บอสส์ แมกกาซีน, ทีวีบันเทิง, โลกรถ, ที คลับ, รุ่ง, สื่อธุรกิจ, กอล์ฟนิวส์, มีเดีย-

ทีวีไกดส์. ข่าวพาณิชย์. ข่าวไท, ขวัญเรือน. ผู้หญิง, พร็อพเพอร์ตี้. โลกใบใหม่. ทีวีไคเจสท์. สกุลไทย. สรรสาระ. แม่และเด็ก, ออนกรีน. หยิน, สตาร์พิคส์, จีเอ็ม. หญิงไทย. มิวสิคสตาร์. ชัปปี้. แกรมมีแม็กกาซีน เป็นต้น

ส่วนกลุ่มหนังสือพิมพ์ เช่น เดอะเนชั่น, บางกอกโพสต์. แนวหน้า. บ้านเมือง. มติชน. ไทยรัฐ. สยามโพสต์. ข่าวสด, โลกกีฬา. กรุงเทพธุรกิจ, ไทยนิวส์. เดลินิวส์. วัฏจักร. ราชวันสยาม. ดาวสยาม. ไทยธุรกิจไฟแนนซ์, สยามกีฬา. ไทยไฟแนนเชียล. สื่อธุรกิจ เป็นต้น

ซึ่งในการขอความร่วมมือประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกวดนี้ กองประกวดฯ ได้รับการสนับสนุนจากสื่อมวลชนอย่างยิ่ง โดยสื่อมวลชนแทบทุกฉบับได้ลงข่าวประชาสัมพันธ์ให้อย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ทั้งในลักษณะข่าวประชาสัมพันธ์ความคืบหน้าของการประกวดฯ กิจกรรมต่าง ๆ ของนักร้อง หรือบทความในคอลัมน์บันเทิงที่สื่อมวลชนช่วยให้คำแนะนำและเสนอความคิดเห็นตลอดจนให้กำลังใจต่อผู้จัดและผู้เข้าร่วมการประกวด อาทิเช่น

ตัวอย่างข่าวที่สื่อสิ่งพิมพ์ช่วยประชาสัมพันธ์ข่าวสารการรับสมัครและความคืบหน้าของโครงการฯ

- "Thailand Junior Singing Contest - เหวทีนี้ พี่เลี้ยงใจดีเสมอ"
- "ซูบารู อวอร์ดอุบัติ นักร้องคุณภาพต้องบังเกิด"
- "ซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด เดินเครื่องเปิดรับสมัครใหม่แล้ว" - แนวหน้า
- "ซูบารู อวอร์ด โหมโรงอีกครั้ง" - สตาร์พิคส์
- "ธนาคารไทยพาณิชย์ร่วมสนับสนุนซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด" - ออนกรีน
- "ปฐมนิเทศผู้เข้ารอบสอง ซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด" - สรรสาระ
- "ซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด ผีกฝนขับร้องกับอาจารย์ คุษฎี นุญท์สนกุล" - สกุลไทย
- "ซูบารู จูเนียร์ เน้นความสดใสสมวัย
หากซ่าเกินอายุ หนู ๆ มีหวังตกรอบ" - วัฏจักร
- "ลูกวินัยเข้ารอบรอง เต็งซูบารูยูวชน" - โลกกีฬา ไลฟ์ลี่
- "คุณหญิงไม่เก็ง ซูบารูไครเต็ง" - โลกกีฬา ไลฟ์ลี่
- "อดีตนักร้องดังคิอิมพอสซิเบิลแดนป्लीม
ลูกชายสุดที่รักเข้าชิงชนะเลิศนักร้องยูวชน" - ไทยรัฐ
- "ลูกศิษย์คว่ำรางวัล มณีนุชรู้สึกกังวลใจ" - สยามโพสต์
- "แชมป์ ซูบารู อวอร์ด ร้องโซว์ในปีโอไอแอฟร์" - ราชวันสยาม

หรือสื่อมวลชนช่วยรายงานข่าวสารความคืบหน้าของโครงการประกวด อาทิเช่น

ซูบารุ อวอร์ด เปิดรับสมัครแล้ว

บริษัท สยามซูบารุ จำกัด ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. จัดให้มีการประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ด้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538 (SUBARU-JUNIOR AWARD THAILAND JUNIOR SINGING CONTEST 1995) และการประกวดร้องเพลงด้วยพระราชทานชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2538 (SUBARU AWARD THAILAND SINGING CONTEST 1995)

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการแสดงออกซึ่งความสามารถของเยาวชนในการขับร้องและการแสดงบนเวที และเพื่อพัฒนาการขับร้องและการแสดงบนเวทีให้มีมาตรฐานอีกทั้งเป็นการยกระดับค่านิยมของเยาวชนและประชาชนที่มีต่ออาชีพนักร้อง

จึงขอเชิญน้อง ๆ และท่านที่สนใจที่มีอายุระหว่าง 8-11 ปี และ 15-20 ปี ประกวดร้องเพลงโดยจะเปิดรับสมัคร จนถึงวันที่ 28 เมษายน 2538 สนใจติดต่อขอทราบรายละเอียดได้ที่กองประกวดฯ โทร. 6421190-4

หนังสือพิมพ์บ้านเมือง .: วันศุกร์ที่ 17 มีนาคม พ.ศ.2538 หน้า 21

ศูนย์วิทยุทรัพยากร

ซูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด

เดินเครื่องเปิดรับสมัครใหม่แล้ว

เมื่อปลายสัปดาห์ที่ผ่านมา คณะกรรมการจัดการประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยร่วมกับ บริษัท สยามซูบารุ จำกัด สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 แถลงข่าวการจัดการประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ด้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ประจำปี 2538

เพื่อส่งเสริมการแสดงออกในการร้องเพลงและการแสดงบนเวที รวมทั้งต้องการยกระดับค่านิยมของเยาวชนและประชาชนที่มีต่ออาชีพนักร้องที่ รร. ดีเอ็มเมอรัลด์ ถนนรัชดาฯ

การจัดการประกวดร้องเพลงเยาวชนในครั้งนี้ จะแบ่งออกเป็น 3 ประเภทด้วยกันคือ ประเภทเพลงไทยสากล เพลงไทยลูกทุ่ง และเพลงสากล สำหรับผู้ชนะเลิศทั้งสามประเภทจะได้รับถ้วยรางวัลพระราชทานทุนการศึกษา 80,000 บาท ตัวเครื่องบินไป-กลับ กรุงเทพฯ-ฮ่องกง จำนวน 2 ที่นั่งพร้อมทัศนศึกษาที่ประเทศฮ่องกง ส่วนนักร้องดีเด่น จะได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณ ทุนการศึกษา 40,000 บาท ตัวเครื่องบินไป-กลับ กรุงเทพฯ-ฮ่องกง จำนวน 2 ที่นั่ง และทัศนศึกษาที่ประเทศฮ่องกง

สำหรับคุณสมบัติของผู้ประกวดจะต้องมีอายุระหว่าง 8-11 ปี สัญชาติไทย สนใจขอรับใบสมัครได้ที่ กองประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย โทร. 02-2538111-1111 สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ โทร. 02-2538111-1111 หรือสอบถามรายละเอียดที่ โทร. 642-1190-4 ตั้งแต่วันนี้จนถึง 28 เมษายน 2538

หนังสือพิมพ์แนวหน้า : วันจันทร์ที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2538 สตรีหน้า 27

SUBARU AWARD THAILAND JUNIOR SINGING CONTEST

คณะกรรมการจัดการประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ถ้วยพระราชทานสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ร่วมกับบริษัทสยามซูบารุ จำกัด สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ และสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 อ.ส.ม.ท. ได้จัดการประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2538 ขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2538 ถึงวันที่ 10 กันยายน 2538 โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ เพื่อส่งเสริมการแสดงออกด้านการร้องเพลงและการแสดงบนเวที เพื่อพัฒนาการร้องเพลงให้มีมาตรฐานขึ้น และเพื่อยกระดับค่านิยมของเยาวชนและประชาชนที่มีต่ออาชีพนักร้อง

ส่วนเกณฑ์ในการรับสมัครนั้น ผู้สมัครจะต้องมีอายุตั้งแต่ 8-11 ปี มีสัญชาติไทยไม่มีสัญชาติอื่น หรือผูกพันกับบุคคลและนิติบุคคลใด ๆ ต้องมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง และสามารถเข้าร่วมกิจกรรมการประกวดร้องเพลงเยาวชนได้ตลอดระยะเวลาการประกวด นอกจากนี้ผู้ที่ลงสมัครจะต้องเลือกเพลงได้เพียง 1 ประเภทเท่านั้น คือ ประเภทเพลงไทยสากล หรือประเภทเพลงไทยลูกทุ่ง หรือประเภทเพลงสากล

การตัดสินจะแบ่งออกเป็น 4 ช่วง คือ รอบคัดเลือก 1 โดยคณะกรรมการจะตัดสินโดยฟังเสียงร้องจากเทป และจะคัดเลือกไว้เพียง 120 คน โดยแบ่งตามประเภทเพลงต่าง ๆ ประเภทละ 40 คน

ในรอบคัดเลือก 2 จะเป็นการร้องต่อหน้าคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการจะคัดเลือกไว้ 60 คน จากนั้นก็จะเป็นรอบรองชนะเลิศ และนักร้องที่ผ่านการคัดเลือกรอบ 2 จำนวน 60 คน จะต้องเลือกร้องเพลง 1 เพลง จากเพลงที่คณะกรรมการกำหนดให้ ซึ่งจะไม่ซ้ำกับเพลงที่เลือกร้องในรอบที่ผ่านมา และในรอบนี้คณะกรรมการจะคัดเลือกผู้ผ่านเข้ารอบชิงชนะเลิศจำนวน 21 คน

เมื่อถึงรอบสุดท้ายนั้นคือ รอบชิงชนะเลิศ นักร้องรุ่นเยาว์ที่ผ่านเข้ารอบนี้สามารถเลือกร้องเพลงตามที่ตนถนัดได้ 1 เพลง แต่จะต้องไม่ซ้ำกับเพลงที่เลือกร้องในรอบที่ผ่านมา ในรอบนี้จะคัดเลือกนักร้องยอดเยี่ยมและนักร้องดีเด่นไว้ดังนี้

ประเภทเพลงไทยสากล 3 ตำแหน่ง โดยแบ่งเป็น นักร้องยอดเยี่ยม 1 ตำแหน่ง และนักร้องดีเด่น 2 ตำแหน่ง ส่วนประเภทเพลงไทยลูกทุ่งและเพลงสากลก็ใช้เกณฑ์การตัดสินเช่นเดียวกัน

นักร้องที่ผ่านการคัดเลือก 21 คนสุดท้าย จะมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางคณะกรรมการจัดให้ เช่น มีการเยี่ยมชมการผลิตรถจักรยานยนต์ยามาฮ่า ณ บริษัทยามาฮ่าเอ็นเอ็น จำกัด บางนา-ตราด กม. 21 ในวันที่ 8 สิงหาคมที่ผ่านมา นอกจากนี้ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกทั้งหมดยังได้รับการฝึกฝนการขับร้องเพลงที่ถูกต้องจากอาจารย์คุษฎี บุญทัศนกุล เพื่อให้เกิดทักษะที่ถูกต้องในการขับร้อง การหายใจ และการเปล่งเสียง ณ ห้องคอนเฟอเรนซ์ โรงแรมรามาร์คเด็นส์ เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม และนักร้องทั้งหมดได้เข้าค่าย

MUSIC CAMP ที่โรงแรมรามารักษ์เดินส์ ในระหว่างวันที่ 31 กรกฎาคม-4 สิงหาคม 2538 อีกด้วย

หนังสือพิมพ์วัฏจักร : วันพฤหัสบดีที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2538

กล่าวโดยสรุปคือในขั้นตอนของการรับสมัครเข้าประกวดนั้น กองประกวดฯ ได้ใช้สื่อมวลชนที่มีประสิทธิภาพสูง เพื่อสามารถเข้าถึงกลุ่มเยาวชนเป้าหมายและกลุ่มผู้ปกครอง ได้อย่างกว้างขวางที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ สื่อมวลชนที่ใช้ทั้งหมดประกอบด้วยสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และวิดีโอเทป รวมทั้งเสริมด้วยสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อให้รายละเอียดการประกวดเพิ่มเติม คือ โปสเตอร์ และแผ่นพับระเบียบการต่าง ๆ

2. การใช้สื่อมวลชนในขั้นตอนการคัดเลือกผู้สมัครเข้าสู่รอบคัดเลือกที่ 1 และรอบคัดเลือก ที่ 2

จากการประชาสัมพันธ์ข่าวสารการรับสมัครในขั้นตอนแรก จะมีเยาวชนจากทั่วประเทศ ส่งใบสมัครและเทปบันทึกเสียงการร้องเพลงปากเปล่าโดยไม่มีดนตรีส่งเข้ามายังกองประกวด เป็นจำนวนมาก ในปีล่าสุดคือปี 2538 มีเยาวชนส่งเสียงร้องเพลงเข้าประกวดกับกองประกวดมากกว่า 5,500 ราย

จากเทปบันทึกเสียงร้องจำนวนนี้ คณะกรรมการจัดการประกวดฯ มอบหมายให้คณะกรรมการวิชาการดนตรี ทำการฟังเทปเพื่อคัดเลือคนักร้องที่มีมาตรฐานการร้องเพลงที่ดีออกมาจำนวน 120 คน ซึ่งกว่าที่จะฟังและคัดเลือกเสร็จสรรพตามขั้นตอนที่กำหนดนี้ได้ ถือกันว่าเป็นขั้นตอนการทำงานที่ใช้เวลามากและเป็น "งานหนัก" ชนิดที่ผู้เกี่ยวข้องได้ขนานนามรอบคัดเลือกจากเทปนี้กันว่า "รอบหูแตก"

จากนักร้องเยาวชนผู้ผ่านรอบคัดเลือกที่ 1 ประเภทละ 40 คน รวม 3 ประเภท คือ 120 คน นี้ จะต้องเข้ามารายงานตัวต่อคณะกรรมการจัดการประกวด เพื่อร้องเพลงที่ส่งเทปเข้ามาประกวด ต่อหน้าคณะกรรมการวิชาการด้านดนตรี

เมื่อได้รายชื่อเยาวชนผู้ผ่านรอบคัดเลือกเข้ามาแล้ว คณะกรรมการจัดการประกวดฯ จะติดต่อเยาวชนผู้ผ่านการคัดเลือกโดยตรงทางจดหมาย โดยส่งจดหมายแจ้งผลการคัดเลือกไปตามที่อยู่ ที่แจ้งไว้กับกองประกวด อันอาจจะเป็นที่บ้านหรือที่โรงเรียนก็ได้

ส่วนสื่อมวลชนที่กองประกวดใช้เพื่อประกาศผลการคัดเลือกนักร้องเยาวชนได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ เช่นหนังสือพิมพ์บ้านเมือง และใช้ข่าวประชาสัมพันธ์ในหนังสือพิมพ์ นิตยสารต่างๆ เพื่อแจ้งความคืบหน้าของการคัดเลือกให้แก่เยาวชนผู้สนใจได้ทราบอีกทางหนึ่ง

3. การใช้สื่อมวลชนในขั้นตอนการคัดเลือกนักร้องเข้ารอบชิงชนะเลิศ

นักร้องที่เข้ารอบชิงชนะเลิศทั้ง 60 คน จาก 3 ประเภทการร้องจะต้องเลือกร้องเพลง 1 เพลง จากหลายเพลงที่คณะกรรมการกำหนดให้ โดยในการเลือกเพลงนี้นักร้องผู้เข้ารอบชิงชนะเลิศจะต้องเลือกเพลง เลือกบันไดเสียง เพื่อที่คณะกรรมการกองประกวดฯ จะได้จัดเตรียมดนตรีประกอบ (Backing Track) ไว้ให้ใช้ในการฝึกซ้อมต่อไป

การคัดเลือกนักร้องเยาวชนเข้ารอบชิงชนะเลิศนี้ จัดให้มีขึ้นที่หอประชุมเล็ก ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย โดยเยาวชนทั้ง 60 คน จะต้องร้องเพลงที่เลือกกับเทปดนตรีประกอบ ต่อหน้ากรรมการวิชาการด้านดนตรี คณะกรรมการวิชาการจะคัดเลือกเยาวชนเข้าสู่รอบชิงชนะเลิศไว้ประเภทละ 7 คน รวมเยาวชนที่เข้าสู่รอบชิงชนะเลิศ 21 คน

ผู้ที่ผ่านรอบคัดเลือกที่ 2 และผ่านรอบคัดเลือกเข้าชิงชนะเลิศนั้น คณะกรรมการจัดการประกวดฯ จะจัดให้มีการปฐมนิเทศนักร้องผู้ผ่านเข้ารอบคัดเลือกที่ 2 และรอบชิงชนะเลิศ เพื่อแจ้งถึงระเบียบปฏิบัติ และกระบวนการต่างๆ ก่อนถึงวันประกวดต่อหน้าคณะกรรมการวิชาการ ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ละเอียดต้องให้การอธิบายอย่างถี่ถ้วน ดังนั้น กองประกวดฯ จึงได้ใช้วิธีการปฐมนิเทศ ซึ่งเป็นการสื่อสารแบบสองทางอันจะช่วยให้เยาวชนและผู้ปกครองสามารถที่จะสื่อสารกันเพื่อสอบถาม และแสดงความเห็นกันได้มากขึ้น

กองประกวดได้เผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับการปฐมนิเทศ พิธีการคัดเลือกเยาวชนในรอบต่างๆ และผลการคัดเลือกออกไปทางสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางสื่อสิ่งพิมพ์ ทั้งช่วงระยะเวลาก่อนการคัดเลือก ในวันประกาศผลการคัดเลือก รวมทั้งเผยแพร่กิจกรรมต่าง ๆ หลังการคัดเลือก ซึ่งเป็นกิจกรรมที่กองประกวดได้จัดขึ้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีและเกิดความสามัคคีในหมู่เยาวชนผู้เข้าชิงชนะเลิศ รวมทั้งเสริมทักษะด้านการดนตรีและการขับร้องให้แก่เยาวชนผู้เข้าชิงชนะเลิศ อย่างกิจกรรมมิวสิกเกมป์ หรือกิจกรรมที่กองประกวดจัดขึ้น เพื่อให้ความรู้รอบตัว

ต่าง ๆ แก่ชุมชน เช่น การเยี่ยมชมการผลิตของผู้สนับสนุนโครงการประกวด การนำทัศนศึกษาต่าง ๆ เป็นต้น

4. การใช้สื่อมวลชนในขั้นตอนการประกวดรอบชิงชนะเลิศ

ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนสำคัญที่เยาวชนผู้เข้าประกวดจะพยายามใช้ความสามารถทางการร้องและลีลาการร้องให้ดีที่สุด เพราะเป็นขั้นตอนการพิจารณาหาหนักร้องที่ร้องเพลงได้ดีที่สุด จากเยาวชนผู้เข้าประกวดทั้งหมดกว่า 5,500 คนทั่วประเทศ

ในส่วนของกองประกวดฯ เองได้จัดเตรียมความพร้อมทุกอย่างไว้อย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ประกวดซึ่งใช้หอประชุมใหญ่ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทยเป็นที่จัดประกวด หรือดนตรีประกอบการร้อง ซึ่งเป็นวงดนตรีขนาดใหญ่ อุปกรณ์ประมาณ 20 ชิ้น (Big Band) จากบริษัทวิทยุอาร์มิวสิก นำโดยอาจารย์วีริช อยู่ถาวร ผู้ควบคุมวงดนตรีที่ได้รับการยกย่องว่ามีความสามารถทางการดนตรีมากที่สุดท่านหนึ่งในวงการเพลง ระบบการจัดเสียง และแสงสีประกอบการร้องที่ได้มาตรฐาน คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากนานาสาขาอาชีพ ฯลฯ

ซึ่งด้วยความพร้อมเหล่านั้น ประกอบกับความสามารถของเยาวชนจำนวน 21 คนที่สามารถผ่านกระบวนการกลั่นกรองมาจนถึงวันชิงชนะเลิศนี้ได้ ย่อมเป็นเครื่องชี้ได้ว่าโครงการประกวดร้องเพลงนี้ เป็นโครงการที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน "ระดับชาติ" มีการจัดประกวดมาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ แม้ในบางปีจะมีอุปสรรคบางประการทำให้ล่าช้าไปบ้าง ทำให้ผู้ที่สนใจจะเข้าประกวดหรือนุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องต้องเผื่อรอข่าวคราวการจัดประกวดอย่างใจจดใจจ่อ ดังที่มีสื่อมวลชนบางฉบับได้นำเสนอไว้ ตัวอย่างเช่น

"ซูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด เส้นทางสู่ดวงดาวของเด็กไทย"

"การประกวดร้องเพลงในประเทศไทยเคยมีอยู่รายการหนึ่งที่ถือว่ายิ่งใหญ่ที่สุด และเป็นการสร้างศิลปินนักร้องขึ้นมาประดับวงการ นั่นคือ การประกวดนักร้องยอดเยี่ยมของบริษัทสยามกลการ ซึ่งมีคุณหญิงพรทิพย์ ณรงค์เดช เป็นแม่แรงใหญ่ในการจัดงานนี้ ซึ่งนักร้องหลายต่อหลายคนประสบความสำเร็จจากเวทีนี้รวมทั้งเบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์

หลังจากที่คุณหญิงพรทิพย์ โคนกลิ่นมรสุมในบริษัทสยามกลการ
 จนต้องหลุดมาจากการเป็นผู้นำบริษัทนั้น ทำให้ผู้คนในวงการเพลง
 เป็นห่วงว่าการประกวดดี ๆ จะมีอีกหรือเปล่านั้น แต่ด้วยเจตนาธรรมณ์
 ที่แน่วแน่ของคุณหญิงพรทิพย์ ก็ได้จัดขึ้นมาอีกครั้งใน "ซูบารู อวอร์ด"
 และประเดิมโดยการจัดประเภทเยาวชนก่อนในการประกวดร้องเพลงเยาวชน
 ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย (ซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด) ขึ้นที่ศูนย์วัฒนธรรม-
 แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2537 ที่ผ่านมา ก็นับว่างานนี้
 ประสบความสำเร็จเป็นที่น่าชื่นใจกับหนูหนูน้อยที่มาสมัครกันถึง
 5,347 คน..."

วิคตี กอล์ฟเอ็กซ์เพรส : ตุลาคม 2537

"ใครกล้าว่าดนตรีไร้ค่า"

"บรรยากาศการกลับมาอีกครั้งของการประกวดร้องเพลง
 ชิงถ้วยพระราชทานแห่งประเทศไทย ซูบารูอวอร์ด รอบชิงชนะเลิศ
 ของเหล่าเยาวชนไทย ที่กว่าจะกลับมาจัดกันใหม่อีกครั้งได้ ก็เล่นเอาเด็กที่รัก
 เสียงเพลงและการร้องเพลงหวาดกลัวเรื่องไรเวทีเพื่อการแสดงออก
 ซึ่งความสามารถกันยกใหญ่

แต่จนแล้วจนรอดคุณหญิงพรทิพย์ ฌรงค์เดช ก็เซ็นเวทีเพื่อการ
 แสดงออกที่ดีออกมาใหม่อีกครั้งได้ หลังจากที่มีเรื่องราวความสัมพันธ์ที่
 ราวฉนวนระหว่างพี่น้อง แต่อุดมการณ์ในการทำงานเพื่อส่งเสริมเสียงเพลง
 ให้อยู่ในหัวใจคนไทย ก็ไม่มีคำว่าล้มเลิก

พิสูจน์ใจกันไปได้ในระดับหนึ่งที่การจัดการประกวดใหญ่โตเสียเงิน
 หลายล้านในครั้งนี่ ไม่ใช่เพื่อการหวังผลในเชิงธุรกิจแน่เพราะครั้งนี้ไม่มี
 โรงเรียนสอนดนตรีมาทำการสนับสนุนเหมือนเช่นอดีตที่ผ่านมา ซึ่งการ
 จัดการประกวดในครั้งนี่ ก็เป็นการทำเพื่อสิ่งที่เรียกว่าเจตนาธรรมณ์ และ
 อุดมการณ์อย่างแท้จริง

ความสมบูรณ์ที่ยิ่งใหญ่ไม่ได้น้อยลงไปกว่าก่อนแต่อย่างใด กลับกัน
ในแง่คุณภาพของเด็กที่เข้าประกวดร้องเพลง กลับมีฝีมือมากขึ้นกว่าก่อน
ซึ่งพิสูจน์ได้ในทุกประเภทของการประกวด ไม่ว่าจะเป็นเพลงสากล เพลง
ไทยสากล หรือเพลงไทยลูกทุ่ง แชมป์และรองต่างก็เก่งจนผู้ใหญ่อายแทบ
ทั้งสิ้น"

ข่าวบันเทิง - โลกกีฬา : ตุลาคม 2537

ซูบารุ ออวอร์ด ความสามารถฉบับไดเลียง

"ต้องบอกว่างานนี้นอกจากจะเปิดโอกาสให้เด็กๆ ได้แสดงออกถึง
ความสามารถในทางที่สร้างสรรค์แล้ว การเกิดของ "ซูบารุ ออวอร์ด" ครั้งนี้
ยังแสดงให้เห็นถึงการกลับมาพร้อมกับความสำเร็จ อบอุ่น และยิ่งใหญ่ของ
คุณหญิงพรทิพย์ ณรงค์เดช อีกครั้ง

แม้วันนี้จะไม่มี "มิวสิก ออวอร์ด" ในนาม "สยามกลการ" ก็ตาม"

รายงานพิเศษ - มติชนรายวัน : ตุลาคม 2537

กล่าวได้ว่าการประกวดร้องเพลงเยาวชนซึ่งด้วยพระราชทานแห่งประเทศไทยนี้ เป็น
โครงการแข่งขันที่ได้รับความสนใจจากทุกฝ่าย แม้ว่าจะเป็นโครงการส่งเสริมกิจกรรมด้านดนตรีที่ต้อง
ใช้งบประมาณมหาศาล เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ไม่มีผลกำไร มีหน้าเข้ายังต้องเผชิญกับอุปสรรคสำคัญ
จนเกือบจะไม่มี การประกวดนี้เสียแล้ว ด้วยเหตุว่า

"ถ้าจะว่าก่อนเราเคยจริงๆ เราทำมาแล้วและทั้งหมดตรงนี้นะคะ หลัก
การเราอันเดิม เราก็จะต้องรักษาคุณภาพ เพราะว่าคนนี่มาจากฝ่ายการตลาด
คนนี่มาจากคอมพิวเตอร์ถูกเขาไล่ออกหมดนะ บัญชบบัญชี คือเอามาจาก
ทุกฝ่ายที่ไม่มีความรู้เรื่องดนตรีเลย และก็เอาทุกคนมา มีจำนวนน้อยคนมา
สอนใหม่หมดเลย ทุกคนมาเริ่ม ก.ไก่ใหม่หมด แต่ทุกคนทำดี ทำเพราะ
ใจรักโบราณเขาถึงบอกว่าความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จก็มี พวกนี้
ไม่มีความรู้เรื่องตัวโน้ตสักตัว ก็มาเข็บเสื้อกันเอง"

"เรามาตั้งต้นกันใหม่ก็อาสาสมัคร ใครรักงานนี้บ้างอยากจะทำและ ก็ทุ่มเท โอ้โฮ อุดหลับอุดนอนดี 1 ดี 2 เข็มผ้า ปีนป่ายเวทิต่างกัน พี่เลี้ยงอะไรทำกันเองหมดทุกอย่าง ออกระเบียบการเอง วังโรงพิมพ์เอง กินนอนกับเด็กเอง เด็กเข้าแคมป์เข้าด้วย...อุดหลับอุดนอนเก็บกวาดเอง หมด"

คุณหญิงพรทิพย์ ณรงค์เดช - สัมภาษณ์ : บ้านเมือง - ตุลาคม 2537

"ยอมรับค่ะว่าในการจัดประกวดในปีนี้นั้นเหนื่อยมาก เพราะเป็น ทีมงานใหม่ทั้งหมด อะไรก็ไม่เข้าที่เข้าทาง กว่าจะถูกขึ้นมาจัดงานนี้ได้ อีกครั้งเลือดตาแทบกระเด็น แต่ถึงแม้เลือดตาแทบกระเด็นก็รับปากว่าจะ จัดงานนี้ตลอดไป"

คุณหญิงพรทิพย์ ณรงค์เดช - สัมภาษณ์: ไทยไฟแนนเชียลกันยายน 2537

แม้จะมีปัญหาในการดำเนินงานประกวดอยู่บ้าง แต่ด้วยความตั้งใจจริงที่จะพัฒนาคุณภาพการดนตรีของประเทศไทยให้ทัดเทียมชาติอื่น และด้วยความพร้อมในด้านต่างๆ ที่มีอยู่ คณะกรรมการจัดการประกวด จึงได้พยายามเผยแพร่กิจกรรมของโครงการประกวดออกไปสู่สาธารณชนให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นได้ เพื่อช่วยสร้างภาพพจน์อันดีให้แก่โครงการประกวดและ สร้างทัศนคติที่ดีต่ออาชีพการร้องเพลง

ดังนั้นในขั้นตอนการชิงชนะเลิศและการประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ ของผู้ได้รับรางวัลต่าง ๆ จากวันชิงชนะเลิศนี้ คณะกรรมการจัดการประกวดได้มีการใช้สื่อมวลชนดังนี้

4.1 สื่อโทรทัศน์ ด้วยความร่วมมือจากไทยทีวีสีช่อง 3 ได้ทำการถ่ายทอดสดงานประกวดร้องเพลงฯ รอบชิงชนะเลิศนี้ผ่านสื่อโทรทัศน์ออกไปยังผู้ชมทั่วประเทศ รวมทั้งได้รับความสนใจจากรายการบันเทิงต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ วิทยุ ได้ติดต่อขอข้อมูลต่าง ๆ จากคณะกรรมการจัดการประกวด เพื่อนำไปออกอากาศเผยแพร่สู่ผู้ชมอย่างหลากหลายและน่าสนใจ เช่น รายการบ้านเลขที่ 5, รายการทไวไลท์โชว์, รายการมอร์นิ่งทอล์ค, รายการเช้าวันนี้ ฯลฯ รวมทั้งการสัมภาษณ์ผ่านทางรายการวิทยุต่างๆอย่างกว้างขวางมากกว่าขั้นตอนอื่น ๆ

4.2 สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นสื่อหลักที่ช่วยในการนำเสนอความเคลื่อนไหว รวมทั้งเหตุการณ์ต่างๆ ในวันประกวดให้สาธารณชนได้รับทราบ และได้มีการนำเสนอคำติชม คำวิจารณ์ ตลอดจน

ความเห็น และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ไปยังเยาวชนผู้เข้าประกวด, บิดามารดา และคณะกรรมการจัดการประกวดฯ ด้วย

นอกจากจะช่วยนำเสนอข่าวความคืบหน้าของโครงการฯ ดังตัวอย่างที่แสดงไว้แล้ว สื่อมวลชนฉบับต่าง ๆ ยังมีบทบาทในการให้กำลังใจทั้งแก่เยาวชนผู้เข้าร่วมการประกวด และคณะกรรมการประกวดตลอดจนช่วยแนะนำ ดิชม และให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อการประกวดและวงการเพลง อาทิเช่น

"อย่างไรก็ตาม ผมขอให้กำลังใจ คุณหญิงพรทิพย์ฯ ให้ท่านมี "ไฟ" ลุยจัดประกวดต่อไป ที่เล่ามาเป็นการ "ดี" เพื่อ "ก่อ" เพราะไม่อยากให้เป็นเหมือนเวทีอื่นที่มุ่งแต่การค้าอย่างเดียว โดยไม่คำนึงถึงผลลบที่สะท้อนกลับมา หากถามว่า ซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด เป็นอย่างไร ผมตอบได้สั้น ๆ ว่า ดีเกือบสมบูรณ์แบบเพราะยังมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงอีกพอสมควร ถือเป็นความสำเร็จอีกก้าวของการประกวดร้องเพลงรุ่นจิ๋ว"

อินไซด์ แมเนจเมนต์ : ตุลาคม 2537

"9 รางวัลที่แจกถือว่าเยอะ แต่ก็เหมาะสมเมื่อเทียบกับเด็กที่สมัครมาประกวดกว่า 5 พันคน ซึ่งขนาดรางวัลที่แจกเยอะเท่านั้นก็ยังทำให้อดสงสารเด็กที่ไม่ได้รับรางวัลคนอื่นไม่ได้ เห็นบางคนปากคอสนั่นด้วยความเสียใจก็มี แต่ก็อย่างที่บอกเด็กยังเก็บความรู้สึกไม่ได้"

เนี่ยก็ไว้คอยดูรุ่นผู้ใหญ่อีกครั้งว่าจะประทับใจเท่ากับการประกวดรุ่นเด็กหรือไม่ แต่รวมแล้วเราเชียร์การประกวดเต็มที่ ผู้จัดเขามีอุดมการณ์ดีขนาดนี้ เราเป็นผู้ชมก็ต้องชมพร้อมมีการดิชมมาเสนอต่ออีกทอด"

โลกกีฬา : ตุลาคม 2537

"For me, being a judge was difficult because I was proud of all the performers and to call any of them "Loser" would be unfair. To be able to sing on National Television and sing well is a huge victory in itself"

ทอดด์ ทองดี : เดอะ เนชั่น จูเนียร์ แมกกาซีน

"วันที่ 25 กันยายน ที่ผ่านไประหว่างในห้องประชุมใหญ่ของ "ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย" มากมายไปด้วยผู้คนหลากหลายวัย ทั้งชั้นบนและชั้นล่าง บนเวทีจัดแต่งสวยงาม ระบบเสียงดีเยี่ยมมากพอที่จะได้รสชาติของการฟังเพลง และรับรู้ได้ว่าเด็กๆแต่ละคนที่เข้าประกวดร้องเพลงชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ซึ่งมีถ้วยพระราชทานของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เป็นรางวัลแห่งเกียรติยศสูงสุดนั้น ทุกคนมีคุณภาพดียิ่ง

หลังจากที่ผมได้ฟังนักร้องตัวน้อย ๆ ประเภทเพลงไทยสากลร้องจนจบไปแล้วหกกคน ผมมีความรู้สึกว่ ไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ นักที่จะชี้ชัดลงไปได้ว่าใครเด่นกว่าใคร เพราะเด็ก ๆ ต่างร้องเพลงกันดี ๆ ด้วยกันทั้งสิ้น ครั้นพอถึงเด็กผู้เข้าประกวดซึ่งผ่านมาถึงรอบชิงชนะเลิศคนที่เจ็ด ซึ่งเป็นคนสุดท้ายขึ้นร้องเพลง "เป็นไปไม่ได้" ของอดีตวงดนตรีขวัญใจของผมและของใครอีกหลายคน ผมก็น้ำตาคลอด้วยความซาบซึ้ง นึกชมว่าเข้าใจเลือกเพลงจริง ๆ"

นิเวศน์ กันไทยราษฎร์ - มติชน : ตุลาคม 2537

"แม้งานประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยที่จัดขึ้นจะได้รับเสียงติติงในแง่ของภาพลักษณ์เด็ก ๆ ที่เข้าประกวดว่า "ไม่สมกับวัย" หรือ "เกินตัว" อยู่บ้าง แต่หากพิจารณาด้วยความเป็นกลางจะเห็นว่าการประกวดนับเป็นการส่งเสริมพัฒนาการด้านการร้องเพลงในหมู่เยาวชนได้เป็นอย่างดีและอาจเลยไปถึงการสร้างค่านิยมทางดนตรีที่ถูกต้องไปในอนาคตด้วย อย่างน้อยก็ในแง่ที่ว่า ทำให้รู้ว่ นักร้องที่ดีเป็นอย่างไร ไม่ใช่เพียงสวยหรือหล่อ เปล่งเสียงสูงต่ำได้และมีโอกาสทำเทปได้ก็ถือว่าเป็นนักร้อง จึงขอให้กำลังใจสำหรับผู้จัดงานไว้ ณ ที่นี้และหวังว่ การจัดการประกวดต่อ ๆ ไป จะได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ในที่สุด"

กอดัฒน์ "จุดประกาย" - กรุงเทพธุรกิจ : กันยายน 2537

"โดยเฉพาะถ้าได้มีโอกาสได้ชมและฟังลิลาน้ำเสียงของเยาวชนทั้ง 3 บนเวที ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย เมื่อวานก่อนแล้วจะสามารถ

สร้างอารมณ์ให้คล้อยตามไปกับเสียงของเขาวชนตัวเล็ก ๆ เหล่านี้ได้
อย่างประทับใจ

เด็กเหล่านี้เป็นเพียงนักร้องมือสมัครเล่นที่เพียรพยายามจะร้องเพลง
ให้ได้ดีที่สุดของเขา ทำให้ต้องมามองย้อนถึงนักร้องรุ่นพี่ ๆ ในยุคนี้
ที่เรียกตัวเองว่า นักร้องอาชีพ ซึ่งมีผลงานเป็นอัลบั้มวางตามแผงเทปว่า
เขาเหล่านั้น ขายเสียงอย่างตั้งใจจริงหรือ ขายรูปลักษณ์ตามแฟชั่นกันแน่

คอลัมน์ "สังสรรค์บันเทิง" - บ้านเมือง : ตุลาคม 2537

กล่าวโดยสรุป คณะกรรมการจัดการประกวดฯ ได้ใช้สื่อมวลชนเป็นเครื่องมือสำคัญ
ในการเผยแพร่ข่าวสารการประกวดทุกขั้นตอนออกไปยังผู้เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง และนับว่า
โครงการประกวดฯ ได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนมาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งได้ให้ความสนับสนุน
ช่วยประชาสัมพันธ์ข่าวสารการประกวดออกสู่สาธารณชน รวมทั้งนำเสนอข่าวสารความคิดเห็นต่างๆ
กลับมายังคณะผู้จัดการประกวดฯ โดยตลอด ซึ่งเป็นปัจจัยประการหนึ่งที่ช่วยให้ข่าวสารที่เกี่ยวข้อง
กับการประกวดร้องเพลงถูกนำเสนอออกสู่สาธารณชน และกลุ่มเยาวชน ผู้สนใจการประกวด และเป็น
ช่องทางที่ช่วยนำเสนอภาพพจน์ของ "โครงการประกวดร้องเพลงคุณภาพ" ออกสู่สาธารณชน จนได้รับการ
ยอมรับว่าโครงการประกวดร้องเพลง "ซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด" เป็นเวทีประกวดร้องเพลง
ที่ได้มาตรฐานสูงสุดของประเทศ และได้รับการยอมรับและความสนใจจากกลุ่มเยาวชนและผู้ปกครอง
เข้าร่วมการประกวดเป็นจำนวนมาก

เกียรติคุณดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องมาจากคณะกรรมการจัดประกวดมีปณิธานสำคัญ
ในการปฏิบัติงานคือ ต้องการส่งเสริมให้เยาวชนของชาติได้แสดงความสามารถทางการร้องเพลงและ
เพื่อยกระดับค่านิยมของเยาวชนและประชาชนที่มีต่ออาชีพร้องเพลง ดังนั้นในการดำเนินงานด้านต่างๆ
ไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอข่าวสารอย่างกว้างขวางเพื่อเปิดโอกาสการเข้าประกวดแก่เด็กโดยไม่จำกัด
ฐานะหรือภูมิภาคที่อยู่อาศัย, กระบวนการกลั่นกรองทุก ๆ ขั้นตอน คณะกรรมการทั้งกรรมการวิชาการ
และกรรมการมหาชน, รวมทั้งการเผยแพร่คุณสมบัติความสามารถต่างๆ ของผู้ได้รับรางวัล
จากการประกวดแต่ละปีออกสู่สังคมในวงกว้าง ฯลฯ ต่างเป็นเงื่อนไขสำคัญ ที่คณะกรรมการจัดการ-
ประกวดฯ ได้เอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ทั้งนี้เพื่อให้โครงการนี้เป็น "เวที" ที่จะส่งเสริมคุณภาพการร้องของ
เยาวชน และส่งเสริมภาพพจน์ของการร้องเพลงในประเทศไทยได้อย่างแท้จริง

ข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดที่สื่อมวลชนนำเสนอ นั้นสามารถที่จะสร้างการรับรู้ แก่เยาวชน ผู้ปกครองและสาธารณชนในประเด็นสำคัญอื่นๆอีก อาทิเช่น

1. สื่อมวลชนให้ความรู้เรื่องการถ่วงดุลคุณภาพการร้องอย่างเข้มงวด

คณะกรรมการจัดประกวดฯ ตั้งกฎเกณฑ์ถ่วงดุลคุณภาพการร้องอย่างเข้มงวด โดยมีคณะบุคคลผู้ถ่วงดุลคุณภาพการขับร้อง ดังนี้

1.1 คณะกรรมการวิชาการซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้มีความรู้ด้านวิชาการดนตรี จากเดิม คณะกรรมการวิชาการจะประกอบด้วยนักดนตรีจากวงดนตรี วิทยาลัยออสเตรีย โดยอาจารย์วิรัช อยู่ถาวร จำนวน 7 ท่าน แต่เนื่องจากการคัดเลือกนักร้องที่ส่งเสียงร้องมาในคาสเซ็ทเทป จำนวนกว่า 5,500 รายนั้น เป็นงานที่ใช้เวลามากและจะต้องใช้สมาธิในการทำงานสูง จึงมีนักวิชาการด้านดนตรีเข้าร่วมเป็นกรรมการน้อยลง คณะกรรมการจัดประกวดจึงปรับมาตรฐานของผู้เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการโดยจะยังมี นักวิชาการดนตรีจากวงดนตรี วิทยาลัยออสเตรีย โดย อาจารย์วิรัช อยู่ถาวร อยู่ในคณะกรรมการฯ 3 ท่าน ส่วนอีก 4 ท่าน คณะกรรมการจัดประกวดฯ ตั้งเกณฑ์การเชิญกรรมการวิชาการว่าจะต้องเป็นผู้มีความรู้เรื่องดนตรี เป็นผู้ที่ขับร้องเพลงได้ ไม่จำกัดอายุ ไม่เป็นผู้ฝึกสอนเยาวชนที่เข้าร่วมแข่งขันและ ไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นชาย ซึ่งจากมาตรฐานที่ปรับมาใหม่นี้คณะกรรมการวิชาการดนตรีชุดปัจจุบัน ประกอบด้วย นักวิชาการดนตรีชาย 4 ท่าน และนักวิชาการดนตรีหญิง 3 ท่าน ต่างระดับอายุกัน

1.2 กลุ่มกรรมการมหาชน ที่เป็นคณะกรรมการตัดสินรอบชิงชนะเลิศจะเป็นคณะกรรมการผู้เป็นบุคลากรที่มีตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่เป็นที่ยอมรับของสังคม จากทุกสาขาอาชีพ จำนวน 31 ท่าน หรือเป็นตัวแทนมหาชนจากทุกอาชีพ การกำหนดให้คณะกรรมการมากถึง 31 ท่านก็เพื่อให้ค่าเฉลี่ยของความเป็นปัจเจกน้อยลงมากที่สุด ดังนั้น ผู้ที่ได้รับรางวัลจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับมติเป็นเอกฉันท์จากคณะกรรมการตัดสินโดยแท้จริง

โดยเรื่องคุณสมบัติของบุคคลที่เข้าร่วมเป็นกรรมการมหาชน เพื่อร่วมตัดสินในรอบชิงชนะเลิศนั้น คุณทองศักดิ์ สกุลดิษฐ์ ให้ความเห็นว่า .

"1 เสียงใน 31 เสียงนี้น้อยมาก คะแนนต้องได้มาเป็นมวล ซึ่งพอกรรมการเป็นมหาชน เราต้องเชิญคนที่ดำรงตำแหน่งเป็นที่ยอมรับจากสายต่าง ๆ ในสังคม มีเกียรติพอที่จะเชื่อกันว่าพวกนี้ไม่มีรับได้โตะ ไม่มีการเข้าพวก ไม่เอาเกียรติยศที่สร้างมานมนาน มาช่วยเด็กคนนั้น ช่วยลูกเพื่อน มักจะทำให้คนที่มาตัดสินนี้อายุเยอะ เพราะคนที่กว่าจะมาดำรงตำแหน่ง

ขนาดนั้นต้องอายุสูง ท่านทูตจากกระทรวงต่าง ๆ ปลัดกระทรวง นาย-
 ธนาคาร นายแพทย์ อัยการ และผู้ใหญ่จากสปอนเซอร์ต่าง ๆ ตัวแทนผู้ดำรง-
 ตำแหน่งสูงในวิชาชีพต่าง ๆ และมีกลุ่มผู้ร้องเพลง นักแสดง ดีเจวิทยุ
 แทรกเข้ามาคึกคัก มีสื่อมวลชนจากทุกสาย จากลักษณะรวมตรงนี้ ทำให้
 เกิดภาพมหาชน เพราะเราเชื่อว่าศิลปะทุกแขนงในโลกทำเพื่ออะไร ศิลปิน
 ทำงานศิลปะเพื่อให้ตัวเองดูหรือใจ ไม่ใช่ ศิลปินทำงานศิลปะเพื่อให้
 คนทำศิลปะไม่เป็นได้ดู ชาวนาที่ทำหน้าที่ของชาวนาไป แต่ละคนเก่งไม่
 เหมือนกันก็มาเจอกันกัน โลกต้องเป็นอย่างนั้น เราไปดูรูปเขียนคอมพิวเตอร์
 เป็นอย่างไร ไม่ต้อง เพราะเราไม่รู้ แต่รู้สึกกับรูปอย่างไรนี้ซิ ใช่ ฉะนั้น
 เด็กคนหนึ่งร้องเพลง เป็นการสร้างงานศิลปะนะครับ ให้ใครตัดสิน ก็ต้องให้
 มหาชนตัดสิน ใช่อะไรตัดสิน ก็คือความพอใจ เราพอใจ เราชอบ ร้อง 10 ตัว
 เราให้ไอ้ตัวนี้ ก็เราชอบนี้

แต่ทั้งนี้เราต้องคัดจากเด็กที่ผ่านเชิงวิชาการมาก่อน พอได้มาตรฐาน
 แล้วปล่อยให้มหาชนวัดเลย"

ทองศักดิ์ สกุลดิษฐ์ : สัมภาษณ์ - 2 กุมภาพันธ์ 2539

การควบคุมคุณภาพการร้องให้ได้ตามมาตรฐานมีอยู่ทุกขั้นตอนการประกวด รวมทั้งใน
 รอบคัดเลือก ซึ่งจะต้องคัดเลือกยุวชนให้ได้ตามจำนวนที่กำหนด แต่ถ้าหากปีใดนักร้องมีคุณภาพไม่ได้
 ตามมาตรฐาน "คุณภาพ" ก็จะต้องมาก่อน "ปริมาณ"

หรือที่คุณวิชา วัชรานันท์ ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องคุณภาพการร้องนี้ไว้ว่า
 "เราจะต้องคัดเลือกผู้เข้าแข่งขันให้ได้ทั้งหมด 150 คน แต่สำหรับประเภท
 เพลงสากลนั้นทางคณะกรรมการได้ทำการคัดเลือกและได้มาเพียง 30 คน
 เท่านั้น ส่วนเทปที่เหลือนั้นยังไม่ได้เกณฑ์ที่มาตรฐานพอก็เลยจำเป็นต้อง
 ต้องเหลือเพียง 30 คน เพราะฉะนั้นเราจึงมีผู้เข้าแข่งขันที่ผ่านเข้าสู่อันดับที่ 2
 นี้เพียง 130 คน น้อยกว่าที่ได้ตั้งเอาไว้ การประกวดของเราจะเน้นหนักใน
 เรื่องมาตรฐานมาก"

วิชา วัชรานันท์ : สัมภาษณ์ - มิถุนายน 2537

2. สื่อมวลชนให้ข่าวสารว่าโครงการมีการให้ความรู้และทักษะที่ถูกต้องในการร้องเพลง

สื่อมวลชนได้ทำหน้าที่รายงานถึงกิจกรรมหลักที่คณะกรรมการจัดประกวดฯ ริเริ่มขึ้น เพื่อเสริมทักษะการร้องเพลงให้แก่เยาวชน ผู้ผ่านเข้าสู่รอบชิงชนะเลิศ คือ กิจกรรม "มิวสิกแกลมปี" กิจกรรมสำคัญที่เด็กทั้งหลายต่างคาดหวังที่จะเข้าร่วมงาน

"ก็ทำให้เด็กเนี่ยจะภาคเหนือ ภาคใต้ หรือทุกภาคมาได้กินนอนด้วยกัน ทำอะไรด้วยกัน เฮไหนด้วยกัน ใสเสื้อเหมือนกัน และไม่ใช่เฉพาะเด็ก อยู่ด้วยกัน ครูก็อยู่ด้วยกัน ผู้ปกครองก็อยู่ด้วยกัน บุษจะมาจากฐานะอะไร ฉันทไม่สน บุต้องเหมือนกัน กินนอนด้วยกันก็จะทำให้มนุษย์เราเนี่ยอยู่ร่วมกัน ได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขนะนะคะ และก็รู้จักรักษาน้ำใจผู้อื่นบ้าง"

คุณหญิงพรทิพย์ ณรงค์เดช : สัมภาษณ์ - บ้านเมือง : ตุลาคม 2537

"...เด็กเราที่มีอยู่นี้อาจจะยังไม่เลิศ ในระดับนานาชาติเราก็อาจจะแพ้ อาจจะ
ไม่เอาไหน แต่ตอนนี้เรายังได้แค่นี้อยู่ ก็ยังดีกว่ามันจะไปจ้องเงาตามเค้าไป
เรื่อยๆ มันยังต้องมีรูปแบบของมันอยู่ ซึ่งเราสอนด้วย เราต้องให้เข้าแคมป์
เพื่อเพิ่มพูนหรือปรับปรุงในสิ่งที่เขาไม่เข้าใจ หรือเข้าใจผิดว่า ร้องแบบนี้
ดี แบบนี้ถูก ตอนเขาเข้รอบมาเขาอาจจะมีข้อผิดพลาดเยอะแยะ แต่เขาก็
ชนะคนอื่นเข้ามา เป็น 7 คน เขาชนะก็จริง แต่ยังมีข้อผิด เราเข้าไปช่วยแก้ไข
เอาเทปมาดูกันเลย ซึ่งเลยว่าตรงนี้ตรงนั้น มีผู้ปกครองนั่งฟังด้วย มีครูนั่ง
ด้วย จะได้กลับไปแก้ไขกับเด็ก มีครูด้านเบสิคการร้องเพลง อย่างครูคุณฎี
มาเลย สอน เบสิคการร้องเพลง 3 วัน 5 วันมาว่ากันเลย เริ่มกันใหม่ หายใจ
นี้จะหายใจอย่างไร จะออกกำลังเพื่อฝึกการหายใจนี้ทำยังไง ฝึกการใช้หูฟัง
ฝึกการใช้สมาธิ การเปล่งเสียง แม้กระทั่งการจินตนาการ แจกหนังสือ เรา
ซื้อหนังสืออาจารย์คุณฎีแจกเลย เรื่องร้องเพลงนี้ต้องฝึกฝนเป็นเรื่องทักษะ
ไม่ใช่ความรู้อย่างเดียว เราขอยกที่ต้องเรียนกัน 4-5 เดือน ย่อมาเหลือไม่กี่
วัน ซึ่งก็ได้ เพราะเด็กมันไปเร็ว แล้วต้องกลับไปต่อที่บ้าน พ่อแม่จดไป
กลับไปซ้อมกัน

...ให้ความรู้ใหม่ ๆ กัน ว่าน้ำจะว่าอย่างไร ไม่ใช่ว่าน้ำ ว่าน้ำ ว่า
น้ำ ว่ากันยันปาย บางทีมันก็ไม่ใช่ว่าว่าน้ำ เราต้องอธิบายกันว่า ว่าทำไม คำ
ยังงี้ ..ทำไมต้องคำนี้ ..ทำไมต้องว่าน้ำ ทำไมต้องทำนั้นทำนี่"

ทนายศักดิ์ สกุลดิษฐ์ : สัมภาษณ์ - 2 กุมภาพันธ์ 2539

นอกจากนั้นสื่อมวลชนทั้งโทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ และวิทยุ ได้ทำหน้าที่เผยแพร่ข่าวสาร
เรื่องกิจกรรมมิวสิกแคมป์ในแง่มุมต่างๆ ด้วย อาทิเช่น

"หนูประทับใจมิวสิกแคมป์มากที่สุดค่ะ สนุกมาก เพื่อน ๆ ทั้ง 20 คนน่ารักดีค่ะ"

ด.ญ.วันสนันท์ ธรรมบุรณะวงศ์ : สัมภาษณ์
การถ่ายทอดสดการประกวดฯ รอบชิงชนะเลิศ
25 กันยายน 2538 ไทยทีวีสีช่อง 3 อสมท.

"มิวสิกแคมป์ให้ความรู้ สอนให้สามัคคีกัน และประทับใจที่เสียงมากะ ใจดีทุกคน"

ด.ญ.รุ่งนภา เหมือนวอน : สัมภาษณ์

การถ่ายทอดสดการประกวดฯ รอบชิงชนะเลิศ

25 กันยายน 2538 ไทยทีวีสีช่อง 3 อสมท

"เข้ามิวสิกแคมป์ได้ประสบการณ์เยอะ อย่างคุณครูคุณฉวี จะสอนในเรื่องของ การหายใจ ซึ่งเป็นความรู้ที่สูงขึ้นไปอีกชั้น และได้นำกลับมาใช้ในชีวิตประจำวันด้วย"

ด.ญ.ฉัทชนันท์ ด้วงคำจันทร์

นักร้องดีเด่นประเภทเพลงไทยสากลปี 2537

สัมภาษณ์: นิตยสารซิติ์ไลฟ์ - มกราคม 2538

"เข้าประกวดนี้ชอบมิวสิกแคมป์จะได้เล่นกับเพื่อน ๆ ได้ร้องเพลงด้วยกัน"

ด.ญ.อนิล สุวรรณโชติ

นักร้องดีเด่นประเภทเพลงไทยลูกทุ่งปี 2537

สัมภาษณ์ : พศจิกายน 2538

เหล่านี้คือตัวอย่างประเด็นที่สื่อมวลชนได้นำเสนอไว้ ซึ่งเป็นข่าวสารที่เกี่ยวกับการสร้างมาตรฐานด้านคุณภาพการร้องเพลงของเด็กผู้เข้าประกวด โดยคณะกรรมการจัดการประกวดฯ จะคัดเลือกนักร้องด้วยความสามารถทางการร้องที่ได้มาตรฐาน และหลังจากเข้าสู่รอบชิงชนะเลิศแล้ว คณะกรรมการฯ ยังได้จัดกิจกรรมให้ความรู้และทักษะทางการร้องเพลงแก่เยาวชนทั้งหมด รวมทั้งผู้ปกครองและครู ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทต่อคุณภาพการร้องเพลงของเด็กด้วย

3. สื่อมวลชนช่วยเผยแพร่เรื่องการแนะแนวทางการเลือกเพลงที่จะใช้ประกวด

สื่อมวลชนช่วยในการให้ข่าวสารในเรื่องการเลือกเพลง เพราะเยาวชนผู้เข้าประกวด จะต้องเลือกเพลงทั้งหมด 3 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 รอบส่งเทปอัดเสียงเข้าประกวด เด็กจะเลือกร้องเพลงที่ชอบและสามารถร้องได้ดีที่สุด ครั้งที่ 2 เมื่อเข้ารอบแล้ว เด็กจะต้องเลือกเพลงประกวดจากชุดเพลงที่คณะกรรมการจัดประกวดฯเตรียมไว้ให้ เพื่อร้องต่อหน้าคณะกรรมการวิชาการในรอบรอง-

ชนะเลิศ และครั้งที่ 3 ในรอบชิงชนะเลิศ เด็กสามารถหาเพลงที่ตัวเองร้องได้ดีที่สุดมาประกวดในวันชิงชนะเลิศ

คณะกรรมการจัดการประกวดฯ ต้องการเน้นให้เด็กผู้เข้าประกวดมีแนวทางการเลือกเพลงที่เป็นตัวของตัวเอง และเหมาะสมกับวัยของเด็ก จึงต้องมีระเบียบเบื้องต้นเกี่ยวกับการเลือกเพลงมาร้องประกวด และมีการเผยแพร่ข้อกำหนดและคำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกเพลง ว่าเพลงที่ร้องนั้นต้อง "เป็นเพลงที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับเด็ก ไม่ส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมและประเพณีอันดี" และคณะกรรมการจัดประกวดฯเอง ได้พยายามสื่อความเข้าใจในเรื่องการเลือกเพลงโดยตรงกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และตัวเยาวชนอย่างเอาใจใส่ เพราะการคัดเลือกเพลงมาร้องประกวดนั้น จะส่งผลกระทบต่อตัวเยาวชนเอง ว่าร้องเพลงอย่าง "เข้าใจ" เพลงที่เขาร้องเพียงไรและยังส่งผลไปถึงการแต่งกาย ลีลาท่าทางต่าง ๆ ประกอบขณะร้องด้วย ดังนั้นหากเด็กเลือกเพลงที่ไม่เหมาะสมกับวัยและกับบุคลิกของตนเองแล้ว ย่อมทำให้เด็กไม่สามารถแสดง "ความสามารถในการร้อง" ออกมาได้เต็มที่ เพราะเด็กไม่เป็นตัวของตัวเอง อันเป็นสิ่งที่คณะกรรมการฯ จัดประกวดฯ ไม่พึงประสงค์เป็นอย่างยิ่ง

ดังนั้น คณะกรรมการจัดการประกวดฯ ได้พยายามแนะแนวทางการเลือกเพลงให้แก่เยาวชนและกลุ่มผู้ปกครองในการพบปะกันทุกครั้ง ทั้งโดยผ่านสื่อมวลชนในการปฐมนิเทศหรือในการประชุมวันคัดเลือกเพลง หรือในโอกาสต่าง ๆ มากเท่าที่จะทำได้ รวมทั้งให้ข่าวสารเกี่ยวกับแนวทางการแต่งกายและลีลาท่าทางการร้องที่เหมาะสมกับวัยของตนด้วย

"ในวันนี้อยอมรับว่าเด็ก ๆ ทั้ง 21 คนเป็นคนที่เก่งมากแล้ว แต่ว่าการที่พวกเขาจะสามารถร้องเพลงออกมาได้ดีหรือไม่นั้น ก็ต้องขึ้นกับการเลือกเพลงซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมากที่สุด เพราะโดยส่วนใหญ่แล้วจะร้องเพลงที่ยากมากเกินไป

พ่อ แม่ ผู้ปกครองที่ส่งเด็ก ๆ เข้าประกวดหลาย ๆ คนเลือกเพลงที่ยากให้แก่เด็กเขาร้อง แล้วเขาไม่เข้าใจในเนื้อร้องและทำนอง เขาก็จะไม่สามารถร้องได้ดี ซึ่งพวกเขามองข้ามบทเพลงง่าย ๆ ไปเสียแล้ว

พวกเขาลืมนึกถึงว่าเพลงง่าย ๆ เหล่านี้อาจจะเป็นเพลงที่คุ้นหูคนฟังเมื่อคนฟังแล้วอาจจะประทับใจและเราก็จะสามารถสื่อสารกับเด็ก ๆ ได้ด้วย และที่สำคัญที่สุด เด็กก็จะสามารถร้องเพลงได้ดีอีกด้วย

และในตรงนี้อยากจะให้สื่อมวลชนทุกท่านช่วยสื่อให้ด้วยว่า อยากจะให้พ่อแม่ หรือผู้ส่งเด็กเข้าประกวด อย่าไปบังคับ หรือเลือกเพลงให้กับ

พวกเขา ควรปล่อยให้พวกเขาเลือกเพลงกันเอง ซึ่งนั่นแหละพวกเขาก็จะทำได้ดี

คิดไว้เหมือนกันว่าจะจัดประกวดบทเพลงที่แต่งขึ้นเอง ทั้งเยาวชน และ เยาวชน เพราะนั่นจะเป็นการส่งเสริมให้เด็ก ๆ เขาสามารถร้องเพลงที่เหมาะสมกับตัวเขาที่สุด และเราก็คงจะได้มีเพลงดี ๆ ให้เด็ก ๆ เขาไว้ร้องกันอีกด้วย

"..ก็ห้วงนะคะเรื่องเพลงสำหรับเด็กเนี่ย เพลงผู้ใหญ่ก็ออกมาแล้วในตลาดเยอะแยะ แต่สำหรับเด็กเนี่ยไม่มี โดยเฉพาะเพลงที่ให้พ่อแม่ นุพการี รักครูบาอาจารย์ และก็รักเพื่อนมนุษย์ รักอะไรเหล่านี้ต่าง ๆ อันนี้ อยากจะทำให้เรื่องของบทเพลง อยากจะทำต่อไป ก็ต้องขอตั้งหลักกันสักนิดหนึ่งเดี๋ยวลูกทีมจะหมดแรงเป็นลมไปซะก่อน..."

"จริง ๆ ก็อยู่ที่ผู้ใหญ่เพราะเพลงที่จะให้เด็กเลือกเนี่ยสำคัญ จะแพ้หรือชนะมันอยู่ที่เพลง อย่างเด็ก 10 ขวบไปให้ร้องอกหัก มันไม่สมกับเด็กนะคะ เพลงมีเป็นร้อยเพลงพันเพลง ที่จะสร้างสรรค์นะคะ อย่างเพลงแรก เป็นไปไม่ได้ (ของดิอิมพอสซิเบิล) เพลงนี้ไม่มีพิษไม่มีภัย กรรมกรก็มีเนื้อเพลงหมดทุกคนนะคะเราก็อยากให้เขาถ่ายทอดมาโดยจากใจนะ อยู่ที่ครูหรือพ่อแม่ ที่จะเลือกเพลงให้ลูกนะ ถ้าไม่เหมาะสมกับเด็กเนี่ย เพราะร้องขึ้นมากรรมกรก็ให้ตกแล้ว เราก็ไม่อยากจะพูดว่าเพลงไม่เหมาะกับเด็ก...10 ขวบ จะรู้จักอกหักได้ยังไง โดยเฉพาะคิดว่าครู-ผู้ปกครองจะเข้าใจ ไม่เข้าใจเลย มีอยู่รายนะคะ มาให้แม่หญิงอธิบายครึ่งชั่วโมงถึงจะเข้าใจ"

คุณหญิงพรทิพย์ ณรงค์เดช : สัมภาษณ์ - ไทยไฟแนนเชียล : กันยายน 2538

การที่สื่อมวลชนได้รายงานข่าวสารเกี่ยวกับโครงการในด้านต่างๆคือด้านความเข้มงวด เรื่องคุณภาพการร้อง และการให้ความรู้และดูแลเยาวชนผู้เข้าประกวดอย่างเอาใจใส่ ไม่ว่าจะเป็นการให้ความรู้ด้านการดนตรี การร้องเพลง การแต่งหน้าแต่งกาย และกล่อมเกล่าให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อการประกวด ดูแลการเลือกเพลงมาร้องในการประกวด เหล่านี้ล้วนเป็นข่าวสารสำคัญที่ส่งผลให้สาธารณชน ให้การยอมรับว่าโครงการประกวดนี้เป็น "เวทีระดับชาติ" ดังกล่าว รวมทั้งเป็นเวทีที่จะดีตรารับรองมาตรฐานการร้องเพลงได้เป็นอย่างดี ดังเช่นตัวอย่างข่าวสารที่สื่อมวลชนได้นำเสนอไว้ดังนี้

The new project has received the seal of approval from Their Majesties the King and Queen who have contrivuted the "King's Cup" for the adult contest and the "Queen's Cup" for the children's competition.

The project will also be chaired by privy Councillor Gen Prem Tinsulanonda.

"Gen Prem said that he always monitored the (Nissan) contest broadcasts on TV every year," said Pornthip "he appreciated the good work of the judging committee and he also realized the increasing quality of the participants."

Over the years the high-profile Nissan Awards have attracted thousands of amvitious participants competing for the winning crown and multi-million-baht grand prize that included a Nissan car and other awards. More importantly the competition was seen by many participants as providing a fast-track to success. Superstar Thongchai "Brid" McIntyre is just one star who made his debut on stage at the Nissan Awards"

The Nation : March 1994

"ในส่วนของกาการจัดงานโดยรวม การประกวดร้องเพลงเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยปีนี้ แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนมาเป็น 'ซูบารุ อวอร์ด' แทน 'นิสสัน อวอร์ด' (ด้วยเหตุสืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงการบริหารงานของตระกูลพรประภาเมื่อก่อน) แต่ก็ยังได้รับความสนใจจากบรรดาครู และผู้ปกครอง ส่งเด็กเข้าประกวดเป็นจำนวนทั้งสิ้น 5,347 คน จากตัวเลขนี้ จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้สมัครเพิ่มขึ้นจากการประกวดปีก่อน อันแสดงให้เห็นว่า สถานภาพที่เปลี่ยนไปของ คุณหญิงพรทิพย์ และชื่อของรางวัล มิได้มีส่วนสำคัญต่อความรู้สึก ความเชื่อถือของคน ที่มีต่อรางวัลดังกล่าวเลย นั่นคงเพราะกาการจัดงานประกวดได้พิสูจน์ตัวเองมาถึงระดับหนึ่งแล้วนั่นเอง"

มติชน : กันยายน 2537

"The contest was considered the country's most prestigious singing contest right up until her departure from the Siam Kolarkam Group early this year. The singing contest was cancelled after she was ousted."

The Nation : September 1994

อมิตา ยัง ขณะรับรางวัล "ไทยแลนด์จูเนียร์อวอร์ด ชิงกิ้ง คอนเทส" เมื่อปี 2535

"ทาทา ยัง" นักร้องวัยรุ่นหญิงใหม่ที่ชื่อกลางว่า "คุณภาพ" เป็นหัวใจสำคัญในการสร้างสรรค์งานเพลงชุดแรก "อมิตา ทาทา ยัง" ด้วยความสามารถเกินตัวทั้งในด้านการร้องเพลง การเต้นรำ และอื่นๆ ที่แสดงออกมาด้วยความกล้าและมั่นใจ โดยมีรางวัล NISSAN AWARDS THAILAND JUNIOR-SINGING CONTEST เป็นใบรับประกัน ทำให้บทเพลงทุกเพลงในอัลบั้ม

ชุดนี้ได้รับการถ่ายทอดออกมาสู่คนฟังอย่างมีคุณภาพ จนกลายเป็นภาพพจน์ใหม่ของงานเพลงวัยรุ่น ลบล้างคำกล่าวที่ว่า นักร้องวัยรุ่นมีหน้าตาหล่อหรือสวยเป็นหลัก ความสามารถเป็นรอง"

บันเทิงไทยรัฐ : เมษายน 2538

จากการที่สื่อมวลชนได้มีการเผยแพร่ข่าวคราว และความคับหน้าในแวดวงบันเทิงของเหล่าศิลปินผู้เคยได้ผ่านเวทีแห่งนี้ ออกสู่สาธารณชนทางสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นแชมป์เวทีผู้ใหญ่รุ่นแรก ๆ อย่างธงไชย แมคอินไตย์ ระวีวรรณ จินดา นันทนา บุญหลง หรือกระทั่งแชมป์รุ่นหลัง ๆ อย่างอมิตตา ยัง ล้วนแต่เป็นส่วนสำคัญที่สร้างให้ภาพพจน์ของโครงการประกวดฯ นี้อยู่ในความสนใจของสาธารณชนเสมอมา

กล่าวโดยสรุป คือ สื่อมวลชนเป็นช่องทางสำคัญที่สุดที่ช่วยถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร และกิตติคุณของโครงการประกวด รวมทั้งคำวิพากษ์วิจารณ์ออกสู่สาธารณชนอย่างกว้างขวาง

บทบาทของสื่อมวลชนนี้เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เยาวชนที่รับทราบข้อมูลข่าวสาร และมีความสามารถทางการร้องเพลงได้ฝืนที่จะเข้าร่วมร้องเพลงในโครงการประกวดนี้ รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองเองก็เต็มอกเต็มใจที่จะสนับสนุนด้วย ซึ่งจะเห็นได้จากจำนวนผู้สมัครเข้าประกวดร้องเพลงซึ่งมีเป็นจำนวนมาก และมีเพิ่มขึ้นทุกปีอย่างต่อเนื่องตลอดมา

ส่วนกลุ่มเยาวชนที่เป็นกลุ่มผู้รับข้อมูลข่าวสารจากโครงการประกวดนั้น นับว่าเป็นกลุ่มศึกษาที่มีข้อมูลเฉพาะตัวที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นในส่วนนี้จึงได้ประมวลข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มศึกษาทั้ง 29 รายมาไว้โดยลำดับ ดังนี้

ชญ.นันทพร สว่างแจ้ง   เกิด : วันพุธที่ 3 ตุลาคม 2527

บิดา : นายธันยวัต สว่างแจ้ง   มารดา : นางนันทวัน สว่างแจ้ง

การศึกษา : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร

ชญ.นันทพร สว่างแจ้ง หรือแนนซี่ อายุ 11 ปี เป็นเด็กที่มีความสามารถพิเศษหลายด้าน ชอบเรื่องการแสดงออกตั้งแต่ยังเด็ก กระจือหรือรุ่นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆเป็นประจำ สนใจดูรายการประกวดซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด ทางโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 มาหลายปีแล้ว โดยที่คุณแม่เฝ้า

และคุณแม่ของแนนซึ่งให้ความสนใจในเรื่องที่แนนซึ่ง มีความสามารถพิเศษต่างๆ และคอยช่วยเหลือ อยู่เสมอ

ก่อนหน้าที่แนนซึ่งจะสมัครเข้าประกวดร้องเพลงในรายการซูบารุ จูเนียร์อวอร์ดนั้น ได้ผ่านเวทีการประกวดความสามารถพิเศษด้านต่างๆมาหลายรายการ อาทิเช่น ได้รับรางวัลที่ 1 จากการคัดเลือกเยาวชนเป็นแฟนต้าขลุ่ย จากการแสดงการรำไทย การเป็นแบบในภาพยนตร์โฆษณาต่างๆ เช่นเครื่องสำอางค์ ปากกาลูกตุ้ม โฟมล้างหน้า อะไรต่ออะไร เราก็ --- ไม่เอา กลัว-- เราไม่ได้เริ่ม สนับสนุนก่อน มีครั้งหนึ่ง ป.3 แม่กลับบ้านมา มาช่วยสอนซึ่งร้องเพลงหน่อย ซึ่งสมัครประกวด เราก็ไม่รู้ ว่าโดย..กล้าอะไรขนาดนั้น ซึ่ง อ้อ..เค้าบอก -ส่งชื่อแล้วมาจ้า- ถามว่าประกวดเมื่อไร ประกวดศุกร์นี้ วันนี้อย่างไร วันนี้อย่างไร ! .....มีอยู่อีกคราว พ่อพาไปเดอะมอลล์ ไปเห็นว่า มีรับสมัครแฟนต้าขลุ่ย ก็จะสมัคร ถามว่า -ยึกคิดว่าเขาจะให้ยูสมัครหรือ? - ปรากฏว่าเดินเข้าไปเอง เลย -พี่ๆ ขอใบสมัคร -กรอกเองเสร็จสรรพ วันสุดท้ายเลย”

ต่อเรื่องความชอบในการร้องเพลงนี้ แนนซึ่งอธิบายว่า “เป็นมาตั้งแต่เด็กๆแล้วค่ะ คุณทีวี แล้วพอไปดูคอนเสิร์ต เห็นเวลาที่นักร้องเค้าขึ้นมาบนเวที ก็ยิ่งทำให้ชอบ ทำให้อยากเป็นนักร้อง มาก อยากขึ้นไปบนเวทีมาก”

แนนซึ่งเป็นเด็กที่มีความพยายามสูงและตั้งใจจริง ตัวอย่างเช่นเมื่อสมัครเข้าร่วมรายการแฟนต้าขลุ่ยนั้น แนนซึ่งต้องเริ่มเรียนและฝึกซ้อมเรื่องการฟ้อนรำไทยอย่างเอาใจจริงจัง โดยคุณแม่ต้องจัดการให้คุณครูฟ้อนรำมาสอนให้ที่บ้านถึงสัปดาห์ละ 3 วัน “จริงๆแล้ว เขาเรียน บัลเลต์ แต่จะประกวดด้วยรำไทย เพราะฉะนั้นต้องจ้างครูสอนรำไทยมาฝึก ปกติเค้าก็รำที่โรงเรียน ทุกปี แต่ไม่ใช่รำเดี่ยว เราก็เอาครูมาสอนที่นั่นเดือนหนึ่ง เห็นเลยว่าเขาพยายามจริงๆ ครูมาที่นี้ 3 ครั้ง ต่ออาทิตย์ เราก็เห็นว่าไปได้ หลังจากนั้นได้เห็นว่า เขาชอบร้องเพลง จากลาดพร้าวไปมาแต่ร์นี่รถติดมาก เค้าจะร้องเพลงไปตลอด เราก็ได้ยินว่า ทำไม่รู้เพลงหมด จำได้หมดเลย.....ก็พาไปเรียนร้องเพลง ที่ 101 ก็เดือนเขาว่าเราเสียเงินแล้ว เราต้องเรียนให้ดี ไม่ใช่เล่นๆ ครอบครัวยังไม่ได้ร่ำรวย ยูต้องตั้งใจ เรียนนะ เขารับปากว่าจะพยายาม “

ขณะที่เริ่มเรียนดนตรีที่เอ็มเอส สตูดิโอ ได้เป็นเวลาประมาณ 2 เดือน ก็ทราบข่าวการรับสมัครเข้าประกวดร้องเพลงกับซูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด แนนซึ่งก็ส่งเทปอัดเสียงร้องส่งเข้าไปให้กองประกวดคัดเลือก ด้วยเพลง Heal The World และทราบข่าวติดเข้ารอบคัดเลือก 2 จากหน้าหนังสือพิมพ์ บ้านเมือง จนเมื่อถึงรอบชิงชนะเลิศ กองประกวดฯได้มีจดหมายแจ้งไปยัง โรงเรียนมาแตร์เดอี-วิทยาลัยเพื่อเรียนเชิญเจ้าหน้าที่จากโรงเรียนเข้าร่วมรับโล่ประกาศเกียรติคุณ ทำให้โรงเรียนได้ทราบเรื่องความสามารถเกี่ยวกับการร้องเพลงของแนนซึ่ง และได้ช่วยให้ข้อมูลเรื่องการเข้าร่วมกิจกรรม

พิเศษอื่นๆ แก่แนนซึ่งอยู่ข้าง เช่น ส่งแนนซึ่งเป็นตัวแทนนักเรียนเข้าร่วมการคัดเลือกนักเรียนดีเด่นกลุ่มโรงเรียนเอกชน ซึ่งแนนซึ่งก็ได้รับการคัดเลือกให้ได้รับรางวัลที่ 1 ในการคัดเลือกดังกล่าวด้วย

การฝึกซ้อมเพื่อเตรียมความพร้อมในการประกวดร้องเพลงนั้น แนนซึ่งตั้งใจซ้อมเป็นอย่างดี โดยจะซ้อมทุกวันหลังจากเลิกเรียนกลับบ้านถึงบ้าน แต่สำหรับวันเสาร์จะเป็นวันที่แนนซึ่งจัดเวลาให้กับการซ้อมร้องเพลงกับคุณครูมณีนุชโดยเฉพาะ ตลอดทั้งวัน และในวันอาทิตย์ ก็จะไปฝึกซ้อมร้องเพลงอยู่ที่บ้าน โดยใช้เสียงดนตรีจากคาราโอเกะ และมีคุณแม่เป็นผู้คอยดูแลและให้คำแนะนำ ส่วนคุณพ่อจะช่วยเลือกหาเพลงต่าง ๆ มาให้ศึกษาหรือใช้ประกอบการร้องเพลงด้วยอีกแรงหนึ่ง รวมทั้งเป็นผู้คอยให้กำลังใจอย่างที่แนนซึ่งเล่าว่า “คุณพ่อคุณแม่บอกเสมอว่าอย่าท้อ ให้ร้องไปเรื่อยๆ เพราะซึ่งเคยคิดว่าน่ากลัว เป็นครั้งสุดท้ายแล้ว เดี่ยวไม่ได้ คุณพ่อก็บอกว่า -ไม่เห็นเป็นไร เรามาถึงที่สุด ก็ต้องทำให้ดีที่สุด-”

นอกจากการฝึกซ้อมร้องอย่างตั้งใจจริงแล้ว แนนซึ่งยังมีวิธีปฏิบัติตัวและการรักษาสุขภาพโดยการงดดื่มเครื่องดื่มเย็นๆ งดอาหารรสจัด ออกกำลังกายสม่ำเสมอโดยการว่ายน้ำและกระโดดเชือก เพราะแนนซึ่งตั้งใจว่าในการประกวดครั้งนี้ จะต้องร้องให้ดี เพิ่มความสามารถที่สุดเท่าที่แนนซึ่งจะทำได้ เพราะว่า “ซึ่งอยากได้มากเลย พยายามฝึกซ้อมร้องตลอด อยากเป็นนักร้องมากจะอยากขึ้นเวทีมากเลย.....การร้องเพลงทำให้ซึ่งได้มีประสบการณ์ ได้มีเพื่อน แล้วคุณพ่อคุณแม่จะได้ภูมิใจที่เราสามารถขึ้นไปร้องบนเวทีใหญ่ๆค่ะ”

เพราะแนนซึ่งมีความสามารถและมีใจรักการร้องเพลง ประกอบกับคุณพ่อคุณแม่ก็เห็นว่าเหตุผลที่น่าจะสนับสนุนให้บุตรสาวได้เรียนรู้และได้ทำในสิ่งที่รักนั้นมีอยู่หลายประการ ดังที่คุณแม่ของแนนซึ่งเล่าว่า “ตั้งนานแล้วที่เขายากประกวด แต่เราบอกเขาว่าเราต้องพร้อม ก็ตอนแรกเราไม่สนับสนุนเรื่องการประกวด พูดยังไงแล้วเราไม่ค่อยชอบ เราเคยคิดว่าการประกวดแบบนี้จะทำให้เสียเด็ก แต่เราสอนอยู่ที่เอแบค ได้เห็นว่าเด็กที่เรียนอย่างเดียว ส่วนมากเมื่อไปทำงานจะได้ประสบการณ์ทำงานช้ากว่าคนที่มามีกิจกรรมเยอะ.....ต่อมาประกวดแล้วเริ่มมีกิจกรรมมา มีเพื่อนมา หลายๆอย่าง.....คิดว่ามันดีสำหรับเขา และดีสำหรับเรา คือเราสบายใจว่าลูกไม่ได้เสียเวลาเสาร์อาทิตย์บางทีเข้าค่ายที่นั่นที่นี้ สนุก ผู้ปกครองของเด็กๆก็ได้มาร่วมกัน คุยกัน คอยลูกซ้อม ทำให้เราผ่อนคลาย.... แม้ว่าจะเสียงานด้านอื่นไปเช่น บางทีต้องถ่ายโฆษณาต่างจังหวัด 2 วัน 3 วัน แต่พอดีตรงวันประกวด เราก็ต้องเลือกไปประกวด แต่นี่จะเป็นการฝึกเด็ก เพราะนี่เป็นระดับประเทศ เป็นเรื่องใหญ่กว่า หรือหากเราได้ 1 ใน 3 ก็คืออยู่ในความดูแลของซูบารุณะ คนจัดต้องนำพาเขาไปในทางดี ..... ไม่ใช่เรื่องเงินทองเลย เพราะบางครั้งก็ฟรี แต่เราคิดว่าช่วยกัน บางทีไปร้องเพลงให้คนแก่ไปร้องให้คนในบ้านพักคนชราฟัง ที่สำคัญคือเด็กเรามีความสุข”

“โดยส่วนตัวเอง คิดว่าการร้องเพลงทำให้เราสบายใจ เราเป็นคนชอบดนตรี ...ตอนแรกเลยคือเล่นเปียโน ฟึ่กเอง ฟังใจเลยว่าหากไม่พอใจอะไรก็เล่นเปียโน แล้วก็รู้สึกสบายใจ”

จากเหตุผลเหล่านี้ ทำให้ครอบครัวของแนนซี่คอยช่วยเหลือให้แนนซี่ได้เข้าประกวดหรือร่วมกิจกรรมต่างๆอยู่เสมอ อาทิเช่น “บริติช ซีเรียเตอร์ โฆษณาในหนังสือพิมพ์ อยากได้หัวหน้าร้องเด็กๆ ก็สมัครไป เป็นเด็กไทยคนเดียว ทั้งที่เขาเปิดโอกาสให้ทุกชาติ ก็ติด 1 ใน 13 คน เราได้เห็นจริงๆว่าเด็กเราพยายามมาก แข่งกับฝรั่งทั้งนั้น เขาไม่มีดอยหลัง... เรียนกับมณีนุช เขาประกาศรับคณะประสานเสียงปีวัฒนธรรมไทย เป็นรุ่นแรก จาก 350 คน ก็ได้ 1 ใน 55 คน ...วันอาทิตย์เราให้เขาวันฟรีเลยนะ เขาได้เจอเด็กอื่นๆ 30 กว่าคน โรงเรียนอื่นๆ เด็กดีทั้งนั้น ฉะนั้นเราก็คิดว่า หนึ่ง - ลูกได้มีเพื่อนดี อีกอย่างคือ เขาไม่ไปเสียเวลาด้านอื่น ไม่เสียเวลาเรื่องเรียน เราก็ไป”

แม้ดูเหมือนว่าแนนซี่เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆอยู่ตลอดเวลา แต่คุณแม่ยังคงคอยระวังเรื่องการเรียนอย่างไม่ละเลย “ตอนนี้ กำลังเข้มงวดเรื่องคู่มือหนังสือ ชั้น ม. 1 ก็คือใจนะที่ซูบารูเลื่อนถ้าไม่เลื่อน เดือนกุมภาพันธ์จะอ่านหนังสือไม่ทัน”

ในเวลาว่าง แแนนซี่จะดูโทรทัศน์เป็นประจำ เพราะชอบดูโทรทัศน์มาก แแนนซี่จะเลือกดูรายการเพลงแทบทุกรายการและดูการ์ตูนบ้าง นอกจากนั้นยังชอบไปดูคอนเสิร์ตบ่อยๆ โดยเฉพาะคอนเสิร์ตของนักร้องไทย เพลงที่เลือกฟังนั้น นอกจากเพลงประกวดที่ต้องฟังมากแล้ว แแนนซี่ยังชอบฟังเพลงสากลเก่าๆที่คุณพ่อเลือกหามาให้ด้วย แต่ส่วนมากจะไม่ได้ดูแบบอย่างเรื่องลีลาการร้องเพราะบางเพลงนั้นเก่ามาก ไม่ทราบว่าใครเป็นนักร้องด้วยซ้ำ แต่จะได้ความรู้และทำทางประกอบการร้องจากคุณครูมณีนุชเสียเป็นส่วนมาก แแนนซี่ชอบการร้องเพลงของบาร์บร่า สตรียแซนด์มากที่สุด ส่วนนักร้องไทยนั้น แแนนซี่อยากจะเป็นอย่างพี่ทาทา (อมิตา ยัง) เพราะว่าพี่ทาทานั้นเป็นนักร้องที่เคยชนะเลิศจากการร้องประกวดเวทีเดียวกันกับแนนซี่มาแล้ว (ในสมัยที่ยังเป็นการประกวดในนาม “นิสสัน จูเนียร์ อวอร์ด ชิงกิงคอนเทสท์”) และแนนซี่ชอบพี่ทาทามากเพราะพี่ทาทา ร้องเพลงได้ดีมาก แสดงสีหน้าและอารมณ์ชัดเจน ส่วนนักร้องชายนั้น แแนนซี่ชื่นชอบพี่เบิร์ด และพี่มอส (ธงไชย แมคอินไตย์ และ ปฏิภาณ ปฐวิธานต์) เพราะทั้งสองร้องเพลงได้ดี และรูปหล่อ

ในการประกวดรอบชิงชนะเลิศ คุณพ่อคุณแม่จะเสนอเพลงต่างๆมาปรึกษากัน และ แแนนซี่เลือกที่จะร้องเพลง “I Believe In Music” ในการร้องครั้งนี้ และไม่ว่าจะได้รับการรางวัลใดรางวัลหนึ่งหรือไม่ก็ตาม แแนนซี่ตั้งใจว่าในอนาคต จะเข้าร่วมประกวดร้องเพลงกับการประกวดซูบารู ในรุ่นของผู้ใหญ่อย่างแน่นอน

คุณ.ศรินพร แก้วพลอย

เกิด : วันพุธที่ 3 ตุลาคม 2527

บิดา : นายศิริพงษ์ แก้วพลอย

มารดา : นางทัศนาก แก้วพลอย

การศึกษา : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจินดารัตน์ จังหวัดลพบุรี

คุณ.ศรินพร แก้วพลอย หรือ ลูกปลา เป็นบุตรสาวของคุณศิริพงษ์ แก้วพลอย ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาดนตรี สถาบันราชภัฏลพบุรี และคุณทัศนาก แก้วพลอย

ในวัยเด็ก ลูกปลาเป็นเด็กที่ชอบที่จะร้องเพลงมาตั้งแต่เล็ก คนในบ้านมักจะได้ยินเสียงร้องเพลงของลูกปลาอยู่แทบตลอดเวลา จนกระทั่งอายุประมาณ 8 ปี ก็เริ่มที่จะฝึกฝนร้องเพลงอย่างมีกฎมีเกณฑ์เรื่องการขับร้องเป็นช่วงแรก ต่อมาเริ่มสมัครเข้าแข่งขันในการประกวดร้องเพลงต่างๆ เพราะมีทัศนคติที่ดีต่อการร้องเพลง ประกอบกับบิดามารดาให้การสนับสนุนด้วยดีมาโดยตลอดเพราะเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่ดีมีประโยชน์ต่อลูกสาว ทั้งช่วยให้เป็นเด็กที่กล้าแสดงออก และเป็น การฝึกฝนให้เด็กเรียนรู้ที่จะเข้ากับผู้อื่นได้ด้วย โดยที่ตัวลูกปลาไม่ได้มีแผนการระยะยาวที่จะสร้าง รายได้จากการร้องเพลง เพียงแต่มีความสุขที่ได้ร้องเพลงออกมาเท่านั้น เพราะลูกปลาเป็นเด็กที่รัก การร้องเพลงมาก เช่นในทุกๆวันเมื่อเตรียมตัวจะอาบน้ำ ลูกปลาจะไปยืนอยู่ที่หน้ากระจกเครื่องแต่ง ของคุณแม่ครึ่งละนานๆร่วมครึ่งชั่วโมง สมมติเอาขวดน้ำหอมของคุณแม่เป็นไมโครโฟน ร้องเพลง และออกท่าทางประกอบอยู่หน้ากระจกอย่างเพลิดเพลิน จนคุณแม่ต้องคอยมาเตือนให้ไปอาบน้ำอยู่ เสมอ

ต่อมาคุณ.ลูกปลาได้เริ่มสมัครเข้าแข่งขันร้องเพลงในการประกวดต่างๆ รวมทั้ง สมัครเข้าประกวดซูบารุ จูเนียร์ อวอร์ดเป็นครั้งแรกเมื่ออายุ 8 ปีในประเภทเพลงไทยสากล ในปีต่อ มาได้สมัครเป็นครั้งที่ 2 โดยเปลี่ยนประเภทของเพลงเป็นเพลงสากล จนกระทั่งก่อนหน้าที่จะเข้า ประกวดเป็นปีที่ 3 นั้น ได้สมัครเข้าแข่งขันร้องเพลงในรายการประกวดของห้างโรบินสัน ได้รับ รางวัลชนะเลิศจากเพลง เดอะ ลีโอ ออ KING (The Lion King)

ในการสมัครเข้าแข่งขันเป็นปีที่ 3 นี้ ลูกปลายังคงเลือกร้องเพลงสากลส่งเข้าประกวด ด้วยเหตุผลที่ว่าในประเภทเพลงสากลนั้นมีผู้สมัครเข้าแข่งขันน้อยที่สุด (300 กว่าคน) เมื่อเปรียบเทียบกับผู้สมัครเข้าแข่งขันประเภทเพลงไทยสากล (1,000 กว่าคน)

คุณพ่อคุณแม่ของคุณ.ลูกปลาทำธุรกิจโรงเรียนสอนดนตรีด้วย จึงมีความพร้อมที่จะ ให้การสนับสนุนต่างๆ เช่น คุณพ่อเป็นผู้คอยให้ความรู้ในเรื่องการดนตรี ให้แนวทางการขับร้อง คอย เล่นดนตรีให้เมื่อลูกสาวต้องการฝึกขับร้อง รวมทั้งให้คำแนะนำต่างๆที่เกี่ยวกับการร้องเพลง ในขณะที่ บางครั้ง คุณทัศนากผู้เป็นมารดาก็คอยดูแล และให้ความเห็น ดิชมในเรื่องการใช้ลีลาท่าทางประกอบ

ใช้ได้ เช่น การฝึกลมหายใจ ฝึกเป่าเทียน ฝึกการเทียบเสียง เสียงสูง เสียงกลาง เสียงต่ำ”

ในการฝึกซ้อมร้องเพลง ในตอนเย็นหลังจากเลิกเรียนแล้ว แนนจะเริ่มด้วยการวิ่งรอบสนามบาสเก็ตบอล ประมาณวันละ 5-10 รอบ เมื่อครบแล้วก็ต่อด้วยการซิทอัพ 20-30 ครั้ง เมื่อพักสักครู่แล้ว ก็เริ่มด้วยการเทียบคีย์ เริ่มร้องให้คุณครูฟังดูข้อดีข้อเสีย ร้องใหม่เพื่อแก้ไขเป็นเรื่อยๆที่ยังบกพร่อง เมื่อจบเพลงประมาณ 4-5 เที้ยวก็จะพักเพื่อดื่มน้ำ แล้วอีกสักครู่ก็กลับบ้านได้ ทั้งนี้ ครอบครัวไม่ได้มีส่วนช่วยฝึกฝนแนนในเรื่องการร้องเพลงมากนัก ดังนั้นแนนจึงมักจะใช้เวลาฝึกซ้อมที่โรงเรียนเสียเป็นส่วนใหญ่ โดยมีคุณครูเป็นผู้ช่วยเหลือดูแลอย่างใกล้ชิด ซึ่งนอกจากการร้องประกวดกับเวทีซูบารุ จูเนียร์อวอร์ดแล้ว แนนก็ไม่ได้สมัครเข้าประกวดที่ไหนอีก แต่ได้มีโอกาสร้องเพลงในงานต่างๆที่โรงเรียนไปออกงานบ่อยมาก ทำให้มีความกล้ามากขึ้นเรื่อยๆ อาทิเช่น การร้องเพลงบนเวทีในงานวันเด็กประจำปี 2538 ที่สนามศุภชลาศัย

สำหรับการดูแลรักษาสุขภาพตัวเอง แนนจะไม่ดื่มน้ำอุ่นเช่นคนอื่นๆ แต่จะดื่มน้ำเย็น เพราะเมื่อดื่มน้ำอุ่นเสียงจะกลายเป็นแหบ ในขณะที่ดื่มน้ำเย็นแล้วเสียงจะดีขึ้นกว่าเก่า อยู่บ้านก็จะดื่มน้ำเย็น น้ำอัดลมอยู่เรื่อยๆ และจะดูแลร่างกายให้อบอุ่น ไม่โดนลม เพราะถ้าถูกลมมากจะทำให้เสียงแหบจนหายไปเลย บางครั้งก็จะกระโดดเชือก หรือวิ่งเล่นบ้าง เวลาอาบน้ำส่วนมากจะร้องเพลงในห้องน้ำไปด้วย ร้องทั้งเพลงประกวดและเพลงทั่วไป การฝึกซ้อมจริงๆไม่ได้ใช้เสียงประกอบจากเทป แต่จะฟังเพลงต้นฉบับของนักร้องต้นแบบเสียก่อน หากฝึกร้องเพลงที่บ้านจะไม่มีใครคอยช่วยติชมให้คำแนะนำ โดยแนนกล่าวว่า “หากมีใครมาช่วยดูแล้วก็ไม่ถูกใจเรา” ส่วนเรื่องลีลาประกอบการร้องนั้น แนนได้รุ่นพี่ชั้น ม. 3 ที่โรงเรียนช่วยกำหนดลีลาท่าทางให้โดยไม่ได้ติดตามท่าทางประกอบจากศิลปินนักร้องคนใด

การเข้าประกวดร้องเพลงนี้ แนนไม่ได้คาดหวังอะไรมากมาย โดยกล่าวว่า “ถ้าได้ก็ดี ไม่ได้ก็ไม่ดี ถือว่าเป็นการประกวดที่เราได้ประสบการณ์ ที่เราไม่เคยเจอมาเลยในชีวิต ซึ่งจะเป็นสิ่งที่มีความหมายสำหรับชีวิตเรา....หากไม่ได้ในปีนี้ ไม่ได้รุ่นนี้ ก็ฝึกต่อไป ไว้ประกวดรุ่นโตอีก” แต่สำหรับเรื่องความตั้งใจนั้น แนนกล่าวว่า “ก็เต็ม 100 %นะคะ ทุกคนที่เข้าประกวดต่างก็ตั้งใจว่าปีนี้น่าจะได้... เราก็ต้องทำให้ดีที่สุด และคนอื่นเขาก็ต้องทำให้ดีที่สุดเหมือนเรา”

สำหรับศิลปินในดวงใจของแนนได้แก่ใหม่ - สิริวิมล เจริญปุระ เพราะเป็นนักร้องที่เสียงต่ำ เสียงใหญ่และแหบ หากทำนองร้องเสียงสูงเสียงก็จะไม่แผดแหลมสูงเกินไป ในขณะที่เดียวกันก็ร้องเสียงต่ำได้โดยเสียงไม่จมหาย ซึ่งแนนเห็นว่าเป็นเสียงร้องที่เพราะมาก

นักร้องอื่นๆที่ชอบก็ได้แก่มาซา วัฒนพานิช และธงไชย แมคอินไตย์ ที่ชอบเพราะมาซาเป็นนักร้องที่เสียงร้องพอดี มีแนวเพลงที่กรีนเครง ส่วนธงไชยมีน้ำเสียงนุ่ม เสียงร้องอยู่ในแนวพอดี เสียงไม่แตก ร้องได้ไพเราะดี

ในการเข้าประกวดรอบคัดเลือก ครั้งที่ 2 นี้ แนนได้เลือกร้องเพลง "ขอเวลาดังตัว ของมาซา วัฒนพานิช และเมื่อผ่านเข้ารอบชิงชนะเลิศ เพลงที่จะใช้ในวันชิงชนะเลิศ คือเพลง "ต้องดีกว่าเก่า" ของสมประสงค์ สิงหวนวัฒน์ เพราะว่า "เป็นเพลงที่มีความหมายดี และเกี่ยวข้องกับตัวหนูด้วย เพราะเนื้อเพลงมีว่าต้องทำวันนี้ให้ดีที่สุด เพราะปีนี้เป็นปีสุดท้าย ต้องพยายาม"

สำหรับกิจวัตรในแต่ละวันของแนน นั้นคุณยายของแนนเล่าว่าปกติแล้วจะร้องเพลงอยู่เรื่อย เป็นเด็กขยันช่วยงานบ้าน ทำทุกอย่าง ตั้งแต่เช้า อาบน้ำ ซักเสื้อผ้าของตัวเอง ไม่ต้องให้ยายทำให้ นิสัยเป็นตัวของตัวเอง จังจอน และแนนเองก็พูดถึงตัวเองว่าเป็นคนที่หุจดหงัดง่าย "ถ้าเปิดเพลงฟังแล้วใครมาว่า ก็จะยิ่งเปิดดังๆประชดเลย แล้วก็ค่อยหรือลงให้หายเครียด"

จากการที่เข้าประกวดร้องเพลงและผ่านเข้ารอบชิงชนะเลิศมาได้ ทำให้แนนเป็นที่รู้จักในหมู่วุ่นพี วุ่นน้อง และเพื่อนๆในโรงเรียนมากขึ้น จะมีเด็กนักเรียนวุ่นน้องเข้ามาทักทายพูดคุยด้วยเสมอว่าได้เห็นแนนทางรายการโทรทัศน์ และมีเด็กบางคนที่สมัครเข้ามาฝึกฝนเรื่องการขับร้องเพื่อเตรียมตัวสมัครเข้าประกวดในปีถัดไปแล้ว และแนนได้รับมอบหมายจากคุณครูให้ช่วยสอนร้องเพลงให้วุ่นน้องด้วย

ตามปกติ แนนจะชอบดูโทรทัศน์ และจะเลือกดูรายการเพลง โดยเฉพาะทางช่อง 7 เช่นรายการเพลงคิดดาว หรือช่อง 9 ก็จะเป็นรายการเพลงหลุดโลก รวมทั้งรายการมิวสิควิดีโอต่างๆ แนนบอกว่า "ชอบดูค่ะ ชอบมาก" ส่วนช่องอื่นๆจะดูบ้างเช่นช่อง 3 จะดูหนัง และรายการบันเทิงบ้าง หนังสือก็จะเลือกอ่านหนังสือที่เกี่ยวกับศิลปินนักร้อง นักแสดง เช่นหนังสือ "เธอกับฉัน"

ส่วนสื่อที่เกี่ยวข้องกับการฝึกร้องเพลงโดยตรงได้แก่วีดีโอคอนเสิร์ต ซึ่งคุณยายจะเป็นผู้ไปซื้อหามาให้ เช่นวีดีโอเพลงของมาซา วัฒนพานิช

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค.ญ.ชลธิชา เชื้อน่วม   เกิด : วันพุธที่ 15 พฤษภาคม 2528
 บิดา : นายกิจ เชื้อน่วม   มารดา : นางคิม เชื้อน่วม
 การศึกษา : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ จังหวัดลพบุรี

ค.ญ.ชลธิชา เชื้อน่วม หรือติก เป็นเด็กที่ร่าเริง พุดเก่ง กล้าแสดงออก กิริยาจาเรียบร้อย เรียนเก่ง สอบได้เป็นที่ 1 ของชั้นเรียนอยู่เสมอ ติกเป็นลูกสาวคนโต มีน้องชาย 1 คน ชื่อ้องติก อายุ 4 ขวบ อาศัยอยู่กับคุณพ่อคุณแม่

ติกเป็นเด็กที่ชอบการร้องเพลงมาตั้งแต่ยังเล็ก ในเวลาที่ติกอายุประมาณ 1 ขวบ เมื่อได้ยินเสียงเพลงที่คุณแม่เปิดฟังก็ชอบออกเสียงร้องตาม ดังที่คุณแม่ของน้องติกเล่าว่า “ตั้งแต่ขวบกว่าก็ร้องแล้ว มีอยู่คราวหนึ่งเมื่อมีคนข้างบ้านเขากินเหล้ากัน เปิดเพลงดัง แกก็วิ่งลงบันไดบ้านไป เราก็วิ่งตามไปสงสัยว่าลูกจะไปไหน ปรากฏว่าวิ่งไปยืนต้นอยู่กับวงข้างบ้าน ..... ต่อมาอายุสัก 3 ขวบ เข้าอนุบาลไปประกวดร้องเพลงก็ได้ที่ 1” และเมื่อเข้าเรียน ติกจะเข้าประกวดร้องเพลงในงานประจำปีของโรงเรียนเป็นประจำทุกปี รวมทั้งเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการประกวดร้องเพลงอยู่ตลอด โดยมักจะได้อันดับชนะเลิศด้วย

เมื่อทราบข่าวการรับสมัครเข้าประกวดจากโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 จึงขอให้คุณแม่ช่วยพาเข้าประกวด คุณแม่ได้พาไปติดต่อขอรับใบสมัครที่ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาโคกสำโรง แล้วพาติกไปขอคำแนะนำจากคุณครูที่โรงเรียน คือคุณครูเล็ก ชูวงษ์ เนื่องจากเห็นว่าหากตนเองจะดำเนินการคนเดียวคงไม่ได้ ต้องมีคุณครูคอยให้คำแนะนำ ดังนั้น ติกและคุณแม่จึงได้รับการช่วยเหลือและคำแนะนำ การดูแลการฝึกซ้อมจากคุณครูเล็กตั้งแต่เริ่มสมัครเรื่อยมา

ในรอบแรก คุณครูเล็กพาไปอัดเสียงร้องเพลง “หม้ายขันหมาก” ลงเทปบันทึกเสียงเพื่อส่งเข้าไปยังกองประกวดฯ และติดตามการประกาศผลผู้เข้ารอบคัดเลือกจากหนังสือพิมพ์บ้านเมือง

ติกฝึกหัดร้องเพลงที่บ้านโดยมีคุณแม่คอยช่วยฟัง โดยฝึกหัดร้องประมาณวันละ 1-2 ชั่วโมง โดยไม่ได้มีวิธีปฏิบัติตัวใดๆเป็นพิเศษ จะมีก็แต่เพียงการหมั่นเล่นกีฬา ออกกำลังกายด้วยการเล่นแชร์บอล และทำท่าว่ายน้ำ เพื่อฝึกการหายใจ อันเป็นความรู้ที่ทราบจากคุณครูคุณหญิงพนมยงค์ในการเข้าเก็บตัวในมิวสิกแคมป์ ติกจะงดดื่มน้ำเย็นในช่วงใกล้การประกวด ส่วนในช่วงฝึกซ้อม ก็ทำตามปกติทุกอย่าง โดยฝึกซ้อมร้องเพลงวันละ 3-5 เที้ยว โดยการเปิดเทปเพลงของนักร้องต้นแบบฟังก่อน จากนั้นจึงร้องตามโดยมีคุณครูเล็กคอยติติงและบอกวิธีแก้ไขข้อบกพร่อง สำหรับความตั้งใจในการซ้อมนั้น ติกกล่าวว่า “ก็ฝึกซ้อมอย่างเต็มความสามารถค่ะ” ส่วนคุณครูเล็กผู้ดูแลให้การฝึกซ้อมจะเป็นผู้ดูแลอยู่ตลอดเวลา พาติกไปค้างที่บ้านบ้าง บางครั้งคุณแม่ก็จะมารับกลับ บางครั้ง

คุณครูก็จะไปส่ง เวลาที่อยู่บ้านคุณครูตลอดทั้งวันเสาร์และอาทิตย์ คุณครูจะเปิดเทปเพลงต้นแบบไว้ตลอดเวลา แม้ในเวลาพักซ้อม ซึ่งคุณครูกล่าวว่า “ฝึกฝนจากเทปอย่างเดียวนะคะ .... เป็นเด็กที่ชอบมากเรื่องการร้องเพลง ร้องไม่หยุด เสาร์อาทิตย์นี้เกี่ยวกับวันยังได้”

ในบางสัปดาห์ ตอนกลางคืนวันเสาร์ ดิ๊กจะไปร้องเพลงกับวงดนตรีที่แสดงอยู่แถวๆ บ้าน เป็นการหารายได้พิเศษและเพิ่มความชำนาญ ซึ่งดิ๊กบอกว่า “ดีใจค่ะ ที่หาเงินได้”

บางครั้งดิ๊กก็ได้ไปฝึกร้องเพลงกับวงดนตรีของคุณครูท่านหนึ่งในอำเภอ เป็นวงดนตรีเล็กๆ แต่ก็ช่วยให้ดิ๊กมีความมั่นใจมากขึ้นเรื่อยๆ จากเดิมที่เคยร้องหน้าเสาธงแล้วประหม่า เมื่อได้ฝึกร้องกับวงดนตรีแล้วก็สามารถร้องได้ดีขึ้นเรื่อยๆ

ดิ๊กกล่าวว่า ข้อดีของการเป็นนักร้อง ก็จะเป็นคนที่มีชื่อเสียงโด่งดัง “การร้องเพลงช่วยให้เรามีชื่อเสียง ทั้งตัวเอง เพื่อนๆ ในหมู่บ้านและจังหวัดค่ะ..... หากได้รางวัลมาก็จะได้มีสตางค์เรียนหนังสือค่ะ” สำหรับนักร้องที่ดิ๊กชื่นชอบคือราชินีลูกทุ่ง พุ่มพวง ดวงจันทร์ ผู้ล่วงลับ ตัวดิ๊กเองชอบที่จะร้องเพลงมาก มีความสุขกับการร้องเพลง แม้ว่าวันนี้ดิ๊กเองไม่ได้อยากเป็นนักร้องเท่าไรนัก แต่หากว่าได้รับรางวัลชนะเลิศ ดิ๊กคาดว่าจะเป็นโอกาสที่จะมีวงดนตรีสักวงหนึ่งในวันข้างหน้า

ในการประกวดซูบารุ จูเนียร์ อวอร์ดคราวนี้ น้องดิ๊กและคุณครูเล็กช่วยกันเลือกเพลง “ตะวันลับฟ้า” ของพุ่มพวง ดวงจันทร์ เข้าประกวด โดยที่คุณครูเล็กพยายามที่จะเลือกเพลงที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับเด็ก แต่ก็มีเพลงประเภทนี้ให้เลือกน้อยมาก มักจะไปซ้ำกับของเด็กอื่นที่จับฉลากได้สิทธิการเลือกเพลงไปก่อน จึงเลือกเพลงนี้เข้าร้องชิงชนะเลิศ ซึ่งเป็นเพลงที่ร้องยากกว่าเพลงอื่นๆ ที่เตรียมมาด้วย เช่น เพลงสยามเมืองยิ้ม ถึงแม้ว่าเพลงตะวันลับฟ้าจะเป็นเพลงที่ร้องยาก แต่ ดิ๊กก็ตั้งใจฝึกซ้อมอย่างเต็มที่ หวังจะทำให้ได้ดีที่สุด ทั้งนี้ โดยได้รับคำแนะนำจากครูสอนขับร้องในมิวสิกแอมป์ด้วย

ดิ๊กและคุณแม่ก็หวังที่จะได้รับรางวัลจากการประกวดบ้าง แต่หากไม่ได้ก็ไม่เป็นไร ดิ๊กจะยังคงเรียนหนังสือต่อไป เพราะดิ๊กตั้งความหวังไว้ว่าเมื่อโตขึ้น ดิ๊กอยากจะเป็นแพทย์หญิง โดยการร้องเพลงประกวดและการร้องหารายได้พิเศษของดิ๊กนั้น ไม่ได้มีโทษทำให้การเรียนตกต่ำลงแต่อย่างใด ยังคงเรียนดีและคุณครูเอ่ยชมเชยเป็นตัวอย่างอยู่เสมอ โดยการร้องเพลงหรือประกวดเพื่อสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียนนั้นก็ไม่ได้ช่วยให้ดิ๊กได้คะแนนพิเศษดังที่โรงเรียนเอกชนหลายแห่งให้คะแนนนักเรียน การที่ดิ๊กเรียนเก่งนั้นมาจากคะแนนวิชาการเท่านั้น ดิ๊กสนใจการประกวดร้องเพลงรายการอื่นๆ ด้วยเช่นกัน

ในแต่ละวัน เมื่อตื่นนอนขึ้นมาแล้ว ดิ๊กจะออกกำลังกาย แล้วจึงล้างหน้าแปรงฟัน แต่งตัว รับประทานอาหารเช้า แล้วจึงไปโรงเรียน ซึ่งนอกจากการเรียนแล้ว กิจกรรมที่ดิ๊กทำที่

โรงเรียนยังมีอีกหลายอย่าง เช่นร้องเพลง รำไทย และเป็นนักกีฬาโรงเรียนด้วย ในการประกวดชูบารุ จูเนียร์อวอร์ดนี้ โรงเรียนชุมชนบ้านสระโบสถ์ก็ได้ช่วยสนับสนุนเด็กในเรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆด้วย

เด็กชอบดูรายการประกวดร้องเพลงทางโทรทัศน์ และการ์ตูน แต่ไม่ได้ใช้กลิทาทำทางของนักร้องคนใดเป็นต้นแบบ ใช้แต่เพียงเสียงร้องของพุ่มพวง ดวงจันทร์เป็นต้นแบบเท่านั้น รายการโทรทัศน์ที่ดูบ่อยคือรายการเกี่ยวกับดนตรี เช่นรายการโลกดนตรี บางครั้งจะได้ไปดูหนังกลางแปลงกับคุณพ่อคุณแม่บ้าง ดึงฟังรายการวิทยุด้วยแต่ไม่บ่อยนัก หากสถานีใดมีการจัดประกวดร้องเพลงเด็กก็จะเลือกฟัง และติดตามเป็นพิเศษ

คช.พงษ์พันธ์ จีระภา (ขวัญ)

เกิด : วันพฤหัสบดีที่ 10 พฤษภาคม 2527

บิดา : นายพิศิษฐ์ จีระภา

มารดา : นางวิภา จีระภา

การศึกษา : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 18 จังหวัดชุมพร

คช.พงษ์พันธ์ จีระภา หรือน้องขวัญ อายุ 11 ปี น้องขวัญเข้าประกวดร้องเพลงของชูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด ในประเภทเพลงไทยลูกทุ่ง

น้องขวัญเริ่มเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ตั้งแต่อายุ 7 ขวบ และเริ่มหัดร้องเพลงตอนอายุ 9 ขวบ โดยจะมีอาจารย์ที่สอนอิเล็กทรอนิกส์มาสอนเกี่ยวกับตัวโน้ตให้ที่บ้านในวันเสาร์-อาทิตย์ น้องขวัญจะชอบฟังเพลงแนวสตริง และเพลงลูกทุ่ง แต่น้องขวัญจะมีน้ำเสียงที่ไปทางเพลงลูกทุ่งมากกว่า

ทางด้านพ่อและแม่ของน้องขวัญ จะสนับสนุนให้น้องขวัญมีความสามารถทางด้านนี้ โดยเริ่มเรียนการเล่นอิเล็กทรอนิกส์ ต่อจากนั้นก็ให้เรียนการร้องเพลง และจะคอยให้คำแนะนำต่างๆ กับน้องขวัญด้วย เช่น ช่วยฟังว่าเสียงของน้องขวัญ น่าจะเหมาะกับเพลงอะไร อีกทั้งคุณแม่จะให้น้องขวัญดูรายการทไวไลท์โชว์ ทุกวันอาทิตย์ในช่วงของเพลงไทยลูกทุ่ง เพื่อให้มีศิลปินเก่าๆ ที่มาร้องเพลง และแนะนำว่าเพลงเก่าๆ เนื้อหาสาระจะดีกว่าเพลงสมัยปัจจุบัน และปลูกฝังค่านิยมให้น้องขวัญชอบเพลงลูกทุ่งด้วย

ในการประกวดร้องเพลงชูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด คุณพ่อและคุณแม่จะเป็นคนสนับสนุน โดยทราบจากโฆษณาทางช่อง 3 จากนั้นไปซื้อใบสมัครที่ธนาคาร แล้วจึงจัดส่งเทปไปในเย็นวันสุดท้ายของการรับสมัครประกวด

ในการประกวดครั้งนี้เป็นครั้งที่ 2 ซึ่งในครั้งแรกน้องขวัญไม่เข้ารอบ ดังนั้นจึงเป็นแรงผลักดันให้น้องขวัญอยากเข้าประกวดในครั้งนี้ อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งน้องขวัญก็สามารถเข้ารอบได้ หลังจากนั้นก็จะเข้าฝึกซ้อมกับกองประกวด โดยการฝึกการหายใจ ฝึกออกกำลังกายให้ปอดขยาย

นอกจากนั้น น้องขวัญจะมีการฝึกซ้อมที่บ้านด้วย โดยคุณแม่จะเป็นคนช่วยเหลือในการฝึกซ้อม อาทิฝึกให้หายใจ ซึ่งดูตามคำแนะนำในหนังสือ อีกทั้งการซ้อมโดยการเปิดซาวด์เพลงแล้วร้องตาม และใช้วิธีการร้องเล่นๆ เวลาอาบน้ำอีกด้วย ซึ่งน้องขวัญจะใช้เวลาซ้อมร้องเพลงทุกวัน

ในการประกวดครั้งนี้ น้องขวัญเลือกร้องเพลงของคุณसानต์ สัญญา ในเพลง "ถิ่นเกล้าเผ่าไทย" แต่ศิลปินที่น้องขวัญชื่นชอบคือ คุณชินกร ไกรลาศ แต่ไม่สามารถร้องเพลงของคุณชินกร ได้เพราะเสียงไม่ถึง น้องขวัญชื่นชอบในความสามารถของคุณชินกร ในการร้องเอื้อนได้สูง และยาว แต่เสียงของน้องขวัญยังร้องไม่ถึงตรงนั้นได้

ทางด้านการศึกษาสุขภาพ คุณแม่น้องขวัญจะให้ทานวิตามินซีเป็นประจำ เพราะน้องขวัญมักจะเป็นหวัดบ่อยๆ และเป็นภูมิแพ้ด้วย ซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อเสียงของน้องขวัญ ในวันประกวด และบางครั้งจะคิมน้ำอุ่นๆ แต่จะไม่บ่อยเพราะ วิตามินซี จะต้องละลายในน้ำเย็นๆ อีกทั้งยังต้องออกกำลังกายเป็นประจำเพื่อให้ปอดขยายใหญ่ขึ้นด้วย

ส่วนการแสดงออก และลีลาบนเวที น้องขวัญ ไม่ได้้นำใครมาเป็นต้นแบบ โดยให้เหตุผลว่าการแสดงท่าทางต้องขึ้นกับเนื้อเพลงนั้นๆ และอารมณ์ในขณะที่ร้องเพลง จึงจะออกมาเป็นธรรมชาติที่สุด

คุณ.ธราทิพย์ พิทักษ์สงค์ (เนส)   เกิด : วันเสาร์ที่ 2 มิถุนายน 2527

บิดา : นายปราณีต พิทักษ์สงค์   มารดา : นางพนิดา พิทักษ์สงค์

การศึกษา : ชั้นประถมปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแสงโตน จังหวัดบุรีรัมย์

คุณ.ธราทิพย์ พิทักษ์สงค์ หรือ น้องเนส อายุ 11 ปี มีพี่น้อง 3 คน น้องเนสเป็นบุตรสาวคนที่ 2 ของคุณปราณีต และคุณพนิดา พิทักษ์สงค์

น้องเนส ชอบร้องเพลงมาตั้งแต่อายุ 6-7 ปี โดยในตอนแรกคุณครูที่โรงเรียนให้น้องเนส ออกมาร้องเพลงหน้าห้อง แววดิเห็นว่าเด็กคนนี้มี และพรสวรรค์ในการร้องเพลง จึงให้มาฝึกร้องเพลงกับวงดนตรีของโรงเรียน ชื่อวงลูกทุ่งแสงโตน หลังจากนั้นเมื่อเห็นว่า น้องเนสร้องเพลงพอใช้ได้แล้ว จึงถูกนำเข้าเป็นนักร้องประจำวงเพื่อแสดงในงานทั่วไป

และในการประกวดร้องเพลงที่ซูบารุ คุณครูที่โรงเรียนจะจัดส่งนักเรียนที่ร้องเพลงดี เข้าประกวด โดยได้ดูข่าวจากหนังสือพิมพ์ และทางโทรทัศน์ช่อง 3 ซึ่งในตอนนั้น น้องเนสก็มีความกระตือรือร้นที่จะเข้าประกวดอยู่แล้ว ดังนั้นคุณครูจะเป็นผู้ทำเรื่องทั้งหมดตั้งแต่ส่งใบสมัคร ส่งเทป และเสียงเพลงที่จะใช้ประกวด

ก่อนที่น้องเนสจะเข้าประกวดที่ซูบารุ น้องเนสเคยผ่านเวทีประกวดร้องเพลงมาบ้างแล้ว อาทิ ของสยามกลการ และงานประณมศึกษาของจังหวัดบุรีรัมย์

ในด้านการฝึกซ้อม น้องเนสจะซ้อมกับวงดนตรีของโรงเรียนโดยทางคุณครูจะหาเพลงมาให้ หาเนื้อ และหาดนตรี แล้วนำมาต่อเพลงกัน น้องเนสจะซ้อมทั้งที่บ้าน และโรงเรียน

น้องเนสจะใช้เวลาฝึกซ้อม 2 ช่วง คือ ช่วงเช้าจะฝึกร้องที่บ้านประมาณ 1 ชั่วโมง และช่วงเย็นอีก 1 ชั่วโมงที่โรงเรียน

ในการรักษาเสียง และสุขภาพ อาจารย์จะแนะนำไม่ให้ร้องเนสใช้เสียงมาก อย่างเช่น ถ้ามีงานกีฬา น้องเนสจะไม่ได้รับอนุญาตให้ขึ้นไปร้องเพลงเชียร์ แต่จะให้เดินแทน และอาจารย์จะให้ออกกำลังกายทุกวัน ซึ่งน้องเนสจะใช้วิธีวิ่ง หรือการกระโดดเชือก กับคุณพ่ออย่างสม่ำเสมอ

น้องเนสจะเป็นคนที่มีความตั้งใจสูง เป็นคนอยากจะทำอะไรแล้วต้องทำให้ได้ อีกทั้งยังเป็นคนไม่ยอมแพ้อะไรง่ายๆ ซึ่งอาจารย์ได้ยกตัวอย่างในการประกวดร้องเพลงที่ผ่านมามีว่า “ทีแรกก็ตั้งความหวังว่าเอาแค่ออกทีวี 20 คน พอได้ 20 คนก็บอกว่าหนูต้องได้รางวัล พอครั้งที่แล้วพลาดเค้าก็ร้องไห้เสียใจ แต่เค้าก็อยู่ร่วมงานได้ คือมันไม่เหมือนบางคน บางคนพอแพ้ก็โวยวายแล้วก็กลับบ้าน ที่ผมไปเจอ ตอนนั้นแป๊บเดียวเค้าปรับอารมณ์ได้สนุกสนานได้ พอกลับถึงบ้าน ตายาย เค้าบอกว่า อู๊ย! พอแล้วมึงหมดเงินไปเยอะ เค้าบอกไม่เอา พอถึงเวลาได้ยินเสียงปี่กลองประกาศ เอาอีกแล้ว”

น้องเนสเป็นเด็กที่มีความมั่นใจ มีความพยายามสูงมาก และเชื่อมั่น “ถ้าฝึกซ้อมมากๆ และมีความเชื่อมั่น จะทำให้เราประสบความสำเร็จ”

ศิลปินที่น้องเนสชอบคือ ทาทายัง เพราะเคยประกวดร้องเพลงเวทีเดียวกัน และร้องเพลงเพราะ อีกทั้งน้องเนสยังตั้งใจว่าอยากจะเป็นเหมือนพี่ทาทาด้วย

ส่วนลีลาการแสดงออก น้องเนสจะชอบดูคอนเสิร์ตของพี่เบิร์ด และเมื่อบางทีร้องไปทำทางก็จะออกมาเองด้วย

ดช.ศิวพงษ์ เหมวงศ์ (เกิด)   เกิด : วันพฤหัสบดีที่ 14 กุมภาพันธ์ 2527
 บิดา : นายประชุม เหมวงศ์   มารดา : นางอัมพิกา เหมวงศ์
 การศึกษาปัจจุบัน : ชั้นประถมปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนวัดหนองโพ จังหวัดราชบุรี

ดช.ศิวพงษ์ เหมวงศ์ หรือน้องเกิด ปัจจุบันอายุ 11 ปี มีพี่น้อง 2 คน น้องเกิดเป็นลูกชายคนเล็กของคุณประชุม กับ คุณอัมพิกา เหมวงศ์ น้องเกิดเป็นเด็กที่ค่อนข้างขี้อาย แต่กล้าแสดงออกเมื่อขึ้นไปประกวดร้องเพลง น้องเกิดถนัดที่จะร้องเพลงประเภทลูกทุ่งมากกว่า เพลงประเภทอื่นๆ เพราะน้องเกิดมีความสามารถในการใช้ลูกคอเป็นอย่างดี ส่วนความสามารถในด้านอื่นๆ น้องเกิดสามารถเล่นอิลেকโทรน ระบายสี ฟุตบอล และเป็นเด็กที่เรียนดีด้วย

น้องเกิดเริ่มเล่นอิลেকโทรนมาก่อนที่จะเริ่มร้องเพลง โดยในตอนแรกคุณพ่อของน้องเกิดต้องการให้ลูกๆ มีความอ่อนไหวและอ่อนโยน ไม่ก้าวร้าว จึงซื้ออิลেকโทรนมาเพื่อจะเล่นดนตรีให้ลูกๆ ฟัง แต่เมื่อน้องเกิดฟังแล้วชอบ จึงขอให้คุณพ่อหัดเล่นให้ เมื่อพ่อเห็นว่าน้องเกิดสามารถเล่นได้ จึงให้ไปเรียนดนตรีที่โรงเรียนดนตรีสยามกลการ หลังจากนั้นน้องเกิดก็ได้เริ่มหัดร้องเพลงไปกับการเล่นอิลেকโทรน และเล่นกับวงดนตรี ซึ่งทำให้สมาชิกในวงทั้งในความสามารถของน้องเกิด จึงบอกคุณพ่อให้ส่งเข้าประกวดร้องเพลงของซูบารุ ตามโฆษณาทางช่อง 3

คุณพ่อได้ส่งน้องเกิดเข้าประกวดในวันสุดท้ายของการรับสมัคร โดยให้อัดเทปไป โดยน้องเกิดไม่ได้มีโอกาสเตรียมตัวเลย ซึ่งในตอนนั้นเกิดได้ร้องเพลง “มนต์รักลูกทุ่ง” ลงเทปเข้าประกวด และได้ทราบผลจากทางหนังสือพิมพ์ว่าสามารถติดเข้ารอบ โดยคัดจาก 40 เหลือ 20 คน จนคัดเหลือ 7 คน เพลงทั้งหมดที่เลือกเข้าประกวด คุณพ่อจะเป็นผู้ช่วย โดยจะเลือกให้เหมาะกับความสามารถของน้องเกิดเอง

น้องเกิดเข้าประกวดร้องเพลงที่ซูบารุ จุเนียร์วอร์ดครั้งนี้เป็นครั้งแรก และไม่เคยได้ผ่านเวทีใดๆ มาก่อนเลย เพราะน้องเกิดเป็นคนขี้อาย จึงไม่เคยไปประกวดที่ใดมาก่อน แต่เมื่อน้องเกิดมีพรสวรรค์ทางด้านนี้ คุณพ่อจึงเป็นผู้สนับสนุน และเป็นแรงผลักดันให้น้องเกิดเข้าประกวด ซึ่งน้องเกิดก็ไม่ได้ทำให้คุณพ่อผิดหวังเลย เพราะสามารถเข้ารอบ 7 คนสุดท้ายได้

ในการเตรียมตัวฝึกซ้อมก่อนการประกวดชิงชนะเลิศ น้องเกิดจะใช้เวลาหลังจากเลิกเรียนแล้วมาซ้อมกับการเล่นอิลেকโทรนควบคู่ไปด้วย ซึ่งน้องเกิดจะซ้อมเองที่บ้าน โดยคุณพ่อจะเป็นคนให้กำลังใจ และสนับสนุน น้องเกิดมีความสามารถในการแกะเพลงเพื่อเล่นดนตรีด้วยตัวเอง ซึ่งคุณพ่อกล่าวว่า “มีวันหนึ่งผมสั่งเค้าเอาเพลงฮ็อตนะ เค้าจะแกะเพลงนี้ เค้าก็จะเอา ซีดี ใส่เสร็จ ใส่หูฟัง แล้วเค้าจะแกะทีละตัวเลยพอดกเย็นเค้าก็ทำได้ เค้าเล่นให้ผมฟังได้”

สิ่งที่ทำให้น้องเกิดชอบที่จะเป็นนักร้องนั้น คุณพ่อบอกเหตุผลว่า “1. ก็คือมาจากกำลังใจ จากตัวของน้องเกิดเอง ด้วยความกระตือรือร้นของน้องเกิด 2. คือกำลังใจจากพ่อ และ 3. จากคนทั่วๆ ไป คือคนในหมู่บ้านจะรับรู้ และยอมรับว่าน้องเกิดเป็นนักร้องชอบร้องเพลง”

ความคาดหวังเกี่ยวกับการชนะเลิศการประกวดครั้งนี้ คุณพ่อของน้องเกิด ได้เปิดเผยถึงความจริงใจของพ่อที่มีต่อลูกว่า “ทางกองประกวดร้องเพลงจะมี 3 รางวัล แต่พ่อก็ให้ลูกถึง 4 รางวัล คือถ้าหนูไม่ได้รางวัล แต่ก็จะได้รับถ้วยจากพ่อ คือถ้วยน้ำใจ” ซึ่งคุณพ่อจะให้กำลังใจมาตลอด และไม่เห็นว่าจะต้องให้ได้รางวัล แต่ทำให้ดีที่สุดที่สุดก็พอ ซึ่งน้องเกิดก็ได้ตั้งใจซ้อม และพยายามทำให้ดีที่สุดเช่นกัน และสิ่งที่คุณพ่อกำลังหวังว่าจะได้รับจากการประกวดร้องเพลงในครั้งนี้คือ เกียรติยศ ชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล และได้รับแรงจูงใจให้น้องเกิดทำงานอื่นๆ ได้

นักร้องที่น้องเกิดชื่นชอบคือ สันติ ดวงสว่าง เพราะมีลูกกอดดี และในอนาคต น้องเกิดก็อยากจะมีชื่อเสียงเหมือนกับพีเบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์ ด้วย

ชญ.วาทิยา รวยนิรัตน์ (แนน)

เกิด : วันพฤหัสบดีที่ 13 ธันวาคม 2527

บิดา : นายวิชา รวยนิรัตน์

มารดา : นางวาสนา รวยนิรัตน์

การศึกษา : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเจริญผลวิทยา กรุงเทพมหานคร

ชญ.วาทิยา รวยนิรัตน์ หรือ น้องแนน อายุ 11 ปี ปัจจุบันอยู่ชั้นป. 5 โรงเรียนเจริญผลวิทยา น้องแนนเป็นบุตรสาวคนโต ของคุณวิชา และคุณวาสนา รวยนิรัตน์

น้องแนนมีความชอบและพรสวรรค์ในการร้องเพลง ตั้งแต่อายุ 8 ปี โดยในตอนแรกน้องแนนจะเข้าประกวดร้องเพลงของโรงเรียนก่อน จากนั้นคุณครูจึงแนะนำให้มาเข้าประกวดซูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด ซึ่งน้องแนนเห็นโฆษณาทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ก็เกิดความสนใจอยู่แล้ว เพราะเวทีนี้เป็นเวทีใหญ่ และน้องแนนต้องการที่จะได้ประสบการณ์จากเวทีนี้ และยังได้สร้างชื่อเสียงให้โรงเรียนด้วย ดังนั้นเมื่อคุณครูชวนเข้าร่วมประกวด น้องแนนจึงส่งเทปมาที่ซูบารุ หลังจากนั้นก็เข้ามาถึงรอบสุดท้าย คือ เหลือ 7 คนสุดท้าย

สำหรับแนวเพลงที่น้องแนนชอบร้อง คือ เพลงลูกทุ่ง และเพลงไทยสากล โดยในการประกวดครั้งนี้ น้องแนนเลือกที่จะใช้เพลงลูกทุ่ง

น้องแนนเคยผ่านเวทีประกวดร้องเพลงเล็กๆ มาบ้างแล้ว อาทิ ร้องเพลงประกวดระหว่างโรงเรียน ซึ่งน้องแนนก็ไม่เคยทำให้โรงเรียนผิดหวัง โดยสามารถคว้ารางวัลที่ 1 มาได้เป็นส่วนใหญ่

ในการซ้อม และเตรียมตัวประกวดทางโรงเรียนของน้องแนน จะเป็นผู้ดูแล และควบคุม ซึ่งจะมีครูสอนดนตรี โดยเฉพาะให้ด้วย โดยจะไม่ให้การซ้อมมีผลกระทบกับการเรียน ซึ่งน้องแนนจะซ้อมร้องเพลงในวันเสาร์ หรือวันอาทิตย์ และในบางครั้งอาจจะเป็นช่วงเวลากลางวันของวันเรียน ในเวทีการประกวดของซูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด ที่ผ่านๆ มาทางโรงเรียนจะจัดรถรับส่งเพื่อนๆ ของน้องแนน ในโรงเรียนไปให้กำลังใจด้วย

ทางด้านคุณแม่ คุณแม่ของน้องแนน จะคอยดูแลทางด้านสุขภาพ และคอยให้คำแนะนำเล็กๆ น้อยๆ แก่น้องแนนในบางครั้ง คุณแม่จะช่วยเปิดเบ็คกิ้งแทรกให้ น้องแนนฝึกซ้อมร้องเพลงอยู่ที่บ้าน

น้องแนนจะได้รับการรักษาเสียงของตัวเอง โดยการให้ดื่มน้ำอุ่นๆ งดดื่มน้ำเย็น และยังมีน้ำส้มเป็นอาหารเสริมอีกด้วย ในบางครั้งอาจจะมีการออกกำลังกายบ้างเล็กน้อย

ศิลปินคนโปรดที่น้องแนนชอบจะมี 2 สายคือ ถ้าเป็นนักร้องเพลงลูกทุ่งจะชอบคุณพุ่มพวง ดวงจันทร์ เพราะชื่นชอบในเสียงเพลง และในการประกวดครั้งนี้ น้องแนนก็เลือกเพลง "เอกลักษณ์ไทย" ของคุณพุ่มพวง ด้วยเช่นกัน โดยให้เหตุผลว่าเป็นเพลงที่มีความหมายดี แต่ถ้าเป็นเพลงไทยสากลจะชอบ ทาทายัง ซึ่งน้องแนนจะเลียนแบบท่าเต้นเวลาที่ไปประกวดร้องเพลงที่เวทีอื่นๆ ด้วย

ข้อดีของอาชีพนักร้องในความคิดของน้องแนน คิดว่านักร้องเป็นอาชีพที่สามารถช่วยหารายได้ และยังทำให้กล้าแสดงออกอีกด้วย ในการประกวดครั้งนี้ น้องแนนคิดว่าจะทำให้มีประสบการณ์มากขึ้น และไม่รู้จักเพื่อนเยอะๆ อีกทั้งยังชอบการเข้าร่วมกิจกรรมในค่ายของซูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด ด้วยเช่นกัน

ในการประกวดครั้งนี้คุณแม่ คุณแม่ของน้องแนนก็ไม่ได้คาดหวังอะไรไว้มากด้วย เพราะที่หวังไว้คือ ให้เข้ารอบ 7 คนเท่านั้น ดังนั้นต่อไปไม่ว่าจะชนะ หรือแพ้ก็จะถือว่าประสบความสำเร็จเกี่ยวกับตัวน้องแนนเอง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คช.บงกช พานิชอำนาจ   เกิด : วันอาทิตย์ที่ 8 เมษายน 2527
 บิดา : นายปรีดา พานิชอำนาจ   มารดา : นางสุวรรณา พานิชอำนาจ
 การศึกษา : ชั้นประถมปีที่ 6 โรงเรียนวัดกำแพง

คช.บงกช พานิชอำนาจ หรือ น้องอู๋ อายุ 11 ปี น้องอู๋เป็นเด็กที่มีความสามารถพิเศษหลายอย่าง อาทิ เล่นลิเก รำไทย วาดภาพ และร้องเพลง

น้องอู๋ ขอบริ่องเพลงมาตั้งแต่อายุประมาณ 6 ขวบ พอเข้าโรงเรียนคุณครูก็ให้นักเรียนร้องเพลงหน้าห้อง เมื่อน้องอู๋ร้องเพลง ครูก็มีความเห็นว่าน้องอู๋มีแก้วเสียงที่ดี จึงแนะนำให้ฝึกร้องเพลง ซึ่งทางโรงเรียนจะสนับสนุนทางด้านนี้เต็มที่ โดยในแต่ละปีจะส่งเด็กเข้าประกวดร้องเพลงประมาณ 10 คน

ก่อนที่น้องอู๋จะสมัครเข้าประกวดร้องเพลงของซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด ในครั้งนี้ น้องอู๋เคยเข้าประกวดมา ซูบารู แล้วครั้งหนึ่ง ซึ่งในครั้งนั้นสามารถเข้ารอบ 1 ใน 7 คนได้ เช่นกัน แต่ไม่ติด 1 ใน 3 ดังนั้นในครั้งนี่จึงสมัครประกวดอีก นอกจากนั้นน้องอู๋ ยังเคยประกวดแฟนต้า-ยูวทูต ได้ตำแหน่งขวัญใจยูวทูตด้วย

ในการประกวดร้องเพลงครั้งนี้ น้องอู๋ได้ทราบข่าวมาจากโฆษณาทางช่อง 3 และคุณครูจะเป็นคนนำไปสมัครมาให้ และเป็นผู้จัดการเรื่องทั้งหมดให้ด้วย ตั้งแต่ส่งใบสมัคร ส่งเทป และช่วยในการฝึกซ้อมด้วย

ในการฝึกซ้อม น้องอู๋จะใช้เวลาหลังเลิกเรียนแล้วมาซ้อม โดยจะมีคุณครูของโรงเรียนเป็นคนซ้อมให้ บางทีถ้าคุณครูไม่ว่าง คุณพ่อ คุณแม่ของน้องอู๋จะเป็นผู้ซ้อมให้ โดยการช่วยเปิด เบื่กกิ่งแทรก ให้น้องอู๋ร้อง จะซ้อมประมาณ 3-4 วันต่อ 1 อาทิตย์

สำหรับการรักษาสุขภาพ และเสียง คุณพ่อของน้องอู๋ จะแนะนำให้ออกกำลังกายเป็นประจำ และให้ดื่มน้ำอุ่นอีกทั้งไม่ให้รับประทานอาหารที่เผ็ดมากๆ เพราะจะทำให้เสียงแหบ ซึ่งเป็นผลเสียต่อการร้องเพลงของน้องอู๋ และคุณพ่อจะแนะนำวิธีที่ให้ น้องอู๋ลดความตื่นเต้นเวลาที่อยู่บนเวทีว่า “ให้ใช้วิธีหายใจเข้าลึกๆ”

ในการเลือกเพลงเข้าประกวด น้องอู๋ประกวดเพลงประเภท เพลงไทยสากล ในเพลง “เรือนแพ” ของคุณชรินทร์ นันทนาคร ซึ่งน้องอู๋บอกว่า “ชอบฟังเพลงเก่าๆ และชื่นชอบในตัวคุณชรินทร์ ที่เป็นนักร้องที่เก่าแก่ และร้องเพลงอมตะ”

สำหรับท่าทาง และลีลา น้องอู๋จะชอบเลียนแบบคุณเบิร์ด ชงไชย แมคอินไตย์ ก็คือเวลาร้องเพลงก็จะทำอารมณ์ให้ได้แบบชงไชย

น้องอู๋ ให้ความเห็นเกี่ยวกับการประกวดร้องเพลงบนเวทีของซูบารู ว่าเป็นเวทีที่ใหญ่ และสูงสุดสำหรับเด็กที่รักการร้องเพลงทุกๆ คน และเป็นเวทีที่จะทำให้พ่อแม่ภูมิใจที่เราสามารถทำได้ และน้องอู๋ยังประทับใจที่เสียงที่ช่วยดูแลระหว่างการแข่งขันในแคมป์ว่าใจดี และได้มีเพื่อนมากๆ

น้องอู๋ จะชอบดูรายการโทรทัศน์ที่เกี่ยวกับเพลงเก่าๆ อาทิ รายการชีวิตกับเพลง เพราะชอบฟังเพลงเก่าๆ

คุณพ่อ คุณแม่ของน้องอู๋ จะให้กำลังใจเสมอๆ ว่า “ซ้อมให้คิดทำให้สุดความสามารถ ถ้าเกิดแพ้มา พ่อแม่ก็ไม่ได้ว่าอะไร” และสำหรับการประกวดร้องเพลงครั้งนี้ตัวน้องอู๋ มีความมั่นใจปานกลาง

ชญ.วีริญา เฉลียววงศ์ (แม่)

เกิด : วันเสาร์ที่ 28 มกราคม 2527

บิดา : นายสุวรรณ เฉลียววงศ์

มารดา : นางไพลิน เฉลียววงศ์

การศึกษา : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสหศึกษา จังหวัดเชียงใหม่

ชญ.วีริญา เฉลียววงศ์ หรือ น้องแม่ อายุ 10 ปี เป็นบุตรสาวคนเล็กของคุณสุวรรณ และคุณไพลิน เฉลียววงศ์

น้องแม่ชอบร้องเพลงมาตั้งแต่เด็กๆ เพลงที่ร้องจะมีทั้งเพลงไทย จีน และสากล ซึ่งคุณแม่ น้องแม่ จะชอบเปิดเพลงให้ฟังตั้งแต่เป็นเด็กเล็กๆ เลยทำให้น้องแม่ชอบร้องเพลงไปด้วย

ก่อนที่น้องแม่ จะมาสมัครประกวดซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด น้องแม่เคยผ่านเวทีประกวดร้องเพลงมาบ้างแล้ว เช่น ในปี 2537 ประกวดร้องเพลงลูกทุ่งประจำจังหวัด และยังมีการประกวดร้องเพลงจีนด้วย หลังจากนั้น น้องแม่จะได้รับการติดต่อให้ไปร้องเพลงตามงานต่างๆ ตลอดทั้งงานการกุศล และงานวันชาติจีน เป็นต้น

ในการสมัครประกวดร้องเพลงของ ซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด ในครั้งนี้เป็นครั้งที่ 2 ของน้องแม่ ซึ่งทราบข่าวจากคุณครูที่โรงเรียน โดยในครั้งแรกที่ประกวดน้องแม่ไม่คิดเข้ารอบแต่ในครั้งนี้น้องแม่สามารถเข้าถึงรอบ 1 ใน 7 คนสุดท้าย และสำหรับสาเหตุที่คุณแม่ของน้องแม่ ส่งเข้าประกวดร้องเพลงในเวทีนี้ เพราะคิดว่าเป็นเวทีที่ดีที่สุดของเด็กๆ ที่ต้องการจะก้าวไปในจุดที่เด็กๆ ชอบได้ และเป็นความภูมิใจ เป็นสิ่งที่ถูกต้อง ทำให้เด็กกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออกด้วย

การเตรียมตัวในการประกวดร้องเพลงนั้น น้องแม่จะใช้วิธีฝึกหายใจ ฝึกทำสมาธิ พยายามฝึกร้องเพลงให้มาก เพราะเมื่อเสียงอยู่ตัว ปอดจะได้ขยายตามด้วย

ในการซ้อมร้องเพลงของน้องแม่ จะใช้วิธีฝึกกับเครื่องเสียง โดยฝึกตอนเช้า และตอนเย็นที่บ้าน ส่วนคุณแม่ คุณครู และคุณน้าจะช่วยน้องแม่ซ้อมด้วย โดยเป็นผู้ฟัง และคอยแนะนำเวลาที่น้องแม่ ร้องได้ไม่ถึงตามเพลง และในตอนเช้าจะออกกำลังกาย โดยใช้วิธีกระโดดตบ หายใจเข้า ออก และฝึกเดิน

ส่วนเวลาว่างของน้องเมย์จะไปอยู่ที่การเรียน คือจะเข้าห้องสมุดไปค้นคว้าเรื่องเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ น้องเมย์จะมีวิชาที่ชอบเรียนมากที่สุดอยู่ 3 วิชาคือ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย อังกฤษ

ในอนาคต น้องเมย์มีความคิดไว้ว่าอยากจะเรียนในคณะนิเทศศาสตร์ และถ้าเป็นไปได้ก็อยากจะเป็นนักร้องด้วย ซึ่งคุณแม่ และคุณแม่ของน้องเมย์ คิดว่าอาชีพนักร้องไม่แน่นอนกลัวจะเป็นเพียงอาชีพเสริมเท่านั้น แต่ถ้าน้องเมย์ชอบก็จะสนับสนุนทางด้านนี้ แต่จะให้เรียนรู้เรื่องพื้นฐานอาชีพอื่นๆ รองรับไว้ด้วย

น้องเมย์ ชอบร้องเพลงมากเพราะ เมื่อร้องแล้วมีความสุข สนุก และช่วยคลายเครียด ทำให้มีอารมณ์ดี ดังนั้น น้องเมย์จะชอบร้องเพลงให้เพื่อนๆ ฟัง และชอบเล่นต่อเพลง

น้องเมย์ มีศิลปินที่ชื่นชอบมากมาย อาทิ ใหม่ เจริญปุระ ทาทายัง มอส และวงยูเอชที แต่ศิลปินในดวงใจมีคนเดียว คือ พีเบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์ และตั้งใจว่าอยากจะเป็นได้อย่างที่เบิร์ด เพราะเสียงดี และมีความตั้งใจร้องมาก

ในการประกวดร้องเพลงครั้งนี้ น้องเมย์เลือกร้องเพลง“เพราะฉะนั้น”ที่ฉันทนา กิติยพันธ์นำมาขับร้องใหม่ เพราะเป็นเพลงที่มีความหมาย มีศักดิ์ศรี และเป็นเรื่องจริงในสังคม

ดช.ศรันย์ ลดาวรรษ (ณัฐ)

เกิด : วันพฤหัสบดีที่ 27 สิงหาคม 2530

บิดา : นายวรสิทธิ์ ลดาวรรษ

มารดา : นางสาวพร ลดาวรรษ

การศึกษา : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเซนต์คาเบรียล กรุงเทพมหานคร

ดช.ศรันย์ ลดาวรรษ หรือ น้องณัฐ อายุ 8 ปี ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่โรงเรียนเซนต์คาเบรียล น้องณัฐเป็นเด็กที่มีนิสัยร่าเริง กล้าแสดงออก และยังมีความสามารถพิเศษหลายอย่างด้วย เช่น เล่นเปียโน วาดน้ำ และ รำไทย

ก่อนหน้านี้ที่น้องณัฐ จะสมัครเข้าประกวดร้องเพลงที่ ซูบาร์ จูเนียร์ อวอร์ด นั้นได้ผ่านเวทีประกวดความสามารถมาแล้วบ้าง ตอนอายุ 5 ขวบ เช่นการเดินแบบ มีการประกวดร้องเพลงในเวทีเล็ก อย่าง ประกวดหนูน้อยพาด้าคนเก่ง และน้องณัฐ ยังเคยเข้าประกวดแฟนต้ายูวทูตด้วย โดยได้รับตำแหน่งขวัญใจแฟนต้ายูวทูตมา

น้องณัฐ ขอดูแลสุขภาพประกวดร้องเพลงของ ซูบาร์ จูเนียร์ อวอร์ด มาทุกปี และก็อยากเข้าร่วมการประกวด เพราะเห็นว่าเป็นเวทีใหญ่ และต้องการสร้างความสุขให้กับคนดู

ขณะที่น้องณัฐ ไปเรียนร้องเพลงกับครูอ้วน (คุณมณีนุช เสมรสุต) ก็ได้ทราบข่าวการประกวดร้องเพลงของซูบาร์ จากโฆษณาทางโทรทัศน์ทีวีสีช่อง 3 ซึ่งทางครูอ้วน จะเป็นคนทำธุระใน

การประกวดให้ทั้งหมด ตั้งแต่เอาใบสมัครมาให้ ส่งเทป และการเลือกเพลง เพราะครูอ้วนจะทราบว่า เด็กแต่ละคน เหมาะกับเพลงประเภทไหน และแบบใด สำหรับน้องณัฐจะเข้าประกวดในเพลงสากล ชื่อเพลง บิท อิท ซึ่งเป็นเพลงในจังหวะสนุกๆ และออกแนวเต้น ที่ครูอ้วนเลือกเพลงนี้ให้น้องณัฐ เพราะน้องณัฐเป็นคนชอบสร้างความบันเทิง และเต้นประกอบในระหว่างการร้องเพลงในคนดูได้ดู

ทางด้านโรงเรียนเซนต์คาเบรียล ที่น้องณัฐเรียนอยู่จะให้ความสนับสนุนทางนี้มาก อาทิ น้องณัฐจะขอไว้ผมยาวกว่าปกติ เพื่อวันประกวดจะได้ทำผมคล้าย ไมเคิล แจ็คสัน เพื่อสร้างบุคลิกให้โดดเด่นขึ้นมา ซึ่งทางโรงเรียนก็อนุญาตและเมื่อน้องณัฐเข้ารอบชิง 7 คนสุดท้าย ทางกองประกวดจะติดต่อให้ทางโรงเรียนมารับ โลโก้เหรียญ ซึ่งบาร์เคอร์ของโรงเรียนเซนต์คาเบรียล เป็นผู้ไปรับโลโก้ด้วยตนเอง ในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ทางคุณพ่อ คุณแม่ของน้องณัฐ ประทับใจมากในการสนับสนุนของทางโรงเรียน

สำหรับการเตรียมตัวฝึกซ้อมในการประกวดร้องเพลงของน้องณัฐนั้น น้องณัฐจะตั้งใจซ้อมอย่างดี ซึ่งในวันจันทร์ - ศุกร์ หลังเลิกเรียน น้องณัฐจะต้องซ้อมว้ายน้ำประมาณ 1 ชั่วโมง แล้วจึงกลับมาทำการบ้าน น้องณัฐจะเรียนร้องเพลงในทุกวันเสาร์ แต่เมื่อใกล้ถึงวันประกวด ครูอ้วนจะนัดนักเรียนที่เข้ารอบ 4 คน มาซ้อมบ่ยขึ้นโดยจะทำตามโปรแกรมที่ครูอ้วนจัดให้ บางทีจะเป็นหลังจากเลิกเรียนแล้ว

ในการดูแลรักษาสุขภาพ ของน้องณัฐ จะเป็นหน้าที่ของคุณพ่อ คุณแม่ คือจะให้ ออกกำลังกายเป็นประจำด้วยการว่ายน้ำ ทานอาหารให้ครบ 5 หมู่ ซึ่งก็ทำให้ น้องณัฐมีสุขภาพที่แข็งแรงกว่าเด็กอื่นๆ โดยดูจากเวลาที่มีการซ้อม เด็กบางคนเสียงคึกว่า แต่พอถึงวันประกวดจริงๆ กลับร้องไม่ได้ เพราะเหนื่อยง่าย แต่น้องณัฐจะออกกำลังกายจนเป็นกิจวัตรประจำวันไปแล้ว และจะไม่หักโหม แค่วันใดวันหนึ่งเท่านั้น

เหตุผลอย่างหนึ่งที่ทำให้น้องณัฐ อยากเข้าร่วมประกวดร้องเพลงที่ ซูบารู นี้คือ อยากจะเป็นเหมือนพีเบิร์ต (ธงไชย แมคอินไตย์) ศิลปินคนโปรดของน้องณัฐ เพราะน้องณัฐ ชอบลีลา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ท่าทางของพีเบิร์ดเวลาที่แสดงบนเวที และเพราะพีเบิร์ดหล่อ เสียงดี และอีกอย่างหนึ่งคือ น้องณัฐ
อยากจะได้รับควมามีชื่อเสียง จากการประกวด ชูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด

การประกวด ชูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด ครั้งนี้เป็นครั้งแรกของน้องณัฐ น้องณัฐไม่ได้คาดหวัง
หวังมากว่าจะต้องติด 1 ใน 3 คนสุดท้าย เพราะต้องการแค่ให้มีประสบการณ์ และต้องการให้เป็นที
รู้จักของคนอื่นๆ ด้วย

คุณ.อารยา วงษ์เสงี่ยม (แม่)

เกิด : วันจันทร์ที่ 2 เมษายน 2527

บิดา : นายอนันต์ วงษ์เสงี่ยม

มารดา : นางจอม วงษ์เสงี่ยม

การศึกษา : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเซ็นต์โยเซฟระยอง จังหวัดระยอง

คุณ.อารยา วงษ์เสงี่ยม หรือ น้องเมย์ อายุ 11 ปี เป็นบุตรสาวคนสุดท้ายของ
นายอนันต์ และนางจอม วงษ์เสงี่ยม ในจำนวนพี่น้อง 3 คน

น้องเมย์ เป็นเด็กที่เจี๊ยบๆ เรียบร้อย ไม่ค่อยคุยแต่ถ้าเป็นการร้องเพลงแล้ว น้องเมย์
สามารถร้องเพลงได้ไพเราะมาตั้งแต่อายุประมาณ 7 ปี ในตอนแรก น้องเมย์ได้เข้าเรียนในโรงเรียนที่
ไม่สนับสนุน กิจกรรม ดังนั้นน้องเมย์จึงไม่ค่อยได้มีโครงการแสดงความสามารถมากนัก ต่อมาคุณแม่
เห็นว่า น้องเมย์มีพรสวรรค์ แต่ขาดโรงเรียนสนับสนุน จึงให้น้องเมย์ย้ายโรงเรียน มาเรียนโรงเรียนที่
ให้การสนับสนุนทางกิจกรรมมากขึ้น จากนั้น น้องเมย์ก็ได้มีโอกาส แสดงความสามารถในการร้อง
เพลง ทั้งงานในโรงเรียน และงานนอกโรงเรียน

อีกทั้งน้องเมย์ยังอยู่ในวงดนตรีที่รับแสดงงานนอกด้วย เช่น แสดงในงานวันแต่งงาน
งานบวช เป็นต้น ทำให้น้องเมย์ ได้ประสบการณ์จากการร้องเพลง และการแสดงออกบนเวทีจากงาน
ตรงนี้ด้วย

ในการตัดสินใจเข้าประกวดร้องเพลง ชูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด น้องเมย์ได้ข่าวจาก
โฆษณาทางช่อง 3 เกิดความสนใจ จึงสมัครประกวดโดยส่งเทปไป และเมื่อทราบผลว่าตัวเองเข้ารอบ
จากหนังสือพิมพ์ ทำให้มีกำลังใจที่จะพยายามฝึกซ้อมก่อนที่จะถึงวันประกวด

ในด้านการเตรียมตัวฝึกซ้อม น้องเมย์จะใช้การวิ่งออกกำลังกายวันละ 1/2 ชม. และ
ฝึกซ้อมแต่ละวันร้องเพลงกับการเปิดเทปวันละ 5 รอบ รวมแล้วน้องเมย์จะใช้เวลาในการฝึกซ้อมแต่
ละวันประมาณ 1 ชม. และน้องเมย์ มีวิธีที่จะรักษาเสียงให้ได้อยู่ตลอดเวลา คือ ดื่มน้ำอุ่นเป็นประจำ ใน
การประกวดครั้งนี้น้องเมย์ จะร้องเพลงของศรีไพร ไทยแท้ ซึ่งเป็นเพลงที่น้องเมย์เลือกเอง เหตุผลที่
เลือกเพลงนี้เพราะ น้องเมย์ชอบ รจนา สัจจทอง และเพลงนี้เป็นเพลงเกี่ยวกับบรรณคดีด้วย

กิจวัตรประจำวันของน้องเมย์ คือ ตื่นเช้า อาบน้ำ แต่งตัวไปโรงเรียน เรียนหนังสือ เล่นกับเพื่อน แล้วตอนเย็น น้องเมย์จะมาซ้อมร้องเพลงวันละ 1 ชั่วโมง ซึ่งในการซ้อมร้องเพลงจะสามารถทำได้ เมื่อน้องเมย์ ทำการบ้านเสร็จเรียบร้อยแล้ว ดังนั้นในการประกวดร้องเพลงไม่ได้ทำให้ผลการเรียนของน้องเมย์ต่ำลง เพราะน้องเมย์จะมีคุณแม่ และคุณครูคอยช่วยในการแบ่งเวลาด้วย

น้องเมย์มีความหวังและความตั้งใจที่จะชนะในการประกวดครั้งนี้ด้วย ดังนั้นน้องเมย์จึงพยายามที่จะฝึกฝน ซักซ้อม และรักษาร่างกาย และเสียงของตัวเอง เพื่อให้พร้อมที่สุดในวันประกวด

ศิลปินที่น้องเมย์ชื่นชอบมากที่สุด คือ พุ่มพวง ดวงจันทร์ เพราะชื่นชอบในเสียงเพลง แต่ในการประกวด น้องเมย์กลับไม่ได้เลือกเพลงของพุ่มพวง ดวงจันทร์ โดยน้องเมย์ ให้เหตุผลว่า “เพลงของพุ่มพวงเสียงจะอ่อนหวาน แต่หนูเสียงออกเหนือๆ คิดว่าเพลงของเค้าไม่เหมาะกับหนู”

ในอนาคตโดยส่วนตัว น้องเมย์ไม่ได้คิดที่จะยึดเอาอาชีพนักร้องเป็นอาชีพหลัก เพราะน้องเมย์ชอบอาชีพการบริหาร และช่วยเหลือสังคม อย่างเช่น พยาบาล หรือ ครู โดยต้องการให้มีความสุขกับคนอื่นๆ

น้องเมย์ กล่าวถึงการประกวดในครั้งนี้ว่า ประทับใจหลายๆ อย่าง เช่น ในการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของ ชูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด ที่ได้จัดขึ้นให้ความสนุกสนาน ประทับใจที่มีพี่เลี้ยงใจดี และได้เพื่อนใหม่ๆ ที่นิสัยดีด้วยเช่นกัน

ชญ.รุ่งนภา เหมือนวอน (ก๊กก๊ก)   เกิด : วันจันทร์ที่ 13 พฤษภาคม 2527
บิดา : นายสมศักดิ์ เหมือนวอน   มารดา : นางนุกูล เหมือนวอน
การศึกษา : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีสุวิฯ จังหวัดชลบุรี

ชญ.รุ่งนภา เหมือนวอน หรือ ก๊กก๊ก อายุ 10 ปี มีพี่น้อง 2 คน และเป็นบุตรสาวคนโต ของคุณสมศักดิ์ และคุณนุกูล เหมือนวอน

ก๊กก๊ก เป็นเด็กที่กล้าแสดงออก และชอบร้องเพลงมาตั้งแต่อายุ 4 ขวบ และผ่านเวทีประกวดร้องเพลงมาแล้วมากมายหลายเวที ซึ่งทางบ้านก็ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี เพราะเห็นว่าชอบร้องเพลง และมีพรสวรรค์ในด้านนี้ ประเภทของเพลงที่ก๊กก๊กชอบมาก คือเพลงลูกทุ่ง โดยมีนักร้องคนโปรดคือ คุณพุ่มพวง ดวงจันทร์ ซึ่งน้องก๊กก๊ก จะจดรูปไว้หิ้งขอพรทุกครั้ง ก่อนที่จะประกวดร้องเพลง สำหรับนักร้องชายคนโปรด คือ คุณยอดรัก สลักใจ เหตุผลที่น้องก๊กก๊กชื่นชอบ ราชนิ ลูกทุ่งคนดังเพราะ ชื่นชอบในเสียงร้องเพลง และท่วงทำนองการเอื้อนที่มีพลัง และไพเราะ

ในการประกวด ชูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด ครั้งนี้ น้องกูกี้ก็ทราบข่าวจากโฆษณาทาง ไทยทีวีสีช่อง 3 จึงขอให้คุณแม่พาไปสมัครประกวด สำหรับแรงจูงใจที่ทำให้กูกี้ก็ อยากร่วมเข้า ประกวดร้องเพลงครั้งนี้ เพราะอยากออกโทรทัศน์ และทำให้แม่มีความสุข ประกอบกับกูกี้ก็ชอบ ร้องเพลงเป็นทุนเดิมอยู่แล้วด้วย

สำหรับการเตรียมตัวในการประกวดร้องเพลงครั้งนี้ กูกี้ก็จะใช้วิธีออกกำลังกาย โดยการวิ่ง จากนั้นจะซ้อมร้องเพลงกับวิทยุ วันละประมาณ 2 รอบ และเคล็ดลับอีกอย่างคือ จะไม่ดื่มน้ำเย็น เพราะจะทำให้เสียงแหบ แต่จะดื่มน้ำอุ่นแทน ในการเตรียมเสื้อผ้าจะใช้ชุดไทย เพราะร้อง เพลงลูกทุ่ง และปีนี้เป็นปีสืบสานวัฒนธรรมไทยอีกด้วย ซึ่งชุดที่ใช้ใส่ประกวดกูกี้ก็จะเป็นคนเลือก เองด้วย ส่วนลีลาและท่าทางที่ใช้ในการประกวด กูกี้ก็จะมีอาจารย์สอนอีกทีหนึ่ง

กูกี้ก็ ไม่ได้คาดหวังว่าจะต้องชนะเลิศในการประกวดครั้งนี้ แต่บอกว่าจะทำให้ได้ดีที่ สุด ทางด้านคุณแม่ก็บอกว่า “มั่นใจ 50-50% เพราะเด็กทุกคนก็ร้องเพลงเก่งทุกคน” แต่ในการ ประกวดจากเวทีอื่นๆ ที่ผ่านมากูกี้ก็ ก็ไม่เคยทำให้คุณแม่หรือบุคคลใกล้ชิดผิดหวังเลย

ทางด้านการเรียนของ กูกี้ก็ก็ได้เกรด 4 มาตลอดถึงแม้ว่าจะต้องแบ่งเวลาไปซ้อม ร้องเพลงบ้างในตอนเย็น แต่กูกี้ก็ทำได้ดี สามารถแบ่งเวลาได้ถูก ไม่ทำให้การเรียนหรือเกรดลดลง แต่อย่างไร

ในอนาคตกูกี้ก็ไม่ได้อยากจะเป็นนักร้อง แต่กลับอยากจะทำหน้าที่เป็นตำรวจ เพราะชอบด้านการบริการ และต้องการให้สังคม และคนรอบข้างมีความสุขด้วย สำหรับคุณแม่ก็ไม่ ได้คาดหวังว่า กูกี้ก็จะต้องเป็นนักร้องในอนาคต แต่ต้องการให้น้องกูกี้ก็เรียนสูงๆ และมีหน้าที่การ งานที่ดีในอนาคตก็พอ

ในการประกวดครั้งนี้กูกี้ก็เลือกที่จะร้องเพลง “สยามเมืองยิ้ม” ของคุณพุ่มพวง ดวงจันทร์ โดยให้เหตุผลว่า “ปีนี้เป็นปีสืบสานวัฒนธรรมไทย”

ชญ.กิตติยา รัตนจิรเศรษฐ (ปูกี้ปิ๊ก)

เกิด : วันพุธที่ 13 มีนาคม 2528

บิดา : นายกิตติ รัตนจิรเศรษฐ

มารดา : นางกันยารัตน์ รัตนจิรเศรษฐ

การศึกษา : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

ชญ.กิตติยา รัตนจิรเศรษฐ หรือ น้องปูกี้ปิ๊ก ปัจจุบันอายุ 10 ปี เป็นบุตรสาวคนโตใน จำนวนพี่น้อง 2 คน ของคุณกิตติ และคุณกันยารัตน์ รัตนจิรเศรษฐ

ปูกี้ก็ชอบร้องเพลงมาตั้งแต่อายุ 3 ขวบในขณะที่อยู่โรงเรียน โดยเพลงแรกที่ร้องได้คือ เพลง “ปาป๊า มาม๊า” ประกอบกับคุณพ่อของน้องปูกี้ก็มีอาชีพเป็นอาจารย์สอนดนตรี และยังรับงานแสดงดนตรีข้างนอกอยู่เสมอ ซึ่งในบางครั้งคุณพ่อ จะพาน้องปูกี้ก็ออกงาน ไปร้องเพลงด้วยเป็นประจำทำให้น้องปูกี้ก็เคยชิน กับการร้องเพลงบนเวที อีกทั้งน้องปูกี้ก็ยังเป็นเด็กที่กล้าแสดงออก และมีความเป็นผู้นำอยู่ในตัวเองด้วย โดยคุณจากการได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าชั้นเรียน และหัวหน้าเชียร์ลีดเดอร์ตั้งแต่เมื่ออยู่ ป.1 จนถึง ป.5

เนื่องจากคุณพ่อของน้องปูกี้ก็ต้องการให้ลูกมีประสบการณ์ และได้ไปเที่ยวปฏิบัติ ในการร้องเพลง และการเล่นดนตรี น้องปูกี้ก็ จึงได้รับการสนับสนุนจากทางบ้านอยู่เสมอ ในการสมัครประกวดร้องเพลงโดยในช่วงแรกๆ จะประกวดร้องเพลงของเทศบาลประจำจังหวัด ต่อมาก็มาสมัครประกวดร้องเพลงที่ซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด ซึ่งในการประกวดครั้งนี้เป็นการประกวดครั้งที่ 2 โดยครั้งแรกน้องปูกี้ก็สามารถติดเข้ารอบได้ เช่นกัน สำหรับในการประกวดครั้งนี้ น้องปูกี้ก็เลือกที่จะร้องเพลงไทยสากล เพราะเป็นเพลงประเภทที่สามารถเข้าใจได้ง่าย และรู้เรื่องอยู่แล้ว แต่ถ้าจะใช้เพลงสากล หรือเพลงลูกทุ่ง จะต้องใช้ความพยายามมากขึ้นไปอีก

สำหรับการเตรียมตัวในการประกวดร้องเพลงซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด ครั้งนี้ น้องปูกี้ก็ จะออกกำลังกาย โดยการวิ่ง จากนั้นจะซ้อมการออกเสียง คุณจังหวะ และอักขระต่างๆ สำหรับการซ้อมร้องเพลงจะซ้อมวันละรอบถึง 2 รอบ จะไม่เคร่งครัดมาก ในด้านการแสดงออก และท่าทางประกอบการร้องเพลง ปูกี้ก็จะมีครูสอนในตอนขึ้นต้นเพลง จากนั้นจะเป็นทำอิสระ ไม่ได้เน้นว่าต้องทำนั้นทำนี้ น้องปูกี้ก็จะใช้วิธีการจำจาก เพื่อนของคุณพ่อ ที่เป็นอาจารย์สอนบัลเล่ย์ หรือจำจากเวลาที่ไปประกวดที่เวทีอื่นๆ มาไว้กับตัวปูกี้เอง และทางด้านการรักษาเสียงของน้องปูกี้ก็จะใช้วิธีไม่ดื่มน้ำเย็น เพื่อป้องกันการเป็นหวัด ซึ่งน้องปูกี้ก็มักจะเป็นบ่อยๆ ด้วย

การคาดหวังในการประกวดร้องเพลง ซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด ครั้งนี้ พ่อแม่ของน้องปูกี้ก็บอกว่า “มันเป็นเรื่องธรรมดาจะ กว่าจะไปถึงรอบสุดท้ายนะ แล้วปีก่อนเราก็ได้แล้ว ปีนี้ก็ยังไม่เข้าไปอีก คือจริงๆ มันก็ควรหวังบ้างนะ แต่ว่าถ้าไม่ได้ก็ช่างมัน” แต่สำหรับความคาดหวังของปูกี้เองกลับบอกว่า “ไม่อยากได้รางวัลหรอกนะ อยากได้ประสบการณ์มากกว่า”

ในขณะที่เดียวกันนี้ ปูกี้ก็ยังมีกิจกรรมอื่นอีก คือการแข่งขันอิลเลโทน ของสยามกลการ และต้องเรียนเปียโนด้วย โดยทั้ง 2 อย่างนี้ คุณพ่อของปูกี้ก็มีอาชีพทางด้านนี้อยู่แล้ว ดังนั้นคุณพ่อจึงต้องการให้น้องปูกี้ก็เรียนรู้ และรับช่วงต่อไปในอนาคต

สำหรับตัวน้องปูกี้ก็คิดว่า การร้องเพลงจะทำให้สนุกสนาน และมีความสุขเวลาที่ ได้ร้องเพลง แต่ในการประกวดร้องเพลงครั้งนี้ ก็ไม่ได้คาดหวังว่าจะต้องได้รางวัลอะไร เพียงแต่ต้องการได้ประสบการณ์ได้รู้จักเพื่อนใหม่ และได้มีโอกาสเข้าร่วมสนุกในมิวสิกแคมป์ เท่านั้น

ในด้านการร้องเพลงครั้งนี้ ก็ไม่ได้ทำให้การเรียนของน้องปุกปิ๊กตกต่ำลงแต่อย่างใด ยังคงรักษาผลการเรียนได้เกรด 4 อยู่ แต่ในการประกวดครั้งแรกก็ทำให้การเรียนสะดุดลงบ้างเล็กน้อย แต่เมื่อปรับตัวได้ในครั้งนี้จึงไม่มีปัญหาอะไร

สำหรับศิลปินคนโปรดของน้องปุกปิ๊ก คือ คุณเบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์ เพราะชื่นชอบในเสียงร้องของคุณเบิร์ด ซึ่งในการประกวดครั้งนี้ น้องปุกปิ๊กก็ได้เลือกเพลง “หัวใจขอมมา” ของคุณเบิร์ด ด้วยเช่นกัน

คุณ.ฉัทชนันท์ ดวงคำจันทร์ (น้องกุงกิง)

เกิด : 24 ตุลาคม 2529

บิดา : นายเสรี ดวงคำจันทร์

มารดา : นางจินตนา ดวงคำจันทร์

การศึกษา : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมานิตานุเคราะห์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

คุณ.ฉัทชนันท์ ดวงคำจันทร์ หรือ น้องกุงกิง ปัจจุบันอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมานิตานุเคราะห์ น้องกุงกิงเป็นเด็กที่มีนิสัยร่าเริง พุดเก่ง และกล้าแสดงออก

น้องกุงกิงเข้าร่วมการประกวดร้องเพลงของซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด ของปี 2537 และได้รางวัลรองชนะเลิศการประกวดประเภทเพลงไทยสากล ในเพลง “กลับมาแล้ว” ของดิอิมพอสซิเบิล

ในตอนนั้น ได้รับข่าวสารการประกวดจากทางโทรทัศน์ช่อง 3 ซึ่งน้องกุงกิง และคุณพ่อ คุณแม่ จะคอยติดตามข่าวการประกวดร้องเพลงในแต่ละปีอยู่แล้ว ดังนั้นน้องกุงกิงจึงสนใจจะเข้าร่วมการประกวดร้องเพลง เพราะชอบร้องเพลงมาตั้งแต่เด็กๆ ทางด้านคุณพ่อที่ทำงานเกี่ยวกับสอนดนตรีอยู่ที่สถาบันราชภัฏ กล่าวว่า “แกแปลกกว่าเด็กคนอื่น บางทีผมเอาเพลงมาฟังเค้าจะแย้งฟังแล้วจะไม่ยอมเปลี่ยนจะฟังจนกระทั่งจำเนื้อได้ แล้วจะร้องให้ผมฟัง

ก่อนที่จะเข้าประกวดร้องเพลงซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด น้องกุงกิง เคยผ่านเวทีประกวดของพานาโซนิค มาแล้วตอนอายุ 5 ขวบ ซึ่งขณะนั้นยังพูดไม่ชัดเลย ต่อมาก็ชนะประกวดร้องเพลงคาราโอเกะที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี และที่บ้านของน้องกุงกิง จะมีถ้วยรางวัลมากมายเป็นเครื่องยืนยันในความสามารถทางการร้องเพลง

ในการซ้อมร้องเพลงก่อนการประกวด น้องกุงกิงจะใช้เวลาหลังเลิกเรียนมาซ้อมร้องกับคุณพ่อ โดยคุณพ่อจะเป็นคนฝึกด้านจังหวะ การหายใจ และการใช้เสียง ส่วนคุณแม่จะสอนทางภาษา และบางครั้งจะฝึกซ้อมกับเทปด้วย

ในการเลือกเพลงคุณพ่อจะใช้วิธีอัดเพลงที่น้องกุงกิงร้องดีๆ เอาไว้แล้วนำมาเลือกอีกทีว่า เพลงไหนที่ร้องดีที่สุด จะนำมาใช้ประกวด

สำหรับวิธีที่ใช้ในการรักษาเสียง และสุขภาพ คุณพ่อและคุณแม่ของน้องกุงกิงจะแนะนำว่า อย่าดื่มน้ำเย็น และควรออกกำลังกายเป็นประจำ ซึ่งน้องกุงกิงจะชอบไปว่ายน้ำเป็นประจำ สม่ำเสมอ

น้องกุงกิงชอบที่จะพบปะคนเยอะๆ และมีเพื่อนมากๆ เพราะน้องกุงกิง บอกว่าประทับใจการเข้าแคมป์ของซูบารุ และเวทีอีกเวทีที่ต้องการจะประกวดคือ แฟนตัวยาวชุด ด้วยเหตุผลที่ว่าต้องการที่จะมีเพื่อนมากๆ และอยากเข้าแคมป์

สำหรับอาชีพในอนาคตที่น้องกุงกิง อยากจะเป็นคือ อาชีพแพทย์ เพราะอยากจะทำรักษากันใช้ให้หายป่วย

ศิลปินผู้เป็นที่ชื่นชอบของน้องกุงกิง คือ คุณเบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์ ด้วยเหตุผลคือชอบในความสามารถในการร้องเพลง ส่วนศิลปินที่น้องกุงกิงแสดงบนเวที จะใช้การเดินเหมือนทาทางขึง โดยจะมีลูกศิษย์ของคุณแม่เป็นคนสอนให้

คุณ.พิมพ์พร เมธชนัน (แป้ง)

เกิด : 15 มิถุนายน 2527

บิดา : นายประวิทย์ เมธชนัน

มารดา : นางสาวสมพร เมธชนัน

การศึกษา : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนถนนอมพิศวิทยา กรุงเทพฯ

คุณ.พิมพ์พร เมธชนัน หรือ น้องแป้ง อายุ 11 ปี เป็นลูกศิษย์ในการร้องเพลงของคุณแอน นันทนา บุญหลง นักร้องและนักเต้นที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งในวงการเพลง

แป้ง เคยเข้าสมัครประกวดร้องเพลงของ ซูบารุ มาแล้ว 2 ครั้ง โดยครั้งแรกสามารถเข้ารอบ 1 ใน 7 คนสุดท้าย และในครั้งที่ 2 นี้ น้องแป้งสามารถเป็นที่ 1 ใน 3 ของชนะเลิศประกวด โดยได้ตำแหน่งนักร้องประเภทเพลงสากลดีเด่นของปี 2537

ในวัยเด็ก น้องแป้งจะมีพรสวรรค์ในการร้องเพลงอยู่แล้ว โดยจะใช้การฝึกร้องเพลงตามเทปเพลง และอ่านเนื้อร้องตาม ในส่วนของเพลงสากลถ้าอ่านไม่ออก คุณแม่ของน้องแป้งจะจดเป็นภาษาไทยให้ หลังจากที่ได้สมัครประกวดร้องเพลงแล้ว คุณแม่จึงให้ไปเรียนกับคุณแอน

ก่อนที่น้องแป้งจะเข้าสมัครประกวดร้องเพลงที่ ซูบารุ จูเนียร์ อวอร์ดนี้ น้องแป้งเคยผ่านเวทีของสยามกลการมาด้วย ซึ่งก็ใช้เพลงสากลในการประกวดเช่นกัน โดยน้องแป้ง ให้เหตุผลว่า เพลงสากลจะร้องง่ายกว่าเพลงประเภทอื่นๆ

น้องแชมป์ อาศัยอยู่กับอาซึ่งมีอาชีพแสดงลิเกอยู่ ดังนั้นอาจะพาไปเล่นลิเกด้วยบ่อย ๆ เพราะเห็นว่าเสียงดี

จากนั้นอาจารย์เห็นว่าน้องแชมป์จะไปฝึกซ้อมที่บ้านของอาจารย์ที่สอนร้องเพลง และแนะนำทางการร้องเพลง โดยจะไปอยู่ที่บ้านอาจารย์เป็นเวลาประมาณ 2 อาทิตย์ ซึ่งอาจารย์จะแนะนำในการรักษาเสียงว่า ห้ามกินน้ำเย็น และในตอนเช้าจะให้ดื่มน้ำมะนาวใส่เกลือทุกวัน และบางทีอาจารย์จะให้จะนำมันหมูห้อนเข้าไปล้างคอเพื่อให้เสียงลื่นและคล่อง

หลังจากที่ได้รับรางวัลนักร้องเยาวชนยอดเยี่ยมมาแล้ว ทำให้น้องแชมป์ได้ออกงานต่าง ๆ มากมาย ซึ่งก็ทำให้น้องแชมป์สามารถหารายได้ ให้กับครอบครัวได้ หรือบางครั้งก็มักถูกเชิญให้ไปช่วยงานด้วยบ่อย ๆ อีกทั้งทำให้น้องแชมป์มีโอกาสรู้จักคนมากขึ้นด้วย

ทางด้านผลกระทบต่อโรงเรียนเมื่อน้องแชมป์ ได้รับรางวัลทำให้มีคนรู้จักโรงเรียนมากขึ้น ถึงแม้ว่าจะเป็นโรงเรียนเล็ก เพราะมีแค่ถึงชั้น ป.6 เท่านั้น ปัจจุบันเมื่อมีคนมาที่โรงเรียน ก็จะมีแต่คนถามหาน้องแชมป์ ทุกคนอยากจะรู้จักน้องแชมป์มากขึ้น ซึ่งก็ได้สร้างชื่อเสียงกับทางโรงเรียนมากขึ้นด้วย

ศิลปินคนโปรดของน้องแชมป์ คือ ศรราม เทพพิทักษ์ ด้วยเหตุผล คือเป็นคนเก่ง ใจดีและขยัน ซึ่งน้องแชมป์มีโอกาสได้เจอที่ศรราม แล้วด้วย ส่วนนักร้องคนโปรด คือ ไวพจน์ เพชรสุพรรณ เพราะชอบในความสามารถในการร้องเพลงของไวพจน์

หลังจากที่น้องแชมป์ได้รางวัลจากซูบารุ แล้ว ปัจจุบัน น้องแชมป์ยังคงซ้อมร้องเพลงอยู่ และในอนาคตน้องแชมป์ก็อยากจะมีอาชีพเป็นนักร้องด้วย

ชญ.วนัสนันท์ ธรรมบูรณะวงษ์ (แก้ว) เกิด : วันอังคารที่ 29 เมษายน 2529

บิดา : นายวิชัย ธรรมบูรณะวงษ์ มารดา : นางสุภัทรา วัฒนเกียรติสร

การศึกษา : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสซาเวียร์คอนเวนต์

ชญ.วนัสนันท์ ธรรมบูรณะวงษ์ หรือ น้องแก้ว อายุ 9 ปี เป็นบุตรสาวของคุณวิชัย ธรรมบูรณะวงษ์ และคุณสุภัทรา วัฒนเกียรติสร.

น้องแก้ว เริ่มเรียนการร้องเพลง กับคุณแอน นันทนา บุญหลง ตั้งแต่อายุ 5 ขวบ ถึงเวลานี้รวมเวลาแล้ว 4 ปี โดยในตอนแรกจะให้ฝึกลมหายใจ จากนั้นที่แอน จะให้ร้องเพลง เพลงหนึ่ง

เพื่อระดับเสียงของน้องแก้ว ว่าควรจะร้องเพลงแบบไหน ของนักร้องคนใด ซึ่งตรงนี้คุณแม่ และคุณแม่มะสนับสนุนให้เรียนเต็มที่

ก่อนหน้าที่น้องแก้ว จะสมัครเข้าประกวดร้องเพลงของซูบารุ ครึ่งนี้ น้องแก้วเคยผ่านเวทีประกวดร้องเพลงมาบ้างแล้ว และเคยเข้าร่วมประกวดของซูบารุ มาแล้วครั้งหนึ่งด้วย ครึ่งนี้เป็นครั้งที่ 2 ของน้องแก้ว ซึ่งน้องแก้วเลือกที่จะร้องเพลงสากล เพราะเป็นเพลงที่ง่ายต่อการออกเสียง และถ้าเป็นเพลงลูกทุ่ง จะต้องฝึกการใช้ลูกคอกมาก หรือ ถ้าเป็นเพลงไทยสากลก็ต้องออกเสียงให้ชัด ดังนั้นน้องแก้วคิดว่าเพลงสากลร้องง่ายที่สุด

สำหรับสื่อที่ทำให้น้องแก้ว ทราบข่าวการประกวดร้องเพลงซูบารุ คือแผ่นป้ายโปสเตอร์ ประกาศของกองประกวด หลังจากนั้น น้องแก้วจึงบอกคุณแม่ว่าต้องการประกวดร้องเพลงบนเวที คุณแม่จึงส่งเข้าประกวด โดยใช้การอัดเสียงที่ห้องอัดเสียงของคุณแอน นันทนา บุญหลง หลังจากนั้นก็ทราบว่าน้องแก้วสามารถเข้ารอบ 1 ใน 7 คน

เมื่อน้องแก้วผ่านเข้ารอบ 1 ใน 7 คนสุดท้ายแล้วระหว่างที่รอประกวดรอบชิงชนะเลิศ น้องแก้วมักจะถูกเชิญไปร้องเพลงที่อื่นๆ ด้วย อาทิที่เซ็นทรัลปิ่นเกล้า

ในด้านการเตรียมตัวฝึกซ้อม น้องแก้วจะฝึกซ้อมกับคุณแม่แอน นันทนา บุญหลง แล้วจะมีการออกกำลังกายด้วย ทางด้านการรักษาสุขภาพ คุณแม่ของน้องแก้วจะคอยดูแลอยู่ ถ้าเกิดน้องแก้วมีอาการไม่สบายขึ้นมา คุณแม่จะพาไปหาหมอทันทีเพื่อป้องกันไม่ให้ป่วยในวันประกวด

คุณแม่ได้กล่าวถึงความคาดหวังในการประกวดร้องเพลงของน้องแก้วว่า “ทุกๆ คนจริงๆ ต้องหวัง เพราะว่าลูกหวังแม่ก็ต้องหวังด้วยใช่ไหมล่ะ บอกตรงๆ ว่าประกวดก็ต้องหวังนะคะ เพราะถ้าไม่หวังจะประกวดทำไม แต่ถ้าผิดหวังก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่จะไม่มีการค้า หรือว่าถ้าน้องแก้วไม่ชนะเด็ดขาด เพราะเห็นตัวอย่างมาเยอะมันน่าเกียจ”

น้องแก้ว มีศิลปินคนโปรดคือ คุณแอน นันทนา บุญหลง ซึ่งเป็นครูคนตรีของน้องแก้วเอง เพราะชอบที่คุณแอนเก่ง ร้องเพลงเพราะ และเต้นเก่งด้วยนั่นเอง

น้องแก้วพูดถึงค่านิยมของการเป็นนักร้องว่า “เป็นนักร้องดี เพราะว่าเหมือนกับให้ความสุขกับประชาชนให้เขาได้เพลินเพลิน” และน้องแก้วต้องการมาหาประสบการณ์บนเวที และต้องการแสดงความสามารถของตัวเองให้คนอื่นได้เห็นอีกด้วย

ค.ญ.นิจันต์ บุญชีพ   เกิด: 2 มิถุนายน 2527
 บิดา: นายจรัสศักดิ์ บุญชีพ   มารดา: นางนิ่มนวล บุญชีพ
 การศึกษา: ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปานะพันธ์วิทยา กรุงเทพมหานคร

ค.ญ.นิจันต์ บุญชีพ หรือปิ่น วัย 11 ปี ศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปานะพันธ์วิทยา กรุงเทพฯ

ปิ่นเป็นเด็กที่มีความจำดีมาตั้งแต่วัยเยาว์ ด้วยเหตุนี้เองปิ่นจึงได้ซึมซับเรื่องราวทางดนตรี และเสียงเพลงมาจากคุณแม่ ซึ่งมีอุปนิสัยชอบฟังเพลงและร้องเพลงมาตั้งแต่เด็กๆ ชีวิตในวัยเด็กของปิ่นมักผูกพันอยู่กับเสียงเพลง และเสียงดนตรีจากสื่อต่างๆ ที่คุณแม่เปิดฟัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพลงฝรั่ง เพลงจีน ที่ปิ่นมักจะชอบฟัง และชอบอัดเสียงลงเทปร้องเพลงตั้งแต่เด็ก ทำให้ปิ่นมีความถนัดและชอบเพลงสากลมากกว่าเพลงไทย

เมื่ออายุได้ประมาณ 6-7 ปี ปิ่นจึงได้เริ่มรู้ว่าตนเองมีความสามารถทางด้านการร้องเพลงและเริ่มสนใจอย่างจริงจัง โดยมีคุณแม่เป็นผู้สนับสนุนมาโดยตลอด และมองเห็นว่า อาชีพนักร้องเป็นอาชีพที่ดี คุณแม่ของปิ่นมักจะชักชวนปิ่นให้เข้าประกวดเวทีต่างๆ อยู่เสมอๆ เช่น ประกวดร้องเพลง วันพ่อและวันแม่แห่งชาติ, ประกวดร้องเพลงที่เซ็นทรัลชิดบางนา, ประกวดร้องเพลงโครงการเป็ปซี่ซีป์ ซึ่งถึงแม้ว่าจะพลาดรางวัล แต่ปิ่นก็รู้สึกดีใจและภูมิใจที่เคยได้ขึ้นไปร้องเพลง HEAL THE WORLD กับราชาเพลงป๊อปอย่างไม่เคล แจ็คสัน ประสบการณ์จากเวทีต่างๆ ทำให้ปิ่นมั่นใจและสมัครเข้าประกวดร้องเพลงเวทีระดับชาติอย่างซุบารุ อวอร์ดครั้งแรก โดยคุณแม่เป็นผู้ดำเนินการทุกอย่าง ตั้งแต่การสมัคร การฝึกซ้อม และการเข้าประกวด แต่ในครั้งนั้นปิ่นก็ไม่ประสบความสำเร็จ โดยคุณแม่ได้ให้เหตุผลว่าปิ่น ยังขาดความพร้อม

ต่อมาปิ่นจึงได้เข้าศึกษาเรื่องการร้องเพลงจากโรงเรียนสยามกลการและMS STUDIO ของอาจารย์มณีนุช เสมรสุต ซึ่งปิ่นแทบจะไม่เคยขาดเรียน และยังสามารถจดจำทฤษฎีและเทคนิคต่างๆ ได้ดี และภายหลังจากที่ทราบข่าวการประกวดที่จัดขึ้นในปีถัดมา ปิ่นจึงตัดสินใจเข้าประกวดอีกครั้ง โดยมีคุณแม่คอยผลักดัน และสนับสนุน ส่วนตัวของปิ่นเองก็อยากสมัครด้วยเหตุผลที่ว่า "เป็นด้วยพระราชทาน อยากจะลองและชอบร้องเพลง คุณแม่กล่าวถึงการส่งปิ่นเข้าประกวดในครั้งนี้น่าว่า "เรียนมาก่อนข้างเยอะ โอกาสก็น่าจะดีขึ้นประกอบกับคณะกรรมการมีความหลากหลายกว่าปีก่อนกระบวนการตัดสินใจน่าจะดำเนินไปด้วยความยุติธรรม"

ในการฝึกซ้อมปิ่นจะใช้เวลาสัปดาห์ละ 1 ถึง 2 ครั้ง โดยปิ่นจะจดจำทฤษฎีจากทางโรงเรียนนำมาฝึกฝนกับแบคกิ้งแทรคที่บ้าน ซึ่งการซ้อมในแต่ละครั้ง ปิ่นจะใช้เวลาประมาณ 1 - 2 ชั่วโมง โดยวิธีการวิ่งไปร้องไป เนื่องจากเพลงที่เลือกร้องประกวดนั้นเป็นเพลงเร็ว และเสียงสูงต้องมีการเดิน

นอกจากนี้ในเวลาเย็น ปีนจะฝึกร้องเพลงในรถ โดยเปิดเทปเพลงและตะโกนร้องอย่างเต็มที่เพื่อให้เสียงและกำลังอยู่ตัว

ด.ญ.พัสนันท์ รัตนงาม   เกิด : 20 มีนาคม 2527
บิดา : นายมานิช รัตนงาม   มารดา : นางอัญชติ ศรีม่วง
การศึกษา : โรงเรียนธรรมภิรักษ์ กรุงเทพมหานคร

ด.ญ.พัสนันท์ รัตนงาม หรือ แก้มนุ่น วัย 11 ปี ศึกษาอยู่ที่โรงเรียนธรรมภิรักษ์ กรุงเทพมหานคร

แก้มนุ่นเป็นเด็กที่ชอบทำกิจกรรม จึงมักสนใจใฝ่หาความรู้อยู่เสมอๆ และเป็นเด็กที่มีความสามารถพิเศษมากมายเช่น การเดินโมเดิร์นแดนซ์ แอ็คติ้ง เดินแจส ซึ่งแก้มนุ่นได้เข้าศึกษาที่ภัทราวดีเรียเตอร์เมื่ออายุได้ 7 ปี นอกจากนั้นแล้วแก้มนุ่นยังเป็นนักกีฬาฮิมาสนาติคของเขต 2 อีกด้วย เกี่ยวกับกิจกรรมทางด้านดนตรี แก้มนุ่นก็มีความสามารถเล่นดนตรีสากลได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นดนตรีไทยแล้วนั้น แก้มนุ่นเคยเข้าประกวดและได้รับรางวัลชนะเลิศมาแล้ว กิจกรรมอีกประเภทหนึ่งที่แก้มนุ่นให้ความสนใจมาตั้งแต่ยังเด็กก็คือ การร้องเพลง ถึงแม้ว่าคุณพ่อคุณแม่จะไม่ได้มีพื้นฐานหรือแบ็คกราวน์ในการร้องเพลงมาเลย แต่แก้มนุ่นก็ได้ฟังเพลงที่เปิดจากวิทยุ เทปคาสเซ็ทในรถอยู่เป็นประจำจนอายุได้ 7 ปี แก้มนุ่นจึงได้ปรึกษากับคุณแม่ว่าอยากร้องเพลงเป็น ร้องเพลงได้อย่างจริงจัง คุณแม่จึงพาไปสมัครเรียนที่โรงเรียนคาราคร ซึ่งอยู่ใกล้ๆ บ้าน ถึงแม้ว่าจะเป็นโรงเรียนที่ไม่มีชื่อเสียงหรือหลักการสอนที่ถูกต้องนัก แต่แก้มนุ่นก็ได้นำเอาวิชาความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ในเวทีงานโรงเรียนในฐานะนักร้องอยู่เป็นประจำ จากนั้นจึงเริ่มก้าวเข้าสู่เวทีประกวดสมัครเล่นตอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เวทีห้างสรรพสินค้าพาด้า และเวทีอื่นๆ

แก้มนุ่นตัดสินใจเข้าประกวดร้องเพลงโครงการซูบารูญเนียร์อวอร์ด ด้วยเหตุผลที่ว่าอยากจะลองทดสอบความสามารถของตนเองและชอบร้องเพลงอยู่แล้วด้วย โดยมีคุณแม่ของเพื่อนมาถามว่าอยากจะไปประกวดไหม ประกอบกับคุณแม่ของแก้มนุ่นก็ได้เห็นโฆษณาทางทีวีและได้ถามความสมัครใจ ในขณะที่เพื่อนๆ ของแก้มนุ่นบางคนก็เข้าประกวดเช่นกัน ทำให้แก้มนุ่นตัดสินใจเข้าประกวด โดยมีคุณแม่เป็นผู้จัดการธุระทุกอย่าง โดยไปซื้อในสมัครที่บริษัท เลือกร้องเพลง และฝึกซ้อมให้กับแก้มนุ่นด้วย

คุณแม่ของแก้มนุ่น ได้ให้ทัศนคติเกี่ยวกับโครงการประกวดร้องเพลงซูบารูอวอร์ดนี้ว่า “เวทีนี้เป็นเวทีระดับชาติ อย่างน้อยที่สุดมันก็เป็นเกียรติยศของเขา เป็นโบนัสที่ได้ฝึกซ้อมมา คิดว่าเป็น

โครงการที่ดี และเปิดกว้างสำหรับเด็กทั่วประเทศ เราชอบตรงนี้มาก” ส่วนตัวแก้มบูมก็มองว่าการประกวดและการเป็นนักร้องนั้นไม่ใช่แค่การยืนอยู่ตรงนี้ แต่ต้องพัฒนาไปอีก ในระดับประเทศคนจะได้อะไรบ้าง ทำให้เราได้แสดงความสามารถเต็มที่ แต่ทั้งคุณแม่และแก้มบูมก็มิได้คาดหวังรางวัลจากการประกวดครั้งนี้มากนัก แต่แก้มบูมก็ต้องพยายามทำให้ดีที่สุด ถ้าประสบความสำเร็จ รางวัลที่ได้รับก็คือผลแห่งความพยายาม และหากได้รับรางวัลมาแก้มบูมก็วางโครงการว่าจะนำเงินที่ได้รับมาเก็บไว้เป็นทุนการศึกษาของตนเองต่อไป

จากการเข้าประกวดครั้งนี้ แก้มบูมเลือกที่จะประกวดเพลงสากล เพราะมีความคิดเห็นว่าเพลงสากลจะช่วยเสริมภาษาให้ตนเอง หากว่าได้มีโอกาสไปร้องโชว์และมีคนต่างชาติมาชม เราก็จะได้แสดงความสามารถ ซึ่งคุณครูภาควิชาภาษาอังกฤษที่โรงเรียนก็ได้สนับสนุนให้ร้องเพลงสากล เช่นกัน โดยชี้ให้เห็นส่วนดีและยังเป็นการฝึกร้องเพลงไปในตัวด้วย คุณครูจะช่วยดูแลทางด้านฝึกการออกเสียงให้กับแก้มบูมเท่าที่มีโอกาส ส่วนทางโรงเรียนก็ช่วยเหลือในการบันทึกเสียง จัดหาเทปมาให้ฝึกซ้อม นอกจากนี้แล้ว แก้มบูมมักจะเตรียมตัวและทำการฝึกซ้อมเองเป็นส่วนใหญ่ เช่น ฝึกแอ็กติงกับหน้ากระຈກ ฟังเพลงบ่อยๆ โดยเข้ามาก็เปิดเพลงร้องตามไป โดยมีคุณแม่เป็นคนฟังว่าจุดไหนเพี้ยนไปจากเทปและคอยให้คำแนะนำ สอนให้ออกเสียง ส่วนคุณแม่ก็จะเป็นสปอนเซอร์สนับสนุนเนื่องจากต้องทำงานจึงไม่มีเวลาดูแลอย่างใกล้ชิด

แก้มบูมมักจะใช้เวลาฝึกซ้อมร้องเพลงในรถเวลาไป - กลับจากโรงเรียน โดยจะเปิดเทปและร้องตาม เพราะเนื่องจากต้องทำการฝึกซ้อมกีฬาขึ้นมาสัปดาห์ทุกวันถึง 3 ทุ่ม เพื่อเข้าแข่งขันด้วยเช่นกันจึงทำให้แก้มบูมไม่มีเวลาว่างที่จะทำการฝึกซ้อมร้องเพลงมากนัก แต่ถึงแม้จะต้องทำการฝึกซ้อมทั้ง 2 อย่างก็ไม่ได้ทำให้แก้มบูมเสียการเรียนเลย ยังคงรักษาระดับผลการเรียนที่เกิน 80% ได้ดีตลอดมา เพราะหลังจากกลับถึงบ้านแล้วแก้มบูมก็จะทำการบ้านและอ่านหนังสือทุกวัน

เกี่ยวกับการดูแลรักษาสุขภาพนั้น เนื่องจากแก้มบูมเป็นนักกีฬาอยู่แล้ว จึงเป็นผลพลอยได้เกี่ยวกับการฝึกซ้อมร้องเพลงด้วย โดยเวลาซ้อมยิมมาสัปดาห์ แก้มบูมก็มักจะเปล่งเสียงร้องเพลงออกไปด้วย เพื่อจะช่วยในการหายใจ แก้มบูมจะดูแลรักษาสุขภาพด้วยการเลือกทานอาหารที่ดี และระวังไม่ให้เจ็บคอหรือเป็นหวัด และจะไม่ดื่มน้ำที่เย็นจัดเพื่อรักษาเสียงให้คงที่

ภายหลังจากที่แก้มบูมได้เข้าสู่รอบ 7 คนสุดท้าย ซึ่งเป็นเครื่องชี้ให้เห็นผลของความพยายาม จึงทำให้คุณแม่ได้มาสนับสนุนให้แก้มบูมเรียนร้องเพลงเพิ่มเติม โดยได้พาเข้าไปฝึกกับ ดร.วิภา คงภา กุล ช่วยดูแลให้เป็นการส่วนตัว และในการประกวดรอบนี้ แก้มบูมก็ได้เลือกเอาเพลง ONE MOMENT IN TIME ของวิทนิย์ ฮิวสตัน ด้วยเหตุผลที่ว่าเป็นเพลงที่แสดงอารมณ์ได้ดี และแอ็กติงได้เต็มที่ ประกอบกับวิทนิย์เป็นศิลปินในดวงใจที่แก้มบูมชื่นชอบในความสามารถ และน้ำเสียงที่มีพลังและนุ่มนวล ในส่วนของบททางโรงเรียนและเพื่อนๆ ต่างก็ชมเชยในความสามารถ ทำให้แก้มบูมมีชื่อ

เสียงเป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นตัวอย่างให้แก่เพื่อนๆ และรุ่นน้องที่อยากเข้าประกวดร้องเพลงซึ่งมักจะเข้ามาถามข้อมูลต่างๆ จากแก้มบูมอยู่เสมอๆ นอกจากนี้ยังทำให้แก้มบูมได้รับสิทธิพิเศษเข้าศึกษาต่อที่โรงเรียนสตรีวิทยาในชั้นมัธยมอีกด้วย ส่วนตัวแก้มบูมเองนั้นก็ได้ออกมาสัมผัสกับประสบการณ์ต่างๆ เหล่านี้ว่า “เขาจะชม แต่ว่าไม่” เหลิงหรือก๊ะ พยายามทำให้ดีกว่านี้อีก”

ด.ญ.วราภรณ์ จุฑามหาธนพงศ์   เกิด : 13 ธันวาคม 2527
 บิดา : นายรัชชชัย จุฑามหาธนพงศ์   มารดา : นางมะติ จุฑามหาธนพงศ์
 การศึกษา : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดกำแพง กรุงเทพมหานคร

ด.ญ.วราภรณ์ จุฑามหาธนพงศ์ หรือแดง ศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดกำแพง เขตบางขุนเทียน กรุงเทพฯ

แดงเป็นเด็กที่เกิดในครอบครัวซึ่งคุณแม่มีเชื้อสายเป็นคนจีน และชอบฟังเพลงจีน แแดงเองจึงได้ซึมซับการชอบฟังเพลงและร้องเพลงติดตัวมาตลอด จนอายุได้ 8 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แแดงจึงได้ทราบว่าตนเองมีความสามารถทางด้านการเล่นเครื่องดนตรี โดยบังเอิญ เนื่องจากในวิชาพลศึกษา อาจารย์พัชรี ผู้สอนซึ่งกำลังหาคำร้อง ก็ได้นำนักเรียนในชั้นขึ้นมาร้องเพลงทีละคนและได้เห็นว่าคุณแดงมีน้ำเสียงใส จึงได้ชักชวนให้แดงมาฝึกร้องเพลงอย่างจริงจัง จนแดงกลายเป็นนักร้องประจำโรงเรียน ทุกครั้งที่มีการประกวดจะได้เข้าร่วมร้องเพลงเสมอๆ จนแดงอายุได้ 9 ปี จึงเริ่มเข้าประกวดร้องเพลงตามเวทีสมัครเล่นต่างๆ เช่น เวทีแฟชั่นไอซ์แลนด์ เดอะมอลล์งามวงศ์วาน หรือเวทีงานวัด พุทธบูชาซึ่งแดงได้รับรางวัลชนะเลิศด้วย ส่วนใหญ่แล้วแดงมักชอบและให้ความสนใจแนวเพลงไทยสากลมาโดยตลอด เนื่องจากเสียงของแดงไม่เหมาะกับเพลงลูกทุ่งหรือเพลงสากลเลย

จากประสบการณ์เวทีสมัครเล่นต่างๆ แแดงจึงเริ่มสมัครเข้าประกวดเวทีระดับชาติอย่างซูบารุ อวอร์ดเป็นครั้งแรก ในครั้งนั้นแดงก็ผ่านเข้ามาถึงรอบคัดเลือกจากเทพเท่านั้น แต่ก็ได้แสดงความพยายามประกอบกับคุณครูก็ให้การสนับสนุนและส่งเสริมมาโดยตลอด ในปีพ.ศ.2538 แแดงได้ทราบข่าวการรับสมัครเข้าประกวดทางหนังสือพิมพ์และจากครูพัชรี แแดงจึงตัดสินใจเข้าประกวดเวทีนี้อีกครั้ง ด้วยเหตุผลที่ว่าอยากทำให้คุณแม่คุณแม่และคุณครูภูมิใจ รวมทั้งยังเป็นการฝึกตัวเองให้ได้รับประสบการณ์มากกว่านี้ และยังได้รับผลตอบแทนที่ดี ได้พบเพื่อนใหม่ๆ อีกด้วย

แดงเลือกเข้าประกวดประเภทเพลงไทยสากลที่ตนชอบและถนัด โดยมีคุณครูพัชรีเป็นผู้ดูแลและฝึกซ้อมให้คนเดียวมาโดยตลอด และแดงเองก็เชื่อมั่นในตัวครูว่าสิ่งที่ครูสอนนั้นจะต้องเป็นผลดีกับแดงด้วย “คุณครูจะฝึกให้ทุกๆ วันตอนเย็น วันละ 2 ครั้งหรือ 3 ครั้ง เราก็ต้องวิ่งรอบโรงเรียน

ประมาณสัก 5 รอบ หรือถ้าเกิดวิ่งรอบสนามก็ประมาณ 6 - 7 รอบ จะทำให้ปอดขยาย เสียงก็จะใหญ่ขึ้น เสร็จแล้วก็ออกเสียงโคเรมี มีการเน้นจังหวะว่า 5 จังหวะ ถ้า 2 จังหวะก็มี ถ้าออกเสียงก็ 4 2 แล้วก็ 1” ในส่วนของคุณแม่แต่งจะมีส่วนช่วยในการดูแลสุขภาพโดยจะบังคับไม่ให้ดื่มน้ำเย็น และจะเตรียมน้ำอุ่นไว้ให้ดื่มทุกครั้ง และช่วงไหนที่ครูไม่ว่างไปปรับส่ง คุณพ่อคุณแม่ก็จะเป็นคนจัดการให้ บางครั้งก็จะช่วยเปิดคาราโอเกะให้ร้อง และคอยแนะนำเรื่องการออกเสียง นอกจากนี้แต่งยังฝึกซ้อมเรื่องอักษร ลูกคอกให้เข้ากับจังหวะของเพลง โดยการใช้แบคกิ้งแทรคและเปิดเทปร้องตามด้วย

ถึงแม้ว่าการฝึกซ้อมของแต่งจะมีความยากลำบาก บางครั้งต้องถูกคุณครูดุ แต่แต่งก็ไม่เคยย่อท้อ กลับมีความพยายามและอดทนเต็มที่ “ตั้งใจฝึกซ้อมทุกวัน ครูว่าอะไรก็ต้องทนและฝึกต่อไป” ทั้งนี้เนื่องมาจากแต่งได้รับกำลังใจจากคนรอบข้างมากมายทั้งคุณพ่อคุณแม่ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับคุณครูพัชรซึ่งดูแลและฝึกซ้อมให้มาโดยตลอด และมักจะบอกกับแต่งอยู่เสมอว่า ชูบารุ เป็นเวทีใหญ่กว่าทุกเวทีที่เคยประกวด ต้องซ้อมให้หนัก อะไรที่ไม่เคยเห็นก็จะได้เห็นที่นี่ คุณครูต้องเสียเวลาซ้อมให้ทั้งเช้า กลางวัน เย็น ซึ่งแต่งเองก็รู้สึกสงสารครูที่ต้องมาอยู่ดูแล ทั้งที่คุณครูก็มีลูกที่ต้องดูแลด้วย นอกจากนี้เพื่อนๆ ก็ให้กำลังใจโดยบอกกับแต่งว่าให้ทำให้ดีที่สุด อวยพรให้แต่งชนะได้ที่ 1 ในส่วนของโรงเรียนก็ให้การสนับสนุนในด้านเวลาเรียน การขาดเรียน ซึ่งคุณครูจะช่วยติวและสอนพิเศษให้ เนื่องจากช่วงเวลาที่ฝึกซ้อมและเข้าแคมป์ มีส่วนทำให้ผลการเรียนของแต่งตกลงไปบ้างเล็กน้อย

ในการประกวดรอบที่ 2 นี้แต่งได้เลือกร้องเพลงของเพ็ญพักตร์ ศิริกุล โดยให้เหตุผลว่าเหมาะกับเสียงของตนเอง และไม่ต้องออกลูกคอกมาก แต่ถึงกระนั้น ศิลปินในดวงใจที่แต่งชื่นชอบกลับเป็นมอสและทาฮาเพราะแต่งเห็นว่าร้องเพลงได้เพราะ และออกลีลาท่าทางเก่ง

จากการสมัครเข้าประกวดร้องเพลงและผ่านการคัดเลือกรอบชิงชนะเลิศนี้ คุณพ่อคุณแม่ของแต่งก็ไม่ได้คาดหวังอะไรมากนัก เพียงแต่บอกว่า “ถ้าไม่ได้ก็ไม่เป็นไรนะ ยังมีพ่อกับแม่และเวทีอื่นๆ รออยู่” และโดยส่วนตัวแต่งเองก็ได้ตั้งความหวังไว้ว่า จะพยายามทำให้ดีที่สุด เพื่อจะได้ติดเข้ารอบ 1 ใน 3 คนสุดท้าย โดยหากว่าได้รับรางวัล แต่งก็มีโครงการว่าจะเอาดอกไม้ไปไหว้พ่อกับแม่ และเอาดอกไม้หลายไปให้ครู การประกวดในรอบนี้ คุณครูได้เตรียมเพลงไว้ให้แต่งร้อง 2 เพลงคือ บัลลังก์เมฆ และพ่อจ๋าแม่อยู่ไหน แต่งตัดสินใจเลือกเพลงพ่อจ๋าแม่อยู่ไหน ของสุนทรี จวบสมัยเข้าประกวด เพราะเป็นเพลงที่ให้อารมณ์ดี และออกลูกคอกได้ชัดเจน เป็นเพลงที่มีความหมายดี และหลังจากที่แต่งผ่านเข้ารอบแล้ว แต่งก็เป็นที่รู้จักมากขึ้น ได้ออกงานโรงเรียนบ่อยๆ เพื่อนๆ บางคนก็ส่ง ส.ค.ส. เอาจดหมายมาให้ บางคนก็สนใจถามข้อมูลต่างๆ เพื่อจะได้เข้าประกวดบ้าง ทำให้เป็นที่รู้จักมีเพื่อนมากขึ้น และหากว่าแต่งพลาดรางวัลจากการประกวดเวทีนี้ ก็ยังวางแผนที่จะเข้าประกวดเวทีอื่นๆ ต่อไป

เพื่อหาประสบการณ์ เช่นเวทีการประกวดร้องเพลงที่ประกาศตามทีวีหรือสื่อต่างๆ ซึ่งแดงก็ได้ชมอยู่เป็นประจำโดยเฉพาะรายการเพลงทางช่อง 3 และช่อง 7 และยามว่างบางครั้งก็จะอ่านนิตยสารคุณหญิง กุลสตรี ส่วนหนังสือบันเทิงและคารา แดงก็มักจะดูภาพคารานักร้องที่มีชื่อเสียง และเลือกอ่านเนื้อหาด้านในที่เป็นเรื่องราวส่วนตัวของคารานักร้อง เช่นชอบอะไร ฝักร้องเพลงอย่างไร บางครั้งแดงก็จะจดจำและเอาเป็นแบบอย่างด้วย

สำหรับอนาคต แดงก็มีความใฝ่ฝันอยากจะเป็นนักร้องอยากเป็นพยาบาล และอาชีพอื่นๆ อีกมากมายที่อยากจะทำ และในปัจจุบันนอกเหนือจากการร้องเพลงแล้ว แดงยังชอบเดิน และกำลังหัดเล่นอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มอีกด้วย

ด.ญ.อมรรัตน์ วงศ์ษา

เกิด : 19 พฤศจิกายน 2527

บิดา : นายสุภาพ วงศ์ษา

มารดา : นางมลิวรรณ วงศ์ษา

การศึกษา : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองบัวแพ จังหวัดสกลนคร

ด.ญ.อมรรัตน์ วงศ์ษา หรือจิว อายุ 10 ปี มีพี่สาว 1 คนอายุ 13 ปี และน้องสาว 1 คนอายุ 7 ปี ศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองบัวแพ ต.บ้านดอน อ.สว่างดินแดน จ.สกลนคร ซึ่งเป็นโรงเรียนที่คุณพ่อของจิวเป็นครูสอนอยู่ด้วย

จิวเกิดมาในครอบครัวที่มีทั้งคุณพ่อและคุณแม่รักเสียงเพลงโดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณพ่อ ซึ่งนอกจากจะเป็นครูแล้ว ในช่วงเวลาว่างยังเป็นนักดนตรีประจำอยู่ที่ห้องอาหารเจริญพร จ.สกลนคร โดยมีลูกสาวทั้ง 3 คนเป็นนักร้องประจำอยู่ด้วยนั่นเอง จิวได้รับรู้เรื่องราวทางดนตรีมาตั้งแต่เด็กจนเกิดเป็นความชอบมาโดยตลอด เช่นเดียวกับพี่น้องของจิวซึ่งมีพรสวรรค์ทางการร้องเพลงทุกคน จิวเริ่มรู้ตนเองว่าร้องเพลงได้เมื่ออายุ 5 ขวบ และเริ่มเข้าสู่เวทีการประกวดร้องเพลงเมื่ออายุได้ 8 ปี โดยเป็นตัวแทนของกลุ่มโรงเรียนเข้าประกวดงานประถมศึกษาแห่งชาติที่ กรป.กลาง ซึ่งในครั้งนั้นจิวได้รับรางวัลที่ 2 นอกจากนี้ยังเข้าประกวดเวทีงานกาชาด จ.สกลนคร ซึ่งก็ได้รับรางวัลที่ 2 เช่นกัน

จิวสมัครเข้าประกวดร้องเพลงเวทีซูบารู อออร์ดเป็นครั้งแรก โดยมีคุณพ่อเป็นผู้ผลักดันและสนับสนุนทันทีที่ทราบข่าวจากทางทีวีและหนังสือพิมพ์บ้านเมือง “แต่ก่อนรู้เรื่องการประกวดสยามกลการ แต่ไม่รู้ว่าเราจะเข้าไปได้อย่างไร จะเข้าไปสมัครยังไง ขอมรับว่าประชาสัมพันธดีมาก” โดยคุณพ่อได้ให้เหตุผลที่ส่งน้องจิวเข้าประกวดว่า เนื่องจากในวัยเด็กคุณพ่อเองก็มีความใฝ่ฝันอยากที่จะเป็นนักร้อง อยากเข้าประกวด แต่ก็ไม่มีโอกาส จนได้ทราบข่าวจึงส่งจิวเป็นตัวแทนเพื่อสร้างความฝัน

ให้เป็นจริง โดยคุณพ่อโน้บายสมัครจากธนาคารไทยพาณิชย์มาให้ พาไปถ่ายรูปและร้องเพลงอัดเสียง จิวเลือกร้องเพลง เจ้ารู้พี่ยังรักของสุนารี ราชสีมาเข้าประกวดในรอบแรก ในส่วนตัวของจิวเองนั้นได้ให้เหตุผลที่อยากเข้าประกวดว่า อยากมีชื่อเสียง มีเงิน และอยากจะได้เข้าแคมป์กับเพื่อนๆ

จากนั้นไม่นาน จิวได้รับจดหมายแจ้งว่าตนเองได้เข้ารอบ จิวจึงได้เตรียมตัวและทำการฝึกซ้อมมากขึ้น จิวจะซ้อมร้องเพลงทุกวันทั้งที่ร้านอาหารเจริญพร โดยมีคุณพ่อเป็นคนสอนทั้งในเรื่องอักขระ ร้องให้ถูกวรรคตอน จังหวะ และดนตรี โดยจะให้ฝึกกับกีตาร์บอร์ด นอกจากนี้จะเปิดเทปฟังทำนองร้องตาม คดขมิ้นคุณพ่อเล่นดนตรี เคาะจังหวะ นอกจากการฝึกซ้อมที่ร้านอาหารแล้ว หลังจากจิวได้ผ่านเข้ารอบและได้เข้าแคมป์ ซึ่งได้มีการสอนเทคนิคและวิธีการต่างๆ จากอาจารย์คุษฎี จิวก็เริ่มมาฝึกทางด้านการเล่นกีตาร์ การกลั่นลมหายใจด้วย ในส่วนของการดูแลรักษาเสียงและสุขภาพนั้น จิวก็ไม่ได้ดูแลอะไรเป็นพิเศษไปกว่าปกติ และถึงแม้ว่าจะต้องฝึกซ้อมอย่างหนักและส่วนใหญ่จะต้องซ้อมในเวลากลางคืน แต่ก็ไม่ได้ทำให้ผลการเรียนของจิวตกต่ำลงไป จิวยังคงรักษาระดับคะแนนอยู่ในเกรด 3 และ 4 ได้เสมอมา

เกี่ยวกับความพยายามในการเข้าประกวดในครั้งนี้ จิวมีความพยายามต่อสู้ 100% โดยพยายามหัดร้องเพลงที่จะเข้าประกวดทุกวัน รวมทั้งฝึกลีลาท่าทางที่คุณพ่อคุณแม่เป็นคนคิดและฝึกให้ นอกจากนี้บางส่วนก็นำมาจากพุ่มพวง ดวงจันทร์ ซึ่งเป็นนักร้องคนโปรดของจิว มาประยุกต์ใช้ จิวได้คาดหวังจากการประกวดครั้งนี้ว่า ตนเองจะชนะการประกวด 50% และหากได้รับรางวัลก็จะนำมาฝากธนาคารไว้เป็นทุนการศึกษาต่อไป ส่วนคุณพ่อของจิวก็ได้กล่าวถึงความคาดหวังในรอบชิงชนะเลิศว่า “เท่าที่ผมประเมิน ผมเห็นตั้งแต่ 40 คน ฟังเพลงไปเช็คไป จาก 40 คนตัดมา 20 คนนี้ผมจะเช็คไปถึงประมาณว่า 22 คน แล้วดูว่าลูกอยู่ในข่ายไหน น่าจะเข้ามั๊ย เท่าที่ผ่านมาก็ไม่ผิดกับที่ผมหวังเรียกว่ารอบนี้รอบชิง คาดว่าน่าจะชนะ 1 ใน 3 คนนี้น่าจะได้”

ภายหลังจากที่จิวได้รับคัดเลือกเข้ารอบ 7 คนสุดท้าย ทุกๆ คนที่รู้จักจิวก็รู้สึกดีใจ และเป็นกำลังใจให้จิว โดยเฉพาะครูในโรงเรียนทุกคนเห็นชอบและยินดีด้วย นอกจากนี้ทางนายอำเภอยังได้จัดงานฉลองให้ มีการเชิญข้าราชการชั้นผู้ใหญ่หัวหน้าการประถมศึกษามาร่วมงาน และขึ้นป้ายว่า “รวมน้ำใจสู่ดวงดาว ชูบารุญเนียร์อวอร์ด” ซึ่งทำให้จิวมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไป นอกจากนี้ทางโรงเรียนก็ให้การสนับสนุนในเรื่องการลางานของคุณพ่อ เพื่อเป็นธุระในการประกวดให้กับจิวด้วย และในการประกวดรอบนี้ จิวก็ได้เลือกเพลงหม้ายชั้นหมากของพุ่มพวง ดวงจันทร์มาขับร้องด้วย เหตุผลที่ว่าพุ่มพวงร้องไว้ได้เพราะ และมีเสียงเอื้อนที่ไพเราะ

กิจกรรมประจำวันของจิว่นั้น ส่วนใหญ่มักจะอยู่กับการเรียน นอกเหนือจากนั้นก็มักกิจกรรมทางด้านกีฬาบ้าง ซึ่งจิวก็เป็นนักกีฬาบอลเลย์บอลของโรงเรียน และภายหลังกลับจากโรงเรียนแล้วก็จะฝึกร้องเพลงกับคุณแม่อยู่ที่ร้านอาหารเจริญพรจนคำ จากนั้นก็จะกลับบ้านอ่านหนังสือและเข้านอน เมื่อมีเวลาว่างก็มักจะชอบดูทีวี โดยเฉพาะรายการซูเปอร์จิวที่ชื่นชอบเป็นพิเศษ และถ้ามีโอกาสได้ชมรายการทีวีกับคุณแม่ จิวก็มักจะได้รับการพูดคุยและซักชวนชี้แนะสิ่งที่มีประโยชน์ เพื่อให้จิวเป็นตัวอย่างกับน้องจิวด้วย นอกจากนี้หากมีการแสดงคอนเสิร์ตหรือหมอลำ ลูกทุ่งแถวๆ บ้านทั้งครอบครัวของจิวก็มักจะไปดูแทบทุกครั้ง โดยคุณแม่ให้เหตุผลว่าที่ไปดูเพื่อ 1. ให้ความเพลิดเพลิน 2. เพื่อให้ลูกได้ดูว่าการแสดงอย่างนี้เป็นสิ่งที่ถูกต้อง เพราะเนื่องจากว่าจิวเป็นเด็กที่มีอุปนิสัยค่อนข้างจะขี้อาย และไม่ค่อยกล้าพูด คุณพ่อจึงชี้แนะให้เสมอๆ

สำหรับโครงการในอนาคตนั้น คุณพ่อของจิวก็ไม่ได้ขีดขวางหากจิวต้องการจะประกอบอาชีพนักร้อง และจะให้การสนับสนุนด้วย เพราะคาดหวังว่าจะให้ลูกมีชื่อเสียง เป็นนักร้องที่ดีมีคุณภาพแต่โดยส่วนตัวแล้ว จิวอยากจะทำอาชีพเป็นอาจารย์มากกว่า เพราะจะได้สอนเด็กให้มีความรู้ต่อไป

ชื่อ ค.ณ.อนิล สุวรรณโชติ (น้องป๋ม)

เกิด : 5 ตุลาคม 2526

บิดา : นายมานิตย์ สุวรรณโชติ

มารดา : นางสาวหยุด สุวรรณโชติ

การศึกษา : ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านเกาะตาล จังหวัดกำแพงเพชร

ค.ณ.อนิล สุวรรณโชติ หรือ น้องป๋ม ปัจจุบันอายุ 11 ปี มีพี่น้อง 4 คน น้องป๋มเป็นคนสุดท้อง ได้รับรางวัลนักร้องดีเด่นจากการประกวดร้องเพลงซูบารู ออวอร์ด ในปี 2537 ประเภทเพลงไทยลูกทุ่ง

น้องป๋มชอบร้องเพลง และมีพรสวรรค์ในการร้องเพลงมาตั้งแต่อายุ 3 ขวบ ตอนเข้าประกวดในครั้งนั้นกำลังเรียนอยู่ โรงเรียนบ้านเกาะตาล ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ในครอบครัวของน้องป๋ม ไม่มีใครมีความสามารถทางการร้องเพลง หรือ เล่นดนตรีเลย เพราะคุณแม่ของน้องป๋ม ประกอบอาชีพทำไร่ ทำสวน น้องป๋มจึงต้องฝึกฝน และเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้วยการร้องตามเทปเพลง โดยมีคุณแม่พุ่มพวง ดวงจันทร์ ราชนิลูกทุ่งหญิง ซึ่งเสียชีวิตไปแล้วเป็นแม่แบบ และร้องเล่นๆ ให้เพื่อนๆ ในกลุ่มฟังมากกว่าที่จะออกไปร้องโชว์บนเวที

ในการเข้าร่วมประกวดร้องเพลงของซูบารู ออวอร์ด เริ่มจากการที่น้องป๋มมาที่บ้านของป้าในกรุงเทพฯ และได้ดูทีวีจึงให้คุณแม่พามาสมัครประกวด คุณแม่จึงพาน้องป๋มเข้าสมัครประกวด ซึ่งถือได้ว่าน้องป๋มเป็นผู้สมัครรายแรกของจังหวัดกำแพงเพชร เลขที่เดียว

น้องป๋มได้เล่าถึงความรู้สึกในใจให้ฟังว่า “การเป็นเด็กต่างจังหวัดแล้วเข้ามาประกวดบนเวทีใหญ่ๆ คนเดียวนั้น ทำให้กังวลเหมือนกันว่าจะสู้คนอื่นไม่ได้ แต่กำลังใจที่ได้รับจากผู้ครอบครัวข้าง ทำให้มีความกล้าที่จะแสดงออก และทำให้เต็มความสามารถอย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้”

น้องป๊มเป็นเด็กที่มีปัญญาคิด หากได้ยินเพลงใดและต้องการจะฝึกร้องก็จะนำมาเปิดฟังครั้งเดียว และก็ร้องตามได้เลย เรื่องเรียนน้องป๊มก็เรียนดีสอบได้เกรด 3 เกรด 4 มาตลอด และในการประกวดร้องเพลง พี่สาวและน้ำของน้องป๊มมีส่วนช่วยอยู่มากเหมือนกันที่ทำให้น้องป๊มประสบความสำเร็จในครั้งนี้ และบุคคลที่เป็นกำลังใจสำคัญให้แก่น้องป๊ม คือคุณพ่อคุณแม่ของน้องป๊มนั่นเอง

โดยการก้าวออกไปยังหน้าเวทีน้องป๊มจะ “คิดถึงหน้าพ่อแม่ ก่อนทุกครั้งที่จะออกไปร้อง” เพราะน้องป๊มอยากจะทำประสบความสำเร็จ ให้พ่อแม่ ได้ภูมิใจกับน้องป๊มด้วยนั่นเอง

เวลารว่างน้องป๊มจะชอบดูโทรทัศน์ ฟังเพลง และก็หัดร้องเพลงไปเรื่อยๆ และยังชอบอ่านหนังสือการ์ตูนอีกด้วย

ศิลปินที่น้องป๊มชื่นชอบ และใช้เป็นควแบบทางการร้องเพลง อันเป็นศิลปินที่น้องป๊มให้ความเคารพมาตลอด ก็คือคุณพุ่มพวง ดวงจันทร์ และเพลงที่น้องป๊มเลือกร้องในวันชิงชนะเลิศได้แก่เพลง “สยามเมืองยิ้ม” ของคุณพุ่มพวง ดวงจันทร์ นั่นเอง นอกจากนั้นป๊มยังแต่งชุดไทยสีเขียวสดในสไตล์เดียวกับราชินีลูกทุ่งคนดังอีกด้วย โดยน้องป๊มอธิบายว่าก็ดูแบบแล้วไปสั่งร้านที่ตลาดนัดให้ เลือกสีเขียว เพราะน้องป๊มเกิดวันพุธ

หลังจากที่ได้รับรางวัลแล้วคนก็รู้จักน้องป๊มมากขึ้น และเพื่อนๆ แถวบ้านก็จะแสดงความดีใจกับน้องป๊มมากด้วยเช่นกัน สำหรับในอนาคตน้องป๊มบอกว่า “อยากเป็นนักร้องมากที่สุด”

ชื่อ : ดญ.พรกมล วงศ์ไพโรจน์ (เอ็กซ์)

เกิด : 23 กรกฎาคม 2527

บิดา : นายสมาน วงศ์ไพโรจน์

มารดา : นางจิตติมา วงศ์ไพโรจน์

การศึกษา : ชั้นประถมปีที่ 6 โรงเรียนกอบวิทยา กรุงเทพมหานคร

ดญ.พรกมล วงศ์ไพโรจน์ หรือน้องเอ็กซ์ ชนะการประกวดร้องเพลงของซูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด ในปี 2538 ประเภทเพลงไทยสากล

น้องเอ็กซ์ชอบร้องเพลงมาตั้งแต่อายุประมาณ 7 ปี ซึ่งจะมีคุณครูเป็นคนสอน และสนับสนุน น้องเอ็กซ์ก็จะฝึกเอง ด้วยการร้องเพลงสากลอัดลงใส่เทปโดยการจดเนื้อเพลงสากลให้เป็นภาษาไทย แล้วก็ร้องตามเนื้อจนจบ ซึ่งน้องเอ็กซ์เป็นผู้แกะเนื้อเพลงด้วยตนเอง

น้องเอ็กซ์เคยเรียนพิเศษร้องเพลงตอนหลังเลิกเรียนอยู่ช่วงหนึ่ง แต่ต้องเลิกเรียนเพราะต้องไปถ่ายโฆษณา ซึ่งน้องเอ็กซ์มีผลงานทางโฆษณามากมายขึ้น อาทิผลิตภัณฑ์ของเนสท์เล่ อีกทั้งยังมีกิจกรรมที่ทำร่วมกับคุณครูภายใต้ชื่อสโมสรว่า “ลิตเติ้ลแลค” ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับวิถีโอสำหรับเด็ก

ก่อนที่น้องเอ็กซ์จะเข้าประกวดร้องเพลงของซูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด ในประเภทเพลงไทยสากลครั้งนี้ น้องเอ็กซ์เคยผ่านเวทีประกวดมาบ้างแล้ว อาทิ เวทีของสยามกลการรวมทั้งเวทีของซูบารุ ที่ผ่านๆ มาด้วย

ในการสมัครเข้าประกวดร้องเพลงของซูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด คุณครูของน้องเอ็กซ์เป็นคนส่งเข้าประกวด โดยมีคุณแม่ คอยสนับสนุนอยู่ในการสมัครครั้งนี้คุณครูจะให้น้องเอ็กซ์ร้องเพลงใส่เทป และส่งไปที่กองประกวด ส่วนปกเทปน้องเอ็กซ์จะทำเองทั้งหมด

เวลาว่างคุณแม่ของน้องเอ็กซ์ จะให้น้องเอ็กซ์ออกกำลังกาย เช่นการว่ายน้ำ วิ่ง และให้ดื่มน้ำส้ม และน้ำอุ่นเป็นประจำ เพื่อรักษาเสียง ในยามว่างน้องเอ็กซ์ชอบอ่านหนังสือ และดูโทรทัศน์ โดยเฉพาะรายการดนตรีรายสัปดาห์เบิร์ดเคย์ และทไวไลท์โชว์ ชอบร้องเพลงอีกด้วย

ศิลปินคนโปรดของน้องเอ็กซ์มีมากมายหลายคน แต่ที่ชอบที่สุดคือ คุณเบิร์ด ชงไชย แมคอินไตย์ และศิลปินวง U.H.T. สำหรับเหตุผลที่ชอบพี่เบิร์ดเพราะเห็นว่าเป็นคนมีความสามารถในทุกด้าน ทั้งทางด้านการแสดง โดยเฉพาะเรื่องคู่กรรม ซึ่งแสดงได้ดีมาก อีกทั้งยังร้องเพลงเก่งอีก และที่ชื่นชอบศิลปินวง U.H.T. เพราะความน่ารักของนักร้อง

หลังจากที่น้องเอ็กซ์ได้รับรางวัลแล้วก็มียานโชว์ตัวตามสถานที่ต่างๆ อยู่เสมอ และยังมีรุ่นน้องมาขอคำปรึกษา และคำแนะนำถึงเคล็ดลับในกรร้องเพลงจากน้องเอ็กซ์อยู่บ่อยๆ

ส่วนในอนาคตน้องเอ็กซ์อยากเป็นสัตวแพทย์ ในการประกวดร้องเพลงรอบชิงชนะเลิศนั้น น้องเอ็กซ์เลือกเพลง “เธอผู้ไม่แท้” ที่ชงไชย แมคอินไตย์เป็นผู้ขับร้อง

ชื่อ : ดญ.สุรัตน์ติกานต์ พรรกเจริญ

เกิด : 7 ธันวาคม 2526

บิดา : นายอิทธิศักดิ์ พรรกเจริญ

มารดา : นางกฤษณา พรรกเจริญ

การศึกษา : โรงเรียนสุนารีวิทยา

ดญ.สุรัตน์ติกานต์ พรรกเจริญ หรือ น้องเอิร์น ปัจจุบันอายุ 12 ปี

คุณแม่ของน้องเอิร์น เป็นอาจารย์สอนวิชาภาษาไทย และศิลปการร้องเพลง ตอนน้องเอิร์นอายุ 7 ขวบ คุณแม่จะพานักเรียนมาซ้อมร้องเพลงเพื่อเข้าประกวดที่บ้านเป็นประจำ น้องเอิร์นจึงได้ขอร้องเพลงกับเพื่อนๆ บ้างเมื่อคุณแม่ได้ฟังน้องเอิร์น ร้องก็เห็นว่าเสียงดีใช้ได้ ก็เลยถามว่า “จะเข้าประกวดร้องเพลงด้วยหรือเปล่า” ซึ่งน้องเอิร์นก็ตกลงจะเข้าประกวดด้วย ดังนั้นคุณแม่จึงฝึกให้ร้องเพลงมาเรื่อยๆ ตั้งแต่นั้นมา

เวทีแรกที่น้องเอิร์นเข้าประกวดร้องเพลง และได้รับรางวัลจากการร้องเพลง คือ เข้าประกวดร้องเพลงพระราชานิพนธ์ในเพลง “ชะตาชีวิต” และได้รับรางวัลที่ 1 ของภาคอีสาน ต่อจากนั้นก็มีการประกวดอื่นๆ อาทิ ตอนอายุ 8 ปี ได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดของคลังพลาซ่ารับรางวัลในประเภทเพลงไทยสากล จังหวัดนครราชสีมา อายุ 9 ขวบเข้ารอบ 7 คนสุดท้าย ของยามาฮ่า อวอร์ด

โดยปกติน้องเอิร์นจะชอบดูโทรทัศน์อยู่เป็นประจำในการสมัครเข้าประกวดร้องเพลงของซูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด น้องเอิร์นทราบข่าวจากทางโทรทัศน์ช่อง 3 หลังจากทราบข่าวแล้วน้องเอิร์นของให้คุณแม่พา

ไปสมัครประกวด ซึ่งทางคุณพ่อคุณแม่จะสนับสนุนในเรื่องนี้อยู่แล้วจึงพาไปสมัครอีกทั้งยังช่วยในการฝึกซ้อมและเลือกเพลงเข้าประกวดให้ด้วย

คุณแม่จะฝึกสอนให้น้องเอิร์น หัดเปล่งเสียง ฝึกอ่านอักขระและฝึกใช้เสียงส่วนทางด้านท่าทาง และลีลาในการร้องเพลง คุณแม่ก็จะเป็นคนฝึกให้เองด้วยเช่นกัน น้องเอิร์นรักษาสุขภาพร่างกายและรักษาเสียงด้วยการว่ายน้ำเป็นประจำทุกวัน เพราะนอกจากจะทำให้ร่างกายแข็งแรงแล้ว ยังทำให้ปอดขยายใหญ่ขึ้นเพื่อช่วยให้มีพลังในการร้องเพลงเพิ่มมากขึ้นด้วย

เวลาว่างของน้องเอิร์นส่วนใหญ่จะดูทีวี และรายการที่ชอบดูมากที่สุด คือคอนเสิร์ตต่างๆ ทั้ง 7 สีคอนเสิร์ต โลกดนตรี และรายการเพลงต่างๆ นอกจากนั้นจะชอบฟังวิทยุ และอ่านหนังสือนิตยสารต่างๆ ไป

ศิลปินคนโปรดของน้องเอิร์น คือ ทาทายัง และพีเพิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์ เพราะของในการร้องเพลง และเห็นว่ามีน้ำรัศมี โดยเฉพาะ ทาทายัง นั้นเป็นเพื่อนที่น้องเอิร์นรู้จักมาตั้งแต่ยังไม่ออกผลงานเพลงเป็นของตนเองด้วย

หลังจากที่น้องเอิร์นได้รับน้ำรัศมีเด่นในการประกวด ชูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด ในเพลงประเภทไทยสากล ในปี 2557 น้องเอิร์นมีงานโชว์ตัว และมีงานให้ไปร้องเพลงตามงานต่างๆ มากมาย และยังมีมาให้สัมภาษณ์ลงหนังสือพิมพ์ประจำท้องถิ่นทุกฉบับด้วย ซึ่งในปัจจุบันน้องเอิร์นก็เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป และมีรุ่นน้องอีกหลายคนที่ต้องการจะประสบความสำเร็จอย่างน้องเอิร์นบ้าง จึงมาขอคำแนะนำจากน้องเอิร์นเป็นประจำ สำหรับในอนาคตสิ่งที่คุณเอิร์นอยากจะทำให้สำเร็จคือเรียนหนังสือให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้

ชื่อ : ดญ.บุญชนุช ไชยกิจภิญโญ   เกิด : 20 กันยายน 2526

บิดา : นายกิตติศักดิ์ ไชยกิจภิญโญ   มารดา : นางชนภรณ์ ไชยกิจภิญโญ

การศึกษา : ชั้นประถมปีที่ 6 โรงเรียนแอม้สะอาด กรุงเทพมหานคร

ดญ.บุญชนุช หรือ น้องนุช เกิดมาท่ามกลางครอบครัวที่มีความสนใจด้านการดนตรี และการขับร้องอาทิเช่น คุณย่า และคุณป้าซึ่งเป็นบุตรสาวของคุณย่า ต่างเคยได้รับรางวัลที่ 1 จากการประกวดประเภท "เสียงตามสาย" จากรายการวิทยุภาคภาษาจีนในสมัยก่อน พี่สาวคนโตของนุชเคยได้รับรางวัลชนะเลิศ และพี่สาวคนที่ 3 ก็เป็นนักร้องประจำวงดนตรีของโรงเรียนพาณิชยการพระนครด้วย

สาเหตุที่นุชเริ่มสนใจที่จะร้องเพลงนั้น นับว่าเกิดขึ้นจากการสร้างความสนใจโดยผู้ใหญ่ กล่าวคือ นุชให้สัมภาษณ์ว่า "ตอนเด็กๆ ขี้อายมาก คุณป้าจะคอยขุดเย็บคให้ร้องแบบอู๋มส่งขึ้นเวทีตลอดเวลา เราเองไม่กล้า เขาก็จะใช้วิธีล่อด้วยเงินตอนแรกๆ ไม่กล้าเลย แต่พอบอกให้เงินเอาละ ตาวาว พอร้องได้มาก็รู้สึกว่ามีคุณค่าประกอบกับใจรักด้วย ก็เลยร้องมาเรื่อยๆ ตั้งแต่นั้น"

นอกจากคุณป้าแล้วคุณพ่อก็เป็นบุคคลสำคัญที่ส่งเสริมนุชในด้านการร้องเพลงมาแต่เดิม โดยเริ่มส่งนุชเข้าเรียนเปียโน เพื่อให้รู้เรื่องทำนองเพลงก่อน แล้วเมื่อเริ่มร้องเพลงได้ก็จะคอยช่วยหาแบบอย่างทางการ

ร้องต่างๆ มาให้ ในช่วงต้นๆ หากนุชได้ดูแบบการร้องแล้วชอบศิลปินคนใดก็จะเลียนแบบตรงๆ คือพยายามร้องให้เหมือนศิลปินคนนั้นให้มากที่สุด เช่น เลียนแบบนันทิดา แก้วบัวสาย วิทนิย์ ฮิวสตัน มารีย์ คาเรีย เป็นต้น แต่ต่อๆ มาคุณแม่จะเริ่มให้แนวทางว่า “พยายามหาคาแรคเตอร์ของตัวเองให้เจอถ้าเลียนแบบศิลปินเรื่อยไป อย่างดีที่สุดก็จะร้องได้เสมอเขา ไม่มีทางดีเท่า แต่ถ้าร้องไม่เหมือนก็จะมีแต่เสียเปรียบเท่านั้น”

น้องนุช ก็มีลักษณะนิสัยที่คล้ายเด็กทั่วไป คือชอบบอแงเวลาที่ไม่อยากทำอะไร หรือเมื่อเหนื่อยก็จะนอนต้นสาย ซึ่งตรงนี้คุณแม่จะใช้วิธีเปิดเพลงที่น้องนุชจะใช้ในการประกวดให้ฟัง ทุกเช้าเพื่อปลุกน้องนุชให้ตื่นไปโรงเรียน และเวลาขึ้นรถไปโรงเรียนคุณแม่ก็จะใช้วิธีเดียวกันคือ เปิดเพลงนี้ให้ฟังทุกๆ วัน ซึ่งน้องนุชก็จะร้องตามด้วย

ในการสมัครเข้าประกวดซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด ครั้งนี้เป็นครั้งที่ 2 ซึ่งน้องนุชทราบข่าวจากโฆษณาทางโทรทัศน์ช่อง 3 จากหนังสือพิมพ์ และจากคุณแม่ ซึ่งคุณแม่จะคอยติดตามข่าวสารทางรายการบันเทิงต่างๆ อยู่เสมอ

“คือผมจะช่วยลูกทางด้านนี้ คือผมจะคอยติดตามข่าวจากเดลินิวส์ ไทยรัฐ มติชนอย่างนี้ คือผมอ่านหมด แล้วก็โซวีโทม์ ศศิธร ช่อง 5 เวลาที่เกี่ยวกับเวทีบันเทิง จะมี 3, 5, 7, 9 ไล่กันหมด จบนี้ก็ต่อนี้ๆ ยิงรีโมทตลอดจะดูข่าวสารตลอด แล้วไทยรัฐ หน้าบันเทิง เดลินิวส์หน้าบันเทิงนี้ คล้ายๆ กัน ก็เลยไม่ค่อยตกข่าว เพียงแต่เราไปชอบไปแจมกับเค้าเท่านั้นเองรู้เอาไว้ รู้ว่าตอนนี้มีอะไร มี R.C.A. มีใครไปเปิดผับ ตอนนี้อย่าทำอะไรทำไร มอสไปเรียนต่อ เจไปเรียนต่อ โหมมีหนังหรือยัง ก็ก็จะเล่าให้ลูกฟัง” และก่อนที่น้องนุชจะเข้าประกวดน้องนุชยังไปเรียนการร้องเพลง กับคุณอ้วน มณีนุช อยู่ 2 เดือน ซึ่งน้องนุชก็ต้องไปซ้อมร้องเพลงที่โรงเรียนของคุณครูมณีนุช ทุกเย็นหลังเลิกเรียน ซึ่งคุณแม่คุณแม่จะคอยรับ-ส่ง และสนับสนุนทุกอย่าง เพราะคุณแม่ของน้องนุชเห็นว่า “เด็กผู้ชายก็เล่นแต่วิดีโอเกมส์ต่อสู้กัน ขี้จู้จี้กัน ผมมีลูกคนเดียวแถมเป็นผู้หญิง อาม่ากับผมก็ปูทางไว้ให้ ผู้หญิงนี่เรียนดนตรีดีที่สุด”

นุชสามารถร้องเพลงได้ทุกประเภท แต่เมื่อได้มาเรียนรู้สิ่งต่างๆ มากขึ้นจากการเรียนกับคุณครูมณีนุช ทำให้นุชเริ่มหาบุคคลิกการร้องเพลงของตัวเอง ประกอบกับคำแนะนำจากคุณครูมณีนุช นุชจึงหันมาเลือกเน้นร้องเพลงสากล ซึ่งต่อมานุชก็สามารถร้องได้ดีที่สุดในบรรดาเพลงทั้ง 3 ประเภท

ศิลปินเพลงสากลที่นุชชอบมากที่สุดได้แก่บ๊ายร่า สตรีชแซนด์ และนุชได้ใช้เพลง “ALL I ASK OF YOU” จากละครเพลงเรื่อง “PHANTHOM OF THE OPERA” ในเวอร์ชันของบ๊ายร่า สตรีชแซนด์ เข้าประกวด โดยใช้ลีลาท่าทางและการแต่งกายในสไตล์บัลเล่ย์ที่สอดคล้องกลมกลืนกันเป็นเนื้อเดียว

ในเรื่องการออกเสียงภาษาอังกฤษ น้องนุชจะเข้าไปปรึกษากับคุณครูสอนภาษาที่โรงเรียน รวมทั้งจากคุณครูมณีนุชด้วย เพราะ “ตัวพี่อ้วนเองก็ระดับอินเตอร์ เรื่องนี้ไม่หวังอะ” เรียกได้ว่านุชใช้คุณครูร้องเพลงของนุชเองเป็นตัวแบบทางสำเนียงภาษาอังกฤษ ในเวลาเดียวกันด้วย ซึ่งนุชนั้นศรัทธาในตัวครูร้องเพลงของตนเองมาก เช่นเดียวกับเด็กอื่นๆ ดังที่คุณพ่อของนุชกล่าวว่า น้องนุชเค้ามีประสบการณ์จากพี่อ้วน พี่อ้วนเค้าสอนทั้งนั้น ผมก็จำจากเค้าอีกทีหนึ่งว่าไม่ว่าอย่างไรก็ต้องมีอาจารย์ ผมนะรีบขับรถพาถูกไปเลย ไปดักกรอที่จุฬาตั้งแต่เช้า 9.00 น. พี่อ้วนมา 10.00 น. กว่าน้องนุชตั้งใจใหญ่ ดีใจน้ำตาไหลเจอปี่อ้วนครั้งแรก

เหมือนคาราเลย ประทับใจมาก ปลื้มมาก พอที่อ่านมาทักหน่อยน้ำตาลไหลเลยคือปลื้มมาก คือเด็กชอบร้องเพลงพอม้าเจอครูในดี ครูที่มีความสามารถร้องโซ่วให้ดูเลยรู้สึกตอนนั้นจะร้องโซ่วในงาน Summer ที่จุพานี้ที่อ่านร้องเพลงประทับใจผมสมควรเลย เพราะที่อ่านร้องเพลงได้เพราะมาก สมเป็นมืออาชีพไม่ใช่มือสมัครเล่น ถ้ามืออาชีพจริงๆ แล้วร้องได้ทั้งอารมณ์ น้ำเสียง ท่าทาง ลีลา และการออกเสียงทุกอย่างร้องแล้วเหมือนฝรั่งร้องเพลงเลยไปหมดทั้งหน้าตา กริยา ท่าทางไปหมดแล้วมืออาชีพก็คือมืออาชีพ

เนื่องจากเป็นเด็กที่ทำกิจกรรมมากมายหลายอย่าง นุชมีเวลาว่างน้อยมาก จึงไม่ค่อยได้ดูรายการโทรทัศน์มากนัก หากเปิดโทรทัศน์ก็จะเป็นการดูแบบเฉพาะรายการเพลงไปรายการเดียวเลยส่วนมากจะฟังวิทยุ และใช้เทปคาสเซ็ทฟังในรถมากที่สุด

หลังจากที่นุชได้รับรางวัลแล้ว มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นหลายอย่าง มีใครๆ รู้จักนุชมากขึ้น ทั้งเพื่อนๆ น้องๆ ที่โรงเรียนเข้ามาขอคำแนะนำอยู่บ่อยๆ เมื่อไปเดินตามที่สาธารณะจะมีคนเข้ามาทักทายเสมอ นอกจากนั้นยังมีการไปแสดงตัวตามรายการต่างๆ ทั้งทางโทรทัศน์ ไปให้สัมภาษณ์ผ่านทางสื่อต่างๆ ด้วย ซึ่งนุชพอใจกับจุดนี้มาก ไม่เคยเบื่อเพราะนุช “ภูมิใจมากค่ะ”

ค.ช. วิตดิวัต พันธุรักษ์ (ต้อง)

บิดา : นายวินัย พันธุรักษ์

มารดา : นางเกษกนก พันธุรักษ์

การศึกษา : ชั้นประถมปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพฯ

ค.ช. วิตดิวัต พันธุรักษ์ หรือต้อง เป็นบุตรชายคนโตของคุณวินัย และคุณเกษกนก พันธุรักษ์ ต้องมีน้องชาย 1 คน ชื่อค.ช. ดังค์ ชื่อเล่นของต้องนั้นเป็นภาษาฝรั่งเศสมาจากคำว่า “Temp” ซึ่งแปลว่าฤดูกาล

ต้องเป็นเด็กที่เกิดมาในสภาพแวดล้อมของคนตรี โดยที่คุณพ่อคือคุณวินัย พันธุรักษ์ เป็นนักดนตรีที่มีชื่อเสียงมานาน ในฐานะนักดนตรีประจำวงดนตรี ดิอิมพอสซิเบิล ซึ่งประกอบด้วยนักดนตรีชื่อดังอย่าง เสธฐา สิริธยา, เรวัตี พุทธิพันธ์ เป็นต้น และต่อมาคุณพ่อของต้องยังได้มีผลงานเพลงส่วนตัวที่ได้รับความนิยมอย่างมากในเพลง “สิ้นกลิ่นดิน” ด้วย ดังนั้น ตลอดเวลาที่ต้องเติบโตขึ้นมา ต้องได้รับรู้เรื่องราวทางดนตรีของคุณพ่อและเพื่อนฝูงแวดล้อมของคุณพ่อมาโดยตลอด

ต้องเป็นเด็กที่มีมารยาดี กริยา วาจาเรียบร้อย พุดจาชัดเจน และมีท่าทีเป็นผู้ใหญ่ มีความรับผิดชอบสูง มีความสามารถหลายด้าน ที่โดดเด่นได้แก่เรื่องการร้องเพลง และการวาดภาพ ต้องรักดนตรีมาตั้งแต่จำความได้ เพราะ “ตั้งแต่เด็กเกิดมาก็เห็นคุณพ่อต่อเพลงอยู่ที่บ้าน สบายใจดีครับ โตขึ้นต้องจึงอยากจะเดินตามรอยเท้าคุณพ่อบ้าง” ดังนั้น เมื่อต้องเริ่มร้องเพลง คุณพ่อคุณแม่จึงได้แน่ใจว่าวิธีการร้องเพลงของต้องนั้นเป็นลักษณะของคนที่น่าจะ “ไปได้” เมื่อต้องขอเรียนดนตรี คุณพ่ออยากจะให้ต้องได้เรียนกับครูทางดนตรี และการร้องที่มีมาตรฐานจริงๆ เพราะตัวคุณวินัยของนั้นไม่สู้จะมีเวลา เนื่องจากประกอบธุรกิจวงดนตรีและให้เช่นเครื่องดนตรี จึงส่งให้น้องต้องไปเรียนขับร้องกับคุณครูณิษฐา เสมรสุด ที่เอ็มเอสสตูดิโอ

ต้องมีความสุขกับการร้องเพลงมาก คุณครูอ้วนสอนต้องร้องเพลงมาได้ประมาณ 2 ปี ก็มีการเปิดรับสมัครร้อง ชูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด คุณครูอ้วนจึงปรึกษากับคุณพ่อ คุณแม่และส่งต้องเข้าประกวด ทั้งที่เดิมทีเดิวนั้น ต้องเรียนร้องเพลงเพราะอยากร้องเพลงจริงๆ ไม่ได้เพื่อจะเตรียมตัวเข้าประกวด แต่กระนั้น ต้องก็เลยได้รับรางวัลชนะเลิศจากการแข่งขันร้องเพลง “คาราโอเกะ” ของโรงเรียนมาแล้ว

เมื่อต้องเข้าประกวดร้องเพลงชูบารุอวอร์ด ก็มีผู้ให้ความสนใจข่าวคราวของต้องเป็นพิเศษ เพราะบรรดาคนในแวดวงดนตรีรวมทั้งสื่อมวลชนล้วนแต่ทราบว่าต้องนั้นเป็น “ลูกชายพิวไนย์” มีการติดตามข่าวกันอยู่ตลอดเวลา และสื่อมวลชนก็นำเสนอข่าวคราวความคืบหน้าของต้องอยู่ไม่เว้น ไม่ว่าจะเป็เมื่อต้องผ่านเข้ารอบต่างๆ หรือข่าวที่ว่าต้องเป็นตัวเก็งของการประกวดในปีนั้น ตั้งแต่เริ่มเรียนดนตรีเป็นต้นมา คุณเกษกนก คุณแม่ของต้องจะคอยรับส่งต้องไปไหนมาไหนตลอดเวลา อย่างเช่นที่ต้องกล่าวว่า “ไปไหนมาไหนคุณแม่ทั้งนั้นครับเป็นเหมือนผู้จัดการส่วนตัว” และต้องเองก็รู้สึกว่าคุณแม่ต้องเหน็ดเหนื่อยมากขึ้น

ด้วยสภาพการณ์ที่คนทั้งหลายจับตามองรวมทั้งคุณพ่อคุณแม่ก็เอาใจใส่ในเรื่องการร้องเพลงของต้องอย่างแท้จริง ต้องจึงเข้าใจว่าตนเองนั้นควรจะประสบความสำเร็จจากการประกวดนี้ ดังนั้น ต้องรู้สึกเครียดกับการร้องประกวดในรอบชิงชนะเลิศมาก

ต้องเป็นเด็กที่มีลีลาการร้องเป็นของตัวเอง มีความประทับใจในเพลงเก่าๆ ที่มีสุนทรี ในทำนองและมีความหมาย ไม่ใช่เพลงตลาด ที่ต้องให้ความเห็นว่า “ยียัก ยียัก ต้องฟังแล้วไม่รู้เรื่องราวเพลงว่าอย่างไรครับ” ดังนั้นในการร้องประกวดในรอบต่างๆ ต้องจึงเลือกเพลงที่ชอบมากๆ และเป็นเพลงที่ได้แสดงความสามารถทางการร้องอย่างเต็มที่มาใช้ในการประกวด เช่นเพลงนกขมิ้น นับเป็นการสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตัวขึ้นมาได้อย่างโดดเด่น เพราะเพลงที่ต้องร้องนั้นไม่ซ้ำกับใครๆ เลยช่องทางสำคัญที่เป็นสื่อเชื่อมต่อต้องและผลงานเพลงในยุคเก่าๆ และยุคของคุณพ่อได้แก่ วิดีโอเทป และเทปคาสเซ็ท ต้องเปิดรายการโทรทัศน์ดูบ้างแต่ไม่บ่อยนักเพราะส่วนมากจะทำกิจกรรมอื่นๆ อย่างร้องเพลงเสียมากกว่า

ก่อนวันชิงชนะเลิศ 1 วัน ต้องป่วยด้วยอาการหวัดและภูมิแพ้ แต่ยังคงฟันขึ้นร้องเพลงประกวดด้วยเพลง “เป็นไปไม่ได้” อันไพเราะ ประกอบกับต้องเป็นลูกชายสายเลือดของคุณวินัยที่สามารถนำเพลงของคุณพ่อมาขับร้องอย่างมีความสุข และไพเราะ สร้างความประทับใจให้แก่ผู้ฟังเป็นอย่างมาก

เมื่อพิธีการประกาศว่าคณะกรรมการมีมติให้ต้องเป็นนักร้องยอดเยี่ยมในประเภทเพลงไทยสากล ลีองดีใจจนน้ำตาไหล คุณพ่อผู้นั่งชมการประกวดอย่างเงียบๆ มาโดยตลอดรวมทั้งผู้ชมหลายๆ คนในหอประชุมใหญ่น้ำตาไหลด้วยความปิติ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทยก็พลอยนับเป็นการขับร้องเพลงที่น่าประทับใจมาก

หลังจากได้ตำแหน่งในครั้งนั้นแล้ว ต้องก็ได้รับทราบผลการประกวดวาดภาพระดับชาติ ที่คุณครูสังคม ทองมี ครูผู้สอนวาดภาพให้ต้องได้นำภาพวาดของต้องส่งไปประกวดจนได้รับรางวัล และต้องเดินทางไปแสดงภาพที่ต่างประเทศด้วย

ต้องได้ไปปรากฏตัวผ่านสื่อต่างๆ มากมาย ด้วยบุคลิกที่เป็นตัวของตัวเองทั้งกริยาท่าทาง และการพูดจา ทำให้ต้องเป็นที่เอ็นดูของใครๆ ทั่วไป นอกจากนั้นเมื่อต้องมีภารกิจน้อยลง ยังได้รับเชิญ ไปร้องเพลงคู่กับคุณพ่อในงานต่างๆ ตลอดเวลา ซึ่งการที่ต้องได้มาขึ้นอยู่ที่จุดนี้ ต้องกล่าวว่าสิ่งสำคัญที่สุดที่ต้องได้รับความเป็นนักร้องรุ่นเยาว์ผู้มีชื่อในวันนี้ ก็คือการที่ต้องได้ทำให้คนที่ต้องรักและบุคคลแวดล้อมของต้อง “ได้สมหวังกับต้อง และมีความสุขจากการฟังเพลงที่ต้องร้องครับ”

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปข้อมูลสำคัญของกลุ่มศึกษา

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายตามที่แสดงข้อมูลไว้ดังกล่าว พบว่าเด็กๆ บุคคลผู้เข้าประกวดร้องเพลงด้วยพระราชทาน ซึ่งชนะเลิศแห่งประเทศไทยกลุ่มนี้ได้รับการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning) จากกลุ่มบุคคลปฐมภูมิ และจากสื่อมวลชนทำให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับการร้องเพลง และได้้นำเอาการเรียนรู้เกี่ยวกับการร้องเพลงนี้มาปรับใช้เพื่อสร้าง “ความเป็นนักร้อง” ของตนเองด้วย

บทบาทของบุคคลที่เด็กสนิทสนมใกล้ชิดหรือเป็น “ตัวแบบ” ทางการร้องเพลง และบทบาทของสื่อมวลชนต่างมีผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการร้องเพลงของเด็กอย่างสอดคล้องสัมพันธ์กัน โดยกลุ่มบุคคลจะมีบทบาทเด่นชัดทำให้เด็กรักการร้องเพลง และต่อมาในระยะเวลาที่เด็กจะหาข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเพลงมีความมุ่งหวังที่จะร้องเพลงให้ดี เด็กจึงมีการเปิดรับข่าวสารที่เกี่ยวข้องจากสื่อมวลชน ในช่วงนี้สื่อมวลชนเข้ามามีบทบาทมากที่สุด ทั้งในการนำเสนอข่าวสารข้อมูลที่เป็นจริง และนำเสนอภาพ “ตัวแบบ” ทางการร้องเพลงออกสู่สายตาประชาชนทั้งหลาย และเด็กๆ มีการนำเอาการเรียนรู้ไปเสริมคุณภาพการร้องเพลงของตนเองในแง่ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการขับร้อง ด้านการแต่งกาย ด้านการเลือกแนวเพลง และด้านลีลาการร้อง เด็กๆ ต่างรับเอาอิทธิพลจาก “ตัวแบบ” ที่ถูกนำเสนอผ่านทางสื่อมวลชนเข้ามาประยุกต์ใช้

ในส่วนต่อไปนี้จะนำเสนอผลการศึกษาดังกล่าวในรายละเอียดว่ากลุ่มบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็ก สื่อมวลชน และ “ตัวแบบ” มีบทบาทและอิทธิพลต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นนักร้องของเด็กอย่างไรบ้าง

1. บทบาทของกลุ่มบุคคลปฐมภูมิ ซึ่งได้แก่บุคคลใกล้ชิด อันได้แก่ พ่อ แม่ ครู หรือครูคนตรี มีบทบาทมากในช่วงแรกของวัยเด็กที่เริ่มมีประสบการณ์กับ “เพลง” ทั้งในฐานะผู้ฟังเพลง และในฐานะผู้ร้องเพลงเด็กบางคนสนใจฟังเพลง มีความสุขกับการฟังเพลงตั้งแต่อายุเพียง 1-2 ขวบ เด็กบางคนคุ้นเคยกับทำนองเพลงตั้งแต่อายุน้อยๆ ด้วยสภาพแวดล้อมที่ใกล้ชิด เช่น บิดาเป็นนักร้องคนตรี แม้กระทั่งเด็กที่เติบโตมากับคณะลิเก ต่างก็ได้รับความสุขความพึงพอใจอันเกิดจากดนตรีมาแต่เยาว์วัย และกลุ่มบุคคลปฐมภูมิก็มีบทบาทในการสร้างการรับรู้เกี่ยวกับความสามารถตน (Self Efficacy) ของเด็กด้วย ดังข้อมูลต่อไปนี้

ยูวชน	การรับรู้ความสามารถตน (Percieved Self-Efficacy)			
	ได้ประสบการณ์ที่ประสบ ความสำเร็จด้วยตนเอง mastery experience	รับรู้ประสบการณ์ที่ ผู้อื่นได้รับความสำเร็จ vicarious experience	ได้รับการกระตุ้น ทางอารมณ์ emotional arousal	ได้รับคำพูดชักจูงหรือ การบอกกล่าว.ชมเชย verbal persuasion
ประเภทเพลงไทยสากล				
1. ดช.วิตติวิศ พันธุ์รักษ์	2	1		3
2. ดญ.สุรัตน์ติกานต์ พรรคเจริญ	2			1
3. ดญ.ฉัทชนันท์ ค้วงคำจันทร์	2	1		
4. ดญ.วราภรณ์ จุฑามหาชนพงศ์				1
5. ดญ.ธราทิพย์ พิทักษ์สงค์	2			1
6. ดญ.สุหามาศ ทานุดดา	2	3		1
7. ดญ.วีริญา เหลือวงค์	1			2
8. ดญ.พรกมล วงศ์ไพโรภรณ์	2			1
9. ดช.บงกช พานิชอำนาจ	2			1
10. ดญ.กิตติยา รัตนจิรเศรษฐ์	1			
ประเภทเพลงสากล				
11. ดญ.บุญชนุช ไชกิจภิญโญ	2			1
12. ดญ.พิมพ์พร เมธชนันท์		1		2
13. ดญ.พัสนันท์ รัตนงาม	1			
14. ดช.ศรัณย์ ลดาวรรษ์	1	2		
15. ดญ.ศรินพร แก้วพลอย	3	2		
16. ดญ.นันทพร สว่างแจ้ง	1			1
17. ดช.เจนพบ รักสินเจริญศักดิ์				1
18. ดญ.วันสนันท์ ธรรมบูรณวงศ์	1		2	3
19. ดญ.นิจันต์ บุญชีพ	2			1

เยาวชน	การรับรู้ความสามารถตน (Perceived Self-Efficacy)			
	ได้ประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จด้วยตนเอง mastery experience	รับรู้ประสบการณ์ที่ผู้อื่นประสบความสำเร็จ vicarious experience	ได้รับการกระตุ้นทางอารมณ์ emotional arousal	ได้รับคำพูดชักจูงหรือการบอกกล่าว. ชมเชย verbal persuasion
ประเภทเพลงไทยลูกทุ่ง				
20. ดช.ทรงพล เอี่ยมเย็น				2
21. ดช.กรกต แก้วเกิด	1			
22. ดญ.อนิล สุวรร โชติ		2		
23. ดช.พงษ์พันธ์ จีระภา		1	3	4
24. ดญ.วาทิยา รวยนิรัตน์				1
25. ดญ.อมรรัตน์ วงศ์ษา	2			1
26. ดช.ศิวพงษ์ เหมวงศ์		2		1
27. ดญ.รุ่งนภา เหมือนวอน	1	3		2
28. ดญ.ชลธิชา เชื้อน่วม				1
29. ดญ.อารยา วงษ์เสงี่ยม				1

จากการสังเกตข้อมูลดังกล่าว จะพบว่าเด็กมีการรับรู้เกี่ยวกับความสามารถตน (Self-Efficacy) ตั้งแต่อายุน้อย โดยที่บุคคลที่อยู่ใกล้ชิด เช่นบิดา มารดา จะเป็นผู้ที่มีส่วนในการสร้างการรับรู้ดังกล่าวให้แก่เด็กในเบื้องต้นที่สุด มากกว่าที่เด็กจะได้เรียนรู้จากตนเองหรือคนอื่นๆ

ด.ช.กรกช แก้วเกิด นักร้องดีเด่นเพลงไทยลูกทุ่ง ปี 2537 - ร้องเพลงเป็นตั้งแต่อายุ 4 ขวบ โดยบุคลิกจะเป็นเด็กเกียบขริ้ม ดิฉจะซื่อซายตั้งแต่เด็ก แต่ขณะที่อายุ 3 ขวบ ก็เริ่มร้องเพลง ไกรพุดไกรถามอะไรจะไม่ค่อยพุด แต่หากบอกให้ร้องเพลง - จะร้องทันทีด้วยความขี้มขี้มแจ่มใสไม่เงินอายเลย

หรือในรายชื่อของ ด.ญ.ฉัทชนันท์ ค้วงคำจันทร์ นักร้องดีเด่นประเภทเพลงไทยสากล คุณพ่อของ ด.ญ.ฉัทชนันท์ให้ข้อสังเกตว่า

“พอเริ่มพูดเป็นคำก็เอาเลย บางทีผมเอาเพลงมาฟังเขาก็จะแย้งฟัง ไม่ยอมเปลี่ยน ฟังจนกระทั่งจำเนื้อได้ แล้วเขาก็มาร้องให้ฟัง ฟังเพลงไหนก็จะเพลงนั้นเพลงเดียวตลอด เปลี่ยนแทบไม่ได้ บางทีเราเดินทางไกลหลาย ๆ ชั่วโมงต้องฟังเขาอยู่เพลงเดียว จะเปลี่ยนเพลงก็โวยวาย เป็นอย่างนี้ตั้งแต่ 2 ขวบเลย”

“ก็จะได้ตั้งแต่เล็กเพราะพ่อเป็นนักดนตรี เมื่อก่อนแกะเพลงขาย ตั้งแต่เค้านอนแบเบาะ เค้านอนข้างพ่อ พ่อก็แกะเพลงอยู่ เค้าก็จะได้โดยอัตโนมัตินี้เป็นความจริงเลย”

ส่วน ค.ญ. ชลธิชา เชื่อว่า นักร้องยูวชนที่ผ่านมาถึงรอบชิงชนะเลิศ เมื่อปี 2537 มีความสุขกับจังหวะและทำนองตั้งแต่อายุเพียง 12 เดือน

“ตั้งแต่ขบเคี้ยว ก็จะมีคนข้างบ้านมากินเหล้ากัน เขาเปิดเพลงฟัง แก้ววิ่งลงบันไดบ้านไป เราก็กตามหาว่าไปไหนนะ ไปเจอแกเข็นเต็นอยู่กับข้างบ้าน พ่ออายุ 3 ขวบอยู่นูบาลไปประกวดร้องเพลงก็ชนะ”

และแม้บางรายจะเติบโตขึ้น ความสุขความพอใจจากการได้ขับร้องเพลงออกมาก็ปรากฏอยู่อย่างเด่นชัด ยูวชนที่เข้ารอบ และได้รับรางวัลสำคัญบางคนไม่ได้มุ่งหวังอะไรจากการประกวดมากนัก ขอให้ได้ร้องเพลง ขอให้ได้ในสิ่งที่ตนเองมีความสุข เช่น ค.ญ. รุ่งนภา เหมือนวอน (เข้ารอบชิงชนะเลิศ ประเภทไทยลูกทุ่ง ปี 2537) เข้าประกวดเพราะ “หนูแค่อยากร้องเพลง” ซึ่งในทางสังเกตขณะที่ “กูกักกัก” ซ้อมเพลง หรือ ร้องเล่นอยู่ที่บ้าน เด็กจะมีความสุขมาก และโดยอุปนิสัยแล้ว กูกักกักเป็นเด็กร่าเริง แจ่มใส

นอกจากเด็กจะเคยได้รับความสุขความพึงพอใจจากเสียงเพลง และการร้องเพลงแล้ว ส่วนประกอบสำคัญอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้ยูวชนกลุ่มที่ศึกษานี้ มีความสนใจ สนใจ และมีความตั้งใจที่จะร้องเพลงให้ดีขึ้นคือแรงหนุนจากพ่อแม่ ซึ่งจากการศึกษาพบว่าบิดาหรือมารดา หรือผู้ปกครองของเด็กจำนวน 11 รายของกลุ่มศึกษามีอาชีพ หรือเคยมีอาชีพเกี่ยวข้องกับงานดนตรี อาทิเช่น

ยูวชน	ความเกี่ยวข้องกับงานด้านดนตรี
ค.ญ. สุรัตน์ติกานต์ พรอคเจริญ	- คุณแม่เป็นครูศิลปะการร้องเพลง
ค.ช. วิตดิวัต พันธุ์รักษ์	- คุณพ่อเป็นอดีตสมาชิกวงดนตรี “ดิอิมพอสซิเบิล”
ค.ช. ทรงพล เอี่ยมเย็น	- ครอบครัวเป็นคณะลิเก
ค.ญ. อมรรรัตน์ วงศ์ษา	- คุณพ่อเป็นนักดนตรี
ค.ญ. ศรีนพร แก้วพลอย	- คุณพ่อเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาควิชาดนตรี
ค.ช. บงกช พาณิชย์อำนาจ	- คุณพ่อเคยเป็นนักกีตาร์ของวงดนตรี

บุวชน	ความเกี่ยวข้องกั้งงานด้านดนตรี
ด.ญ.กิตติยา รัตนจิระเศรษฐ์	- คุณพ่อเป็นครูสอนดนตรี
ด.ญ.พิมพ์พร เมธชนัน	- คุณแม่เคยเป็นนักร้องของวงดนตรี - คุณพ่อเป็นนักดนตรี (ขณะอยู่ต่างประเทศ)
ด.ญ.ฉัทชนันท์ ค้วงคำจันทร์	- คุณพ่อสอนทางด้านดนตรี ที่สถาบันราชภัฏ
ด.ญ.บุญยงุช ไชยกิจภิญโญ	- คุณพ่อเคยเป็นนักร้องประจำโรงเรียน
ด.ช.ศิวพงษ์ เหมวงส์	- คุณพ่อเคยเรียนดนตรีสมัยอยู่กรุงเทพ (อิลেকโตน)
ด.ญ.วีริญา เฉลียววงส์	- คุณพ่อเป็นที่ปรึกษาของสมาคมดนตรีจีน จังหวัดเชียงใหม่

รวมทั้งนักร้องบุวชนอีกหลาย ๆ รายที่มีความสามารถด้านดนตรี และการร้องโดดเด่นกว่าเด็กทั่วไป เกือบทุกคนจะมีความเกี่ยวข้องกั้งบุคคลที่มีอาชีพทางดนตรีไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

ข้อสังเกตสำคัญเกี่ยวกับเรื่องกลุ่มบุคคลที่ใกล้ชิดกั้งเด็กนั้น จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างพบว่า ปัจจัยสำคัญที่บุคคลกลุ่มพ่อแม่หรือครูดนตรีแทบทุกคนมีอยู่เหมือนๆ กัน คือได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชน ทำให้เกิดความรู้และความเข้าใจที่ผิดต่อการร้องเพลง และคุณค่าของดนตรี ต่างมีทัศนคติที่ผิดต่อการร้องเพลงและอาชีพนักร้อง ทั้งนี้ในหลาย ๆ แ่งมุมด้วยกัน อาทิเช่น

อาจารย์ศัญญลักษณ์ ดอนศรี โรงเรียนบ้านแสงโตน จังหวัดบุรีรัมย์ ครูผู้ฝึกสอนของ ด.ญ.ธราทิพย์ พิทักษ์สงฆ์ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของพ่อแม่ต่อการร้องเพลงของเด็กว่า “ค่านิยมของพ่อแม่ ปัจจุบันผมว่าค่านักร้องเป็นอาชีพที่ทุกคนยอมรับได้ สังคมยอมรับสมัยก่อนเด็ก ๆ จะร้องเพลงต้องขออนุญาตผู้ปกครอง ขออนุญาตกันยาก ส่วนตอนนี้ ผู้ปกครองเห็นสื่อต่างๆ อย่างเช่นของซูบารู เขาก็คาดหวังที่จะให้ลูกเขาเป็นอย่างธราทิพย์บ้าง ให้เขาร้องถึงที่สุดของคนบ้านนอกนี้ ขอแค่ลูกออกทีวีก็พอใจแล้ว”

ส่วนคุณพ่อของ ด.ญ.ศรินพร แก้วพลอย บอกว่า

“ผมเป็นนักดนตรีนะ อยากจะให้ลูกใช้อาชีพนี้เป็นอาชีพของตัวเองซ้ำ เพราะผมอยู่ในแวดวงนี้ เห็นนักร้องระดับนี้้อย่าง นัคดา วิภาณูจน์เขาก็เริ่มกันจากตรงนี้ มณีนุช นันทิดา ทุกวันนี้ตั้งตัวกันได้

เพราะอาชีพนี้ ตรงนี้ผมว่าไปได้สวยไม่มีการตัน ถึงแม้ไปทำงานประจำก็ยังสามารถทำตรงนี้ได้ ก็เลยยืนยันว่า ลูกน่าจะไปทางนี้มากกว่า”

คุณแม่ของ ค.ญ.สุรัตน์ติกานต์ พรอคเจริญ มีความเห็นว่า

“ตัวพี่เองเป็นคุณแม่ พี่ชอบทางนี้อยู่แล้ว แต่สมัยเราเป็นเด็กเราไม่มีโอกาสอย่างนี้ แล้วคนสมัยก่อนเขาดูถูกว่าเป็นคนตื้นกินรำกิน แต่เด็กสมัยนี้โอกาสดี การเป็นนักร้องนี้เป็นศิลปะอย่างหนึ่งน้อยคนที่จะเข้าถึงได้ เด็กแทบทุกคนเรียกว่ามีดนตรีในหัวใจ แต่ไม่มีคนสานต่อให้อาชีพนี้เป็นอาชีพที่มีเกียรติ”

คุณแม่ของ ค.ญ.วีริษา เฉลียววงศ์

“แม่คิดว่าการร้องเพลงเป็นสิ่งดี ทำให้จิตใจของเด็กเราเร็ง ดีกว่าไปทางอื่นๆ”

คุณแม่ของ ค.ช.เจนพบ รักสินเจริญศักดิ์

“เราเองก็ชอบด้านเสียงเพลงมาก่อน ก็สนับสนุน แล้วคิดว่าเป็นอย่างหนึ่งทำให้เขาไม่เข้าไปหมกมุ่นอยู่กับโทรทัศน์การ์ตูนหรือวีดีโอเกมส์ ให้เขาไปอยู่กับการร้องเพลง ตรงนี้ก็เป็นการพัฒนาสิ่งที่เขาให้ความสนใจ”

คุณแม่ของ ค.ญ.วนัสนันท์ ธรรมบูรณะวงษ์

“จริงๆแล้วเป็นคนชอบฟังเพลงมากตั้งแต่สมัยสาว ๆ ทั้งพ่อและแม่ ทีนี้พ่อมารุ่นลูก จะเป็นอะไรที่เปิดเพลงฟังกันอยู่เรื่อยๆในรถ”

คุณแม่ของ ค.ช.ศรัณย์ ลดาวรรษย์

“สมัยก่อนจริงๆ พี่ก็เป็นคนไม่ค่อยชอบเสียงเพลง ยังมองว่าอาชีพนี้ยึดอะไรไม่ได้ แต่ถ้าดูจากระยะหลังเนี่ยสื่อต่างๆ หรือการโปรโมท หรือการทำเทปขายเนี่ย ยึดเป็นอาชีพได้ คือ ถ้าคนนั้นชอบจริงๆ เขาก็สามารถค้นหาตัวเอง จะยึดเป็นอาชีพเนี่ยก็คือชอบจริงๆ การพัฒนามันจะมีไปได้เรื่อยๆ พี่ก็เริ่มเอนเอียงขึ้นมาถึงได้สนับสนุนเขา เพราะว่าเขาชอบไปทางด้านนี้”

คุณแม่ของ ด.ญ.พรกมล วงศ์ไพโรจน์

“เดี๋ยวนี้ นักร้องไม่ใช่ว่าไม่ดี ทั้งคำตอบแทนก็จะดีกว่า ได้ไปทำงานอย่างอื่น เป็นส่วนประกอบได้เวลาจะไปทำอะไร จะมีความรู้ติดตัวไปด้วย”

กล่าวคือ ผู้ปกครองแทบทุกรายล้วนแต่มีประสบการณ์ที่ดีต่อการร้องเพลงและมีทัศนคติที่ดีต่อการร้องเพลงมุมมองต่างๆ เช่น เป็นอาชีพที่ทำให้มีชื่อเสียง มีรายได้มาก เป็นงานที่มีความสุข ฯลฯ ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์พบว่าพ่อแม่แทบทุกรายมีประสบการณ์ที่ดีกับการดนตรี ทั้งโดยตรงด้วยตนเอง และเป็นประสบการณ์ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารทางการร้องเพลงจากสื่อมวลชนนั่นเอง

คุณวิชา วัชรานันท์ ในฐานะผู้ดูแลบริหารงานด้านกิจกรรมส่งเสริมภาพพจน์องค์กรของกลุ่มเคพีเอ็น ซึ่งรวมถึงการประกวดร้องเพลงยุวชนนี้ด้วย ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า

“พ่อแม่จะมีความสุขมากที่บางครั้งลูกตัวเองจะได้มีคนมารักมาชื่นชม เช่น ไปงานแต่งงานแล้วไปร้องเพลง ส่งเสริมให้ลูกแสดงออก มีความสุขกับการที่จะมีคนชื่นชมลูกเขา ทุกคนรักลูก รักเด็กรักหลานอย่างนี้ พ่อแม่จะชื่นชมที่ลูกจะทำอะไรที่เป็นที่เฮฮา นี่คือองค์ประกอบของพ่อแม่ในสังคมเรา ว่าเราต้องการให้คนชื่นชมในสิ่งที่เราชื่นชม อยากจะแบ่งปันความรู้สึกผู้อื่น บางคนอยากให้ออกไปในวงกว้างขึ้นนี้ พอมีการประกวดใด ๆ ขึ้นมานี้จะเป็นสิ่งที่เริ่มได้ เดิวนี้อแม่เลิกคิดแล้วว่าการเดินกินรำกิน การถ่ายแบบ การแสดงนี่มันไม่ดี ตอนนี้อยากจะไปเลย เพราะรายได้ดี”

ตัวเด็กเองอยากจะสนองใจพ่อแม่ที่สุด เด็กสนใจพ่อแม่มากที่สุดอะไรไม่เหลือบ่ากว่าแรงจะทำให้ ถ้าพ่อแม่บอกว่าลูกเรียนหนังสือนะสอบให้ได้ทีหนึ่ง มันก็ลองก่อนเรียนดู สอบดู ถ้ายังไม่ได้ที่ 1 เด็กบางคนก็ไม่ไหว ยากเข้าไปก็ไม่ได้ อย่านะเรียนเลย เด็กกลุ่มหนึ่งเรียนเก่ง หนอน ใส่ว่านตาหนาเบอะ นั่นไปกลุ่มหนึ่ง พ่อแม่ก็จะปลื้มมัน

ย้อนหลังที่บ้านเราเองมีหลายคน บางคนเรียนเก่งได้คำชมเชยทุกปีทุกเทอม ใ้ที่เรียนไม่เก่งก็จะบอกว่า ไม่เห็นสนใจเลยผลออกมาไม่ตกก็แล้วกัน แต่ที่ “ไป” ก็เลยต้องหาแนวอื่น เมื่อไม่ฉลาดมาก ความสามารถในการเรียนไม่มาขายอะไร แต่มีสิ่งที่ยากกว่าเข้ามาเป็นนางแบบก็ไม่ได้ ยากเย็น ใครก็ได้ที่แต่งขึ้นมาแล้วดูดี เด็กเหมือนกันอย่างร้องเพลงได้ฟังคนอื่นร้องก็ดี เช่น ตามต่างจังหวัด เวลาทีมงานแสดงวงนักร้องลูกทุกคนก็

ไปกันเยอะมาก ไปเฮไปกรี๊ดคนนี่กัน เด็กต้องใจว่ามันต้องมีอะไรดีสักอย่าง ผู้คนถึงกรี๊ดเขา เด็กก็ต้องอยากเอาบ้าง ถ้าสมมติไม่มีการประกวด ก็จะมีแบบอื่น สมมติว่าไปงานวันเกิดเพื่อนของพ่อ ลูกขึ้นไปร้องหน่อย เอ้า.....ขึ้นไปร้อง ลงมาคนให้เงิน สำหรับเด็กๆ ได้เงินมานี้จะคิดว่ามันง่ายขนาดนั้นเลยหรือ ตัวผมเองนี่ถึงขนาดรอว่าเมื่อไรจะมีงานอะไรอีก ได้เวลาเดินขึ้นไปร้องเลย อย่างน้อยต้องร้อยบาท การันตีได้เลย ลงมาปุ๊บรับเงิน เออ.....แจ๋ว แต่พ่อแม่ก็บางทีไม่ใช่จะเสริมทุกคน อาจจะมีประเภทที่แบบอย่าไปร้องมากมายลูก เดี่ยวหะไปเรียนหนังสือเด็กก็จะแผ่วๆ ไปว่าเออ พ่อแม่เขาไม่ได้เฮเท่าไรหรอก

แต่เด็กสมัยนี้ไม่ เพราะสื่อมันแพร่ออกมามากมายและพ่อแม่ให้พ่อแม่เห็นว่าเต็นกินรำกินไม่เห็นเสียหาย เด็กก็หาช่องทางจะเข้าถูกผู้กำกับก็ญาติๆ หลานๆ ใครไม่อยู่ในวงการก็ลำบาก พอมาถึงการประกวดเป็นเรื่องที่ “ใครก็ได้” เราไม่ได้จำกัดเรื่องนามสกุลเลย ใครก็ได้ที่มีความสามารถ เรายินดี พ่อแม่ก็ยินดี เด็กพอเข้ามาประกวดเด็กก็ได้แสดงออก ได้มีคนสนใจ ได้สิ่งที่ต้องการ แต่บางครั้งจะมีความกดดันเรื่องนี้ บางทีก็ไปผลักดันลูกจนเด็กอึดอัด นี่แหละเด็กจะสนองพ่อแม่เพราะต้องการการเอาใจใส่ ตั้งแต่เกิดมาพ่อแม่ร้องมีคนมาอุ้ม มันก็มีเงื่อนไข อยากให้พ่อแม่สนใจเป็นสัญชาติญาณ แต่ทำอย่างไร ในกรณีนี้เด็กร้องเพลงแล้วพ่อแม่สนใจเด็กก็ร้อง ยิ่งบางกรณีได้เป็นแขกรับเชิญผู้ว่า ก็มีความสำคัญพ่อแม่ต้องมาโอ้แล้วนะ ต้องพูดจากับมันดีๆ จะมาด่าไม่ได้นะ เพราะคนจะเริ่มมาคุย-เป็นไงที่บ้านเป็นไง ก็ต้องระวัง เด็กเริ่มมีอำนาจต่อรอง ไปไหนมาไหน คนก็แฮ่ปี่กับเขาเยอะ

ตอบได้เลยว่าเด็กมุ่งหวังให้พ่อแม่พอใจ แล้วต่อไปก็ขยายออกไปเป็นวงกว้างขึ้น การจะใช้ตรงนี้เพื่อมุ่งหวังใช้เป็นช่องทางไปวันข้างหน้า นั้น ไม่มีเพราะ ลึก ๆ แล้ว โกลตัวเด็ก

วิชา วัชรานันท์ : สัมภาษณ์ - ตุลาคม 2538

ต่อเรื่องที่เด็กกลุ่มนี้มุ่งหวังที่จะร้องเพลงให้ได้ดีที่สุด เพื่อทำให้พ่อแม่ผู้เลี้ยงดูได้ชื่นชมสมหวังและได้รับความพึงพอใจ ภาคภูมิใจในลูกของตนเอง รวมทั้งทำให้พ่อแม่ได้รับการยกย่อง

จากผู้ครอบขำงนี้ จะเห็นได้ชัดเจนจากการสัมภาษณ์วัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างแทบทั้งหมดเอ่ยอ้างถึงพ่อแม่ผู้ดูแลและให้การสนับสนุนในรูปแบบต่างๆ ซึ่งล้วนเป็นแรงเสริมที่ผลักดันให้เด็กต้องการที่จะร้องเพลงให้ได้ “ดีที่สุด” ซึ่งตัววัดของคำว่า “ดีที่สุด” ของเด็กกลุ่มนี้คือ ได้รับรางวัลใดรางวัลหนึ่งจากการประกวด หรืออย่างน้อยที่สุดคือได้เข้ารอบชิงชนะเลิศ ซึ่งจะมีการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ไปยังผู้ชมทั่วประเทศ ดังนั้นในช่วงที่เด็กเข้าสู่สภาวะการแข่งขันนี้เอง กลุ่มบุคคลผู้ใกล้ชิด พ่อแม่ได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการให้แรงเสริมกับเด็กในรูปแบบต่างๆ ทั้งที่เป็นแรงเสริมบวกและแรงเสริมลบ ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของคำชมเชย การดูแลเอาใจใส่เด็กอย่างใกล้ชิด หรือแม้แต่การให้รางวัลซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของการแสดงออกหรือวัตถุ มีตัวอย่างหลายรายที่เห็นได้ชัดมากกว่า เด็กตั้งใจมากที่จะเป็นผู้ชนะ หรืออย่างน้อยเป็นผู้เข้ารอบชิงชนะเลิศ ก็เพื่อให้พ่อแม่ได้พึงพอใจ ความตั้งใจนี้สะท้อนออกมาในรูปแบบต่างๆ ที่เห็นได้ชัด อาทิเช่น

ค.ญ.ฉัทชนันท์ คิ้วคำจันทร์ บอกถึงเหตุผลของการเข้ามาประกวดร้องเพลงว่า

“น้องก๊วงก้อย่างแข่งร้องเพลงมานานแล้วละ เวลาดูทีวี เห็นการประกวดกันก็จะถามแม่ว่า แม่จ๋า..เมื่อไหร่น้องก๊วงจะได้ไปประกวดกับเขาเสียที หนูอยากออกทีวีให้แม่ดู”

ซึ่งค.ญ.วัย 8 ขวบรายนี้ คุณทนงศักดิ์ สกุลดิษฐ์ ให้ข้อสังเกตว่า

“ก๊วงก๊วงนี้ ความคิดความอ่านเป็นผู้ใหญ่ พูดจารู้เรื่อง เก่งหลายด้าน เรียนได้เกรด 4 ตลอดชีวิต ร้องเพลงดี ตัวเล็กเสียงหนามาก มีความรับผิดชอบ ขึ้นเวทีที่ไรเด็กอื่นซัด”

และสำหรับนักร้องยอดเยี่ยมประเภทเพลงไทยสากลปี 2537 ค.ช.วิดิวิต พันธุ์รักษ์ เลือดเนื้อเชื้อไขของอดีตนักร้องนำวงดนตรีดิอิมพอสซิเบิล คุณวินัย พันธุ์รักษ์ ซึ่งด้วยความเป็นสายเลือดนักร้องดั้งนี้เอง ที่ทำให้สื่อมวลชนสาขาต่างๆ จับตามองเขามากเป็นพิเศษ และเรื่องราวของเขาก็ถูกนำเสนอสู่สาธารณชนตั้งแต่ช่วงเข้ารอบแรกๆ ซึ่งทำให้ค.ช.ต้อง รู้สึกได้ว่าเขาเป็นที่สนใจ ดังนั้นเขาจึงต้องตั้งใจที่จะร้องเพลงในการประกวดนี้ให้ดีที่สุด

ในการสัมภาษณ์ต้องอธิบายว่า

“ตั้งแต่เล็กคุณพ่อต่อเพลงอยู่ที่บ้าน ต้องก็เล่นอยู่กับคุณพ่อกันตลอด ก็เลยอยากจะเดินตามรอยเท้าคุณพ่อ”

“ต่อมาตอนเรียนร้องเพลงคุณแม่ก็ช่วยทุกอย่างเลย เรียกว่าเป็นผู้จัดการเลยครับไปไหนมาไหนคุณแม่ทั้งนั้นครับ”

ในช่วงก่อนหน้าที่จะร้องในวันชิงชนะเลิศ ต้องสะท้อนภาพในความคิดของออกมาเป็นภาพวาดส่งอาจารย์ พร้อมคำอธิบายภาพว่า

“แม่จ๋า ลูกอยากชนะการประกวดร้องเพลงซูบารู ออวอร์ด แม่จะได้ไม่เสียแรงไปรับไปส่งทุก ๆ เย็นที่โรงเรียนร้องเพลง”

นี่คือภาพเขียนที่ เด็กชายวิฑิตวิฑิต พันธุ์รักษ์ เขียนส่งอาจารย์ สะท้อนถึงความรู้สึกกดดันก่อนการประกวดรอบชิงชนะเลิศ

แม่จ๋า ลูกอยากชนะการประกวดร้องเพลง
ซูบารู ออวอร์ด แม่จะได้ไม่เสียแรงไปรับไปส่งทุก ๆ เย็นที่โรงเรียนร้องเพลง

๓.๑. ๖๓๑๖๓ ชั้น ๕/๑ เลขที่ ๑๕

หรือ “ต้องอยากจะร้องให้ดีที่สุด อยากจะชนะครับ คุณแม่คุณพ่อจะได้ดีใจ เพราะคุณแม่นี่อดทนช่วยเหลือทุก ๆ อย่าง ไปรับไปส่งต้องลำบากมากครับ อดมือกินมือ”

ต้องอธิบายให้ผู้ชมทางบ้านทราบถึงความตั้งใจของเขา ในรายการทไวไลท์ โชว์ เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๓๗ เรียกเสียงหัวเราะจากผู้ชมรายการได้เพราะคำว่า “อดมือกินมือ” นั้น ต้องตั้งใจจะอธิบาย ว่าคุณแม่ของเขาเป็นโรคเกี่ยวกับตัวเขาเสียจนทานอาหารไม่ตรงเวลาอยู่เสมอ

ในที่สุดเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๗ เด็กชายวัย ๙ ขวบ ก็ได้แสดงความสามารถทางการร้องเพลงออกสู่สายตาคณะกรรมการและผู้ชมในหอประชุมใหญ่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย รวมทั้งสายตาของชาวไทยทั่วประเทศที่ชมการถ่ายทอดสดอยู่ที่บ้าน ด้วยเพลง “เป็นไปไม่ได้” ของคุณแม่

นั่นเอง คณะกรรมการมีมติเป็นเอกฉันท์ให้ ค.ช.วิตติวัต เป็นนักร้องยอดเยี่ยมประเภทเพลงไทยสากล ซึ่งนำความปลื้มปิติมาสู่หลาย ๆ คน

“ดีใจอย่างบอกไม่ถูกครับ ตื่นตันมากที่ต้องทำได้สำเร็จแล้ว ต้องทำให้คุณพ่อคุณแม่ คุณตา คุณยาย คุณปู่คุณย่า อาจารย์และเพื่อนๆ สมหวัง ต้องดีใจมากครับ”

และหลังจากต้องเป็นนักร้องยอดเยี่ยมแล้ว เขาก็ได้รับสิ่งที่เขาคาดหวังคือการยกย่องยอมรับจากผู้คน สิ่งนี้ทำให้ต้องมีความสุขมาก แม้จะให้สัมภาษณ์

“ต้องชื่นใจเวลาที่ผู้ใหญ่ปรบมือให้ต้อง มีคนชมเราเราก็ภาคภูมิใจ เสียงปรบมือเป็นสิ่งที่ดีที่ที่สุดครับ”

“ต้องไปไหน มีคนจำได้เยอะครับ -เอ๊ะ! เด็กคนนี่ร้องเพลง”

ค.ช.วิตติวัต พันธุรักษ์ : สัมภาษณ์ - 9 ธันวาคม 2538

หรือรายชื่อของ ค.ญ.วาทิยา รวยนิรัตน์ -น้องแนน ที่ให้สัมภาษณ์บนเวทีประกวดร้องเพลง รอบชิงชนะเลิศ ด้วยน้ำตาคลอเบ้าว่า

“แนนอยากทดแทนบุญคุณพ่อแม่ที่เสียหลายกับน้องแนนมานานแล้ว น้องแนนอยากจะได้รางวัลต้องเป็น 1 ใน 3 ให้ได้ค่ะ”

ส่วนเด็กรายอื่นๆ ต่างได้รับแรงเสริมในรูปแบบต่างๆ กันออกไป จากคุณพ่อคุณแม่หรือผู้ปกครองด้วยกันทั้งสิ้น ดังข้อมูลต่อไปนี้

เยาวชน	การส่งเสริมจากผู้ปกครอง	พฤติกรรม
ค.ญ.พิมพ์พร เมธชนัน	- คุณแม่จะดูแลเรื่องการฝึกซ้อม และสังเกตพัฒนาการคนอื่นๆ เพื่อบอกให้เด็กได้ทราบดูแลเรื่องการใช้เสียงไม่ให้ตะโกน	พยายามไม่ตะโกน ออกกำลังกาย โดยการวิ่ง ว่ายน้ำ จะACTIVE ตัวเองให้ทันเพื่อน
ค.ญ.ฉัทชนันท์ ด้วงคำจันทร์	- คุณพ่อจะฝึกเรื่องจังหวะ การหายใจ การใช้เสียง - คุณแม่จะฝึกทางด้านการใช้ภาษา หากชนะจะพาไปเที่ยวลำพูน	- ตั้งใจฝึกซ้อมทุกวันออกกำลังกายโดยการว่ายน้ำ ไม่เล่นน้ำฝน ไม่ดื่มน้ำเย็น

บุตรชน	การส่งเสริมจากผู้ปกครอง	พฤติกรรม
ค.ญ.บุญยง ไซยกิจภิญโญ	<ul style="list-style-type: none"> -ให้เรียนร้องเพลงกับคุณครูณัฐนุช ก่อนการประกวด 2 เดือน -คุณพ่อคุณแม่คอยควบคุมให้ปฏิบัติตาม คำสั่งของครู -คุณพ่อติดตามข่าวสารเรื่องการ ร้องเพลงแล้วมาถ่ายทอดให้ทราบ 	<ul style="list-style-type: none"> -ขนาดนอนยังร้องเป็นเพลงเลขที่ อ้วนจะซ้อมหนักต้องใช้ความ พยายามมากเลย
ค.ช.ทรงพล เอี่ยมเย็น	<ul style="list-style-type: none"> - อ.บุพดีจะไปอยู่ที่บ้านเพื่อทำการ ฝึกซ้อมทุกวัน วันละ 1/2 ชม. ดูแล สุขภาพและเสียงโดยการดื่มน้ำ มะนาวไม่ดื่มน้ำเย็น ไขมันหมูล้าง คอ ทางโรงเรียนให้สิทธิพิเศษใน การลาหยุด 	<ul style="list-style-type: none"> -ฝึกซ้อมทุกวัน วันละ 3 เพลง ประมาณ 1/2 ชั่วโมง -ดื่มน้ำมะนาวทุกวัน -ไม่ดื่มน้ำเย็น
ค.ญ.วันสนันท์ ธรรมบูรณะวงศ์	<ul style="list-style-type: none"> - คุณพ่อคุณแม่ส่งไปเรียนร้องเพลง กับ นันทนา บุญหลง ดูแลด้านการ ฝึกซ้อมไปรับ-ส่ง -ทางโรงเรียนให้สิทธิพิเศษการ เลื่อนสอบเพราะติดเข้าแคมป์ -นันทนา บุญหลง คุณครูผู้ฝึกสอน จะดูแลอย่างใกล้ชิดในการฝึกซ้อม การไปเทียบคีย์เลือกเพลง แจ็ง เพลง จับฉลาก ฯลฯ 	<ul style="list-style-type: none"> - พยายามฝึกซ้อม พี่แอนสอน อะไรจะพยายามตั้งใจฟัง ตั้งใจ ร้องให้ดีที่สุด
ค.ญ.กิตติยา รัตนจิรเศรษฐ์	<ul style="list-style-type: none"> - คุณพ่อจะฝึกซ้อมเรื่องจังหวะ อักขระ การออกเสียง ฝึกซ้อมเลือก เพลง ดูแลไม่ให้กินน้ำเย็น ไม่ให้ เป็นหวัด ก่อนนอนจะห่มผ้าให้ - อาจารย์จะฝึกให้ตอนกลางวัน 	<ul style="list-style-type: none"> - ฝึกซ้อมวันละ 2 รอบทุกวัน พยายามไม่กินน้ำเย็น กินน้ำ ธรรมดา กินน้ำอุ่นๆ ออกกำลัง ภายหลังซ้อมร้องบ่อยๆ

<p>ค.ช.ศิวพงษ์ เหมวงศ์</p>	<p>- คุณพ่อให้กำลังใจ “แข่งตรงนี้มี 3 รางวัล พ่อมีให้ลูก 4 รางวัล ถ้าหนูไม่ได้รับถ้วย 3 ใบ หนูมารับถ้วยจากมือพ่อคือถ้วย น้ำใจ” - คุณพ่อพาไปช้อปปิ้งที่ร้าน อาหาร คาราโอเกะ</p>	<p>- ฟังร้องเพลงวันเว้นวัน มีความ พยายามเต็มที่ไม่ว่างนอน ออก กำลังกายบ้างและหลักเลียงฝุ่น ละอองฝนไม่ให้เปียก พยายามร้องให้สุดความสามารถ</p>
<p>ค.ช.พงษ์พันธ์ จีระภา</p>	<p>- คุณแม่ดูแลสุขภาพให้ทานวิตามิน ซีทุกวัน ไม่ให้เป็นหวัด ให้วิ่งออก กำลังกาย สอนทักษะการเปล่งเสียง ดูแลการฝึกซ้อมตามทฤษฎีที่ อาจารย์สอน - คุณพ่อส่งเข้าไปเรียนร้องเพลงที่ ปียะการดนตรี</p>	<p>- ฝึกซ้อมการหายใจ ออกกำลัง กายให้บ่อยๆ ทำตามทีที่อาจารย์สอน และอ่าน หนังสือประกอบ - ไม่ตะโกนหรือใช้เสียงมาก คิมแต่น้ำอุ่น</p>
<p>ค.ญ.ธราทิพย์ พิทักษ์สงค์</p>	<p>- อาจารย์จะดูแลการฝึกซ้อมการ รักษาเสียงและออกกำลังกาย</p>	<p>- ฝึกซ้อมตอนเช้า 1 ชม. ที่บ้าน ตอนเย็นฝึกที่โรงเรียน 1 ชม. สร้างความเชื่อมั่นให้ตนเอง</p>
<p>ค.ญ. อารยา วงศ์เสงี่ยม</p>	<p>- คุณแม่ให้กำลังใจให้ทำดีที่สุด ช่วยติชมและดูแลขณะทำการซ้อม ทุกครั้ง - ทางโรงเรียนช่วยสนับสนุนตั้งแต่ เริ่มสมัคร ส่งเทป จัดหารถ และค่า ใช้จ่าย</p>	<p>- คิมน้ำอุ่นเป็นประจำ ไม่คิมน้ำ เย็น ออกกำลังกายโดยวิ่งวันละ 1 ชั่วโมง - ฝึกซ้อมร้องเพลงทุกวัน - พยายามร้องให้ดีที่สุด</p>
<p>ค.ญ. วาทยา รวยนิรัตน์</p>	<p>- คุณแม่ช่วยเปิดเบคกิ้งแทรคให้ ซ้อมร้องตามเพลงให้กำลังใจให้ทำ ให้ดีที่สุด - คุณพ่อดูแลสุขภาพออกกำลังกาย ทางโรงเรียนอำนวยความสะดวก เช่นเอารถโรงเรียนพาเข้าประกวด - ส่งเรียนร้องเพลงกับมณีนุช ดู</p>	<p>- ทานน้ำอุ่น ทานน้ำส้ม ไม่คิม น้ำเย็น พยายามฝึกซ้อมเวลาพัก กลางวันก็ได้ ได้วิ่งเล่นกับเพื่อน เพราะต้องซ้อมเพลง - เด็กขอไปเรียนร้องเพลง โดยขอมอดน้ำเย็นและน้ำแข็งฝึก ซ้อมอาทิตย์ละ 2 วันๆ ละ 2 ชม.</p>

ค.ญ.วาทีษา รวยนิรัตน์ (ต่อ)	และการฝึกซ้อม ให้กำลังใจทำให้ เต็มที่ทางร.ร.ให้การสนับสนุนเรื่อง การให้ลา ขาดเรียน ไว้ผมยาวใน ช่วงทำการประกวด	
ค.ญ.ศิรินพร แก้วพลอย	- คุณพ่อคุณแม่เป็นเพื่อนอัดเทปส่ง ทั้งคืน ให้กำลังใจ คุณพ่อจะฝึก ภาษาโดยการเน้นที่ละคำ ดูแลเรื่อง เสียง - คุณยายไปเชียร์จอบัตร 500 เพื่อ ให้กำลังใจ	- ฝึกซ้อมทุกวันให้เสียงอยู่ตัว เพราะว่าน้ำฝึกการกลั่นหายใจ ดื่มน้ำส้มให้ร่างกายสดชื่น - วิ่งรอบสนามประมาณ 5- 10รอบ และลูกนั่ง 20-30 นาที จากนั้นมาเทียบคีย์เพลงและเริ่ม ฝึกซ้อมร้อง 5-6เที่ยว ดูแล สุขภาพโดยการทานน้ำเย็นให้ เสียงดี ทำร่างกายให้อบอุ่น ไม่ โดนพัดลมเพราะจะทำให้เสียง แหบ
ค.ญ. วีริญา เฉลียววงศ์	- คุณพ่อส่งเสริม โดยการซื้อเครื่อง เสียงมาให้ฝึกเข้า-เย็นที่บ้าน - คุณแม่จะช่วยซ้อมเรื่องการใช้ เสียง	- ฝึกซ้อมการหายใจ ทำสมาธิ พยายามร้องเพลงให้มากๆ เพื่อ ให้เสียงอยู่ตัว ปอดจะขยาย
ค.ญ. สุรัตน์ติกานต์ พรรคเจริญ	- คุณแม่จะดูแลฝึกซ้อมการเปล่ง เสียง อักษรการใช้เสียงทาง โรงเรียนออกค่าใช้จ่ายในการเดิน ทาง - เพื่อนๆ เพื่อนบ้านซื้อบัตรเข้าชม การประกวดเพื่อ ไปให้กำลังใจ ประมาณ 100 ใบ	- ทำตามคุณแม่ทุกอย่างพยายาม มากเวลาซ้อมต้องอดทน
ค.ช.บงกช พานิชอำนาจ	- คุณพ่อคุณแม่จะช่วยซ้อมโดยอัด แบกกีตาร์ไว้ซ้อม ดูแลสุขภาพ เสียงโดยห้ามทานของเผ็ด น้ำแข็ง ให้กำลังใจ	- ซ้อมร้องเพลงอาทิตย์ละ 3-4 ครั้ง ครั้งละประมาณ 3 ช.ม. ทำ ทุกอย่างที่ครูสอน

ค.ช.บงกช พานิชอำนวย (ต่อ)	- ทางโรงเรียนให้สิทธิในการหยุด คุณครูให้ความร่วมมือ - ครูผู้ฝึกสอนจะพาวิ่งซ้อมออก กำลังกาย ซ้อมเสียงในช่วงเย็นทุก วัน	
---------------------------	---	--

ไม่เพียงแต่การให้แรงเสริมในรูปของความรู้สึก การดูแลเอาใจใส่จากบุคคลผู้ใกล้ชิดเท่านั้น แรงเสริมในรูปแบบของรางวัลก็มีผลทำให้เด็กเกิดแรงผลักดันที่จะก้าวไปสู่ชัยชนะ ดังในกรณีของ ค.ญ.ฉัทชนันท์ คิวังคำจันทร์ หรือกุงกิง ซึ่งให้สัมภาษณ์ว่า

“คุณพ่อคุณแม่จะพาไปเที่ยวลำพูน หากกุงกิงได้รับรางวัลจากการแข่งขันครั้งนี้”

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างพบว่า เด็กทุกคนที่เข้าประกวดจะได้รับแรงเสริมในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปตามสภาวะแวดล้อมด้วยกันทั้งสิ้น และแรงเสริมเหล่านั้นมีผลโดยตรงต่อความมุ่งมั่น และความอดทนฝึกซ้อมของเด็ก ผลของแรงเสริมที่เกิดขึ้นกับเด็กล้วนมีความคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ เด็กจะมีกำลังใจที่จะต่อสู้ด้วยความพยายาม และอดทนในการพัฒนาตนเองให้สามารถก้าวไปสู่ตำแหน่งที่ตนเองคาดหวัง

ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งคือ เด็กเกือบทุกคนในกลุ่มศึกษานี้ล้วนแล้วแต่เคยได้รับประสบการณ์การแข่งขันร้องเพลงมาแล้วทั้งสิ้น โดยเด็กกลุ่มนี้อาจจะเริ่มต้นจากเป็นตัวแทนประกวดร้องเพลงของชั้นเรียน แข่งขันกันในชมรมขับร้อง เข้าประกวดงานต่างๆ กับหน่วยราชการ อย่างเช่นอำเภอ หรือจังหวัดเข้าแข่งขันในการประกวดของสินค้าต่างๆ เช่น เครื่องการาโอเกะ เครื่องเล่นสเตอริโอ ที่จัดประกวดเพื่อโปรโมทสินค้า ประกวดร้องเพลงวันเด็ก ฯลฯ ดังได้รวบรวมข้อมูลไว้ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เยาวชน	การเข้าร่วมกิจกรรม, การประกวดและรางวัลที่ได้รับ
<p>ประเภทเพลงไทยสากล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คช.วิตติวัต พันธุรักษ์ 2. คณ.สุรัตน์ติกานต์ พรรคเจริญ 3. คณ.ฉัทชนันท์ ค้วงคำจันทร์ 4. คณ.วรภรณ์ จุฑามหาชนพงศ์ 5. คณ.ธราทิพย์ พิทักษ์สงค์ 6. คณ.สุทามาศ ทาบุตรดา 7. คณ.วีริญา เฉลียววงศ์ 8. คณ.พรกมล วงศ์ไพโรภรณ์ 9. คช.บงกช พานิชอำนาจ 10. คณ.กิตติยา รัตนจิรเศรษฐ์ 	<p>-ชนะเลิศการประกวดวาดภาพเยาวชนแห่งประเทศไทย ปี 2536</p> <p>-</p> <p>-รางวัลที่ 1 ในการประกวดพานาโซนิคคาราโอเกะ รางวัลที่ 1 แข่งขันว่ายน้ำของโรงเรียน</p> <p>-ชนะเลิศงานประกวดร้องเพลงเยาวชนวัดพุทธบูชา ประกวดร้องเพลงเฟชั่นไอส์แลนด์, ชูบารุอวอร์ด 1 ครั้ง</p> <p>-รางวัลที่ 1 งานประณตศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์, นิสสัน จูเนียร์ อวอร์ด 1 ครั้ง</p> <p>-ชูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด 3 ครั้ง</p> <p>-รองชนะเลิศการประกวดร้องเพลงลูกทุ่งประจำจังหวัดเชียงใหม่, ชูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด 1 ครั้ง ,ครัมเมเยอร์ของโรงเรียนและเชียร์ลีดเดอร์ ,ชนะเลิศประกวดเพลงจินมงฟอร์ดวิทยาลัย</p> <p>นิสสัน จูเนียร์ เยาวชน อวอร์ด 1 ครั้ง ,ชูบารุ จูเนียร์อวอร์ด 1 ครั้ง</p> <p>-ตำแหน่งขวัญใจยุวทูต การประกวดแฟนต้ายุวทูต , ประกวดชูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด 1 ครั้ง</p> <p>-ชูบารุ จูเนียร์ อวอร์ด 1 ครั้ง ,แข่งขันประกวดอิลเลโทนของสยามกลการ หัวหน้าเชียร์ลีดเดอร์ของโรงเรียน</p>

ยุวชน	การเข้าร่วมกิจกรรม,การประกวดและรางวัลที่ได้รับ
<p>ประเภทเพลงสากล</p> <p>11. ดญ.บุญนุช ไชกิจิณญโณ</p> <p>12. ดญ.พิมพ์พร เมธชนันท์</p> <p>13. ดญ.พัสนันท์ รัตนงาม</p> <p>14. ดช.ศรัณย์ ฤดาวรรษ์</p> <p>15. ดญ.ศรินพร แก้วพลอย</p> <p>16. ดญ.นันทพร สว่างแจ้ง</p> <p>17. ดช.เจนพบ รักสินเจริญศักดิ์</p> <p>18. ดญ.วนัสนันท์ ธรรมบูรณะวงศ์</p> <p>19. ดญ.นิจันต์ บุญชีพ</p>	<p>-ชนะเลิศการประกวดร้องเพลงวันแม่ของสภาสังคมสงเคราะห์แห่งชาติ</p> <p>-</p> <p>-ซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด 1 ครั้ง , นักกีฬายิมนาสติกเขต 2 การแข่งขันกีฬาเขตแห่งชาติ</p> <p>-การประกวดร้องเพลงพาดำหนูน้อยคนเก่ง , นักร้องนำคณะประสานเสียง ขวัญใจแฟนด้ายูทูท หนูน้อยโดมอนมิน</p> <p>-ซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด 2 ครั้ง , รางวัลชนะเลิศการประกวดร้องเพลงทางห้างสรรพสินค้าโรบินสัน ใ้กั๊กมิวสิกอวอร์ด</p> <p>-รางวัลที่ 1 การประกวดแฟนด้ายูทูท , รางวัลที่ 1 การคัดเลือกนักเรียนดีเด่นกลุ่มโรงเรียนเอกชน</p> <p>-</p> <p>-ซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด 1 ครั้ง , ขวัญใจฟานาโซนิคาราโอเกะ</p> <p>-ชนะเลิศการประกวดร้องเพลงวันพ่อแห่งชาติ,ได้รับเลือกให้ขึ้น ร้องเพลง WE ARE THE WORD ร่วมกับไมเคิล แจ็คสัน ในคอนเสิร์ตของไมเคิล</p>

ยูวชน	การประกวดและรางวัลที่ได้รับ
ประเภทเพลงไทยลูกทุ่ง 20. คช.ทรงพล เอี่ยมเย็น 21. คช.กรกต แก้วเกิด 22. คญ.อนิต สุวรรณโชติ 23. คช.พงษ์พันธ์ จีระภา 24. คญ.วาทีษา รายนรัตน์ 25. คญ.อมรรัตน์ วงศ์ษา 26. คช.ศิวพงษ์ เหมวงศ์ 27. คญ.รุ่งนภา เหมือนวอน 28. คญ.ชลธิชา เชื้อน่วม 29. คญ.อารยา วงษ์เสงี่ยม	รางวัลที่ 1 การประกวดนักร้องประจำอำเภอ และระดับจังหวัด - -ประกวดร้องเพลงในงานประเพณีศึกษา จังหวัดกำแพงเพชร -ซูบารู จูเนียร์ อวอร์ด 2 ครั้ง นอกนั้นไม่สมัครเลย (เป็นนักร้องคนตรีไทยของโรงเรียน) -รางวัลที่ 1 การประกวดร้องเพลงระหว่างโรงเรียน,รางวัล ที่ 1 การประกวดร้องเพลงเฟชั่นไอร์แลนด์ -รางวัลที่ 2 การประกวดร้องเพลงประเพณีศึกษาแห่งชาติที่กรป.กลาง , รางวัลที่ 2 การประกวดร้องเพลงในงานกาชาด สกลนคร - -ประกวดร้องเพลงชนะเลิศในงานประจำปีของโรงเรียน ,รางวัลที่ 1 งานประเพณีวิ่งควาย จังหวัดชลบุรี , รางวัลที่ 1 ประกวดร้องเพลงห่างบางใหญ่ซี้ดี และห่างอาเชียน -ชนะเลิศร้องเพลงในงานประจำปีของโรงเรียน -

และนอกจากจะเข้าร่วมในการประกวดร้องเพลงแล้ว ยูวชนส่วนมากในกลุ่มศึกษานี้ยังได้เข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันอย่างอื่น ๆ เช่น แข่งขันวาดภาพ แข่งขันว่ายน้ำ รายการแฟนด้ายวทูต ฯลฯ ซึ่งเป็นช่องทางที่เด็กได้แสดงความสามารถพิเศษอย่างอื่น ๆ ออกมาให้ผู้ใหญ่ได้รับทราบอีกด้วย ซึ่งจุดนี้เป็นเรื่องยืนยันได้ว่าเด็กๆ กลุ่มนี้ชอบเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันอื่นๆ และถือได้ว่าเป็นกลุ่มเด็กที่มีความสามารถพิเศษ นอกเหนือจากเรื่องการร้องเพลงอีกด้วย

ต่อเรื่องที่เด็กแต่ละคนได้รับประสบการณ์จากการเข้าร่วมกิจกรรมการประกวดต่างๆ ดังกล่าว ทำให้เด็กสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เพิ่มขึ้น โดยตั้งใจที่จะเข้าประกวดร้องเพลงในรายการแข่งขันที่สำคัญขึ้นเป็นลำดับ และเข้าสู่การประกวดกับ โครงการประกวดร้องเพลงฯ นี้ โดยมีความคาดหวังจากการประสบความสำเร็จในการร้องเพลงในลักษณะต่างๆ

จากการศึกษาพบว่าเมื่อเด็กได้รับความสุขสนุกสนาน และความรู้สึกที่ได้ร่วมในการแข่งขันต่างๆ ที่เด็กเคยเข้าประกวดมาเด็กกลุ่มนี้ เริ่มที่จะ “แสวงหา” วิธีการที่จะร้องเพลงให้ได้ดีขึ้นเรื่อยๆ รวมทั้งโอกาสและช่องทางต่างๆ ที่จะเข้าประกวดร้องเพลง หรือเข้าร่วมในกิจกรรมแข่งขันอื่นๆ อีกให้มากที่สุดเท่าที่โอกาสจะอำนวย ซึ่งเครื่องมือสำคัญที่สุดที่จะนำเสนอข่าวสาร เรื่องการประกวด หรือกิจกรรมการแข่งขันต่างๆ ไปสู่เด็ก หรือคุณพ่อ คุณแม่ก็คือ สื่อมวลชน

ในขั้นตอนต่อจากนี้จะเป็นช่วงที่ “สื่อมวลชน” เข้ามามีบทบาทกับเด็กมากดังจะกล่าวต่อไปนี้

2. บทบาทของสื่อมวลชนต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นนักร้อง

จากการศึกษากลุ่มยูวชนกลุ่มนี้ได้พบว่า สื่อมวลชนมีบทบาทสูงในการให้การเรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นนักร้องของยูวชนกลุ่มนี้ในแง่มุมต่างๆ ดังนั้น ในส่วนต่อไปนี้จะเป็นการอภิปรายถึงบทบาทของสื่อมวลชนในด้านต่างๆ กล่าวคือ

1. สื่อมวลชนเป็นสื่อหลักในการให้ความรู้และทัศนคติที่ดีต่อการเป็น “ นักร้อง ”

โดยแรกเริ่มเด็กจะได้รับทราบถึงข่าวสารต่าง ๆ ที่ดีซึ่งก็คือ “รางวัล” รูปแบบต่างๆ ที่คนเป็นนักร้องได้รับ เช่น ได้ออกโทรทัศน์ ได้ให้สัมภาษณ์ทางรายการวิทยุ มีผู้คนชื่นชม มีรูปถ่ายอยู่ตามหนังสือต่างๆ ได้แต่งกายแต่งหน้าสวยงาม ได้รู้จักศิลปินด้วยกัน ไปที่ไหนใครๆ ก็ต้อนรับ มีผู้คนมารุมล้อมขอลายเซ็น

นอกจากนี้ยังมีเด็กอีกกลุ่มหนึ่งที่ได้รับความรู้ด้าน “รางวัล” ต่างๆ ของการเป็นนักร้องโดยตรง เช่น เด็กที่พ่อแม่มีอาชีพทางดนตรี เด็กที่เรียนดนตรีกับคุณครูชื่อดัง หรือเด็กที่อยู่ในโรงเรียนเดียวกัน หมู่บ้านเดียวกันกับแชมป์นักร้องปีก่อนๆ เด็กกลุ่มนี้เป็นเด็กที่ได้รับข่าวสารเรื่อง “รางวัล” ของการเป็นนักร้องจาก “ตัวแบบ” โดยตรง

ต่อเรื่องนี้ คุณวิชา วัชรานันท์ ได้ยกตัวอย่างที่น่าสนใจไว้ว่า

“จากเดิม เด็กอาจเป็นค.ช.ขมุกขมอม เล่นดินเล่นทรายไม่มีคนสนใจ แต่หลังจากมาตรงนี้แล้วได้มีรางวัลแล้ว เขากลายเป็นแขกเชิญมางานของนายอำเภอ เป็นแขกของผู้ว่าฯที่คนไปเชิญมา เป็นแขกของงานที่ทุกคน --เฮ! นี่คือนักชกขมุกขมอม--- กลับถึงจังหวัดมีรถขบวนมาห่มเป็นฮีโร่ พ่อแม่หน้าบาน....ที่เกิดตรงนี้เพราะสื่อมวลชน คนสร้างนักร้อง มีวงการเพลงวงการเทป เอาใครก็ไม่รู้หน้าตาดี ๆ หน่อย พอโปรโมทขึ้นมาก็เข้าขาศีขาศดี ผู้คนก็เห็นว่า เออ...ท่าทางมันจะดีนะ เด็กมันเห็นความฉาบฉวย เห็นแสงสีในวงการมากมาย ไม่งั้น ทำไมมันจะออกมาเป็นพรีเซ็นเตอร์กันเยอะแยะ นับถอยหลังไปไม่นาน 5 ปี 10 ปีนี้หายากมากเพราะภาพพจน์มันไม่ดี ขนาดพ่อแม่ว่าจะไปเป็นพรีเซ็นเตอร์ได้อย่างไร เป็นเข้าไปได้อย่างไร? ประกวदनงามสมัยก่อน ลูกผู้ดีใครเขาประกวดกัน ต้องไปหามาจากตามบ้านนอก ขัดสีฉวีวรรณ คนดี ๆ ไม่ยอมประกวด คนดี ๆ ไม่มาเล่นหนัง คนดี ๆ ไม่ถ่ายแบบ แต่ก่อนเป็นอย่างนี้ตลอดหลัง ๆ มานี้ไม่ใช่ เดี่ยวนี้ลูกคนมีตั้งค้อยู่ในวงการก็ดูดีถูกอกถูกใจของสังคม เงินก็ไม่อยากจะได้ ทำไม? ก็เพราะความที่ไปไหนมาไหนมีคนรู้จัก แฮ่ปี่ ภาพมันเปลี่ยนไป ”

วิชา วัชรานันท์ : สัมภาษณ์-ธันวาคม 2538

คุณวิชา วัชรานันท์ : ผู้อำนวยการฝ่ายส่งเสริมกิจกรรมองค์กร กลุ่มเคพีเอ็น

กล่าวคือ เด็กและคนในสังคมที่เกี่ยวข้องกับเด็กไม่ว่าจะเป็นคนในสถาบันครอบครัวหรือสถาบันการศึกษาต่างก็ได้รับภาพ “รางวัล” ในรูปแบบต่างๆ ที่ตัวแบบได้รับ เนื่องมาจากความเป็นนักร้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มนักร้องที่เคยผ่านเวที “ซูบารุ” นี้ไปแล้วผ่านทางสื่อมวลชน และสื่อมวลชนยังนำเสนอภาพ “รางวัล” ในรูปแบบอื่น ๆ ให้เด็กและคนที่เกี่ยวข้องกับเด็กได้ทราบอีก อันทำให้เด็กเกิดการรับรู้และคาดหวังว่าหากประสบความสำเร็จทางการร้องเพลงนั้น จะได้รับรางวัลเช่นเดียวกับที่ตัวแบบได้รับ ดังที่พอจะสรุปเรื่องความคาดหวังของเด็กๆ ได้ดังนี้

ยูวชน	สิ่งที่คาดหวังจากการประสบความสำเร็จในการร้องเพลง (Outcome Expectation)
ค.ญ.ธราทิพย์ พิทักษ์สงค์	- ทำให้คนชื่นชอบ เพราะส่วนมากคนจะชอบฟังเพลง เป็นอาชีพสุจริต คุณพ่อคุณแม่มีชื่อเสียง ตนเองก็มีเพื่อนมาก
ค.ญ.กิตติยา รัตนจิระเศรษฐ์	- ได้ รับความสนใจจากคนรอบข้าง ให้ ความสนุ กสนาน เพลิดเพลินแก่คนอื่น
ค.ช.บงกช พานิชอำนวยการ	- ได้รับสิทธิพิเศษต่างๆ ให้ความสุขความสบายใจแก่ผู้คน
ค.ช.เจนพบ รักสินเจริญศักดิ์	- มีชื่อเสียง เกียรติยศ
ค.ญ.พัฒน์นัท รัตนงาม	- มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก ได้แสดงความสามารถให้คนได้รู้

เยาวชน	สิ่งที่คาดหวังจากการประสบความสำเร็จในการร้องเพลง (Outcome Expectation)
ค.ญ. วราภรณ์ จุฑามหาชนพงศ์	- ได้แสดงความสามารถให้คนรู้จัก ได้เงินทอง ทำรายได้ให้แก่ครอบครัว
ค.ช. พงษ์พันธ์ จีระภา	- ให้ความสุขกับคนดู ทำให้คนดูสบายใจเมื่อได้ฟังเสียงเพลง
ค.ญ. อารยา วงษ์เสงี่ยม	- ทำให้มีชื่อเสียง มีคนชื่นชอบ
ค.ช. ศรัณย์ ลดาวรรษย์	- ทำให้มีความสุข มีชื่อเสียง ได้เงินทอง
ค.ญ. วนันต์นันท์ ธรรมบุรณะวงศ์	- ให้ความสุขกับประชาชน ทำให้เพลิดเพลินที่เรามีเสียงเพลงให้คนฟัง
ค.ญ. บุญนุช ไชกิจภิญโญ	- ทำชื่อเสียงให้วงศ์ตระกูล เป็นอาชีพที่คนชื่นชอบ
ค.ช. ทรงพล เอี่ยมเย็น	- เป็นที่รู้จักของผู้คน ทำชื่อเสียง
ค.ญ. รุ่งนภา เหมือนวอน	- การเป็นนักร้องให้ความสุขกับทุกคน
ค.ญ. วาทีษา รวยนิรัตน์	- ทำรายได้ให้ครอบครัว มีชื่อเสียง กล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง
ค.ญ. สุชามาส ทาบุตรดา	- เป็นอาชีพที่ดี ทำให้คนมีความสุข
ค.ญ. ศรีนพร แก้วพลอย	- ทำชื่อเสียงให้ตนเอง
ค.ช. ศิวพงษ์ เหมวงศ์	- ทำให้มีชื่อเสียงเป็นการสร้างบุคลิกที่ดี
ค.ญ. พรกมล วงศ์ไพโรจน์	- ทำชื่อเสียงให้วงศ์ตระกูล เป็นที่รู้จัก ทำรายได้ดี
ค.ญ. อนิล สุวรรณโชติ	- ทำให้มีความสุข
ค.ช. วิศวิศ พันธุ์รักษ์	- ทำให้มีความสุขและคนอื่นๆ ได้มีความสุขและสมหวัง

และโดยภาพรวมแล้ว สื่อมวลชนยังได้มีการนำเสนอข่าวสารเกี่ยวกับรางวัลของผู้ที่เข้าร่วมการประกวดในสื่ออื่นๆอีก อาทิเช่น

"ทุกคนชีวิตดีขึ้นทั้งจูเนียร์-ซีเนียร์ แค่ม้ามดินทุกคน
ชีวิตเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีหมดทุกคน ครอบครัวได้ไถ่ที่
ไถ่มา ใช้หนี้ใช้สิน พ่อแม่มีความเป็นอยู่ดีขึ้น บางคนที่มาจาก
ต่างจังหวัดบ้านจะถูกยึด รุน โด รุนจูเนียร์ มีทั้งนั้น ตอนนี้พ่อแม่
อยู่ดีกินดี พี่น้องมีรถ มีบ้าน มีงาน อาชีพ ทุกคนมีชีวิตที่ดีหมด
โรงเรียนก็ได้ครูอาจารย์ก็ได้ทุกคนดีหมดฝนตกทั่วฟ้าเลย"

จากข้อมูลเหล่านี้จึงกล่าวได้ว่าบทบาทประการสำคัญที่สุดของสื่อมวลชนที่มีต่อเยาวชนกลุ่มนี้คือ สื่อมวลชนนำเสนอภาพ และ ข้อมูลข่าวสารที่ทำให้เยาวชน และผู้ปกครองมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพนักร้อง

2. สื่อมวลชนให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการประกวดฯ แก่เยาวชน

จากการศึกษาพบว่า บทบาทที่ชัดเจนประการหนึ่งของสื่อมวลชน คือ สื่อมวลชนเป็นสื่อหลักที่นำเสนอข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับความเคลื่อนไหว ขั้นตอน กระบวนการ ตลอดจนกำหนดการต่างๆ ของกิจกรรมในโครงการประกวดร้องเพลงฯ ดังข้อมูลสรุปต่อไปนี้

เยาวชน	ช่องทางการรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการฯ
ค.ญ.วราภรณ์ จุฑามหาพงศ์	- โทรศัพท์ช่อง 3
ค.ญ.ศรินพร แก้วพลอย	- หนังสือพิมพ์เดลินิวส์
ค.ช.ศิวพงษ์ เหมวงศ์	- คุณพ่อทราบข่าวจากหนังสือพิมพ์
ค.ญ.จุฑามาศ ทานุดดา	- โทรศัพท์ช่อง 5, 3 และช่อง 7 (น้อยที่สุด)
ค.ญ.รุ่งนภา เหมือนวอน	- โทรศัพท์
ค.ญ.พัสนันท์ รัตนงาม	- โฆษณาทางโทรศัพท์
ค.ญ.อารยา วงษ์เสงี่ยม	- โฆษณาทางโทรศัพท์, หนังสือพิมพ์
ค.ช.ศรัณย์ ฤดาวรรษ์	- โทรศัพท์ช่อง 3
ค.ญ.วาทิษา รวยนิรัตน์	- โทรศัพท์ช่อง 3
ค.ช.เจนพบ รักสินเจริญศักดิ์	- โทรศัพท์ช่อง 3
ค.ญ.กิตติยา รัตนจิรเศรษฐ์	- โฆษณาทางโทรศัพท์ช่อง 3
ค.ญ.พิมพ์พร เมธชนัน	- โฆษณาทางโทรศัพท์
ค.ญ.ฉัทชนันท์ คิ้วคำจันทร์	- โทรศัพท์
ค.ญ.บุญชนุช ไชยกิจภิญโญ	- โทรศัพท์ช่อง 3, หนังสือพิมพ์
ค.ญ.สุรัตน์ติกานต์ พรรคเจริญ	- โทรศัพท์, หนังสือพิมพ์

กล่าวคือเด็กส่วนมากทราบข่าวสารเรื่องการรับสมัครประกวดร้องเพลงเยาวชนฯนี้จากโทรศัพท์ ไทยทีวีสีช่อง 3 และข่าวประชาสัมพันธ์ในรายการบันเทิงต่างๆ เด็กบางส่วนทราบจาก

หนังสือพิมพ์บ้านเมือง และข่าวประชาสัมพันธ์ในหน้าหนังสือพิมพ์ มีเด็กจำนวนมากที่ทราบเรื่องการประกวดนี้จากบุคคลใกล้ชิด เช่น นักร้องยุวชนรุ่นพี่ที่เรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน หรือ ครูสอนดนตรี ทั้งยังมีข้อสังเกตว่าบรรดานักร้องรุ่นพี่หรือครูดนตรีต่างก็รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับโครงการประกวดฯ ผ่านจากสื่อมวลชนเช่นกัน โดยข้อมูลสรุปมีดังนี้

บุคคล	ช่องทางการรับข่าวสาร
คุณครูของค.ญ.สุทามาศ ทานุดตา	- โทรทัศน์
อาจารย์ของค.ญ.ธราทิพย์ พิทักษ์สงค์	- หนังสือพิมพ์, โทรทัศน์
อาจารย์ผู้สนับสนุนค.ช.ทรงพล เอี่ยมเย็น(อ.ประจำชั้น)	- หนังสือพิมพ์

นอกจากจะนำเสนอขั้นตอน และกระบวนการต่าง ๆ ของโครงการประกวดร้องเพลงฯ ในแต่ละปีแล้ว สื่อมวลชนได้มีบทบาทในการถ่ายทอดภาพพจน์ในด้านต่างๆของโครงการประกวดฯ ออกสู่สาธารณชนในรูปแบบต่างๆ กัน ทั้งทางสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และ นิตยสาร ซึ่งบทบาทสื่อมวลชนส่วนนี้ สามารถทำให้กลุ่มผู้รับสารอันหมายรวมทั้งตัวเยาวชนและพ่อแม่ผู้ปกครอง รวมทั้งกลุ่มสังคมต่างๆ มีความรู้ความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อโครงการประกวดฯ อันเป็นแรงผลักดันให้พ่อแม่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนเด็กให้เข้าร่วมประกวดฯ ตลอดจนสื่อมวลชนมีบทบาทในการปรับทัศนคติของพ่อแม่และผู้ปกครองเด็กบางราย ให้มีความรู้สึกที่ดีต่อการร้องเพลงด้วย

ส่วนกลุ่มสังคมอื่นๆ เช่น โรงเรียนดนตรีหรือสถานศึกษาของเด็ก ก็ได้ทราบถึงภาพพจน์ที่ดีของโครงการประกวดฯ ทำให้เกิดความเชื่อถือว่าเด็กๆ ที่เข้ารอบชนะเลิศในการประกวดแต่ละปี ไม่ว่าจะเป็นเด็กจากประเภทเพลงไทยสากล เพลงไทยลูกทุ่งหรือเพลงสากลล้วนเป็น “เด็กเก่ง” ที่สมควรได้รับคำชมเชยได้รับการยกย่องทั้งสิ้น ดังนั้นพ่อแม่ผู้ปกครอง หรือครูอาจารย์ต่างก็เต็มอกเต็มใจที่จะสนับสนุนเยาวชนให้เข้าสู่การประกวด ซึ่งการสนับสนุนนี้เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่เด็กจะเข้าประกวดได้ เนื่องจากเด็กทุกคนที่จะเข้าประกวดนั้นจะต้องได้รับความยินยอมจากพ่อแม่และผู้ปกครองก่อน และเพราะตัวเด็กเองมีอายุน้อย ยังไม่สามารถเดินทางมาร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้โดยลำพัง ดังนั้น หากพ่อแม่ผู้ปกครองไม่ยินดีที่จะให้เด็กเข้าร่วมการประกวดฯ เด็กจะไม่สามารถเข้าร่วมโครงการประกวดฯ ได้เลย

ดังนั้น กล่าวได้ว่าสื่อมวลชนเป็นสื่อหลักในการให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการประกวดให้กลุ่มเด็กผู้เข้าประกวดได้ทราบ และบทบาททางอ้อมอีกประการหนึ่งของสื่อมวลชนต่อเยาวชนกลุ่มนี้คือช่วยให้พ่อแม่และผู้ปกครองมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพการร้องเพลง อนุญาตและสนับสนุนให้เด็กได้เข้าร่วมโครงการประกวดฯ

3. สื่อมวลชนให้ข้อมูลข่าวสาร และนำเสนอภาพ “ตัวแบบ” ที่เกี่ยวข้องกับการร้องเพลง

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์พบว่าในการเรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นนักร้องนั้น สื่อมวลชนจะเข้ามามีบทบาทมากที่สุด ที่จะให้การกล่อมเกลாதงสังคมแก่เด็ก ว่าการที่ “ศิลปิน” คนหนึ่งสามารถที่จะร้องเพลงได้ แสดงลีลาต่าง ๆ บนเวทีได้ ย่อมได้รับความสนใจจากผู้ชมอย่างล้นหลาม และหากเด็กเองต้องการให้ผู้คนมาสนใจคลั่งไคล้ตนเองเช่นนั้นบ้าง จะต้องเพียรพยายามที่จะร้องเพลงให้ได้ดี เช่นเดียวกับศิลปินเหล่านั้น เพื่อจะได้มีชื่อเสียง เป็นคนที่ใครๆ ล้วนแต่ยกย่องให้เกียรติ

จากการสัมภาษณ์พบว่าเด็กทุกคนที่ได้ชื่อว่ามี ความสามารถทางด้าน การร้องเพลง โดดเด่นกว่าเด็กทั่วไปในกลุ่มนี้ ทุกคนต่างมีศิลปินที่ตนเองยกย่องชื่นชมอยู่หนึ่งคน หรือมากกว่านั้น “ศิลปินในดวงใจ” ของเด็กๆ เหล่านี้ จะแตกต่างกันไปตามประเภทการร้องเพลงที่เด็กสนใจ เช่น เด็กที่เข้าประกวดประเภทเพลงไทยสากล ส่วนมากก็จะใฝ่ฝันชื่นชมถึงศิลปินที่ร้องเพลงไทยสากลอย่าง “พีเบิร์ด” ธงไชย แมคอินไตย์ หรือในกลุ่มนักร้องไทยลูกทุ่ง ถ้าเป็นเด็กหญิงก็จะชอบ “พุ่มพวง ดวงจันทร์” แม้ว่า “พีผึ้ง” จะเสียชีวิตไปหลายปีแล้ว ในขณะที่เด็กบางคนยังมีอายุเพียง 2 - 3 ขวบเท่านั้น หรือสำหรับเด็กชายที่ถนัดร้องเพลงไทยลูกทุ่งก็จะชอบในลีลาการร้องการแห่ของ ชินกร ไกรลาศ ศรศิริ ศรีประจวบ ในขณะที่วิฑนีย์ อิวส์ตัน และ ดิออน วอร์วิก ต่างเป็นศิลปินต่างชาติที่เด็กๆ ได้รู้จักและเด็กบางคนยอมรับนับถือให้นักร้องอาชีพกลุ่มนี้เป็นตัวแบบในทางใดทางหนึ่ง ด้วยสาเหตุเดียวกัน คือ “มีความสามารถ เป็นนักร้องที่มีชื่อเสียง” แต่บางคนก็ไม่สามารถที่จะแสดงพฤติกรรมเลียนแบบ หรือยึดเอานักร้องคนโปรดมาเป็นตัวแบบทางการร้องเพลงได้ทุกด้าน เนื่องจากขีดความสามารถในการขับร้องยังมีอยู่จำกัด

จากการศึกษาได้พบว่าตัวแบบทางการร้องเพลงของเด็กนั้น มีอยู่ 2 ลักษณะ คือกลุ่มนักร้องที่เด็กชื่นชมความสามารถทางการร้องเพลง และเลือกใช้เป็นแบบอย่างทางการร้องเพลง (Voluntary - Model) กับกลุ่มนักร้องที่เด็กชื่นชมความสามารถทางการร้อง แต่มีขีดจำกัดด้านความสามารถทางการร้องเพลงของตนเอง ทำให้ไม่สามารถเลียนแบบได้สูงถึงคุณภาพการร้องของนักร้องต้นแบบ หรือ

ด้วยเหตุผลอื่นๆประกอบ ทำให้เด็กไม่สามารถร้องเพลงของนักร้องที่ตนชื่นชอบได้ ต้องเลี่ยงไปใช้เพลงของนักร้องอื่นที่เห็นว่าเหมาะสม และมีโอกาสที่จะได้รับรางวัลมากกว่ามาเป็นตัวแทนทางการร้อง (Involuntary Model) แทน ซึ่งเด็กจะนำเอาข่าวสารความรู้ทางการร้องเพลงของศิลปินดังกล่าวมาใช้ในการร้องเพลงของตนได้ทั้งหมด หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับขีดความสามารถ และทักษะที่เด็กยังมีอยู่เฉพาะตัว หากเด็กคนใดชื่นชอบศิลปิน และยังไม่สามารถทำการเลียนแบบการร้องได้ เด็กจะเลือกเอาศิลปินอื่นขึ้นมาเป็นต้นแบบทางการร้องเพลงที่ขีดความสามารถของตนสามารถขับร้องหรือแสดงออกได้ใกล้เคียงที่สุด เด็กเลือกตัวแบบเป็นการเฉพาะกิจ เพื่อเป็นแบบในการร้องเพลงเท่านั้น (Involuntary model) นั้นเพราะเด็กประเมินดูแล้วทำหากเลียนแบบศิลปินในดวงใจได้ไม่ดี ก็มีโอกาที่จะล้มเหลวได้

ดังนั้น ส่วนต่อไปนี้จะเสนอข้อมูลสรุปเกี่ยวกับตัวแบบที่เด็กให้ความชื่นชอบ และตัวแบบที่เด็กเลือกเป็นต้นแบบทางการร้องเพลงจริงๆ มาเปรียบให้เห็นว่าเด็กบางรายเลือกตัวแบบ และสามารถเลียนแบบได้ และพึงพอใจที่จะใช้ตัวแบบนั้นส่วนเด็กบางรายชื่นชอบตัวแบบ แต่ไม่สามารถเลียนแบบได้เพราะความสามารถมีจำกัด จึงเลือกศิลปินรายอื่นมาเป็นต้นแบบแทน ดังข้อมูลเหล่านี้

เยาวชน	ตัวแบบที่ชื่นชอบ	การเลือกต้นแบบทางการร้องเพลง
ค.ญ.อารยา วงศ์เสงี่ยม	พุ่มพวง ดวงจันทร์ -ชอบความสามารถในการร้อง เป็นนักร้องที่ชื่นชอบ	-ไม่เลือกเพลงของพุ่มพวงเข้าประกวดเพราะเสียงของตนเองไม่เหมาะกับเพลงของตัวแบบ
ค.ญ.ธราทิพย์ พิทักษ์สงค์	อมิตตา ยัง - (ดูท่าทางจากเบียร์ด) -เคยเข้าประกวดซูบารุ, ร้องเพลงดี	-ทาทาเข้าประกวดแล้วได้เป็นนักร้อง เลขเข้าประกวดบ้าง
ค.ญ.กิตติยา รัตนจิระเศรษฐ์	ธงไชย แมคอินไตย์ - ร้องเพลงเพราะ	--เลือกเพลงหัวใจขอมาเวอร์ชันที่ธงไชยร้องไว้เข้าประกวด
ค.ช.พงษ์พันธ์ จิระภา	ชินกร ไกรลาศ -ชอบความสามารถร้องเอื้อน ได้สูงและยาก	- โทนเสียงตนเองไม่ถึง จึงคัดเลือกเพลงของชินกร ไกรลาศ
ค.ช.เจนพบ รักสินเจริญศักดิ์	นันทิดา แก้วบัวสาย - เสียงเพราะ แนวดนตรีดี	- เลือกร้องเพลงสากลเข้าประกวด

ค.ญ.วีริญา เฉลียววงศ์	ธงไชย แมคอินไตย์ - ร้องเพลงเพราะ เสียงดี มีความตั้งใจ	- เลือกเพลงของฉันทนา กิตติยพันธ์ เพราะมีความหมายดี มีศักดิ์ศรี และเป็นเรื่องจริงในสังคม
ค.ญ.รุ่งนภา เหมือนวอน	พุ่มพวง ดวงจันทร์ - ร้องเพลงดี ร้องเพลงเพราะ	- เลือกเพลงสยามเมืองยิ้ม ของพุ่มพวงเข้าประกวด เพราะเป็นปีสืบสานวัฒนธรรมไทย มีหิ้งบูชารูปพุ่มพวงไว้กราบไหว้
ค.ญ.วราภรณ์ จุฑามหาชนพงศ์	ทาต่าย - ร้องเพลงเพราะมีความสามารถ มอส ปฏิภาณ - ร้องเพลงเก่ง ออกกิลลาทำทางเก่ง	- เสียงไม่เหมาะกับเพลง และไม่ค่อยได้ใช้ลูกคอ
ค.ญ.พัฒน์นัท รัตนงาม	พุ่มพวง ดวงจันทร์ - ร้องเพลงดี ร้องเพลงเพราะ	- เลือกเพลง ONE MOMENT IN TIME เพราะได้แสดงอารมณ์และใส่ACTINGได้ดี
ค.ช.บงกช พานิชอำนาจ	ธงไชย แมคอินไตย์ - ร้องเพลงเพราะ น้ำเสียงนุ่มให้อารมณ์ ชรินทร์ นันทนาคร - เป็นนักร้องรุ่นเก่า ชอบร้องเพลงอมตะ	- เลือกเพลงเข้าประกวดในปีก่อน นำลีลาการร้องมาประยุกต์ให้กับตนเอง - เลือกเพลงเรือนแพเข้าประกวดในปีนี้
ค.ช.ศรัณย์ ลดาภรณ์	ธงไชย แมคอินไตย์ - ร้องเพลงเพราะ หล่อ	- จัดจำลีลา แอ็คติ้ง บางส่วนนำมาประยุกต์ใช้
ค.ญ.นิจันท์ บุญชีพ	กลอเรีย เอสเตฟาน - ร้องเก่ง เด่นเก่ง ธงไชย แมคอินไตย์ - เพลงส่วนใหญ่มีเนื้อร้องดี ร้องเพลงเก่ง	- เลือกเพลง EVER LAST IN LOVE เพราะชอบเนื้อหา นักร้อง และได้เด่น
ค.ญ.วนัสนันท์ ธรรมบุรณะวงศ์	นันทนา บุญหลง - เด่นเก่ง ร้องเพลงเก่ง	แสดงออก - การแต่งกาย

	พากย์หนังเก่ง	งดแสดงออก - เลือกเพลงสากลเพราะไม่มีลูกค้อ ออกอักขระไม่ชัด
ค.ญ.พรกมล วงศ์ไพโรภรณ์	ธงไชย แมคอินไตย์ - มีความสามารถดีในทุกด้าน หล่อ	- เลือกเพลงเธอผู้ไม่แพ้ เพราะความหมายดี ได้แสดงอารมณ์
ค.ญ.วาทีษา รวยนิรัตน์	พุ่มพวง ดวงจันทร์	- เลือกเพลงเอกลักษณ์ไทย เข้าประกวดเพราะร้องคล้ายพุ่มพวง และเพลงมีความหมายดี
ค.ช.ศิวพงษ์ เหมวงศ์	สันติ ดวงสว่าง	- เลือกเพลงรักเก่าที่บ้านเกิด เพราะร้องได้ดี และตัวควบกล้าน้อย (รอบชิงชนะเลิศ) - เลือกเพลงนักร้องบ้านนอกเข้าประกวดในรอบส่งเทพ
ค.ญ.ศิรินพร แก้วพลอย	วิสนีย์ ฮิวสตัน - ร้องเพลงเพราะ มีพลังเสียงดี	- เพลงยากเกินไป
ค.ญ.สุทามาศ ทานุดตา	ธงไชย แมคอินไตย์ - ร้องเพลงเพราะ น้ำเสียงอ่อนนุ่ม ใหม่ เจริญปุระ - เสียงใสแหบๆ ร้องเสียงต่ำ ไม่หยาบ ร้องอยู่ในแนวพอดี มาชา วัฒนพานิช - เพลงให้อารมณ์ครั้นเครง ร้องเพลงเพราะ	- เลือกเพลง ต้องดีกว่าเก่า ของสมประสงค์- สิงหวนวัฒน์ เพราะมีความหมายกับตัวเองคือ ต้องร้องให้ดีที่สุดเพราะเข้าประกวดได้เป็นครั้ง สุดท้าย
ค.ญ.ทิพย์พร เมธชนัน	ทาทา ยัง - เป็นคนน่ารัก เป็นที่รู้จัก	- เลือกเพลงสากล I WILL ALWAYS LOVE YOU เข้าประกวด เพราะเป็นประเภทเพลงที่มีคู่แข่งขันน้อย
ค.ญ.ฉัทชนันท์ ด้วงคำจันทร์	ธงไชย แมคอินไตย์ - ร้องเพลงเพราะ	- เลือกเพลงกลับมาแล้วของดิอิมพอสซิเบิล เพราะมีความหมายดี เหมาะสมกับเด็ก
ค.ช.ทรงพล เอี่ยมเย็น	ศรธรรม เทพพิทักษ์ - เป็นคนเก่ง ใจดี	- เลือกเพลงขอยศพระลอของชินกร ไกรลาสเข้า ประกวด เพราะเข้าประกวดเพลงไทยลูกทุ่ง

จากการศึกษายังได้พบอีกว่า กลุ่มศิลปินในดวงใจหรือต้นแบบทางการร้องเพลงของเด็กกลุ่มนี้ มีอิทธิพลสูงมากต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับการเป็นนักร้องของกลุ่มเด็กที่เข้าประกวด ในฐานะที่เป็น “ตัวแบบ” (model) สำคัญที่ให้ข่าวสารด้านต่างๆ และเป็นต้นแบบให้แก่เด็กในด้านต่างๆ อาทิ เช่น การเปล่งเสียงร้อง ลีลาประกอบการร้อง ตลอดจนการแต่งกายของเด็ก ๆ ด้วย

ในเรื่องของ “ตัวแบบ” นี้ นอกจากจะเป็นนักร้องอาชีพที่มีผลงานเพลงเป็นของตนเองและมีการเผยแพร่ผลงานผ่านทางสื่อมวลชนกลุ่มนี้แล้ว เด็ก ๆ ผู้เข้าประกวดร้องเพลงในรุ่นก่อน รวมทั้งผู้เข้าประกวดร้องเพลงประเภท “ซูบารุ รุ่นใหญ่” ซึ่งผู้เข้าประกวดเป็นผู้สนใจการร้องเพลงที่มีอายุตั้งแต่ 18 - 23 ปีก็ถือเป็นตัวแบบด้วย โดยตัวแบบที่เป็นผู้ประสบความสำเร็จจากเวทีเดียวกันนี้มาก่อน จะส่งอิทธิพลเด่นชัดในเรื่องแนวเพลง และการเลือกเพลงร้อง ของเด็กรุ่นต่อ ๆ มา โดยผ่านมาทางสื่อมวลชนเป็นหลักอีกเช่นกัน เช่น เด็กดูรายการประกวดนักร้องรุ่นผู้ใหญ่จากการถ่ายทอดสด หรือก็ดูเทปบันทึกภาพรายการร้องเพลงชิงชนะเลิศ ฟังการสัมภาษณ์ออกรายการวิทยุ เป็นต้น

ดังนั้น ในส่วนต่อไปนี้จะอภิปรายถึงอิทธิพลของตัวแบบทั้งสองกลุ่ม คือ ศิลปินนักร้องอาชีพและตัวแบบที่เป็นผู้เคยได้รับรางวัลต่างๆจากการประกวดในรายการประกวดเดียวกันที่ถูกนำเสนอผ่านทางสื่อมวลชนต่างๆ โดยจะจำแนกบทบาทของตัวแบบทั้ง 2 กลุ่มออกเป็นด้านหลัก ๆ ดังนี้

3.1. ตัวแบบให้ความรู้เรื่องการขับร้องผ่านทางสื่อต่าง ๆ

จากการศึกษาพบว่าในระยะแรกของการฟังเพลงและการร้องเพลง เด็กจะเลือกสนใจแนวเพลงใด หรือขับร้องเพลงประเภทใด หรือจะเลือกเอาศิลปินคนใดมาเป็นต้นแบบนั้น ปัจจัยที่สำคัญที่สุด คือ สภาพการเปิดรับสื่อในสภาพแวดล้อมของเด็ก ซึ่งจากการศึกษาพบว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการเปิดรับสื่อของพ่อแม่และสังคมของเด็กนั่นเอง ซึ่งลักษณะการเปิดรับข่าวสารด้านการร้องเพลงของพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูหรือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็ก จะขึ้นอยู่กับความสนใจของตัวพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูเด็กเป็นสำคัญ

ปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวจะมีอิทธิพลต่อการเปิดรับสื่อของพ่อแม่เด็กมีอิทธิพลต่อเด็กอย่างมาก ทำให้เด็กแต่ละคนได้รับการเลี้ยงดูกลมกล่อมแตกต่างกัน และมีการเปิดรับสื่อต่างกันออกไปตามพ่อแม่ การเปิดรับสื่อที่ต่างกันนี้เอง เป็นประเด็นสำคัญที่ทำให้เด็กที่อยู่ในวัยเดียวกัน คือ 8-11 ปีมีการ

ปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวจะมีอิทธิพลต่อการเปิดรับสื่อของพ่อแม่เด็กมีอิทธิพลต่อเด็กอย่างมาก ทำให้เด็กแต่ละคนได้รับการเลี้ยงดูกลมกล่อมแตกต่างกัน และมีการเปิดรับสื่อต่างกันออกไปตามพ่อแม่ การเปิดรับสื่อที่ต่างกันนี้เอง เป็นประเด็นสำคัญที่ทำให้เด็กที่อยู่ในวัยเดียวกัน คือ 8-11 ปีมีการศึกษาเบื้องต้นที่คล้ายคลึงกัน แต่เด็กจะมีความสนใจแนวเพลงที่แตกต่างกันชัดเจนมาก จัดออกได้เป็น 3 ประเภท คือ เพลงไทยสากล, เพลงไทยลูกทุ่ง และเพลงสากล

จากการที่พ่อแม่เปิดรับสื่อต่างๆ กันไปตลอดระยะเวลาที่เด็กเติบโตขึ้นมา เด็กจะเริ่มรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการร้องผ่านทางสื่อต่างๆ ในเบื้องต้นได้แก่เรื่องทำนอง และคำร้อง เมื่อเด็กได้ยินได้ฟังเพลงใดบ่อยๆ ก็จะสามารถจดจำทำนอง หรือจังหวะได้ก่อนและจะเริ่มร้องได้เป็นท่อนไปจนกระทั่งจบเพลง และสามารถร้องเพลงได้ทั้งเพลง

มาถึงช่วงนี้เด็กจะเริ่มเลือกเปิดรับสื่อเพื่อเลือกฟังรับชมเฉพาะเพลงที่ชอบ หรือเพลงที่ดึงดูดใจ เพื่อที่จะจับเอาสารต่างๆ เช่น เสียงร้อง ทำนอง ตัวสะกดและอักขระวิธี การเปล่งเสียง การเอื้อน การทอดเสียง ลูกเล่นลูกคอต่างๆ จากนักร้องต้นแบบที่ตัวเองชื่นชอบผลงาน และเด็กเริ่มมี "ศิลปินในดวงใจ" มาเป็นต้นแบบทางการร้องเพลงแล้ว

สื่อที่สำคัญที่สุดของเด็กๆ คือ เครื่องรับวิทยุ และเทปคาสเซ็ทบันทึกเสียงร้องของต้นแบบ และเทปบันทึกเสียงร้องของตัวเองรวมทั้งโทรทัศน์ด้วย เด็กทุกคนฝึกร้องเพลงจากเทปคาสเซ็ท

นอกจากให้ความรู้เรื่องเกี่ยวกับการขับร้องแล้ว ในบางรายสู่มวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิทยุ และโทรทัศน์ รวมทั้งวิดีโอบันทึกภาพรายการเพลง และคอนเสิร์ตต่างๆ เป็นช่องทางสำคัญที่ "เชื่อมต่อ" เด็กกับ "ตัวแบบ" ทางการร้องเพลงที่อยู่คนละยุคคนละสมัยกันไว้ได้ ถือเป็นความช่วยเหลือรักษามาตรฐานการร้องเพลงของเด็กไม่ให้จมหายลงไปในกระแสดนตรีที่ทำเพื่อธุรกิจขนาดคุณภาพ ที่เรียกกันว่างานเพลงแบบสุกเอาเผากิน

“พ่อแม่ก็ไม่ได้ซื้อเทปเพราะนักร้องคนนี้เด่นดี แต่ซื้อเพราะ “เพลง” มันดี ร้องได้เพราะดี ร้องได้ซึ่งดี อย่างใดอย่างหนึ่ง พ่อแม่ฟังวิทยุ วิทยุเปิดเพลงฮิตเพราะสังคมนิยมฮิต เด็กไม่เคยเห็นสุรพล สมบัติเจริญ เด็กไม่รู้จัก แต่เนื่องจากพ่อเขาฟังสุรพล ตัวเขารู้จักสุรพลเพราะเทปของพ่อ พ่อชอบ ก็ซึมซับเอาสุรพล สมบัติเจริญมา

น้องต้อง เด็กกรุงเทพฯ พ่อเขาคือ พี่วินัย เป็นคิอิม ถามว่าต้องเคยเห็นคิอิมไหม ไม่เคย เพราะคิอิม แตะวงไปก่อนต้องเกิด อันนี้แน่ๆ แต่เขาเห็นภาพในหนังสือ ดูในวิดีโอเก่าๆ แต่ก็มีน้อย หลักๆ เลยคือฟังเทป ฟังวิทยุ”

ทนางศักดิ์ สุกตศิษฐ์ : สัมภาษณ์ - ธันวาคม 2538

ตัวอย่างอีกรายหนึ่งที่อธิบายถึงความสำคัญของสังคมรอบตัวเด็กที่มีผลต่อการเรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นนักร้องของเด็ก คือ นักร้องยูวชนประเภทเพลงไทยสากล ที่เข้ารอบชิงชนะเลิศ รุ่นปี 2538 - ค.ญ. วีริญา เฉลียววงศ์ จากจังหวัดเชียงใหม่

น้องเมย์ ได้รับรางวัลเกี่ยวกับการร้องเพลงมากมายหลายรางวัล และสามารถร้องเพลงจีนได้ชัดถ้อยชัดคำตั้งแต่อายุ 3 ขวบ นับว่าเลือกเพลงร้องแปลกกว่าเด็กอื่นที่มักจะร้องเพลงไทยหรือเพลงฝรั่ง และล่าสุดน้องเมย์ ได้รับรางวัลชนะเลิศในการประกวดร้องเพลง จากงานศิษย์เก่า มงฟอร์ตวิทยาลัย ปี 2539 ด้วยการร้องเพลงจีน

จากการที่ได้พบปะพูดคุยกับคุณพ่อของน้องเมย์ คือ คุณสุวรรณ เฉลียววงศ์ ได้ทราบถึงความเป็นอยู่ และกลุ่มสังคมของคุณพ่อน้องเมย์แล้ว ก็ทราบได้ทันทีว่า เหตุที่น้องเมย์มีความสามารถพิเศษทั้งด้านการขับร้อง และทางด้านภาษาจีน เพราะคุณพ่อก็มีกิจกรรมมากมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสังคมของชาวจีนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณสุวรรณ เฉลียววงศ์ ยังเป็นกรรมการที่ปรึกษาของสมาคมคนตรีจีน จังหวัดเชียงใหม่ด้วย ในขณะที่มีตำแหน่งทางสังคมอื่นๆ เช่น กรรมการสมาคมพ่อค้าจีน เชียงใหม่ รองนายกสมาคมเตี้ยอัน สาขาเชียงใหม่, กรรมการสมาคมมิตรภาพไทย-จีน สาขาเชียงใหม่, กรรมการที่ปรึกษาสมาคมเตี้ย อัน เตง ยง แห่งประเทศไทย ฯลฯ โดยคุณสุวรรณได้ใช้เวลาให้การดูแล และช่วยฝึกฝนการขับร้องแก่บุตรสาวอย่างใกล้ชิด

เหล่านี้คือบทบาทของสื่อและตัวแบบที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการขับร้องแก่เด็กในด้านต่างๆ

3.2 ตัวแบบมีอิทธิพลต่อการเลือกเพลง

บทบาทของตัวแบบที่ส่งผลกระทบต่อารเลือกเพลงของเด็กก็มีชัดเจนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตัวแบบที่ได้ชื่อว่าประสบความสำเร็จมาจาก “เวทีเดียวกัน” นั่นคือ นักร้องชนะเลิศจากการประกวดร้องเพลงประเภท “ซูบารุรุ่นใหญ่” และนักร้องยูวชนชนะเลิศจากการประกวดประเภท “ซูบารุ รุ่นเล็ก”

ในแต่ละปี กลุ่มเด็กที่สนใจในการร้องเพลงและเตรียมตัวที่จะเข้าประกวด จะรวมกิจกรรมที่สำคัญที่สุดของโครงการประกวดฯ คือการถ่ายทอดสดการประกวดร้องเพลงเยาวชนฯ รอบชิงชนะเลิศ จากศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย เพื่อแพร่ภาพออกอากาศไปทั่วประเทศ นักร้องผู้เข้ารอบชิงชนะเลิศทั้ง 20 - 21 คน จะออกมาแสดงความสามารถอย่างเต็มที่ ทั้งความสามารถในการขับร้อง ลีลาท่าทางประกอบการร้อง ตลอดจนการแต่งกายที่วิจิตรบรรจงทั้งหมดประกอบกันขึ้นมาเป็นภาพลักษณ์เฉพาะตัวของนักร้องเวทีประกวด“ระดับชาติ” และทันทีที่พิธีกรประกาศชื่อของนักร้องดีเด่นและนักร้องยอดเยี่ยมออกสู่การรับรู้ของผู้ชม นักร้องที่ประสบความสำเร็จคนนั้นย่อมมีสิทธิ์ที่จะกลายเป็น“ตัวแบบ” ของเด็กอื่นเช่นเดียวกับนักร้องอาชีพที่มีชื่อเสียงคนอื่นๆ

“เมื่อห้าปีหนึ่งเรายังไม่เคยประเภท มีเด็กคนหนึ่ง ชื่อ ศรันย์ ร้องเพลง “คิดถึง” ของหรั่ง ร็อกเคสตรา เด็กที่แข่งคู่ก็ร้องเพลงฝรั่ง ร้องดีทั้งคู่ ที่นี้เด็กที่ร้องเพลง ร็อกแอนด์โรลจะได้ทำอย่างหนึ่งคือ ตะเบ็ง เขาคิดว่า การตะเบ็งนี่ดี ศรันย์นี่มานั้ๆ ก่อน ...คนเดียวที่คิดทั้ง.... แล้วทอดไปพอคิดถึงเธอแทบใจจะขาด นี่ตะเบ็งสุดตัว ศรันย์ได้ยอดเยี่ยมในปีที่ยังไม่แบ่งประเภท ปีต่อมา Mode ร็อกนี่มากันเต็มเลย ถึงตอนตะเบ็งก็จะตะเบ็ง มีเด็กหญิงรายหนึ่งตัวจริงเป็นเด็กน่ารัก เรียบร้อย ชนิดอ้อมค้อมหาหมีมาได้ คงอ้อม แต่เป็นเด็กที่ศิษย์เสียงมันมาก ระดับเสียงพิสดาร ก็ร็อกแอนด์โรลกับเขาด้วย เพราะตัวแบบมีผลไปถึงการเลือกศิษย์ เลือกเพลง แล้วเด็กคนนี้ก็ดันไปเอาบุคลิกของเพลงในสมัยนั้นที่ฮิตกัน พวกบลูแจ๊ส พวกดราม่า ซึ่งเพลงดราม่า มันจะปนทำประหลาดแบบ dramatic ลงไปกอง หรือวิ่งไปสุดเวที หนูเขาเอามาปนกับร็อกแอนด์โรล ก็เลยไม่คิดเข้ามา

ปีนี้เกมมาแบบใหม่ แบบเป็นนิวยอร์คนิวยอร์ค แบบเมคเลย์ ที่เอา 2 - 3 อันมารวมกัน ทั้งที่ปีที่แล้ว ยังเป็นเพลง “ขอม” อยู่เลย - ผันเกินไปเสียเวลาเปล่า -นี่เพราะฝึกซ้อมกันมา เขาเองเขาก็ไม่ได้รู้ว่า ร็อกแอนด์โรลจริงๆ เป็นไง เขาอยู่ไกล ปีนี้มาแบบใหม่เพราะปีนี้กาญจนา แก้วจุมพล เป็นแชมป์ผู้ใหญ่นี้ ร้อง Newyork Newyork และได้เป็นนักร้องยอดเยี่ยมก็เลยปีนี้ Newyork แทน อาจจะเป็นเพราะรู้แล้วก็ได้ว่าเด็กไม่ใช่เป็นร็อกแอนด์โรล

เรื่องตามแชมป์นี้ เด็กๆ ชัดมาก ส่งเทปมานี่รู้ทันที มีแค่หนึ่งช่วง นื่องออมเข้ามาเป็นที่ 1 ใน 3 ได้จาก If we hold on ปีต่อมาเทปมาดังเลย If we hold on ล้วนๆ อีกปีนึง ฟู จาก ร.ร. ศูนย์รวมน้ำใจ ร้องขอยศพระ ลอ แต่งตัวเหนือ มาถึงก็ “รอย....รูป....อินทร์....หยาด....ฟ้า....” มา พอถึง ท่อนเร็วเริ่มโพสท่าท่า แล้ววิ่งไปรวดเดียวจบ - ขณะตั้งแต่โพสท่าท่ามาเลย เด็กไทย รำไทย ยังไงก็เวิร์ค เก่งกันจะตายเรื่องอย่างนี้ .... หลังจากนั้น ปีต่อมา ก็ ขอยศพระลอมาเต็มเลย ขนาดรอบชิงปีนี้ ยังอุตุสำหมี ใน 7 คนที่เข้า รอบจะขึ้นศูนย์วัฒนธรรม ให้เลือกเพลงของตัวเอง 1 เพลง ใช้ประกวด ให้ เตรียมมาก่อนคนละ 3 - 4 เพลง ใครจับฉลากได้เลือกเพลงก่อน ใครจับได้ เบอร์ 1 เลือกก่อนร้องก่อน เขาจะเลือกเพลงตั้งเขามาเราก็ประกาศไปว่า เลือกเพลงอะไรไปแล้ว กว่าจะครบ 7 คน บางคนไม่มีเพลงเหลือให้ร้องเลย เตรียมมาซ้ำๆ กันหมด สุดท้ายต้องขอเวลาอีก 2 วัน แสดงว่าเขาสำรอง เพลงมา 3 เพลงนี้ชนกับคนอื่นหมดเลย คือเลือกตามแชมป์กันทั้งนั้น”

“เรื่องแบบนี้ คือ หลายๆ คนไปเห็นมาผิด ๆ อย่างเด็กกลุ่มนี้ สมัยเวทีนี้มีขึ้นมาใหม่ ๆ ช่อง 3 เริ่มทำขึ้นมา ส่งนันทิดาไปฮ่องกง นันทิดาชนะจากเพลง “I who have nothing” ร้องแบบนี้ ทำแบบนี้ มีอิทธิพลมาก เริ่มลามมาที่รุ่นใหญ่ก่อน เรียกประเภทของเพลงขนาด เป็น”เพลงประกวด” เลยนะ นี่ยังเสียดายที่ปีนี้บรรพฉัตร - ร้องร้องไม่ขึ้น ประกวดรอบชิงฯ เขาติด 1 ใน 10 ของรุ่นใหญ่ แต่ไม่ขึ้นร้องรอบชิง เพราะติดสัญญาถ่ายเทป เราเลยไม่มีเด็กผมยาวขึ้นไปเขย่า เด็กกลุ่มผมยาว ก็ไม่มี ตัวแบบที่จะขึ้นมา เพราะมันเข้าใจกันว่าเวทีนี้ สำหรับ “เพลงประกวด” แต่จริงๆ แล้วเราไม่ได้ทำเวทีเพื่อเพลง Blue Jazz ที่ดีที่สุดในประเทศไทย ไม่ใช่เป็นบรอดเวย์ที่ดีของไทย เราขอที่เพลง อยาก ร้องอะไรก็มาร้องกัน เพลงที่ชอบที่สุด ที่อยู่ในใจและได้ระเบิดออกมา บนเวทีเท่านั้น เลยมาที่เด็ก เพราะพ่อแม่ ครู ผู้ใหญ่ดันไปเข้าใจว่า เวทีนี้ สำหรับดนตรีแบบนี้ ก็เลยทำให้เด็กได้รับมาว่าต้องกีเรียนี้ รวมทั้งไปเห็นด้วยทั้งรุ่นเด็กรุ่นโต เพราะเด็กขนาดนี้ที่เขาเข้ารอบมาได้ ต้องเก่งก็ให้เห็นพวกนี้จากรุ่นใหญ่เหมือนกัน และที่จะมาเล่นแบบ “ฉันทน์ไม่ เกี้ยว” นี้น้อยมาก”

และยังมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการเลือกแนวเพลงอยู่ว่า ในบางครั้งพ่อแม่หรือครูผู้ฝึกสอนมีข้อมูลไม่เพียงพอ หรือรับทราบข้อมูลข่าวสารผิดๆ มาถ่ายทอดสู่เด็ก ก็จะส่งผลให้เด็กพลาดทั้งในแง่การเลือกเพลงไม่เหมาะกับบุคลิกของเด็ก ซึ่งจะมีผลถึงลีลาการร้องทั้งหมด การแต่งกาย และการแสดงอารมณ์ออกมาทางสีหน้าท่าทางของเด็กด้วย ครูผู้ฝึกสอน หรือ พ่อแม่บางรายเอาแนวเพลงที่ได้รับรางวัลเป็นที่ตั้งและให้เด็กปรับบุคลิกท่าทาง และการแต่งกายให้เข้ากับเพลง แทนที่จะเลือกให้เหมาะกับ “ตัวจริง” ของเด็ก จึงมักจะไม่ค่อยประสบความสำเร็จ เพราะโครงการประกวดฯ นี้เน้นหนักให้เด็กเลือกแนวเพลงที่เหมาะสมกับวัยและบุคลิกของเด็กรวมทั้งเหมาะสมกับความสามารถทางการร้องเป็นหลัก

อย่างไรก็ตาม พบว่าเด็กๆ ที่ส่งเพลงเข้าประกวดแต่ละปี ยังคงได้รับอิทธิพลด้านการเลือกแนวเพลงจาก “ตัวแบบ” ที่ได้รับรางวัลต่างๆ จากการประกวดไปก่อนหน้านี้อยู่

3.3 ตัวแบบให้ความรู้เรื่องลีลาประกอบการร้อง

เมื่อเด็กเลือกแนวเพลงที่จะร้องได้ ก็จะมีการเปิดรับข่าวสารที่เป็นประโยชน์ เพื่อเสริมให้ตัวเองสามารถร้องเพลงได้อย่างดีที่สุดในที่สุด ซึ่งเด็กจะเริ่มให้ความสำคัญกับลีลา ท่าทางประกอบการร้อง ท่ารำ ท่าเต้น การเอียงกาย การแสดงสีหน้าและอารมณ์ ฯลฯ เพื่อเป็นส่วนเสริมให้การร้องเพลงของตนน่าเพลิดเพลิน และน่าสนใจยิ่งขึ้น

เด็กส่วนมากจะใช้ท่าทางที่สอดคล้องกับแนวเพลงและเนื้อหาของเพลง เช่น ถ้าเป็นเพลงไทยสมัยเก่า เพลงโบราณ เด็กก็จะใช้การรำร่าย และท่าฟ้อนต่างๆ เข้ามาประกอบการร้อง แต่ถ้าเป็นเพลงในแนวร็อกแอนด์โรล เด็กก็จะเรียนรู้จากสื่อว่าเพลงในแนวร็อกแอนด์โรลนั้น มักจะ “มันส์” มีการวิ่งไปมาสุดขอบเวที พุ่มทอดกายลงด้วยความผัดหวังเสียใจ หรือ เขย่าหัวเข่าเนื้อตัวให้ดูตื่นเต้นไหวด้วยแรงอารมณ์ ทั้งที่เด็กอาจจะไม่เข้าใจในเนื้อหาของเพลงก็เป็นได้

สื่อสำคัญในการให้ความรู้เกี่ยวกับลีลาประกอบการร้อง คือโทรทัศน์ และวิดีโอ ที่นำเสนอรายการดนตรี ที่ช่วยให้เด็กสามารถเห็นท่าทางประกอบการร้องของตัวศิลปิน หรือ ผู้เต้นประกอบอื่นๆ (แดนเซอร์) และนำมาประยุกต์ไป ตามที่ตัวเองและผู้ฝึกสอนเห็นว่าดี และฝึกฝนไว้สำหรับใช้ในการประกวด และการแสดงต่าง ๆ

เด็กบางส่วนรับเอาแนวทางการร้อง และลีลาประกอบการร้องจาก “ตัวแบบ” แห่่งเดียวเบ็ดเสร็จ อย่าง ค.ญ.บุญยบุษ ไซกิจิบุญโย ที่เลือกเพลง “All I Ask Of You” ซึ่งเป็นเพลงประกอบการแสดง “Phantom Of The Opera” ดังนั้นลีลาการร้อง การโพสท่าทำขึ้น เดิน จึงมีการห่่งปลายเท้า และวาดแขนไปมาอย่างนุ่มนวล ในสไตล์ของบัลเล่ต์ ซึ่งช่วยส่งให้น้องนุชมีลีลาประกอบการร้องที่อ่อนโยนและน่่งสง่าในเวลาเดียวกัน จนได้รับการตัดสินใจให้เป็นนักร้องเยาวชนยอดเยี่ยมประเภทเพลงสากลไปในปี 2537

ในขณะที่เด็กบางคนมีลีลาทำเด่นเป็นจุดสนใจ สะท้อนให้เห็นว่าเขาตั้งอกตั้งใจฝึกซ้อมมาด้วยความพยายามเพียงไร อย่างเช่น ค.ช. สยาม กฤติยาชาวลิต หรือ จิมมี่ จากโรงเรียนวัดไทยในลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา ปี 2537 จิมมี่บินกลับมาประกวดเป็นครั้งที่ 2 ด้วยเพลง “One Thousand Million Smile” ซึ่งเป็นเพลงของกลุ่มนักร้องดัง “สุไลมาน” แต่เมื่อถึงช่วงดนตรีท่อนแยก จิมมี่โชว์ลีลาการเต้นของราชาเพลงป๊อบอย่างไมเคิล แจ็คสัน และลีลา “Moon Walker” อันน่าประทับใจก็ทำให้จิมมี่ได้รับรางวัลนักร้องดีเด่นประเภทเพลงสากลกลับไปในปีที่สุด

เด็กบางคนได้ต้นแบบการแสดงลีลาการร้อง มาจาก “เวที” ประเภทอื่น เช่น ค.ญ.อนิล สุวรรณโชติ นักร้องดีเด่นประเภทเพลงไทยลูกทุ่งปี 2537 มาในเพลง “สยามเมืองยิ้ม” พร้อมกับลีลาการเอ่ียง่างไปโปรย “ยิ้มสยาม” ให้ผู้ชมจนท่ว้งถึง ก่อนจะกลับมายังกลางเวทีโพสท่า “ท่าไทย” และน้อมกายลงไหว้ผู้ชมท่ว้งหมคอย่างสวยงามอ่อนหวาน เพื่อรับเสียงปรบมือที่ดังก่องไปท่ว้งศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

แม้ว่าผู้ใหญ่จะคาดกันว่ “ ค.ญ.นุ้ม ” ผู้นี้ต้องได้รับแนวทางมาจากเวทีประกวดนางสาวไทย แต่ตัวนุ้มเองตอบคำถามเรื่องลีลาที่น่าประทับใจนี้ว่ “หนูคิดของหนูเอง”

คุณทองศักดิ์ สกฤติษฐ์ ที่ปรึกษาด้านการผลิตกองประกวดฯที่มีประสบการณ์กับเด็กๆ มาท่ว้งรุ่น มีความเห็นว่าสื่อมวลชนและตัวแบบมีผลต่อทำเด่น และลีลาการร้องของเด็กก่อย่างไม่ต้องสงสัย ในเรื่องเกี่ยวกับลีลาทำเด่นนี้ แม้เด็กจะได้รับอิทธิพลจากตัวแบบผ่านทางสื่อมวลชนมากมาย แต่พอถึงการประกวดจริงๆ เด็กส่วนมากจะนำทำเด่นจากตัวแบบมาประยุกต์ให้เหมาะสมกับวัยของตนเอง และแสดงลีลาออกมาท่ว้งเป็นธรรมชาติ

“ตัวแบบกับท่าเต้นนี้มีผลมาก เห็นได้เลย ทาทายังนี่ก็ที่สุดฤทธิ์แล้ว สมัยก่อนเรื่องท่าเต้นนี้ ใหม่ สิริวิมลนะ “กลับดิก” ของใหม่นี้ว่า ดั่งลับบ้านแล้วนะ พอถึง”รูปหล่อกล่อมใหญ่ใครซักคน .....” นี้ เป็นอันว่าเต้นท่าเดียวกันหมดทั้งเซก

แต่พอมาทาทายัง นี่ที่สุดฤทธิ์ คิดดูงานเลี้ยงลาวันปิดมิวสิกแคมป์ พอเทปเพลง “พีทาทา” มานี้ เด็ก 5 คนโดดออกมา เต้นพร้อมกันได้หมด พร้อมทุกสแต็ป “หากไม่ดูเป็นการรบกวน ก็จะชวนเธอมารักกัน” ไม่มีนอกแถว ไม่มีหลุด เด็กไม่เคยเต้นด้วยกันเลย คิดดู เพราะมันดูทาทา เต้นในทีวีก็เห็นท่าเดียวกันมา พอมาเรียงแถวกันเข้าเต้นได้อย่างกับซ้อม มาด้วยกัน”

ทงศักดิ์ สกุลศิษฐ์ : สัมภาษณ์, ธันวาคม 2538

กล่าวคือตัวแบบจะมีอิทธิพลต่อการเลือกเพลงเข้าประกวดซึ่งจะเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะกำกับให้ส่วนประกอบการร้อง คือ ลีลาประกอบการร้อง เป็นไปอย่างสอดคล้องสัมพันธ์กัน

3.4 ตัวแบบให้ความรู้เรื่องการแต่งกาย

นอกจากนั้น ตัวแบบในบางรายยังส่งผลไปถึงการเลือกแต่งกายของเด็ก ชนิดที่เรียกได้ว่าตามตัวแบบทั้ง “ในเวที และนอกเวที” ที่เดียว ซึ่งการแต่งกายตามตัวแบบนี้เป็นการทำตามอย่างตัวแบบที่เห็นได้ค่อนข้างชัดเจนไม่ว่าตัวแบบของเด็กจะเป็นศิลปินชื่อดังที่เด็กเห็น “สไตล์” ผ่านทางจอโทรทัศน์ หรือตัวแบบจะเป็นครูดนตรีที่เขาคลุกคลีใกล้ชิดก็ตาม

“นายคิง กรกต แก้วเกิด เขาร้องแหล่ของไวพจน์ ใสสุทมาเลยนะมีอินทนูด้วย ถูกแบบสวยเลย ชูดสวย เด็กเอามาจากคู่มือเลย วงลูกทุ่งเขาแบบนี้กัน เรียกว่าชูดใหญ่ เรียกว่าชูดสำคัญของงานดีกว่า คนไทยอย่างพุ่มพวงเองเวลาขึ้นเวทีใหญ่ เพลงสำคัญๆ เขาก็แต่งไทย เด็กดูคนที่อยู่บนเวทีมีรางวัลผู้คนแห่แห่นไปดูกัน ตัวแบบได้รางวัล ตัวแบบทำอะไรเขาก็จะทำตาม แต่บางทีแปลก แต่งตัวตามครู เช่น แก๊ก

วนีสนันท์ ธรรมบุรณะวงศ์ ร้อง Crocodile Rock ปีที่แล้ว ตามครู
ไม่ใช่แค่บนเวทีนะ ปีที่แล้วทั้งปีเธอใส่รองเท้าบู๊ตตลอด เธอตามครู
นันทนา ครูใส่กางเกงดำ พอปีนี้ครูเขาใส่กางเกงพราง รองเท้าผ้าใบ ปีนี้
เธอก็ใส่ แกรมหมวกด้วย เด็กรักครู ครูเดิน มันเดิน...”

ทงศักดิ์ สกฤติชัย : สัมภาษณ์, ธันวาคม 2538

หรือ ค.ช.บงกช พานิชอำนวนย ที่เข้ารอบชิงชนะเลิศประเภทเพลงไทยสากล
เมื่อปี 2537 ร้องเพลง “เธอ ..... ผู้ไม่แพ้” ของธงไชย แมคอินไตย์ ในขณะที่เดียวกันก็แต่งตัว
ถอดแบบ “เจ้าชั่น” เพราะในช่วงที่มีการประกวดปีนั้นละครโทรทัศน์ชุด “วันนี้ที่รอคอย” ที่พีบีเอส
แสดงนำ กำลังออกอากาศและได้รับความสนใจจากผู้ชมอย่างกว้างขวาง น้อยอู้ผู้ขับร้องเพลงของ
พีบีเอสจึงอยากจะเป็น “ท่านสิงขรโรคม” กับเขาบ้าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค.ช.บงกช พานิชอำนวนย (ซ้าย)

ตัวอย่างรายนี้ บอกได้ว่าในบางครั้งตัวแบบก็มีผลต่อการแต่งกายของเด็กมากกว่าที่จะแต่งกายให้สอดคล้องกับเนื้อหาของเพลงเสียอีก

กล่าวโดยสรุป คือ สื่อมวลชนให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเพลงผ่านทาง “ตัวแบบ” ทำให้เยาวชนได้เรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพนักร้อง การขับร้อง การเลือกเพลงขับร้องตลอดจนถึงลีลาท่าทางประกอบการร้อง รวมทั้งการแต่งกาย โดยเด็กได้ดูตัวอย่างจาก “ตัวแบบ” ซึ่งอาจจะเป็นศิลปินที่เขาชื่นชอบ หรือ ครูดนตรี หรือ แชมป์นักร้องรุ่นพี่ๆ ก็ได้ เด็กดูตัวอย่าง ทำตาม ซึ่งก็คือ “การเลียนแบบ” นั่นเอง

โดยเด็กจะได้รับทราบถึงเรื่อง “รางวัล” ต่างๆ ทั้งจากสื่อมวลชน บิดามารดา ตลอดจนจรรยาบรรณจากตัวแบบโดยตรง ซึ่งมักจะเป็นนักร้องรุ่นพี่ที่เด็กได้มีโอกาสสัมผัสใกล้ชิด เช่น อยู่ในโรงเรียนหรืออยู่ในชุมชนเดียวกัน เป็นต้น

สื่อมวลชนให้ความรู้แก่เด็กว่าตัวแบบต่างๆ ส่วนได้รับรางวัลซึ่ง “รางวัล” ที่เด็กเห็นผ่านสื่อมวลชนว่าตัวแบบต่าง ๆ ได้รับมามีในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งที่จับต้องได้ และจับต้องไม่ได้ อาทิ เช่น

1. ชื่อเสียง : จากการสัมภาษณ์เด็กเกือบทุกคนได้รับทราบผ่านสื่อมวลชน และเห็นว่าตัวแบบได้รับชื่อเสียง เป็นที่รู้จักของผู้คนในสังคม ได้ปรากฏตัวในสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และเหนืออื่นใด คือได้ปรากฏตัวในโทรทัศน์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันชิงชนะเลิศซึ่งจะได้ ออกอากาศทางโทรทัศน์ไปทั่วประเทศ

และโดยส่วนมากทั้งตัวเด็กและผู้ปกครองทุกคนเห็นตรงกันหมดว่าประโยชน์ของการร้องเพลง คือ ทำให้ได้มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก ทั้งตัวเด็กเอง พ่อแม่ โรงเรียน และจังหวัด

ผู้วิจัยได้ตระหนักในเรื่องชื่อเสียงในหลาย ๆ แห่งที่เดินทางไปสัมภาษณ์ ถ้าถามผู้คนในละแวกนั้น ถึงชื่อพ่อ-แม่ หรือบ้านเลขที่มักจะไม่รู้จัก แต่ถ้าหากบอกว่าจะไปบ้าน “เด็กนักร้อง ชูบารุ” ทุกคนจะอธิบายทางไปบ้านเด็กได้ทันที

2. การยกย่องยอมรับ : ผลจากสื่อมวลชนที่นำเสนอเผยแพร่ข้อมูลจากการประกวดร้องเพลง ซึ่งมีมาตรฐานสูงสุดในประเทศ ทำให้โครงการดังกล่าวมีภาพพจน์ที่ดีในสายตาของประชาชนทั่วไป เนื่องจากผู้ที่ได้รับตำแหน่งแชมป์จากเวทีแห่งนี้มักจะเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียง ได้รับการยกย่องยอมรับจากสังคมอย่างกว้างขวาง การได้รับคำยกย่องและเป็นที่ยอมรับนี้เอง จึงเป็นแรงเสริมที่ผลักดันให้เด็กก้าวเข้าสู่เวทีการประกวดแห่งนี้ เนื่องจากหากว่าเด็กได้รับรางวัลรับรองความสามารถแล้ว เด็กกลุ่มนี้รวมทั้งบิดามารดาจะได้รับการให้เกียรติยกย่องในฐานะเด็กที่ทำชื่อเสียงให้ตนเอง ให้โรงเรียน และจังหวัดที่เด็กอาศัยอยู่ การยกย่องให้เกียรติเด็กจะมีในลักษณะต่าง ๆ เช่นในต่างจังหวัด ทางโรงเรียนหรือทางการจังหวัดอาจจะจัดรถมารับ และจัดงานเลี้ยงต้อนรับและฉลองตำแหน่ง เด็กบางคนจะได้รับเชิญจากผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อมาร่วมงานสำคัญ ๆ ของทางการจังหวัด ในฐานะ “เด็กเก่ง” ที่เชิดหน้าชูตา สร้างชื่อให้โรงเรียน และจังหวัดของตน เด็กบางรายได้ปรากฏตัวในสื่อมวลชน และได้รับการยกย่องถึงความสามารถด้านการร้องเพลง การเรียน การวาดภาพ ฯลฯ ในสื่อโทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ ฯลฯ อย่างกว้างขวาง เหล่านี้เป็นรางวัลแก่เด็กในอีกรูปแบบหนึ่ง

3. เงินทอง-ของรางวัล : จากการศึกษาพบว่าโดยมากแล้วกลุ่มที่พูดถึงเรื่องเงินทองของรางวัลจะเป็นกลุ่มพ่อแม่มากกว่ากลุ่มเด็ก โดยที่พ่อแม่ทุกคนมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพร้องเพลง เพราะสาเหตุหนึ่ง คืออาชีพนักร้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักร้องที่มีผลงานเพลงเป็นของตัวเองและได้เผยแพร่ผลงานของตนออกไปทางสื่อมวลชนนั้น เป็นอาชีพที่มีรายได้สูงมากและเป็นงานสุจริต รวมทั้งมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคม

แต่อย่างไรก็ตามในการประกวดระดับเด็ก ๆ กลุ่มอายุขนาดนี้ เงินทองไม่ใช่ประเด็นหลักที่ทำให้พ่อแม่สนับสนุนเด็กเข้าประกวด

ตัวอย่างของเด็กที่สามารถทำรายได้เป็นกอบเป็นกำ ในวัยเพียง 11 ขวบ คือ ด.ช. ศิวพงศ์ เหมวงศ์ นักร้องเพลงไทยลูกทุ่ง ผู้เข้ารอบชิงชนะเลิศรุ่นปี 2538

“เฉพาะรางวัลที่ได้มาปีนี้ตก 70,000 กว่าบาทแล้ว เฉพาะรางวัลอย่างเดียว พอร้องเพลงปุ๊บได้รางวัลมา อย่างตามห้องอาหารเขาจะเป็นนักร้องรับเชิญ ถ้าแขกผู้ใหญ่มีระดับมาเค้าจะบอกว่าช่วยมาร้องให้หน่อย เขาก็จะรางวัลมาแล้วใบละพัน ใบละห้าร้อย มีอยู่งานหนึ่งที่ร้องแล้วได้มากที่สุด คือ เพลงขอยศพระลอ เพลงเดียวได้มา 5,000 บาท”

คุณประชุม เหมวงศ์ : สัมภาษณ์-มกราคม 2539

แต่แม้ว่า “น้องเกิด” จะมีรายได้ของตัวเองก้อนใหญ่เช่นนี้ ตัวเงินรางวัลก็ไม่ใช่ว่าผลตอบแทนที่คุณพ่อและน้องเกิดให้ความสำคัญ ดังที่คุณประชุม เหมวงศ์ ได้กล่าวไว้ในการสัมภาษณ์เดียวกันนั้นว่า

“ผลที่ผมต้องการคือ หนึ่ง-เกียรติยศวงศ์ตระกูล พวกพ่อผมและสังคม ได้รู้จัก

สอง-แรงจูงใจ เขาจะได้มีกำลังใจ มีมานะในด้านอื่น ๆ ด้วย ถ้าตัวเขาเองเป็นคนของสังคม ทุกอย่างที่เขาทำควรจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมทั่วไป อย่างน้อยที่สุดต้องให้มีความสุขกับผู้คนได้ ไม่ใช่เด็กที่ใคร ๆ เมินหน้าหนี แต่ใคร ๆ จะมองเขาเพราะเขาเป็นเด็กที่ให้ความสุขได้

สองจุดนี้ผมก็เพียงพอแล้ว ส่วนเรื่องที่จะรวยขึ้นนี้ มันแล้วแต่เขา เขาอาจจะมียาได้มาก แต่ผมก็สอนเขาเสมอ ให้เขารู้ว่าเรามาอย่างไร อย่าหลงตัวเอง ซึ่งเขาก็เชื่อฟัง”

สำหรับคุณวิชา วัชรานันท์ ได้ให้ความเห็นเรื่องรายได้ว่าไม่ได้มีความสำคัญต่อเด็ก

“ผมมองว่าเป็นเรื่องของอายุ จุดที่เขาอยู่ เด็กอยากเป็นอย่างพิทาพา โดยไม่ได้มารับรู้ หรือไม่ได้สนใจหรือกว่าชีวิตจริง ๆ ของคนคนนั้นเป็นอย่างไรรีก็อกกลับไปทีเรื่องเด็กอยากได้รับความสนใจมากกว่า”

ซึ่งความเห็นนี้สอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ที่พบว่า มีเด็กน้อยรายที่ตั้งความหวังว่าจะยึดอาชีพนักร้องเป็นหลัก เด็กยังคงมีความใฝ่ฝันที่จะประกอบอาชีพต่าง ๆ ตามที่ได้รับการเรียนรู้ทางสังคมมาว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรติ ซึ่งก็คืออาชีพครู, แพทย์, พยาบาล, ทหาร, เด็ก ๆ ส่วนแต่อยากจะเป็นครู, เป็นแพทย์, เป็นพยาบาล หรือเป็นทหาร ตำรวจ, แทบทุกคน โดยที่บางคนยังต้องการที่จะร้องเพลงเป็นอาชีพเสริมอยู่บ้าง แต่ไม่มากนัก

ข้อสังเกตที่น่าสนใจประการหนึ่งคือ เด็ก ๆ จะอยากประกอบอาชีพดังกล่าวเหล่านั้น ก็เพราะ “จะได้อะไรช่วยเหลือผู้อื่นที่ลำบาก” ทำให้เห็นว่ารายได้ ไม่ได้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกอาชีพของเด็กกลุ่มนี้เลย แต่จะมองดูอาชีพที่ได้อะไรช่วยเหลือได้ช่วยย่นความทุกข์ให้ผู้อื่นเป็นสำคัญ

นอกจาก “รางวัล” หลักๆ เหล่านี้แล้ว เด็ก ๆ ยังกล่าวว่าตนเองได้รับประสบการณ์ที่น่าสนุกสนาน ได้ใช้เวลากับพ่อแม่มากขึ้น ได้ความสุขจากการขับร้อง ฯลฯ อีกด้วย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ข้อมูลสำคัญที่ได้พบจากการศึกษาครั้งนี้ คือ ยูวชนที่มีความสามารถทางการขับร้องเพลง เป็นเด็กที่เติบโตมาในสภาพแวดล้อมที่มีการเปิดรับฟังเพลง ทั้งที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของบุคคลที่เลี้ยงดูเด็ก และไม่เกี่ยวข้องกันกับอาชีพแต่มีการเปิดรับฟังเพลงประเภทต่างๆ ผ่านทางสื่อมวลชน เด็กกลุ่มนี้ได้มีความสุขและมีทัศนคติที่ดีต่อการร้องเพลง ประกอบกับเมื่อเติบโตขึ้น เด็กจะได้ทราบว่า ตนเองนั้นร้องเพลงได้ และการที่ตนเองร้องเพลงได้ เป็นการทำให้เด็กมีความสุขและได้รับการยอมรับ และคำชมเชยจากบุคคลแวดล้อม สิ่งนี้เป็นรางวัลเบื้องต้นที่ได้รับจากการร้องเพลง ต่อมาเมื่อเด็กมุ่งความสนใจในเรื่องของเสียงเพลง เด็กจึงเริ่มมีการเปิดรับสื่อที่นำเสนอเสียงเพลงและข่าวสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับเสียงเพลง ทำให้เด็กได้มีการรับรู้เรื่องราวในรูปแบบอื่นๆ ที่กลุ่ม “ผู้ที่ร้องเพลงได้ดีมาก” ซึ่งคือกลุ่มนักร้องที่ได้ปรากฏตัวผ่านมาทางสื่อมวลชนได้รับ อันได้แก่ ความมีชื่อเสียง การได้รับความยกย่องชมเชย ว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถ และเป็นผู้ออบความสุขให้แก่ผู้อื่น เด็กจึงมีทัศนคติที่ดีต่อการร้องเพลงมากขึ้น ประกอบกับความสามารถเฉพาะตัวที่มีอยู่ รวมทั้งแรงเสริมในรูปแบบต่างๆ จากบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่ต่างก็มีทัศนคติที่ดีต่อการดนตรีและการร้องเพลง รวมทั้งมีความเห็นที่ดีต่ออาชีพนักร้องด้วย สภาพการณ์แวดล้อมเหล่านี้ เป็นแรงจูงใจและแรงเสริมให้เด็กสนใจที่จะร้องเพลงให้ได้ดี เริ่มสนใจที่จะฝึกซ้อมเพื่อเพิ่มพูนความสามารถทางการร้อง รวมทั้งมีการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนอย่างจริงจังมากขึ้น ซึ่งในการใช้สื่อมวลชนเพื่อหาข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเพลงนี้ เด็กจะได้รับรู้ภาพเกี่ยวกับนักร้องทั้งหลาย และเริ่มที่จะใส่ใจเกี่ยวกับความสามารถทางการร้อง และข้อมูลต่างๆ ของนักร้องบางคนเป็นพิเศษ จนถึงใช้นักร้องคนนั้นเป็นต้นแบบในเรื่องต่างๆ อันได้แก่เรื่องการขับร้อง ศิลการร้อง การแต่งกาย เป็นต้น และเด็กจะเริ่มพยายามโดยวิธีการต่างๆ รวมทั้งประมวลเอาข่าวสารและวิธีการร้องเพลงทั้งหลายที่เชื่อว่า จะช่วยให้ตนเองร้องเพลงได้ดีมาใช้ปรับปรุงการร้องเพลงของตนเอง เพื่อเพิ่มพูนความสามารถทางการร้องเพลงให้ดีขึ้นเรื่อยๆ และเริ่มเผยแพร่การขับร้องของตนออกไปในขอบเขตการรับรู้ที่กว้างขึ้นเรื่อยๆ ตามระยะเวลา และตามระดับความสามารถที่เพิ่มมากขึ้น และเข้าสู่การประกวดร้องเพลงใน

รายการประกวดต่างๆ ซึ่งทำให้เด็กได้รับรางวัลในรูปแบบต่างๆ มาโดยลำดับ จนกระทั่งก้าวเข้ามาสู่
การประกวดร้องเพลงเยาวชนฯ ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย โครงการนี้ในที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย